

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM LIBRI TRES.

IOANNIS TEMPORARII.

QVORVM

PRIMO, *Temporum series, à primordio rerum ad annum Epochæ Christianæ 1580, explicatur.*

SECVNDO, *Demonstrationes, è sacris & cœli voluminibus deprompta, exstruuntur.*

TERTIO, *Vniuersa historia, cum temporum ordinibus explicatis & demonstratis, componitur.*

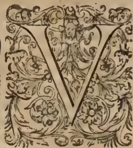
FRANCOFVRTI

Apud Andreæ Wecheli heredes, Claudium Marnium, & Ioan. Aubrium.

MDXCVI.

Cum gratia & priuilegio Regis Galliæ.

IOANNES TEMPORARIUS SANCTISSIMAE CHRISTI ECCLESIÆ PACEM.

ERA temporum cognitio quam sit iucunda, utilis, necessaria, qui nescit, is veri & honesti prorsus ignarus merito censeatur. Sermones conferantur de Mundi origine, primo homine, Diluuio, Mose, Dauide, Christo, Cyro, Alexandro, Cæsare, Troia euersa, Roma condita, Olympiadibus, vel quacunque re præterita, statim mens & cogitatio fertur ad ea tempora, quibus ea, quorum mentio facta est, extiterunt, nec vnquam placide quiescit, donec quod quærit assequatur. Prætereo prudẽs fundorum, regionum regnorumque possessiones, quæ nunquam certæ & statæ censentur, nisi tempus eas confirmarit. Quantum vero cõferat ad pietatem, & ad sacra vaticinia intelligenda, quid in iis prius, quid posterius habitum factumve sit, dicere nihil necesse est. Historia sane quæ à Cicerone testis temporum, lux veritatis, vita memoriæ, magistra vitæ, nuncia vetustatis appellatur, omnino cæca est absque Chronologia. Est igitur notitia temporum ad vitam bene beateque transigendam maxime necessaria. Temporum vero prìscorum rationem nondum satis exploratam perspectamque esse testantur tot doctißimorum virorum scripta, quæ de temporibus in dies eduntur, inter se diuersa, nec tamen vllus est, qui non quidpiam cæteris perfectius aut probabilius adferre se putet. Sed & qui temporis à condito Mundo ad Christum præteriti mensuram peruestigare conati sunt, in tanta sententiarum & opinionum varietate reperiuntur, vt qui minimum huic interuallo tribuunt, supputent annos 3508: qui plurimum, 6984. Adhæc si Chronologias omnium siue Chronographias, & quidquid de temporum & annorum censu proditum est, conferre lubeat, omnia non solum inter se, sed etiam cum sacris, permulta insuper cum cœli voluminibus com-

Nota primo libro sparsa * ♣ —+ ♣ ⁘

* Ante diluuium significat ortus patrum: aliàs refertur ad id quod inter vtrunque scalarum latus adscriptum est.

♣ Sed aliquando discriminis causa hoc signo ♣ vsi sumus.

—+ Interitum patrum notat ante diluuium: aliàs cladem aliquam.

♣ Refertur ad simile signum, quod extra scalas requirendum est.

⁘ Iubileorum index ab obitu Mosis ad Iosiam: postea Sabbatorum.

Reliquas prudens lector facile agnoscet.

CLARISSIMO VIRO IOANNI VVLCOBIO BELLO-PRATENSI REGIS IN CONSILIO SANCTIORE CONSILIARIO

Joannes Temporarius S.

Pus Chronologicum Ecclesiæ Christianæ deuotum, cum emittere vellem, prodire renuit: tanti cœtus virorum toto orbe selectorum conspectum simul & iudicium reformidans, nisi si quis præiret. Igitur in te, qui & nascenti fœtui adfuisti, eundemque adolescentem, pro tua in me beneuolentia, atque adeo vicinitate qua tibi coniunctus sum, persæpe complexus es, oculos conuertit: maxime cupiens, vt se nunc adultum foueas, & in hominum lucem producas, si luce dignum arbitreris. Nempe confidit, si suffragii calculum abs te ferat, nihil iam criticorum reprehensiones morari debere. Te siquidem & recta iudicii acie pollere, & prudentia præstare, testantur abundè præclaræ legationes, quibus apud summos Principes summa cum laude, & successu felici functus es. De literis vero & literatis quis æquius decernat, quàm idem ipse tu, qui omnium scriptorũ monimenta tenes, nec ea desinis nocturna versare manu, versare diurna, & quidquid ex publicis occupationibus & grauioribus curis otii superest, illud te non quieti, non voluptati, non genio tribuere, sed ad humanitatis ac philosophiæ optimarumque artium studia referre, nemo eorum nescit, qui tuas exercitationes norunt: Interim dum a turba & publico munere vacare licebit, has nostras vigilias, nostrasque de temporum vniuersitate & perpetuitate conscriptas meditationes benignè suscipe, cura, tuere, & nos alacriores redde ad alia proferenda quæ sunt in manibus. Bene vale.

Enry par la grace de Dieu Roy de France & de Nauarre, Au preuoſt de Paris, Seneſchal de Lyon, Poictou, Bailly de Berry, & Champagne, Iuge d' Aniou, & du Mayne, & à tous nos autres Iuſticiers & Officiers, ou leurs lieutenans, & à Chaſcun d'eux endroit ſoy, ſi comme à luy appartiendra, ſalut. Nos chers & bien aimes Iehan Aubry & Claude de Marne, Marchans libraires demeurans à Franckfordt ſur Meyne, nous ont fait entendre que depuis peu de temps ença, ils auroyent recouuert auec beaucoup de fraiz & labeurs, vng liure Intitulé, Chronologicarũ Demonſtrationũ libri tres, Ioãnis Tẽporarii, *lequel ils deſireroyent faire imprimer, & mettre en lumiere. Mais ils doubtent qu'autres qu'eux, ou ceux auſquels ils en auroyent donne charge, ſe voluſſent ingerer de l'imprimer, fruſtrans par ce moyen leurs labeurs, & leur oſtans le fruict des grands fraiz qu'ils leur conuiendroit faire pour ceſte occaſion, à cauſe de la grandre quantite de nombres, particules & diuiſiõs de temps, & certaines figures qui y ſont neceſſaires, ſ'il ne leur eſtoit ſurce pourueu de nos lettres conuenables, humblement les nous requerans. Enquoy deſirans pour leſdictes conſiderations les gratiffier, leurs auons permis & ottroyé, permettons & ottroyons par ces preſentes d'imprimer ou faire imprimer, vendre & diſtribuer par tout noſtre Royaume, ledit liure, Intitulé* Chronologicarũ Demonſtrationũ libri tres, Ioãnis Temporarii, *ſans qu'autres qu'eux, ou ceux ayans droict & pouuoir d'eux, le puiſſent imprimer, ou faire imprimer vendre & diſtribuer iuſques au terme de dix ans: A compter du iour & datte de l'impreſſion d'iceluy, & ce ſur peine de confiſcation deſdits liures, & d'amende arbitraire. Si vous mandons, & à Chaſcun de vous commettons endroit ſoy, ſi comme à luy appartiendra, que de noſtre priuilege, & du contenu en iceluy vous faictes & ſuffres iceulx Supplians & les ayans charge, iouyr & vſer plainement & paiſiblement, & à ce faire ſouffrir & obeir, contraignes tous ceux qui pour ce ſeront à contraindre, par toutes voyes & manieres deues raiſonnables & accouſtumees. Pourueu qu'audict liure il ne ſe trouue rien contraire ny derogeant aux ſaincts decrets & conſtitutions canoniques, ny aux loix & conſtitutions de ce Royaume: car tel eſt noſtre plaiſir. Donne au Camp deuant la fere, le 4, Iour d'Auril l'an de grace mil cinqcens quatre vints ſeize: & de noſtre Regne le ſeptieſme. Ainſy Signe Henry, & plus bas par le Roy de Neufuille, & Seelles de Cire Iaulne à ſimple queue.*

Collationné à l'Original par moy Conſeillier du Roy, & Secretaire de ſes finances, maiſon, & Couronne de France.

Habert.

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM Liber primus.

ANTE MVNDI CONSTITVtionem quidquid fuit, certum est in luce fuisse.

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI
10	INITIVM TEMPORIS. ADAM formatus a Deo de puluere terræ vixit annos 930	4020
20	Mundi vſus ſine homine nullus eſſe potuit. Et hominum genere ſuo tempore ſublato Mundus in nihilum redigetur.	4010
30		4000
40		3990
50		3980

1. GENESIS.

PRINCIPIO creauit Deus cœlũ & terram. Iuſſitq; vt exiſteret Lux: Quã ſecreuit a tenebris. Tum cœlo diſtinxit aquas ſuperiores ab inferioribus, & ab his terram: Quã parere voluit ſtirpes herbas, & arbores in quibus ſuum ineſſet ſemen. In cœlo autem poſuit luminaria duo magna, Quæ ſigna & tẽpora, dies & annos efficerent. Voluit præterea vt Aqua ederet animantes natatiles, & volucres quæ ſupra terram per aerem volarent, eaque fœcundauit. Iuſſit deinde vt ederet terra animalium genera, pecora feras, ſerpentes. Viditque omnia quæ fecerat eſſe valde bona. Poſtremo hominem qui toti terræ dominaretur ad ſuam ſimilitudinem formauit de puluere terræ, eique vitalem ſpiritum inſpirauit, eumque collocauit in horto, vt eum coleret. Tum ad eũ adduxit beſtias, quas e terra formauerat, & aereas volucres. Quibus cum Adamus nomina impoſuiſſet, eum Deus immiſſo ſomno conſopiuit, & ex eius coſta mulierem conſtruxit, quam Adamo idoneum adiumentum coniugio accommodauit. Vidit enim Deus non eſſe commodum, vt homo ſolus eſſet. Eos itaque fœcundauit, in piſces, volucres, & beſtias, imperio conceſſo. At poſtquam de arboris fructu vetito comederunt, deiecti ſunt ex horto: Euangelio prius accepto, SEMEN MVLIERIS cõteret caput ſerpẽtis.

2 *Paradiſus. Arbor ſcientiæ boni & mali.* Hortus ſiue Paradiſus in quo fuit collocatus Adam, quæſitũ eſt a multis. vbi

tis, vbi terrarum esset. Nonnulli vniuersum terrarum orbẽ, hortum voluptatis faciunt. Sunt qui in India, qui in Mesopotamia, qui extra zonam torridam ponant: alij alibi, nec defuere stulti, qui in æthere collocarint. Sanè terrarum orbis homini a Deo donatus fuit, vt illius commodis frueretur, & in eo positus Adam. Adamum tamen certo aliquo terrarum loco circunscriptum fuisse oportet. non enim totũ orbem impleuit. Nullam autem terrarum partẽ cum hac voluptate nouit, quam illam in qua creatus & positus fuit. Ideo pars illa sola, delitiarum Paradisus meruit nuncupari. Vnde expulsus quidem fuit non soli versione, sed terræ naturæque permutatione. Terra enim ante execrationem paradisus & hortus voluptatis, pòst, spinas ferens & tribulos, laboribus & sudoribus multis exercenda fuit, vt victum suppeditaret, vt merito regio illa in qua miserabilis vitæ fuit exordium, & vbi primum peperit mulier cum dolore, Hauila nominata sit, quæ vox dolentem & parturientem sonat. Sunt enim initio nomina ex rei natura imposita. Eiectus itaque Adam, eodem loco mansit, sed dispari admodum conditione. Cherubim verò ab orientali parte horti collocatus, iustitiæ diuinæ administer est, eaque de causa gladium habet iustitiæ signum, qui flammare dicitur, propter iram diuinam flammæ comparatam, quæ primorum parentum facinus pro eo atque clementia patiebatur, punitum est. Angelis neque gladius, neque flamma, citra figuram tribuenda sunt, id eoque per allegoriam hic veritas aperienda est. Paradisus igitur eo loci referendus est quo

Anni Mundi		Anni Christi
60		3970
70		3960
80		3950
90		3940
100		3930

Anni Mundi		Anni Christi
110		3920
120		3910
130	* Seth filius Adam natus an-	3900
140	no patris 130 vixit annos 912. Abelem occisum fuisse a Caino anno mūdi 130 do-	3890
150	cēt Rabbinorum traditiones: Cainum vero maiorē natu fuisse annis 15. Sed Rabbinorum cōmentis tātum tribuendum est, propter manifesta eorum deliria, quantum e scriptis diuinis attulerint. Illud constat ex historia sacra, Cainum pietatem exosum in	3880

primùm Adamus positus fuit. Nulla porrò terræ pars, nullaq; regio, magis congruere videtur quam India. Fuit enim consitus hortus ad Orientem in Eden, hoc est in voluptate siue loco amœnitatis & diliciarū. Phison fluuius qui a multiplicando & diffundendo nomen habet hortum irrigabat. Esse autem Phison Gangem Indiæ, omnes cōsentiunt. India vero orientalis regio omniū beatissima est. Quam qui describunt omnibus præferūt tum salubritate tum vbertate maxima non plātarū modo sed animalium quoq; omnis generis, auri præterea & lapidū pretiosorum, vt & de Henila sacra historia testatur. Fauonij flatu, Plinio & Solino testib⁹, saluberrima est binas messes, binas ęstates, in anno habet, mediis inter illas Etesiis, hiemis loco spirantibus: mare nauigationibus tutum, gentes & vrbes innumerabiles, Aromatum genus omne, arbores incredibili altitudine: illic saccarea crescit arundo, dulcia cui nequeūt succo contendere mella: illic delicatissimæ vestes in arboribus crescunt, lana Xylina, bombycina tela. Quod si fluminū concursus & irrigatio requiratur, Acesines in alueo 20 cubitis altus, ad alios 20 extrà attollitur, & omnem camporum circa latitudinem longe lateque inundat, & oppida insulas efficit, vt Nilus in Ægypto. In Alexandri trāsitu Cophes primus occurrit: hunc secu-

tus

tus est Indus, post Hydaspes, inde Acesines, & Hyarotis, postremo Hypanis. Confluunt autem omnes in vnum Indum. In quem antequam descendā: Hyarotis & Acesines, in vnum coeūt. Inter Hydaspen & Acesinem interiacet Pori regnum, trecētarum ciuitatum, imprimis opulentum. Certè omnium consensu regio ad Acesinen fœcunditate eximia est insignis. Sed inter cętera vnum habet cuius solius argumento, tutò possemus affirmare, in India primùm positum fuisse Adamum. Arborem scientiæ boni & mali in medio horto fuisse testatur Scriptura, cuius gustu abstinere iussi sunt primi parentes. At mulier cum videret arborem, & ad vescendum accommodam esse, & oculis gratam, & ad discendum optabilē, sumsit de fructu eius, comeditque, & viro suo dedit, qui & ipse comedit. Tum animaduerterunt se nudos esse, consertisque ficulneis foliis fecerunt sibi subligacula. Deinde audita Dei voce, ex eius conspectu ambo in media arbore horti sese abdiderūt. Hæc arbos non alia censeri potest, quàm ficus indica, visu pulcherrima, fructu magnitudine ciceris, ficui simili, eximiæ suauitatis, quę nascitur ad amnē Acesinem, in media India, siue in medio Paradisi. De qua Theophrast. lib. 4. de plant. & Strabo. lib. Geograp. 15. Plinius vero lib. 12. cap. 5. sic eam describit.

Anni Mundi		Anni Christi
160	Abele veram religionem sanguine & perfidia oppressisse. Non àdeo tamen ira Dei exarsit in Cainum & eius nepotes aliosq; impios, vt omni fauoris luce destituti fuerint. Inter eos enim eximia diuinæ beneficentiæ dona semper enituerunt, veluti mechanicarum artium inuenta discipli-	3870
170	narumque liberalium, aliaq; permulta quæ a profanis hominibus ad nos deriuata sunt.	3860
180		3850
190		3840
200		3830

Anni Mundi		Anni Christi	
210		3820	Ficus ibi exilia poma habet, ipsa se semper ferēs vastus diffunditur ramis, quorum imi adeo curuantur in terram, vt annuo spatio infigantur, nouamque propaginem sibi faciant, circa parentem, in orbem quodam opere topiario. Intra sæpem eam æstiuāt pastores, opacam pariter &
220		3810	munitam vallo arboris, decora specie subter intuenti, proculve fornicato ambitu. Superiores eius rami in excelsum emicant, spatiosa multitudine, vasto matris corpore, vt 60 passus plæræque orbe colligant, vmbra vero bina stadia operiant: foliorum latitudine pelię effigiem Ama-
230		3800	zonicæ habet: ea causa fructum integens crescere prohibet, rarusque nec fabæ magnitudinem excedēs, sed per folia solibus coctus prædulci sapore dignus miraculo arboris. Gignitur circa Acesinem maximè amnem. Idem Plinius alibi proditum docet, sub vna ficu turmas equitum
240	* Enos filius Seth natus anno patris 105 vixit annis 905. Tū cœptū est vocari nomine Domini. אז הוחל לקרא בשם יהוה	3790	condi. Strabo scribit ramos auctos, & iam ad 12 cubitos progressos, reflecti in terram, indeq; radices agere, ac rursus excrescentes truncum facere, e quo iterum incremēto simili deorsum reflexo, aliam propaginem in terram demittere: & ita aliam & aliā eodem deinceps modo, ita vt
250	Voces Hebręas sic accipiendas esse vt ipsæ sonant, historia demonstrat. Cœperunt e-	3780	ab vna arbore ingens vmbraculum fiat, tabernaculo multis columnarum ordinibus distincto simile. Nulla arbor alia esse potest quæ cum historia Mosis magis quadret. In medio est Paradisi, eoque loco vbi serpentum magna vis ex humore & calore producitur. fructum fert dulcissimum, nec vlla alia duos ho-

mines

mines in medio ſui abſcōdere poteſt. Tum enim in primo vigore fuerunt arbores, integræ, non exeſæ aut eroſæ. Ac diſertè Moſes ait, ambo in medio arboris ſe abſcōdiſſe, ne quiſquã putaret poſt arborem ſtetiſſe. Hæc igitur ipſa eſt arbor cuius fructum primi parentes deguſtarũt, e cuius foliis peltatis ſubligacula conſuerunt ad corpus velandum, ſub cuius fornice media, ſeſe occultarunt. Nam in ipſo eſu apertis eorum oculis, nudos ſe conſpexerũt: ideoque ſtatim folia ficus conſuerunt ad corpus velandum, nẽpe eiuſdẽ arboris ex qua fructum decerpſerant. Non enim nudos ad aliam arborem contra pudorem & ſine vlla ratione confugiſſe credendum eſt. Itaque ficus Indica fuit ex cuius fructu comederũt, ex cui⁹ foliis corpus texerunt, ſub qua delituerũt in eiuſdem intercolumniis. Non potuit eſſe noſtra ficus, cuius in medio nemo ſe abſcondere poteſt, nec foliis eius aſperrimis & affrictu ſanguinem elicientibus, quiſquã vellet corporis tenerrimi partes cooperire: modo aliarum arborum vlla daretur. Ex quibus cõſentaneum eſſe conſequimur Adamum principio in India collocatum fuiſſe: & in India cõſitum Paradiſum, inter Gangem, & Aceſinem: vbi primum hominũ genus multiplicatũ eſt, atq; inde ad cæteras regiones progreſſum. Luſitani qui noſtro ſæculo nauigationes Indicas exercent, aſſerunt in inſula Cori (Zei-

Anni Mundi		Anni Christi
260	nim tunc temporis denominari pij a nomine Dei, vt hac veluti nominis teſſera diſcernerentur ab impiis. Facta eſt igitur hominũ bipartita diuiſio, aliis in cultu Dei manentibus, aliis ab eo deſciſcentibus, Atque hi filij hominum, Illi filij Dei vocati ſunt. Id quod poſtea Moſes confirmat. Geneſ.c.6.ver.2.	3770
270		3760
280		3750
290		3740
300		3730

Anni Mundi		Anni Christi
		3720
310		3710
320		3700
	* Kenan anno patris Seth nonagesimo natus vixit annos 910	
330		3690
340		3680
350		

landa vocatur ab incolis, variis frugibus, aromatis, cinnamomo, gemmis, & elephantis abundans) montem præcelsum assurgere, in cuius fastigio sacellum visitur, in quo duo protoplastorum sepulcra mira religione coluntur.

3 Res ante diluuium gestæ.

In describendo patrum catalogo non instituit Moses genealogias omnes cõtexere, aut præclara heroũ gesta vel tyrannorum impia facinora ante diluuium recensere. Sic enim breuiter orationem claudit. Et fuerunt Adam, postquam genuit Seth octingenti anni, & genuit filios & filias. Similiter in reliquis. Selegisse videtur patres illos a quibus semen promissum proditurum esset. Interim docet in magna hominum turba semper exiguũ Dei cultorum numerum fuisse, cœlesti pręsidio mirabiliter cõseruatum. Bella extitisse testantur Caini facinora, impietas, atrocitas, parricidium, vrbes ad vim inferendam & propulsandam conditæ. Extat insuper Sibyllæ testimonium bellorum per varias ætates ante inundationẽ gestorũ.

Ἦσαν δ᾽ αὖ ἄφρονες κατερυθμένοι αἵματι φωτῶν.
Καὶ πολέμους ἐπίεσαν. Item;
Καὶ τοὺς δ᾽ ὤλεσαν αἰδρεῖαι τε μάχαι τε
Συνεχέως ἤλασαν ἐπὶ ξίφεσιν ἦτρ ἰχῶρας.

Quæ sic latinè versa sunt:

Peruersi sanguine pleni
Humano, neque non crudelia bella gerebant. Et:
Cædib. aßiduis acie pugnaq. peribant
In domitis animis.

Tempus

Tempus autem ab initio mundi ad cataclyſmum in quinque γενεαὶ ſiue ætates Sibylla diſtribuit. In prima ætate canit ædificandi artem inuentam fuiſſe. In ſecunda, mechanicam, agriculturam, nauigationē, aſtronomiā, medicinam, auguria. In tertia & quarta, bella tantum illata, & cruentas hominū ſtrages memorat. Quintā vero prioribus longe deteriorem, & intolerabiliorem. Γύγαντας πολλοὺς μιαρῶς δύστημα χέοντας.

Creſcente itaque multitudine & malitia Cainitarū, conſentaneū eſt Adamum paulatim cōſortium vitioſæ ſobolis declinaſſe, & Cainitis orientali plaga relicta, in quam poſt Abelis parricidium Cain ſeceſſerat, ſedes promouiſſe cum filio Setho, ad occidentem & ſeptentrionem, a Gange ſcilicet verſus Indum. Effecitque hæc diuiſio, vt Setho nati, filij Dei: Caini vero nepotes, filij hominum vocarentur. Quod Enoſi temporibus contigiſſe ex eo colligitur, quòd eius ætate homines pij, filij Dei: alij vocati ſunt filii hominum. At Cainitarum imperio longe lateque prolato, coacti ſunt filii Dei tyrannorum iugo colla ſubmittere. Vnde ſenſim cōmercio cum Cainitis habito, familiaritates interceſſerunt, ſocietates initæ, neceſſitudines coniunctæ, connubia etiam ſecuta, & affinitates. Atque eo modo Cainitarum conſuetudine deprauati, in hoſtium caſtra tranſierunt, nomine tamen a parentibus ſeruato, qui in vero Dei cultu permanſerant. Inde nati

Anni Mundi		Anni Christi
		3670
360		3660
370		3650
380		3640
390		3630
	* Malaleel natus anno patris Kenan 70 vixit annos 895.	
400		

Anni Mundi		Anni Christi	
410		3620	sunt Gigantes, Nephelim Hebræis nominati. Quorum fama crebris fuit inter homines ab omni seculo. *4. Gigantes.* Gigantes ex eo dici putãt, quòd terra geniti sint, γηγενεῖς dicti poetis. Verum Scythica lingua ex qua
420		3610	multę voces ad vicinas gẽtes dimanarunt, verbi notationem exprimit. Vuyt gehant, extra compositionem is diceretur qui manus habet longe lateque extensas. Wyt enim vocabulo longa significat longum & latum. Gehant is dicitur qui manus habet promtas.
430		3600	Inde compositum Vuigãt. Quæ vox vel passa est, ꝙ plæręque aliæ, quæ duplex VV initio habẽt: Vuilielm, Guilelmus, Vuilbert, Gilbertus. Sic Vuigant effecit Gigant, & Græca terminatione Gigas. Fatentur Græci & literas, & voces antiquissimas, a Barbaris
440		3590	habuisse. Theologiam ab Orpheo Thrace mutuati sunt. Thracum vetusta lingua eadem fuit quæ Dacorum & Getarũ, cui conformis est Cimbrica & Germanica, Galli vocem gehant retinuerunt, sed ea vulgo vtuntur impropriè pro homine monstrosæ
450		3580	proceritatis. Gigantes igitur non alii sunt quam qui omnia manibus violentis lateque extensis agere cõtendunt: & omni ratione iustitiaq; posthabita, sprero numine, cœlo ipsi manum iniiciãt. Vnde etiam prouerbium Ἐν χειρῶν νόμῳ. Quicunque igitur manuũ lege, populorum guber-

natio-

nationem inuadunt, non ex ratione & æquabili iure, ii Gigantes dicti sunt, è terra geniti, quia terris toti inhiant, nec quidquã habent cœleste. Ex eadem origine fluxit tyrannus. Turhant significat per manum. quia διὰ χειρὸς νόμου omnia metitur. Sanè Gigãtes extitisse ante diluuium testatur diuinus Moses: sed non ea magnitudine qua vulgo putatur. Neq; enim gigãtis appellatio, vllam corporis magnitudinem significat: nec Hebræorum nomen Nephelim, quo vtitur Moses, deductum à Naphal, quod cadere est. A cœlo enim ad terram ceciderũt, nempe à mente & spiritu ad terram & sanguinem prolapsi. Nusquã proditum est maiore statura fuisse homines ante diluuium, quam nunc sint. Memorantur in sacris, à discessu ex Ægypto aliquot monstrosa proceritate, sed perpauci, cuiusmodi magnitudine visuntur omnibus ætatibus. Nostro sæculo reperta est insula Gigantum ab iis qui occidua maria sulcarunt. Og rex Basan quantus fuerit Scriptura non declarat. Lectus eius nouem cubitos fuit longus, latus quatuor. Potuit lectus aliquot cubitis longior esse quam ipse tyrannus. Latitudo autem tantum non communis fuit hominum mediocrium quanta est lectorum nostrorum qui ad 4 ferè cubitos lati sunt. Declaratur vero lecti mensura, cubito viri: ne quis putet gigantis cubitum, intelligendum esse. Fuit igitur Ochus non maior 7 cubitis. Goliath dicitur fuisse 6 cubitorum, & vnius palmi, qui tamen inter maximos numeratur. Hæc magnitudo si multorum communis fuisset neque terrori neque miraculo fuisset Israelitis. Eadem igitur

Anni mundi		Anni Christi
		3570
460	*Iared anno patris Malaleel 65 natus vixit annos	
	962.	3560
470		
		3550
480		
		3540
490		
		3530
500		

Anni Mundi		Anni Christi	
510		3520	fuit hominum & primi ſeculi, & inſecutorum magnitudo: paucique fuerunt primis illis ætatibus ſtaturę illius inſolitæ. Quæ tamen 10 pedum altitudinem vix vnquam ſuperauit. Fuerint illi quidem qui diluuiũ anteceſſerũt, vita diuturniore donati, nihil tamen diuturnitas adiicere potuit
520		3510	corporis magnitudini. Illis enim ſingulari Dei prouidentia vitæ longitudo cõceſſa eſt, quo & genus humanũ multiplicaretur, & artes abſoluerẽtur: ad quarum perfectam cognitionem, præſertim medicinæ, aſtronomiæ, & mathema
530		3500	ticarum, multa ſecula requiruntur. Vitam quidem ante diluuium produxerũt ad annos 900, 800, 700: at qui poſt diluuium nati sũt, eorũ nullus ad annum 500 perueniſſe memoratur, & ſenſim deuentũ eſt ad 400, 300, 260. Thare annos exegit 205. Abraham eius
540		3490	filius nõ exceſſit annũ 175. Ab egreſſione ex Ægypto pauci annum centeſimum tranſegerunt. Moſes ipſe pſal. 90. ętatis noſtræ ſpatiũ terminat annis 70, aut validioribus 80. Certè à Dauidis ſeculo nihil in hominum ætate immutatum eſſe reperias. Et quampluri-
550		3480	mi in dies occurrũt maiores octogenariis, nonnulli etiam centenarium tranſgrediũtur. Duos ipſi nouimus qui agreſti manuũ labore vitam traduxerunt, alterum ad annos 112, alterum ad 116: vitæ cõmodis nihilominus fruentes, mẽte ſana in corpore ſano. Iã tot ſeculis viuitur ſine vlla

ſtaturæ

	Anni Mundi		Anni Chris.
staturæ immutatione. Igitur eodem modo & seculis priscis transacta est vita, cuius longitudo nihil corporis magnitudini adiecit. Cornix hominem facile vincit vitæ diuturnitate, nec tamē ideo maius corpus sortita est. Proinde statuendum est Gigātes in sacris non pro insuetæ proceri-	560		3470
tatis hominibus, sed pro tyrannis accipiendos esse ex ipsius vocis etymo. *5 Sibylla & Sibyllina oracula.* Effata Sibyllina quorum testimonio vtimur, de mundi creatione, de Adamo; de Noa, de cataclysmo, de Deo Patre, Filio, Sp. sancto, de Christo, de virgine matre, de	570		3460
Antichristo, de Dei iudicio & aliis quę diuinis oraculis prodita sunt, adeo manifestè canunt, vt suspicio esse possit Sibyllarum carmina à Christiano quopiam poetices non ignaro, condita fuisse post rerum euentum. Qui enim fieri potest vt Sibyllæ gentibus iudicium & salutem nunciēt,	580		3450
multo dilucidius quàm prophetæ Israelitis. Num gentes dicemus Deo chariores fuisse populo suo? Deinde qualis Dei instinctus esse potuit in Sibylla, Apolline & cacodęmone afflata, & quis mentis vel à Dæmone vel à Deo inflammatæ furorem probet, cum in poemate tū in Acro-	590		3440
stichide, quæ magis artis & industriæ sunt, quam incitationis vt est apud Ciceronem lib. 2. de Diuinat. Et hæc quidem ita se habere videntur. Verum multa in contrarium vrgent. Primum quis genio suo adeo iniquus fuerit, vt poematis laudē & laborem, vnde nominis famā cōsequi possit, alteri potius quam sibi	600		3430

Anni Mundi		Anni Christi
		3420
610		3410
620	* Henoch natus anno patris Iared 162 vixit an. 365.	3400
630		3390
640		3380
650		

tribuat? Deinde veteris ecclesiæ patres, ea pro Sibyllinis agnoscunt. Iustinus martyr, Clemens, Theophilus Antiochensis, Lactãtius qui antequam Christum agnouisset, sacerdos fuit capitolinus, eique fas fuit legere Sibyllina, quæ in capitolio asseruabantur. Eusebius etiam & Augustinus, Sibyllina citant & approbãt. Sed hi (obiiciet aliquis) Christo posteriores fuerunt, & falli potuerunt. Verumenimvero Virgilii, qui Christi natales antecedit, quarta Ecloga tota Sibyllina est. Cicero Virgilio superior, acrostichidis meminit, quæ primis versuum literis contexitur. Quis quæso Acrostichidis artifici patefecit Iesum Christum Dei filium Seruatorem Crucifixum Regem (quę vox Ciceronem & Romanos perculit) in iudiciũ venturũ multis annis antequã Christus nasceretur. Voluit Deus omnẽ excusationis veniam gentibus præcidere. Neque enim solum quod Dei cognosci potest, id eis aperuit, dũ quæ eius inaspectabilia sunt, cuiusmodi est eius sempiterna potentia atque diuinitas, ea ex mundi creatione patefecit. vt ad Rom. scripsit Paulus, verumetiam per Sibyllas. Cur magis demiramur in Sibyllis vaticiniũ de Deo, & Christo, quas tamẽ ethnicas & reprobas fuisse non satis compertũ est, quàm prophetiam in Balaamo: Euangelium in Iuda proditore: testimoniũ de Christo Dei filio, in Iosepho historico, testimoniũ de trinitate in cacodæmone Serapi: Πάντα θεὸς: μετέπειτα λόγος, ϗ πνεῦ

μα σὺν αὐτοῖς: πάντα δ' σύμφυτα, πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα τέτυκται: οὗ κράτος αἰώνων. Nullam Deus gentem suo verbo destituit. Primùm enim per se allocutus est non solum electos, Adamum, Noam, Abrahamũ: sed etiã prauos, Cainum, Pharaonem, Abimelechum. Deinde per prophetas sanctos, Mosem, Eliam, Helisæum: peruersos, Balaamum, Caipham, & fortasse per Sibyllas: quæ certè nihil effuderũt quod pietati aduersetur. Postremo euangelium patefactum est per filiũ Dei Christum, & prædicatum per Apostolos in quibus fuit proditor Iudas. Et quã multi hodie euangelium indignè profitẽtur, & prędicant. Multa quidem ex prophetis videntur Sibyllæ transtulisse, sed eo magi amplexãdæ sunt, quòd cum prophetis consentiãt. Nam & ipsi prophetæ, non minoris fiunt, quod multa ex Mose mutuati sint, & eadem sæpe quæ Moses enũciarint. Sunto quidem clariora prophetis, oracula Sibyllina. Sane gentibus quæ de Christo prædicta sunt, apertiora esse oportuit, quod Mose & doctrina prophetica destituerẽtur. Quę tamen nobis post res gestas clarissima nunc sunt, ea cum futura prædicebantur, erant obscurissima. Quis vnquam intellexit virginem fore matrẽ: Deum nasciturum ex homine morti obnoxiũ? Nihil igitur causæ est cur Sibyllina respuamus, aut

Anni Mundi		Anni Christi
660		3370
670		3360
680		3350
690	* Methusalem natus anno 65 patris Henoch vixit annos 969	3340
700		3330

Anni Mundi		Anni Christi	
710		3320	pro nihilo habeamus: quæ tum de Chriſto, tum de ceteris ferè rebus, ea prædixerunt quæ euẽtu comprobata ſunt, atque etiam Deum colere docuerunt, & a falſorum Deorũ cultu abhorrere. Sibylla ex verbi notatione, vatem ſignificat: σιὸς, deus, βουλὴ cõ-
720		3310	ſilium. Decem numerantur Sibyllæ. Chaldæa ſiue Perſica, quæ proprio nomine Sambetha dicta eſt: Libyſſa, Delphica, Italica, mater Euandri, Erythræa, Samia quæ Phyto vocata eſt, Cumæa quę Erophila, & Paraxãdra Virgilio Deiphobe, Glauci filia, Quæ
730		3300	Tarquinio Priſco oraculorum libros vendidit 300 Philippeis. Helleſpõtina, Phrygia, Tiburtina. Pauciores tamen fuiſſe videntur quam vulgo creditum ſit. Nam quę Erythręa vocatur, aſſerit ſe nurum eſſe Noæ, cumque eo euaſiſſe ex diluuio, & Babylone
740		3290	profectam vaticinari per Gręciam, falſoque ex Erythra natã dici. Docet præterea ſe iam ardoribus & æuo cõfectam eſſe, a tempore conſumtum iri, neq; ſemper victuram. Itaque eius vitæ lõgitudo in cauſa fuit, vt quæ vna eademque eſſet, plures eſſe puta-
750		3280	rentur quod ea diuerſis locis apparens, pluriũ ſpeciem præberet. Non ſunt quæ Sibyllina habemus illa a Tarquinio emta. fuerant enim latinè ſcripta & incendio conſumta Syllæ tẽporibus, anno V C. 670. Poſt incendium Silanus, Gabinius, & alii ex S C. Erythras profecti, mille verſus

ANNI MVNDI | ANNI CHRIS.

sus Sibyllæ Erythrææ summa diligentia conquisitos, in sacrario collocarunt. Quæ similiter incenso capitolio perierunt, belli socialis tempore. Tum Augustus sacerdotibus negotium dedit, vt per omnem Samum, Ilium, Erythras, Africam, Siciliam, Italiam, conquirerent omnia Sibyllæ carmina: veraque discernerent, & interpretarentur. Ex postremis potuit Lactantius excipere quæ scriptis suis protulit. Etsi enim post Augustum non semel conflagrarit Capitolium, Sibyllina tamen seruata fuisse ad Galieni Imp. tempora, quibus in luce fuit Lactantius, Ammanus testatur.

3270
760
3260

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἱδρώσει δὲ χθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται.
Ἥξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων
Σάρκα παρὼν πᾶσαν κρῖναι, καὶ κόσμον ἅπαντα. 770
3250
Ὄψονται δὲ θεὸν μέροπες πιστοὶ καὶ ἄπιστοι,
Ὕψιστον μετὰ τῶν ἁγίων ἐπὶ τέρμα χρόνοιο
Σαρκοφόρων ψυχὰς ἀνθρώπων βήματι κρίνων
Χέρσος ὅτ' ἄν ποτε κόσμος ὅλος καὶ ἄκανθα γένηται.
Ῥίψουσι δ' εἴδωλα βροτοὶ καὶ πλοῦτον ἅπαντα. 780
Ἐκκαύσει δὲ τὸ πῦρ γῆν οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν 3240
Ἰχνεῦον, φλέξει δὲ πύλας εἱρκτῆς ἀΐδαο.
Σὰρξ τότε πᾶσα βροτῶν ἐπ' ἐλευθέριον φάος ἥξει.
Τῶν ἁγίων, ἀνόμους δὲ τὸ πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει.
Ὁππόσα τις πρήξας ἔλαθεν τότε πάντα λαλήσει.
Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει. 790
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἥξει καὶ βρυγμὸς ὀδόντων. 3230
Ἐκλείψει δὲ φάος σέλας ἠελίοιο καὶ ἄστρων,
Οὐρανὸν εἱλίξει, μήνης δὲ τε φέγγος ὀλεῖται.
Ὑψώσει δὲ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βουνῶν.
Ὕψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται
Ἶσά τ' ὄρη πεδίοις ἔσται καὶ πᾶσα θάλασσα
Οὐκέτι πλοῦν ἕξει, γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῷ
Σὺν πηγαῖς ποταμοὶ δὲ καχλάζοντες λείψουσιν 800

Anni Mundi		Anni Christi	
		3220	Σάλπιγξ οὐρανόθεν φωνὴν πολύθρηνον ἀφήσει
			Ὤρυγμα μύσος μελέων καὶ πήματα κόσμου.
			Ταρτάρεον δὲ χάος τότε δείξει γαῖα χανοῦσα.
			Ἥξουσιν δ' ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες.
			Ῥεύσει δ' οὐρανόθεν ποταμὸς πῦρ ἠδὲ τὲ θεῖον
			Σῆμα δὲ πᾶσι βροτοῖσι τότε, σφραγὶς ἐπίσημος
			Τὸ ξύλον ἐν πιστοῖς, τὸ κέρας τὸ ποθούμενον ἔσται,
810			Ἀνδρῶν εὐσεβέων ζωὴ, πρόσκομμα δὲ κόσμου
		3210	Ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς
			Ῥάβδος ποιμαίνουσα σιδηρέα τε κρατήσει
			Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστίχοις θεὸς ἡ-μῶν
			Σωτὴρ ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ' ἡμῶν
			ACROSTICHIS DE CHRISTO LATINE REDDITA.
820			I *udicij signum tellus sudoribus edet.*
		3200	E *xque polo veniet rex tempus in omne futurus:*
			S *cilicet vt carnem omnẽ, vt totum iudicet orbẽ.*
			V *nde Deum fidi diffidentesque videbunt,*
			S *ummum cum sanctis in seclis fine sedentem,*
			C *orporcorum animas hominum quo iudicet olim.*
			H *orrebit totus cum densis vepribus orbis.*
			R *eiicient & opes homines, simulachraque cũcta,*
			E *xuretque ignis terras, cælumque, salumque.*
830			I *ncendetque fores angusti carceris orci.*
			S *anctorumque omnis caro libera reddit a lucem*
		3190	T *unc repetet. semper cruciabit flamma scelestos.*
			V *tque quis occultè peccauerit omnia dicet,*
			S *ub lucemque Deus reserabit pectora clausa.*
			D *entes stridebunt, crebrescent vndique luctus,*
			E *t lux deficiet, solemque nitentiaque astra.*
			I *nuoluet cælos, & Lunæ splendor obibit,*
			F *ossas attollet, iuga deprimet, ardua, montes,*
			I *mpedietque nihil mortales amplius altum.*
			L *onga carina fretum non scindet, montibus arua*
840			I *psa æquabuntur. nam fulmine torrida tellus,*
		3180	V *náq; & sicci fontes, & flumina hiabunt,*
			S *idereisq; sono tristi tuba clanget ab oris.*
			S *tultorum facinus mærens, mundíque dolores,*
			E *t chaos ostendet, & tartara, terra dehiscens,*
			R *egesque ad solium sistentur numinis omnes.*
			V *ndaque de cælo fluet ignea, sulphure mixto.*
			A *tq; omnes homines signum præsigne notabit*
			T *empore eo lignum cornu per amabile fidis*
			O *ppositus mundo casus sed vita piorum*
850			R *espergendo lauans duodeno fonte vocatos*

Compe-

Compescetq; pedo ferrata cuspide gentes.
Rex tibi nunc nostris descriptus in ordine summo
Versibus hic noster Deus est, nostraque salutis
Conditor æternus, perpessus nomine nostro,
Sanguine per crucem profuso crimina tollens.

Cæterum de Sibyllinis quæ circunferuntur vt quę nostra sit sententia tandem aperiamus, carmina videntur ab homine pio concinnata fuisse, quibus inseruerit quæcunque Sibyllina ex autorum variorum lectione cõquirere potuit. Putatum autem opusculum Sibyllinum fuisse, quia in eo versus legerentur quos veteres scriptores Sibyllinos esse nõ dubitarunt. Autorem porro Christianum fuisse multa arguunt, potissimùm vero versus totius operis extremi.

Τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἡμεῖς ἢ ἁγίης χριστοῖο γενέθλης
Οὐρανίης πεφυότες ἐπικλήμεθα σεῦ ἔμοιγε,
Μνηστὴν δ᾽ εὐφροσύνης ἐπὶ θρησκείην καλέοντες.

Nos igitur sancta Christi de stirpe creati
Cælesti nomen retinemus proximitatis
Lætitia memorem seruantes relligionem.

Anni Mundi		Anni Christi
860		3170
870		3160
880	* Lamech natus anno patris Methusalẽ 187 vixit ann. 777.	3150
890		3140
900		3130

Anni Mundi		Anni Christi	
		3120	
910		3110	
920		3100	
930	—+ Adam excessit e viuis	3090	
940		3080	
950			

Ambu-

Anni Mundi		Anni Christi
		3070
960		
		3060
970		
		3050
980		
		3040
	*Enoch in cœlum translatus ♃	
990		
		3030
1000		

♃ Ambulauit Enochus coram Deo, peruerſos ſeculi ſui mores aſpernatus. Fide autem a Deo tranſlatus eſt, ne videret mortem. Hebr. 11. In huius raptu præclarum editũ fuit ſpecimen immortalis vitæ, Quo animi ſanctorum certa fiducia erigerentur, & mortis terror, qui eorũ auribus inſonabat, hoc ſolatio mitigaretur. Fuit autem Enochi trãſitus qua-

Anni Mundi		Anni Christi	
1010		3020	lis aliorum hominum futurus erat, ante peccatum; placida nempe lætaque ex hoc mundo migratio. Ex Enochi scriptis Iudas Apostolus hoc vaticinium citat. Venturus est Dominus cum suis sanctis legionibus, vt in omnes iudiciũ exerceat, omnesq; eorum impios, conuincat omniũ quæ patrauerint impiè factorum, omniumque quæ contra eum atrociter dixerint sontes impij. Literarum vsum ante diluuiũ viguisse Enochi vaticinio comprobatur.
1020		3010	
1030		3000	
1040		2990	
1050	+ Seth moritur.	2980	

7 Noa. Prometheus. Deucalion. Ogyges. Hercules. Saturnus. Oſyris. Diluuium.

Noa multa & varia nomina apud Græcos & Latinos ſortitus eſt, vnde nō pauci errores in hiſtoriā manarunt. Gigantes & illuſores impij, cum illum arcam moliri cernerent, omniūq; animātiū interitū prædicere audirēt, niſi reſipiſcerent, Prometheū ironicè nominarunt, atq; etiam cauillati ſunt vulturem in viſceribus alere, cor eius depaſcentem: atque hunc illi tortorem eſſe datum a Ioue, propterea quod diceret totū orbem vndis obruendum, quaſi omnem ignei elementi vim Ioui ſurreptu rus eſſet: huiuſque furti non patrati quidem ſed cogitati pœnas pendere Caucaſo vero alligatum dicebant; quòd ad Caucaſi radices arcam machinaretur, operi aſſidue incumbens. Hos ſarcaſmos cū poſt cataclyſmū poſteri Noa vulgaſſent, Promethei fabulæ occaſionem dederunt. Quæ a poetis poſtea veræ hiſtoriæ ignaris variè tractata eſt. Prometheum enim Iaperi filium fecerūt, cum hic illius fuerit Item Prometheum a Deucalione ſepararunt, & hunc illius monitu larnacem compegiſſe dixerunt, aduerſus Iouis conſilium, quo vniuerſos mortales perdere ſtatuiſſet. Atqui vnus idemque eſt Prometheus, & Deucalion, dictus a nimia humoris co-

Anni Mundi		Anni Christi
1060	* Noa naſcitur anno patris Lamech 182. Vixit annis 950 nempe 600 ante diluuium 350 poſt diluuium. Noæ nomen a quiete Lamech afflatu diuino impoſuit, dicens.	2970
1070	Hic nos recreabit a negotiis noſtris, & manuum laboribus quos exhibet terra a Deo maledicta. Præuidit terram quieturam eſſe in diebus Noæ. Ceſſauit enim quandiu Noa fuit in arca. Sed modum & finem non intellexit.	2960
1080		2950
1090		2940
1100		2930

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI
1110		2920
1120		2910
1130		2900
1140	—+Enos moritur.	2890
1150		2880

pia. ἀνάδυαι, τὸ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὕεσθαι. Eiq; Pyrrham vxorem adiunxerunt quia. tum demũ homines generare cœperunt, cum terra ignei elementi virtute deficcata fuisset. Quasi homines perinde ex humore & calore nascerentur, atque lapides fiũt ex argilla in fornace decocta: & ideo Laoi nominati. Vnde etiã Prometheus e luto & igne de cœlo furtim surrepto, homines finxisse dictus est. Noa item Ogyges appellat⁹ est, ab ὤγυγ siue ὤγυγ ἡ πύλη: propterea quòd generis humani ianuã aperuerit. Latini Cimbrica voce Saturnum indigitant. Significat enim Saturnus magnum & potẽs semen. Sat, semen. est, vir magnus, & excellens. Quia de eius semine post mundationem genus humanum processit. Dictus Hercules eadẽ ratione. Nam ea voce Scythæ testiculum communem significarũt. Her cõmune siue publicum & ad omnes spectans Herman monitor publicus. Heralt, senator publicus. Cul, testiculus. Græci vocem deformarunt in ἡρακλῆς. Atq; Hercules quidem Prometheum liberauit. Quandiu Noa cataclysmum præuidit, Prometheus fuit: quãdiu grauissimis curis & doloribus confectus est, ob futuram omnium hominum submersionem, vulturem intus aluit: Simulatque verò hæc diffugerunt, Hercules esse cœpit, quia aduersis viriliter superatis, iam de solius ipsius semine tota generis humani communitas

	ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI
munitas pēdebat. Hoc modo Hercules Prometheum liberauit, detracta prouidētiæ cura & translata commiseratione, ad fortem animum, diuino fœdere confirmatum, de semine ipsius genus humanum reparatū iri. Hinc Herculis in India res gestæ, vt & Bacchi & Li-	1160		2870
beri patris. Quemadmodū vero vnum Noam in plures partiti sunt, ita ex vno diluuio plura cōmenti sunt, Vetustum, Ogygium, Deucalionium. Nam dum e veteri memoria, diluuii, & aliarū rerum circa id temporis gestarum mētionem accepissent, alius aliam pro sua cu-	1170		2860
iusque gētis antiquitate inundationem finxerūt, quomodo Bacchū, Herculem, genti quisque suæ vindicauit. Ac diluuia quidem Ogygium & Deucalioneum Vetusto minora faciunt nō nulli. Sed Pindarus, Virgilius, Ouidius, aliique poetæ qui Deucalionei memine-	1180		2850
runt, vniuersum illud faciunt: & Theophilus Alexandrinus episcopus, Noam a quibusdam vocatum fuisse Deucalionem scribit. Sed Plutarchus in eo li. quo docet brutis non deesse rationem, omnē dubitationem tollit. Columbam enim a Deucalione emissam fuisse.	1190		2840
ab iis proditum refert, qui fabulas scripserunt, Ex qua didicit terras exsiccatas esse. Ægyptii vanarum superstitionum principes, omnia quæ Noæ sunt Osyridi suo tribuunt. Eundem etiā Nilum, Ammonem, Dionysiū, Serapin, Plutonem, Iouem, Panem, Solem nominant, & omnia confundunt	1200		2830

Anni Mundi		Anni Christi
1210		2820
1220		2810
1230		2800
1240	+Kenan moritur.	2790
1250		2780

ignoratione veteris historiæ.

8 Arca. Liber. Bacchus. Bacchanalia.

Cum filiarum pulchritudine capti eligerent quas ducerẽt vxores, homines potentissimi: Setiq; nepotes cum Caini posteris affinitate & necessitudine iungerentur, vitiaq; grassarentur per vniuersum orbẽ, Deum pœnituit fecisse hominẽ. Annorũ tamen 120 spatium concessit, quo pœnitentiam agerẽt. Noæ iussit vt arcam extrueret, οἶκον δουράτεον vocat Sibylla, Qua Noa, Vxor, tres filij horumque coniuges, simul & volucrum quadrupedumque genus seruaretur. Ad latus Caucasi quod Indiam spectat arcam extructã fuisse coniecturis minime dubiis consequimur. Siquidem a primis iam seculis Cainitæ partes orientales occuparant. Et ab iis Adamus Sethoque nati secesserant versus occidentem, quo paulatim progressis occurrit mons Caucasus, ad cuius radices locus maximè idoneus fuit, tum ne pessimorum hominum consuetudine turbaretur opus, tum quo & copia lignorũ magna esset, & facilis ad euehendam, amnibus ad id seruiẽtibus, in quos arbores deuolutæ citra iumentorum opem ad locum fabricæ raperẽtur. Prȩter loci commoditatem Promethei fabula Caucaso alligati, & eiusdẽ antrum ab Arriano memoratum, illuc etiam nos adducunt. Potuit autem Noah cedrinum opus facere, cũ Nysȩi, qui alteram partem habitãt, omnia sepulchra cedrinis extruxerint, quæ flamma inuasit in transitu Alexandri: Qui & ipse non procul eo loco cõstruxit classem. Noa igitur arcam molitus est ea magnitudine quam

	Anni Mundi		Anni Christi
quam Deus præceperat, longum scil. cubitos 300: latam 50 altam 30: ima, altera, tertiaque contignatione distinctam, necnon loculis & receptaculis instructam. Arcæ longitudo tenuit sextuplam latitudinem. Planum, terræ iugerū occupauit, & sex-	1260		2770
tam paulominus iugeri partem. Quod spatium tribus superstructum cō tignationibus, cum tecto ad trianguli formam fastigiato, satis superq; sufficere potuit ad ea quæ Noa iussus est in arcam recipere. Sed huc Dei iussum adferamus, quod	1270		2760
fuit huiusmodi. Arcam e cedrina materia, eamque loculatam & pice intus forisque illitam, tibi construito. Longitudo pateat 300 cubitos, latitudo 50, altitudo 30. Eam tibi præsidium facito, quaq; præscripsi altitudine ad cubitum absoluito. Portam in	1280		2750
eius latere collocato. Arcam infima, altera, tertiaque cōtignatione distinguito. In terras equidem aquarum diluuium immittam, quo omnia quæ sunt in terris extinguentur. Diuinum autem iussum cum Noa executus esset, rursus eum sic Deus	1290	Malaeel moritur.	2740
allocutus est. Ingredere tu vna cum tua familia in arcam. Ex omnibus quadrupedibus mūdis septena tibi paria, masculini & fœminini sexus, assumito: ex immundis autem bina. Ex volucrib. septena, vt eorum semen conseruetur. Sic Noa facere iussus est. Sed vt ἁγίων &	1300		2730

Anni Mundi	Anni Christi	
1310	2720	sycophātis ansam cauillandi præcidamus, hic operæpretium fuerit arcam ab ipsis fundamentis architectari, ex mensurarum præscripto, quas intra ipsum opus accipiendas esse nemo non intelligit: deinde demonstrare, quomodo facile potuerint animātia cun-
1320	2710	cta eorumq; cibaria in arcam recipi. Primùm 100 trabes perpetuæ, sesquipedales, quadratæ, longæ cubitis 52, secundum totam strati latitudinem, æqualibus interuallis, collocabātur. Duas tamen extremas, quæ minora basis latera claudebant, ceteris crassio-
1330	2700	res esse oportuit. Has trabes suprà infràque distincbāt palmipedalia tigna, incisuris sesquipedalib⁹, quibus vtraque trabium capita inserebātur, relictis dextra sinistraq; trabium proiecturis, in quas arrectariorum pedalium, angulariorum vero bipedalium, bases ad 30 cubitos sublimiū,
1340	2690	securiclatis cardinibus immittebantur. Omnium autem arrectariorum capita supernè cardinatis trabibus concludebantur, quas in extremo quatuor obliquæ 12 pedes lōgæ, sub angulos insertæ, anconesque ferrei reuinciebant. Arre-
1350	2680	ctaria quoque per circuitū forinsecus postes transuersi trientales vestiebant. Intra verò catenationibus p̄cinctionibusque arctè continebantur. Oram autem arcę superiorem validè firmabant præter latera duo minora, septem compactilia transtra, quæ spatiis æqualibus in latitudinē procurre-

Anni Mundi | Anni Christi

currebant, supremis tra- 2670
bibus adglutinata, eaque
trāstra quatuordecim co
lumnæ perpetuæ 30 cu-
bitis sublimes, singula bi-
næ, parastatis duabus sub
nixę fulciebāt. Super me-
dia transtra duoq; minora
latera, nouem scapi altitu-
dine 12 cubitorum attol- 1360
lebantur, capreolis dextra 2660
sinistraque suffulti, fasti-
gii columen excipientes.
Vnde canterii vtrinq; ꝓ-
clinati, extra longiora su-
perioris oræ latera, æqua-
liter prominebant. Atque
his coassatio superimpo-
sita ædificium tegebat, i-
psis suggrūdis stillicidium 1370
extra perpendiculum ar-
cæ propellentibus. Intra 2650
ædificium, supra basis tra-
bes, solum bessali materia
contextū fuit, supra quod
pedamentorum fulturis
prima cōtignatio in 8 cu-
bitorum altitudinem suf-
tollebatur. Hanc seque-
batur mediana cubitis 12 1380
sublimis. pòst suprema, 10
cubitorū altitudine. Quas 2640
& parastatæ circa colum-
nas, aliæq; fulturæ, infe-
riorum perpendiculo re-
spondentes sustinebant.
His tectum impositū fa-
stigiatum fuisse archite-
cturæ ratio poscit: quod
pluuiis arcendis & reiici- 1390
ciendis multo cōmodius
est camerato, & volucrū 2630
generi recipiendo, eorūq;
volatui exercendo, & ni-
dis compingendis valde
necessariū. Præterea basis
partem imam nauigatio-
ni accommodatam fuisse
par est, quod architecti
prudentiæ Deus reliquit, 1400
vt alia multa. Etenim De⁹

Anni Mundi		Anni Christi
		2620
1410		2610
1420	—Iared moritur.	2600
1430		2590
1440		2580
1450		

ſtructuræ menſuram & fir mamentum indicauit, quod hæc ab homine communiri non potuerint. De emiſſariis ad vrinam & egeſtus animalium vel recipiendos vel eiiciendos, de forma ad nauigandum apta de luminibus & feneſtris, nihil quidquam præcepit. Hæc enim latere non poſſunt prudentem patrem familias. Oſtium quidē in arcæ latere collocari voluit, quod ita fortaſſe cōmodius fuerit ad recipiendum intus animalia. Feneſtræ autem mentio, quam habent latinę verſiones nulla eſt in Hebræis & Græcis. Græca habent ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. Qua ſi dixerit Deus, collecta dimenſione tibi præſcripta longitudinis ſcilicet latitudinis & altitudinis arcam abſolues ad cubitū, hoc eſt vt mēſuræ definitæ ne cubitus quidē deſit. In Hebręis eſt Tſoar maſculinæ terminationis, ad quam ſequentia rectè accommodari nō poſſunt. Nam thecalena, hoc eſt perficies eam, poſitum eſt in genere fœminino quod ſi ad tſoar redderetur, debuit eſſe thecalenu in maſculino. Potius tſoar firmamentū & præſidium quam feneſtrā ſignificat a verbo צהר quod eſt cōcludere coarctare munire. Eſt igitur ſenſus; Arcam tibi cōſtruito, eam tibi firmamētum ac præſidium facito & abſoluito ea magnitudine & ſublimitate quam tibi præſcripſi vt ne cubitus quidem deſit. Igitur quemadmodum citra præceptū emiſſaria facta ſunt & baſi quę aquis immergenda fuit addita forma & figura ad nauigandum habilis

	ANNI MVNDI		ANNI CHRIS.

bilis & accommodata: sic — 2570
non vna modo fenestra (quod
plærique omnes asserunt)
sed quot opus esse visum
est architecto, ita paratæ
sunt & tectæ, vt lumen qui-
dem immitterent toti ædi-
ficio, pluuiam tamen ad-
mittere non possent. Quod
vero postea Moses ait, Ape- — 1460
riens Noa fenestram quam — 2560
ipse fecerat, coruū emisit,
non arguit vnam tantum
fuisse fenestram, sed eam a-
peruisse, quam de industria
ita machinatus erat, vt pos-
set recludi cum opus esset.
Reliquæ enim fenestræ pi
ce & bitumine conglutina-
tæ fuerant: quę licet lumen — 1470
intromitterēt, prospectum — 2550
nihilominus prohibebant:
quia non essent trāsparen-
tes, fortasse constantes lin-
teis alba cera sepoq; capri-
no perunctis. Sane vitro la-
pideve speculari haudqua-
quā cōstructæ fuerūt. Si.n.
pellucidæ fuissēt & perspi-
cuę, nihil opus fuisset emit- — 1480
tere coruū de fenestra. Ex
qua ne sustinuit quidē pius — 2540
Noa, ipsis oculis aquas in-
spicere, quæ totius orbis in-
teritum repræsentabāt. sed
periculum facere voluit in
coruo, & colūba. Qui fene-
strā vnā tātum cubitalē fa-
ciunt, dispiciāt ædificii ma-
gnitudinem, cuius emba
don terræ iugerū sexta par- — 1490
te superat. Cogitēt molem — 2530
45 pedes sublimem in tres
distinctam contignationes
in plura loculamenta diui-
sas. Singulis opus fuit lumi-
ne, opus fuit aere, sine quo
nec quod spirat ali susten-
tarive potest, nec ignis fo-
ueri, qui nō minus fuit ne-
cessarius quam aer & aqua. — 1500

Anni Mundi		Anni Christi
		2520
1510		2510
1520		2500
1530		2490
	* Noa iussus est arcã extruere.	
1540		2480
1550		

At vero quantum aeris aut lucis infundi potest e cubitali fenestra, quam si vel p magnam construxeris siue in tecto siue in cõtignatione suprema, media, ima, reliqua domicilia priuata luce & spiritu, animantia suffocabunt. Igitur necessariæ fuerunt fenestræ & spiramenta, quibus & lumen inferretur, & aer inflaretur & reflaretur. Potuit quidem sine his Deus animãtia seruare, sed idem potuit sine cibariis, quæ Noa iussus est in arcam importare, potuit & sine arca. At voluit arcã ædificari, vt in arca & communi luce, & vita communi consuetaque, animantia fruerentur. Cubilia porrò & latebræ quadrupedum omnium & reptilium suo cuique generi commodã locabantur in imo arcæ pauimento, assamẽtis & cancellis conclusa, ambulationibus in longum transuersumque dispositis, per quas possent homines facile cũcta prospicere, vsuique necessaria suppeditare, emissariis etiam vbi opus fuit relictis, per quæ prolaberentur vel eiicerentur excrementa in sentinam subiectam, Quam saburra onustam fuisse par est. In media regione apothecæ tabulatis distinctæ annonam omne genus continebant, fœnilia, palearia, frondes, glandes, castaneas, legumina, fruges, farraginem, viciam, eruum, & similia. Interque apothecas spatia relicta, quibus ad eas iter esset. Foramina etiam præsepiis imminebant, per quæ pabulũ in aliquot dies ministra-

nistraretur animalibus. Quibus etiam potus aliquot epistomiis siphonibus aliisve organis facile dispensabatur. In suprema regione hominũ fuit habitatio. Illic andronitæ & gynæcia constructa. Cella etiam penaria, culina, focus lapideus, lignile, cella carbonaria, horreũ, frumentis & fructibus refertum. Potuit & locus esse clibano & molis trusatilibus, si horum tũ temporis vsus fuit. Sed nondũ in vsu fuisse clibanum, argumẽto est Abrahami factum: Qui geniis prætereuntibus panes subcinericios apposuit. & Plinius post multa secula testatur Romanos non pane, sed pulte siue farre cocto vixisse per multos annos. Potuit verò piscina fieri si piscibus fuit opus in cibum: sicut in Hieronis Syracusani memorabili naue factũ fuisse Athenæus refert. Et cum intelligeret Noa omnia aquarum illuuie corruptum iri, copiosam supellectilem tam rusticam quam vrbanam ferramentorumq; omne genus fabrilium locis oportunis reposuisse credendum est. Reliquum ædificiũ spatium inter supremam cõtignationem & tectum fastigiatum, volucres facile capiebat, nidis & caueis vndique discriminatum. Horum vero omnium distributio ea fuit, vt oneris ratio vbiq; haberetur, quo super aquis nauigium ferretur æquo libramẽto. cuius forma lõgior oneri ferundo

Anni Mundi		Anni Christi
1560	* Iaphet natus anno patris Noa 500. * Sem nascitur biennio post Iaphetum. Erat enim 100 an-	2470
1570	norum, cum genuit Arphaxat: biennio post diluuium. Cham fuit minimus natu. Genes. c. 5. & c. 10. Vixit Sem annis 600. Cham Hebræis Ham scribitur & pronunciatur aspiratione densa vel duplici. Hinc Iupiter Hãmon & Iouis Ham-	2460
1580	monis templum.	2450
1590		2440
1600		2430

Anni Mundi		Anni Christi
		2420
1610		
		2410
1620		
		2400
1630		
		2390
1640		
		2380
1650	+ Lamech moritur.	

fuit percommoda. Nec mirum cuiquam videatur quod trabes perpetuas in arcæ latitudine & celsitate statuerimus, quasi ad id magnitudinis materia vix inueniatur. Discat ex historia arbores in quibusdam insulis adolescere ad 144 pedes. Trabs in Cypro succisa est ad Demetrii vndeciremem lõga 130 pedes, crassa ad trium hominum complexum. Aliam e larice Tiberius põti naumachiario iunxit ad miraculum pedes longã 120, crassitudine bipedali. Sed abietes hodie frequẽtes in mõtibus visuntur 8. pedibus altiores. Iam vero demonstremus quomodo omnium quę sunt in terris animãtium genera, cum annuo singulorum alimẽto, arcæ magnitudo capere potuerit. Hoc vt facilius intelligatur vniuersa bruta in tria genera maximè nota cõparatione distribuantur, nimirum in boues, oues & lupos. Terrestriũ autem omnium maximũ est elephas, boue maior quadruplo, vt autor est Aristoteles. Propterea elephantes duo ratione magnitudinis atque victus, ęstimabũtur boues octo. Vri in Hercinia silua magnitudine sunt paulo infra elephantes. itaque duo æquabunt sex boues. In ea silua bos est vnicornis. Duo, bobus duobus ponantur æquales Camelus Arabicus Bactrianus, Dromeda, Camelopardalis, Rhinoceros, singula bobus singulis æstimentur, ita vt paria quinq; valeant 20 boues. Monocerotes duo, Bisontes duo, Bubali duo, Bonasi duo, Origes duo, Tarandi 2, Equi pennati siue Pegasi duo, Struthiocameli 2, domestici boues 7, at cerui 7, æquabũt boues 4. Hippelaphi 2, Equi domestici duo, Equi feri 2, Hippardia 2, Hippotami

porami 2, asini 2, Onagri 2, Asini Indici vnicornes 2, Vrsi 2, Apri 2, Sues 2. In q. bus non apponitur ęstimatio pro pari boum sumenda sunt. Omnia proportione respondent paribus boum 45½. Sed vt suppleatur q. omissum fuerit 60 boũ paria computentur. Ouium porro tum ferarum tum cicurum quatuor genera reperiuntur, quæ quia mũda ea facimus, septenariũ quater explebunt, hoc est oues 28. Capræ, Capreæ, Rupicapræ, Ibices, Origes, Damæ, Pigargi, Sterpsicorotes, Omne caprinũ genus immundum, æstimetur ad oues 30. Simiarum genus, Simia, Cœbus, Cynocephalus, Cercopithecus, & huiusmodi ponantur pro 10 ouibus. Lepores vulgares, lepores candidi, dasipodes, cuniculi domestici. cuniculi feri, meles siue taxones, Sciuri, Glires, mures, talpæ, herinacei, histrices, minuta hæc animalia a lepore numerata, valeant oues 4. Sũma supradictorũ crescit ad ouium paria 40. Nunc ad lupum, qui notissimus est, carniuora referãtur. Leones, pardi, leucocrutæ, calæ, serpentes, boæ, Horum paria singula lupis 4 æstimata, reddunt lupos 24. Tauri cornua habentes mobilia duo, manticoræ duo, taxentur lupis 12. Pantherę, tigrides, lupi, lupi canarii, lupi ceruarii, qui & thoes dicũtur, Chai, cephæ, linces, Sphinges, crocutæ. axes feræ, vituli marini duo, pro totidem lupis, cumulabunt 24. Laraces 2, fi-

Anni Mundi		Anni Chris.
1660	†Methusalem obiit. ††Dilvvivm. * Arphaxat fil. Sem natus anno patris 100 biennio post diluuium. Vixit annos 438.	2370
1670		2360
1680		2350
1690		2340
1700	* Sela f. Arpha. natus anno patris, 35. vixit annis 433.	2330

Scythismvs

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI	
1710		2320	bri duo, latheria 2; satyræ 2, lutræ 2, valeant lupos duos. Hienæ, Lycaones, vulpes, feles, ichneumones, viuerræ, mustelæ, cum modico sint corpore, horum paria septem ponantur pro duobus lupis. Summa facit luporum paria 32. Sed in supplementum ponantur paria 40. Paribus autem singulis ad
1720		2310	victum quatridui, ouis vna statuatur. Itaque pro omnium cibariis oues 10 singulis diebus absumentur, quæ in annum faciunt oues 3650. Omnium brutorum terrestrium summa est boum 120: Ouium 3730: Luporum 80. Quæ quomodo stabulari queant in ima arcæ regione, hic nobis inspiciendum
1730	* Heber f. Sela natus anno 30 patris vixit ann. 464	2300	est. Pedis longitudo nota est. Pes quidem Gallicus Romano paulo vberior est, sed Gallicum e summa vetustate sumtum fuisse credendum est. Semipedis Gallici magnitudinẽ in sex vncias distributi hic adpinximus. Qui triplicatus cubitum constituit. Arcæ longitudo 300 cubitorum ducta in latitudinem
1740		2290	50, efficiet embadon 15000 cubitorum quod omnia terrestria bruta facile recepit. Etenim brutis maioribus ad 60 boum paria æstimatis, potuerunt stabula 60 collocari per arcæ longitudinẽ, singula cubitos 5 longa: lata 4. Primus autẽ hic stabulorum ordo statuatur in latere portæ opposito, totam ar-
1750		2280	cæ longitudinem occupãs. Altero deinde ordine minorum animalium paria 40, totidem sepimentis inclusa fuerint ternorum in longum & latum cubitorum, in arcæ dextra parte, sinistra vero locentur similiter 40 carniuororum paria, quorũ latibula teneant singula 4 longitudinis arcæ cubitos cum triente, tres vero latitudinis. Itaq; resta-

reſtabunt ex arcæ longitudine cubiti ſex, ad conſtituendū iter inter dextram ſiniſtramq; ſtabulationem, quo itū eſt ad ſtabula primi ordinis, quia ſecundo ſeparandus fuit via tres cubitos lata. vt iam latitudinis arcę cubiti 10 occupati fuerint, & reſtent 40 latitudinis cubiti, in quibus recipiantur oues cibariæ 3650. His tertius tabulationis ordo tribuetur, ſecundo coniunctus: Ad quē ab arcæ latere, quod portam habet, via relinquenda eſt quinque cubitos lata, qua per arcæ longitudinem facilis ad omnia latibula pateat acceſſus. Relinquūtur latitudinis arcæ cubiti 35, qui in 294 cubitos longitudinis ducti, reddunt cubitos 10290, ſpatium multo laxius quam opus ſit ouibus 3650. Diſtributis ſiquidem 10290 cubitis in oues 3650 ſingulis obuenient fermè terni cubiti. His autem quę gregatim viuūt nec diſſociari facilè patiuntur, non opus eſt multis loculamentis, ſed caulæ duę ſufficient, dextro ſiniſtraq; locatæ. Quocirca regio arcæ infima cuncta laxè animantia terreſtria potuit recipere, præter multa ad victum ſpectantia, quæ in tabulatis ſupra animalium ſepimenta diſpoſitis potuerūt aſſeruari. Quæ tamen in ſe-

SEMITES. 1 2 3 4 5 6

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
			2270
1760	* Phaleg f. Heber natus anno patris 34. Vixit annos 239. Huic nomen inditum eſt à Terræ diuiſione quæ facta eſt ſub exortum Phaleg in linguarum confuſione. Gen. c. 10. 11.	NEMBRODVS Regni Aſſyriorum fundator.	2260
1770			2250
1780			2240
1790	* Reu f. Phaleg natus anno patris 30. vixit annos 239		2230
1800			

REGNVM ASSYRIORVM

Anni Mundi			Anni Christi
1810			2220
1820	* Sarug f. Reu natus anno patris 32 vixit annos 230		2210
1830			2200
1840			2190
1850	* Nachor fil. Sarug natus	* Belvs Assyriorum Rex	2180

cunda regione facillime recondi potuisse nunc nobis demonstrandum est, vt locus imæ regionis a stabulorum sepimentis vacuus, eli nquatur liberiori animalium respirationi, & exhalationi vaporũ quos excitant excrementa cõclusa. Cibaria carniuorotum quę ad oues 3650 æstimata sunt, hic repetere necesse nõ est. cum ea iam collocata sint in ima regione, tertio stabulationis ordine. Sed earum pastus aliorumque animalium præterquam carniuororum locus quęrendus est. Atque hic animaduertendum oues cibarias 3650, decade in dies decrescere, ideoq; consumtarum cibus ab anni summa deduci debet. Quo fit vt oues 3650 nõ plus impendant in annum quam oues eodem semper numero 1820, vt progressio logistica docet. Ouib⁹ 1820 iunge 80 quæ seruantur in propagationem, facies summam 1900. Ponamus autẽ septem ouium pastũ, vnius bouis alimentum æquare, ita oues 1900 supplebunt vicem boũ 271 $\frac{1}{7}$, qui cum bobus 120 iuncti cumulabunt 392. Sed concedamus esse 400 boues, eosque per annum pascẽdos esse fœno pratensi, quod multo plus loci occupat quã ordeũ, auena, vicia, cætereq; fruges. Scribit Columella, quod experientia etiam testatur, Ianuario mẽse satis esse singulis bobus fœni pondo 30. Martio & Aprili, quia terra proscinditur, pondo 40. Sed bobus reclusis qui otio & quiete pinguescunt sufficerent in diem pondo 20.

Verum-

Verumtamen vt contentiosis satisfiat, dabimus pondo 40, hoc est vncias 480. Habet enim pondo siue libra vncias 12. Fœnum porrò compressum sicut solet in magnis fœnilibus condi, postquã exaruit si quis dimetiatur, cõperiet mensuram cubiti solidi paulo plus quam fœni pondo 40 cõtinere. Boues igitur 400 totidem cubos pastu diurno vorãtes, absument annuo spatio cubos 146000. At media regio longa cubitos 300, lata 50, sublimis 12, dabit solidum cuborum 180000. Remanent cubiti vacui 4400 :. Ex quibus consequens est hanc contigoationem non solum sufficere, sed etiam vberiorem & laxiorẽ esse omnium bestiarum alimentis. Suprema contabulatio hominum habitationi attributa, nihil habet dubitationis. Tecti vero fastigiũ ad cubitos tantum 12 excitatum est, quod ea tecti inclinatio satis sit ad pluuias dextra sinistraque propellendas. Æquilateri trianguli forma, quę nonnullis placuit, longius ab arcę figura recedit, quę quanuis aquas celerius deiiciat, minus tamen arcæ fuit necessaria tanta tecti altitudo, quippe quod ad breue tempus parabatur. Cubiti vero 12 altitudinis, in 300 longitudinis, & 50 latitudinis ducti, dãt solidum triangulare cubitorũ 90000. Quod spatiũ nemo negauerit volucrum nidulationi & volatui quo exerceri gaudent plus satis sufficere. Igitur euidenter demonstratũ esse putamus, cuncta animantia terrestria & aeria cum suis alimentis in arca laxe recipi potuisse. Arca ex Dei mandato exstructa, aquarum vi in subli-

Anni Mundi			Anni Christi
1860	anno patris 30. Vixit an. 148.	annis 65.	2170
1870			2160
1880	* Tharef. Nachor natus anno patris 29 vixit annos 205.		2150
1890			2140
1900			2130

Anni Mundi			Anni Christi
			2120
1910		3. Ninus Assyr. Rex annis 52.	2110
1920			2100
1930			2090
1940			2080
1950			

me elata est, & ventis austrinis ad septentriones propulsa, donec cōtrario aquilonis flatu ad meridianam plagam relata stetit in Paropaniso. Quod ex historia sacra colligere licet. Quæ narrat arcam in montibus Ararat primùm constitisse. Deinde liberos Noæ cum ab oriente discederent, nactos esse campum in terra Sinear, vbi commorati sunt. Arca igitur substitit in oriente, vnde longa profectione per continua montium dorsa pascendo commorandoq;, peruenerunt filii Noæ ad campos Babylonios. Si enim retro legamus iter per montes versus ortū, primùm eos ascendemus qui Susianæ, deinde Persidis, mox Carmaniæ, post Drangianæ lateri septentrionali incumbunt. Quibus superatis ad Paropanisos peruenimus: quos Ptolemæus scribit Caucasios propriè nominari. Ad hos credibile est arcam resedisse. Est enim Caucasus Asiæ mons altissimus, & longissimus, variarum gentium domicilia continens, variaque diuersis in locis nomina sortitus, Quæ Plin. lib. 5. cap. 27. diligenter persequitur. A quo totus mons Taurus appellatur. sed nomen hoc nonnullis etiam partibus tribuit. Arrianus Caucasum nominat. Sed Ptolemæo propriè Caucasus est inter Paropanisum & Imaum: vbi altissimus assurgit, & ab Arriano ea parte caluus esse dicitur, quod totus glacie sit obsitus. Vnde Plinius Graucasum Scythica voce appellari refert, quod sit niue cādidior. Sed Graugasus verius diceretur. Graugas enim Scythico vel Cimbrico sermone, canam viam notat. Et Scythæ fortasse Grauglasum vocauerūt. Est enim glas vitrum. hinc Alpium cana cacumina glasbergen appellantur, montes vitrei. Sed & Paropanisum e loci natura sic vocari etymon docet.

Phar

Phar remotum.op superius, vel ascēsum.an ad siue propinquum.is lōga vocali glaciem significat. Composita dictio paropanis est remotus ascensus ad glaciem. Illos porro qui montes Ararat in Armenia ponunt errare perspicuum est. Nec Gordiæi esse possunt, Quibus Ptolemæus 75 partes longitudinis ab occidēte tribuit. Sennaar vero siue Babylon ab occidente recedit totis 79 grad. vtsam spectās quinque gradibus inferiorem quàm Gordyæi montes, vt qui a Gordyæis Babylonem peterent a septentrione aut Circio potius quam ab oriente proficisci dicerentur. Nicolaus Damascenus apud Iosephum, montem Barin nominat in quo Arca stetit, eumque in Armenia collocat, vulgarem errorem secutus. Illis aduersatur cosmographica demōstratio, atque etiam Moses ipse, qui filios Noæ ab oriente profectos Babylonem appulisse non obscurè scribit. Baris tamē Cimbrica vox esse apparet, & parti Tauri montis imposita, quæ plurimū glaciei habet. Is enim glaciem sonare diximus, bar purum significat, bargelt pura pecunia. Sic Baris congruit eū Paropaniso, vndecunq; Damascenus hoc nominis hauserit. sed in eo fallitur quod Barin in Armenia collocat. Paropaniso proxima est regio Margiana, vitium adeo ferax, vt imum truncum vix duo homines cōplecti queant. Q. Curtius in ea regione Nysam locauit, in cuius monte Mero nomine exercitus Alexādri totos 10 dies

Anni mvndi			Anni Christi
1960		4 Semiramis Regina an. 42.	2070
1970			2060
1980			2050
1990			2040
2000	+ Phaleg. moritur. + Nachor moritur.		2030

Anni Mundi			Anni Christi
2010	+ Noa mor. Abraham natus, anno patris Thare 130. Erat enim	5 Zameis Ninias annis 38.	2020
2020	annorum 75 cũ pater vita excederet exactis annis 205. Sara nascitur. Erat enim annorum 89 cum Abrahamo annum agenti 99 circuncisio		2010
2030	mandatur. Gen. 17. + Reu moritur.		2000
2040		6 Arius Marsan. 30.	1990
2050	+ Sarug. moritur.		1980

epulis vino & corollis Deo operatus est. Arrianus ad Paropanisadas nõ solum Nysam refert, sed Promethei etiã antrum: vt dubium non sit & Promethei & Liberi patris fabulas, ad Noam referẽdas esse, qui in ea regione vsum vini reperit. Omnia vero bacchanalia, eorum ritus & ceremoniæ, a Noæ ebrietate originem sumserunt. Dictus est Liber a lanigenis, id est populos in lucem producens. Bar enim Scythica lingua parco significat, & ad viros etiam refertur. Li populi. Liber est populorum procreator. Non igitur a libertate dictus. Noa Indus erat. Diodorus Dionysium omnium antiquissimum facit, & apud Indos natum. Dictus est Hyes & Hyeus a cataclysmo, vnde hyades Bacchi nutrices a pluuia. Bacchus a vitis cultura. Bac vas potorium, poculum. Gor Deus. Bac Gor, poculorum Deus. hinc Græcis Βάκχος, Cui deinde varia nomina imposita.

9. Scythismus Babylon Monarchiæ Arca ad eum fermè locum reuecta, vnde ab aquis & ventis fuerat sublata, Noa Deo sacrificiis peractis montana incoluit, nimirum Nysæa, Margiana, Bactriana, Sogdiana, vicinaq; Scythica: non ausus, aquarum horrore qui illius animo insidebat, vallibus & planiciei se cõmittere. Retinent aũt hactenus ea loca Scythicas appellationes. Nysa enim

enim quæ vinum protulit, a libando dicta est. Nutten siue Nutsen & elisione t, Nusen libare est, & sobriè cum reuerentia degustare ad vtilitatem & necessitatem: id quod vsum vini ostendit. Merum a monte Mero dictum est: & inde Bacchi de femore nascentis fabula, quia μηρὸς Græcis femur significat. Qui etiam vuin, dixerunt oin, quia digamma Æoli cum vv vel F respuunt. addiderunt tamen græcam terminationē οἶνον: vt latina terminatio adiecta fecit vinum. Margiana vel a limite marc appellata est, quod regio illa limes & terminus esset Scytharum ad occidentem: vel potius a medulla marg enim medulla est, quæ regionis fertilitatem indicat. Fuit enim vitis optimæ adeo ferax, vt trūcus inferiora duobus viris vix cingi potuerit, racemos ferens duorum cubitorum, autore Strabone. Eiusdē sortis Bactriana fuit, quod locuplete fide panem redderet, & frumentum copiosum produceret. Bac panem facio significat: bec, panem. tru, fidem. Sogdij montes a lactis & pecudum lactantium copia nomen traxerunt. Sog lac exuctum, Dum montis nomen generale est. Sunt igitur Sogdij montes e quibus plurimum lactis exugitur. Ipse quoq; mons Taurus vox Scythica est, Tau paro, vel efficio. Ru, omnem aquam defluentem significat. vnde Græci ῥοῦς & ῥεῖν mutuati sunt. Tauru est opifex siue factor fluuiorū. plurima enim & maxima flumina mons Taurus effundit. Hæ locorum appellationes vetustę, Scytharum antiquitatem testantur: penes quos initio iustum imperium fuisse par est. vt non abs re tradiderit Epi-

Anni Mundi				Anni Christi
2060				1970
2070			* 7 Aralius an. 40.	1960
2080	* Abrahamo in Mesopotamia antequam ve-			1950
2090	-+ Thare moritur cū vixisset annos 205.	nisset Charras Deꝰ iussit vt patria excederet. cum e Chaldæa Charras Abrahamus se contulit. Inde eum patre		1940
2100	* Ismael nasc. -+ Arphaxat moritur.	mortuo Deꝰ in Chananæā trāstulit. Gen. 12. Act. 7.		1930

ANNI MVNDI			ANNI CHRIS.
2110	* Iſaac naſcitur anno patris 100. Vixit an. 180.	*8 Baleus Xerxes an. 30.	1920
2120			1910
2130			1900
2140		*9 Armatrites an. 38.	1890
2150	+ Sara annis 127 exactis ſepulta eſt in Ephronis fundo emto ſiclis 400. * Iſaac quadragenarius Rebeccam vxorem ducit.		1880

phanius, tempus ab egreſſione ex arca ad molem Babyloniam, Scythiſmum appellari. Vnde enim ætatis appellatio potior, quã ab iis a quibus leges vitęque inſtituta & ius petendum fuit? Fuerunt Scythæ nepotes Iapheti, cui ſtirpis amplitudo ex voto patris obtigit. Itaq; pars Aſiæ quæ a Tauro & Amano montibus ad Tanaim vſque protenditur, totaq; Europa, ceſſit Iapetidis. Cæterum Noæ ſoboles breui tempore in immenſum excreuit. Fuerunt enim longæui, corporibus validis, & integris viribus, vxores fœcundiſſimæ, quæ perſæpe geminos & tergeminos ediderunt. Anno igitur ab aquis centeſimo permulti ex Noę liberis cum ab oriente diſcederent, vel quod multitudinem regio non caperet, vel quod tæderet montanæ & duræ vitæ, in latiſſimos & fœcundiſſimos campos Sennaar deuenerunt. vbi loci amœnitate vel fertilitate allecti, vrbem & turrim quæ faſtigio cœlum attingeret ędificare inſtituerunt, quo famam ſibi compararent. At Deus ventorum vi & turbinibus turre diſiecta vt Sibylla canit ſermonem confudit, illosq; per omnes terras diſſipauit. Ideoq; omiſſa eſt vrbis conſtructio, quæ Babylon eſt appellata. Vrbem longo poſt æuo Nabuchodonoſor amplificauit, & cinxit triplici muro, vt autor eſt Beroſus Babylonius, Græcos vanitatis arguens, quia Semiramide conſtructam ſcriptis ſuis falſo prodiderunt. Itaque a Noæ nepotibus diuiſi ſunt gentium inſularum fines, & iuxta

iuxta ſuam cuiuſque linguam variæ propagatæ ſunt variarum gentium nationes, anno vt apparet natiuitatis Phaleg, qui nomen ab ea diuiſione ſortitus eſt. Atque hic fuit coloniarum deducendarum initium. Primus poſt cataclyſmū Nembrodus, Chami nepos, Chuſi filius, fines ſuos exceſſit: vt teſtatur hiſtoria ſacra, bello finitimis illato. id quod Iuſtinus aliique hiſtorici Nino tribuunt imperitè. Nembrodus enim mox a diſperſione, imperium arripuit. Regni caput conſtituit Babel, Erech, (quæ eſt Edeſſa autore Hieronymo) Acad & Calne. Vnde egreſſus in Aſſur, quæ Aſſyria eſt, ædificauit Niniuē, & alias vrbes, regnumque Aſſyriorum fundauit. Errant vehementer, nec vim numerorum percipiunt qui ſcribunt non magnam tum temporis hominum fuiſſe multitudinem nec potuiſſe tam breui ſpatio genus humanum multiplicari, vt iuſto imperio ſufficeret. Cōcedamus a Nembrodo, Aſſyriæ tyrannidem occupatam fuiſſe, poſt annos a Diluuio 160. nimirum anno ætatis Phaleg, 63. Docebunt numerorum leges in annis 160, ex vno tantum Noæ filio vnaque nuru, excitari potuiſſe hominum bellatorum ſupra octingenties centena millia. Monarchiā hanc ad vſque Sardanapali in-

Anni Mundi			Anni Christi
2160	+ Sem moritur,		1870
2170	* Eſaus, Iacobus, nati anno patris 60.		1860
2180		* 10 Belochus priſcus an. 35.	1850
2190	+ Abrahamum vita functum cum annos compleuiſſet 175 ſepelierunt Iſaac & Iſmael in Ephronis fundo Gen. 25. + Heber obiit		1840
2200			1830

Anni Mundi			Anni Christi
2210	Circa hæc tempora Telchines & Carpathii bello aduersus Photoneum Argiuorum regem commisso victi, patria profugi, Rhodũ, quę Ophiussa dicebatur, occuparunt. Orosius.		1820
2220		*11 Baleus iunior an. 52.	1810
2230			1800
2240	†Ismael moritur.		1790
2250			1780

teritũ stetisse per annos 1360, Diodorus e Ctesia prodidit. Incurrit hoc tempus a Sardanapalo extincto retro numeratum, in annum 25 ætatis Phaleg. Cum Ctesia cõsentit Callisthenes, qui cõquisitis Chaldæorum nominentis historiam reperit annorum 1903, ad captam ab Alexãdro Babylonem. Quos si in anteriore persequaris, peruenies ad annum ætatis Phaleg. 23. Quo tempore vel non multo post potuit Nembrodus Niniuen condidisse, Ninum & Ninam appellatam ab historicis: Qui Assyriorum imperium auspicãtur a Nino, eumque Niniues cõditorem perperam faciũt. Verius a Nina vrbe Ninus dictus est, Nembrodi filius vel nepos : vel vrbem Nembrodus a se conditam de nomine filii Nini Niniuen appellauit, vt Henochia cõdita & appellata fuerat a Caino de nomine filij Henochi. Ninum etenim aiunt significare filium, & Niniuen Nini siue filii domũ aut habitationem. Iustinus historicus Assyriæ imperium stetisse narrat annis 1300. Qui numerus ad vnguem congruit tempori quod a Belo, ad Sardanapalũ sublatum ponimus. Nino siquidẽ Belũ pręponit Eusebius: Sed verius Moses qui Nembrodum regni principem cõstituit. Ctesias 30 reges Assyrios memorat adusque Sardanapalum

	Anni Mundi			Anni Christi
ſum: ſed neque horum nomina, neque quanto quiſq; regnarit tempore declarat, quia nihil præclari eos geſſiſſe ſcribit. Euſebius nõ 50 tantum ſed 36 regum nomina edidit, a Nino ad Sardanapalum. Ex his perſpici poteſt ethnicos non ignoraſſe, quot effluxerint tẽpo-	2260	Ioſephus naſc.		1770
ra vel a Diluuio, vel ab initio monarchiæ Aſſyriorũ, quam vetuſtiſſimam & primam faciunt, Quę non aliunde conſecuti ſunt, quã ex imperiorum & monarchiarum annalib. Sic Varro a cataclyſmo ad primam Olimpiadem recenſet annos fere 1600. Deſunt anni	2270		12. Altades an. 32.	1760
tantum 12, ſed eos ſupplet particula ferè. Bellè igitur cum hiſtoria ſacra conuenit profanę. Ægyptii quidẽ quorum ab Abrahami ſæculo celebris potentia fuit, de originis antiquitate certarunt cum Aſſyriis. Sed enim Chami filium Meſraimum (ſiquidẽ Ægyptii, Æthiopes, & vicinæ gentes, a	2280	Ioſephus vęniit Iſmaelitis 20 numis argenteis.		1750
Chamo ortum habuerunt) ſtatim a linguarum confuſione regnum Ægyptium condidiſſe par eſt, nec mitiorem tyrannum fuiſſe Nẽbrodo fratris filio. Verũ Ægyptiorum antiqua monimenta funditus interierunt, præter pauca ab Herodoto, & Diodoro prodi-	2290	Iſaac obiit. Ioſephus natus annos 30 æquatur Pharaoni præterquam in ſolio.		1740
ta, fabularum mendaciis mirè deformata: vt & Aſſyriorum, ex quorum tabulis ſuperſunt tantum nuda regum nomina & tẽpora, quibus illi continua ſerie imperio præfuerunt. At vero non ſolum in Aſſyria vel Ægypto fuerũt a poſteris Noæ regna conſtituta,	2300	Iacobus an. natus 130. ſiſtitur coram Pharaone.	13 Manutus	1730

Anni Mundi			Anni Chris.
		an. 30.	1720
2310	✝Iacob obiit annis vitæ exactis 147.		1710
2320			1700
2330		14 Mancaleus an. 30.	1690
2340			1680
2350			

ſed in aliis etiam terræ partibus, in quas fuerunt coloniæ deducendæ. Atque adeo fortaſſe imperarũt monarchę ante Diluuium, certe iam illis temporibus formidoloſa fuit tyrannis & effrenata Gigantũ potẽtia, vnde tot bella, tantæ hominum ſtrages, tot impia facinora, Sibyllinis carminibus decantata, quæ ante diluuium patrata ſunt. Quapropter qui quatuor monarchias tantum nobis proferunt ex Danielis oraculo, quaſi 4 imperiorum terminis vniuerſus terratum orbis coercendus ſit, næ illi prophetæ ſcopum minus aſſecuti ſunt. Illos manifeſtè refellunt innumera imperia veteri noſtraque memoria celebrata, Æthiopum, Arabum, Parthorum, Indorũ, Scytharũ, Tartarorum, Moſcouitarum, Turcarum, aliaq; permulta atque adeo ipſum Romanum prope deletũ, cuius præter nomen nihil penè ſupereſſet, niſi renouatum & continuatũ fuiſſet in Ioue Romano, qui gemino præcinctus gladio, res cœli terræque gubernat multò ſanè auguſtius, quàm vllus vnquam veterum Auguſtorũ. Cuius imperium ad ſeculorum exitum peruenturum eſſe permulti iam ex oraculis ſacris collegiſſe putant. Itaq; Romanorũ ſato perennitatem imperij vltro concedamus, quam ſuus olim vates carmine fatidico ſic effatus eſt. *His ego nec metas rerum nec tempora pono, Imperium ſine fine dedi.* Monarchiæ tamen æternitas non euincit quatuor tantum imperiis ſubiici debere terratũ orbẽ vniuerſum. Neq; enim Danielis viſiones ex quibus quatuor illas monarchias hauriunt,

tinent, ad historiam vniuersam spectant, sed ea tantũ imperia sub quibus Dei populus grauissima passurus erat. Sed non ad prçterita, verum ad futura tantum referuntur. Voluit enim Deus prophetæ suo patefacere, quænam futura esset populi sui conditio ætatibus insecuturis. Anxius erat propheta captiuus de populi captiui liberatione, prospiciebat Cyrum venturum ab Isaia iampridem prædicatum, expectabat lapsum annorum 70 ab Ieremia prçstitutum. Quibus exactis sperabat non solũ propheta, sed populus etiam, post tot exantlatos labores se dulci quiete fruituros. Admonet Deus vt animos parẽt ad fortiter sustinenda toleranda que pericula. illos monarchis 4 potentissimis & crudeliss. serui turos, nimirum Babylonio, Persæ, Græco, & Romano, antequã adueniat regnum illud æternum & nunquam euertendum, quod reliqua omnia conteret. Hæc oraculorum sententia est quam euentus comprobauit. Monarchias vero quatuor, quia Danielis vaticinio insignes sunt, continua serie per singulorum monarcharum nomina & tempora suis locis persequemur.

10 ÆEgyptus. Moses.

Pharaones in Sacris dicti sunt reges qui monarchiæ Ægyptiæ præfuerũt, vsque ad Cambysem, Cyri filium, cuius auspiciis Ægyptus in Persarum potestatem venit. Post Alexandri obitum, Ptolemçi appellati sunt. Atq; hi quidem temporis ordinem perpetuum seruant in Chronologia. Pharaonum vero nomina & tẽpora qui recensere velit, is profectò diuinare potius quam quid plam veri adfirmare censendus est si postremos sex reges excipias ab Herodoto memoratos: Sethonem, Vulcani sacerdotẽ, qui

Anni Mundi			Anni Christi
			1670
2360		15. Sphærus an. 20.	
			1660
2370	Iosephus obiit.		
			1650
2380		16. Mamelus an. 3.	
			1640
2390			
			1630
2400			

Anni Mundi			Anni Christi
2410		* 17 Sparetus an. 40.	1620
2420			1610
2430	* Aaron naſcitur. * Moſes naſcitur.		1600
2440			1590
2450		* 18 Aſcatades	1580

cum Semia cheribo decertauit. Pſammetichum: Necum; qui cũ Ioſia pugnauit in magdalo: Pſammim & Apriem cuius anno ſecundo ſubacta eſt Ieroſolyma a Nabuchodonoſore: Amaſim, qui initio Cãbyſis e viuis exceſſit. Quare fruſtra quęritur fueritne Cẽchres an Amenophis an alius, quem obruerint fluctus rubri maris: quis item fuerit apud quem Iacobæi ſe receperint. Euſebius Dynaſtias & regum nomina Chronologicę interuit, ſed ab omnibus deſeritur. Ioſephus ex Manethone reges permultos memorat ſed continuam ſeriem non cõſequitur, nec hiſtoriæ cõgruunt tempora ab eo deſcripta: & Manethonis narratio tota ex fraude & mendacio compoſita eſſe apparet. Herodotus & Diodorus cũ ſacerdotibus Ægy[...]s ſermones ſe habuiſſe aſſe[...]t. Sed neque inter ſe conſentiunt, neque cum Manethone. Refert Herodotus a primo rege ad Sethonem γενεὰς interceſſiſſe 341 Tres autem γενεὰς ſiue vi[...]orũ progenies, 100 annorum eſſe. itaque progenies 341 efficiunt annos 11346, quos ſi mẽſtruos accipias, vt nonnulli cõciliatores volunt, concurret initium regni Ægyptiu cum anno ferè triceſimo aduentus Iacobæorum in Ægyptum, nec vllus regum imperium ad annos quinq; protulerit. Sin ſolares intelligamus, vt intelligi debent, regũ vetuſtas mundi creationem ſuperabit annorũ octo milibus. Diodorus multò fabuloſiora ab illis accepiſſe tradit, nempe Deos & Heroas primum in Ægypto regnaſſe annos f[...]e 18000. homines vero annos 15000, vſq; ad 180 Olympiadem. Nihil certi col[...]gi poteſt ex iſtis narrationibus ſacerdotum, quos noſtrorum monachorũ vulgo [...]pientiores fuiſſe minime crede[...]

dum

dum est. Illud tantum cõstat, regnum Ægyptium vetustissimũ esse. Cęterum quandiu Iosephus eiusque fratres fuere superstites, tandiu benignè actum est cum Israelitis in Ægypto. Mortuo vero Ioseepho, Israelitarum multitudo adeo creuit vt formidabiles esse cœperint Ægyptiis, ideoque asperius tractari. Ac primum operę ab iis dur.us exactę sunt, deinde mandatum obstetricibus vt in ipso enixu mares necarẽt. Postremo Ægyptio populo imperatum, vt Hebręorum pueros masculos in flumen proiicerent. Eo tempore natus Moses, tres menses domi paternæ clam enutritus fuit, deinde expositus. Hunc filia Pharaonis sustulit & pro filio educauit. Annos autem 40 natus, Ægyptium qui aduersus Israelitam insolentius insultaret, interfecit, arbitratus Israelitas intelligere Deum eis per ipsum salutẽ daturum esse. Sed cum Pharao re audita, eum ad suppliciũ quæreret, fuga salutem sibi consuluit, ac in Madianitide peregrinatus est, annis 40. Quibus peractis Deus illi in ignea flamma de medio rubo apparuit, iussitq; vt Israelitas ex Ægypto educeret. Eos igitur eduxit Moses, miraque & portentosa fecit, tum in Ægypto & in mari rubro, tum in solitudine, per annos 40. Obiit natus annos 120, in terra Moabitarum, ante os Domini qui eum sepeliuit. Neque quisquam hominum hactenus eius sepulcrũ sciuit. De cuius corpore disceptauit cum Michaele Deuteronom. vlt. Actor. 7. & Iudæ earchangelo Diabolus, Exod. 1.2. pistola.

Anni mundi			Anni Christi
2460		an. 40.	1570
2470	Calebus nasc.		1560
2480			1550
2490		19 Amyntas an. 45.	1540
2500			1530

Anni Mundi			Anni Christi
2510	Exitus de Ægypto Lex in Sinai data est post		1520
2520	annos 430. quam fœdus a Deo sancitum est cum Abrahamo in Chaldæa. Galat. 3. Act. 7.		1510
2530			1500
2540		20 Belochus iunior an. 25.	1490
2550	Mose mortuo Iosua populo pęst. Cessauit Manna.		1480

11. *Exodus.*

Ægypto excesserũt Israelitæ plenilunio vernũ ęquinoctiũ insecuto, mensis die 14. Nã cũ vespere ex Mosis mandato tostum agnum manducassent, cuius sanguine super liminaria & vtrosq; domorũ suarũ postes infecerãt, Deus media nocte omnes Ægypti primigenios occidit. Tum vero ea nocte surgens in maximo tumultu Pharao Mose & Aarone accersitis populũ dimisit. Illius igitur Diei nox dicata Deo est & solennis habita vt a vespera 14 primi mensis ad vesperam 21 eiusdem mensis azymis vescerẽtur, propterea quod vrgẽtibus Aegyptiis morari & viaticum sibi parare non potuerint, sed massam non fermentatam veste sua inuolutam humeris suis extulerint in mactris, Exod. 12. & Deute. 16. Iã inuestigemus quoto mensis Iuliani die plenilunium noctem illustrarit. Ab exitu ex Aegypto ad Christianam Epocham anni fluunt 1514. Huius tẽporis subductæ Solis Lunæq; versiones nouiluniũ post æquinoctium vernũ proxime transactum proferunt Aprilis die 10 Phamenot 7. Pleniluniũ April. 25 hora 7. hoc est hora vna post occasum Solis feria quinta Romano more: sexta vero ineunte ex Israelitarum instituto qui diem ab occasu incipiunt. Hic temporum ordines a nobis digesti cum factis exquisitissimè quadrant. Ab eo enim tempora Iudæi parasceuen Paschatis agno & azymo celebrarunt vsq; ad Messiam. Qui & ipse simili vespera agnum comedit cum discipulis, mox ipse mactan-

mactandus agnus in suorum salutem. Ab Agno in Ægypto mactato ad Agnum immolatū in cruce dies intercurrūt 5641 95 cum horis 17.

12. Iosua. Iudices.

Mose sublato, Iosua populi gubernationem suscipit, sed non multis annis, vt Scriptura indicat. Siquidem terræ chananææ diuisionem perfecisse videtur ex Dei mandato, anno a discessu ex Aegypto. 47. Altero enim anno a Pharaone merso, missi sunt in Chananęā exploratores, in quibus fuit Chalebus tū quadragenarius. Cui abhinc annis 45 cessit Hebron in hęreditatem, cum terra diuideretur. Numer. 14. Iosu. 14. Consumserit igitur Iosua in debellādis Chananæis post Mosis excessum, annos quinque, duos in terra diuidenda, triennio propter senium quieuerit (superabat enim centenarium) Anno decimo orationem habuerit ad populū, quæ continetur Iosu. c. 23. deinde fatis concesserit. Post eius obitū consuluerunt Deum Israelitę, quinam suorum primi bellum Chananæis inferrent, non enim omnes Iosua deleuerat, Atq; ex oraculo Iudæi primi, Chananęos & Pherezęos fuderunt, aliaque præclara belli facinora gesserunt, quæ narrantur Iudic. 1. Quibus obeundis, & rebus suis post eas gentes deuictas componendis, tempus debetur non minus triennio. Parta vero pace populus ex felici rerum successu, otio quadriennium diffluit, delabitur sensim ad necessitudines cum finitimis cōciliandas, contrahit matrimonia cum externis, eorumque deastros colit. Vnde indignatus Deus, Chusanum Meso-

Anni Mundi			Anni Christi
			1470
2560	* Terræ diuisio sub hoc tempus a Iosua facta est, anno sabbatico primo, quo nefas fuit agriculturam exercere.	21 Belopares an. 30.	
			1460
2570	IVDICES. Othoniel gubernauit annis 40. Cusanum Rasathaimum regem Mesopotamiæ, cui seruierunt Israelitę annos octo, superauit.		
			1450
2580			
			1440
2590		22 Lamprides 32.	
			1430
2600			

Anni Mundi			Anni Christi
			1420
2610	Aod ann. 80. Eglonē Moabitarū regem cui parebant Israelitę confodit sica in ventrē adacta specie arcani colloqui.		1410
2620		*23 Sosares an. 20.	1400
2630			1390
2640		*24 Lampares an. 30.	1380
2650			

potamiæ regem aduersus illos excitauit, qui tyrannidem exercuit annis octo. Verum Deus populi sui misertus tyranno Othonielem opposuit. Ita anni 17 intercedunt inter excessum Mosis & Othonielis magistratum. Vnde coniiciunt multi Iosuam clauū gubernationis tenuisse annos 18. Sed his refragatur Scriptura. Quæ illum ætate prouecta cōsenuisse, & a bellis quieuisse tradit, antequam terram diuideret. Et post eius excessum Israelitas illa patrasse quæ retulimus, & verbosius explicantur in libris Iosuæ, & Iudicum, antequam Othoniel, quem Iosuæ successorem faciunt, administrationi præficeretur. Annorum autem 17 interuallum ex temporum ordine necessario consequitur. Nam a discessu ex Ægypto ad initiū Iosuæ, anni sunt 40. Ab Othonielis initio ad annū quartū Salomonis, anni 423. Fit summa 463, quæ ablata ab annis 480, quot intercedunt inter discessum ex Ægypto, & templi exordiū, relinquit annos 17, Iosuæ gubernationi attributos. Hic illud obseruatione dignum est, A diuisione terræ Chananææ. ad Samuelis initiū, annos colligi 350. si Iudicum annos tantum numeraueris: Sin cum his coniunxeris annos tyrannidis, conflari 450. Hunc numerum, qui ex Iudicum libro perperā intellecto collegerat, in locum τριακοσίοις studiosè substituit, τετρακοσίοις. Act. cap. 13. vbi putant multi pro τριακοσίοις, lubrico lapsu τετρακοσίοις irrepsisse. Cuius loci scripturā qui animosius quàm verius tueri nituntur, coguntur annos 450, ad Israelitarum in Ægypto habitationem ineptissimè referre, Quorum fatuitas

ritas euidens & clara est ex ipsius Scripturæ verbis, quæ huc adducimus. Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ, ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου. καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ χαναάν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν: καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου: κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ, ἔτη τεσσαράκοντα, &c. Apostolus tempora disertè definit & distinguit. Post annos, inquit, 40 exactos in deserto post Chananæos deletos post Chananæam diuisam Iudices dedit ad annos 450. vsque ad Samuelem. Exinde postularunt regem dedit eis Deus Saulum annis 40. Qui fieri potest vt anni 450 referantur ad tempus habitationis in Ægypto, vel si cōcedamus præter diuinę scripturę sententiam, habitationem eam fuisse annorum 430. Siquidem anni 430 iuncti cum annis 396 elapsis a discessu ex Aegypto ad Samuelis initium, componunt annorum summam 826. Quod si temporis cursum sistas in principio gubernationis Iudicū annos habebis 488. Quare nulla alia via est quę in explicandis temporum ordinibus exhibeat annorum calculum 450, quàm ea quæ tyrannidis tempora coniungit cum Iudicum magistratu. Sed anni 450 cōciliari non possunt cum certo illo & definito annorum numero, 480, qui 3 Reg. 6. liquidò exprimuntur. A quibus si auferas annos 46 ab exitu Ægyptio

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
			1370
2660			
			1360
2670		* 25 Paunius an. 45.	
			1350
2680			
			1340
2690	* Debora & Barac an. 40. Iabinis regis Chananæorū cui seruiebant Israelitæ copias cęciderunt & fuderūt. Sisaram earum ducem Iael		
	Hebris vxor clauo in tempus malleo adacto interfecit.		1330
2700			

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI	
2710			1320	ad terræ diuisionem, & annos 84 a Samuele ad inchoatum templum, restabunt anni 350 non 450. Itaq; vox [illegible] Actis restituenda est. Calculi vtriusque veri & fallacis, abacũ subiiciemus.
2720		26 Sosarmus an. 19.	1310	
2730	Gedeon an. 40. Noctu lucum patris & arã Baali sacratam euertit Madianitas innumeros fractis amphoris fa-		1300	
2740	cibusque splendore & clãgore tubarum profligauit.	27 Mythreus an. 27.	1290	
2750			1280	

Veru

Verus annorum calcul⁹ ab exitu ex Ægypto ad Tēpli exordiū.		Calculus fallax		Anni mundi			Ann. Chr.
							1270
Moses rexit populum an.	40	40	Tyranni qui populum afflixerunt.				
Iosua ante diuisionem terræ an.	6	6		2760		* 28 Tautanus an. 32.	
Post diuisionem an.	11	8	Chusan				1260
Othoniel	40	40					
		18	Eglon				
Aod	80	80					
		20	Iabin		* Abimelech an. 3.		
Debora	40	40					
		7	Madian				
Gedeon	40	40			*Thola an.		
Abimelech	3	3		2770			
Thola	23 {350 | 450}	23			23.		1250
Iair	22	22					
		18	Philistæi				
Iephthe	6	6					
Abesan	7	7					
Elon	10	10					
Abdon	8	8					
		40	Philistæi				
Samson	20	20					
Heli	40	40		2780			
Samuel	40	40			Troiæ ∴ excidium.		1240
Dauid	40	40					
Salomo	4	4					
Summa	480	580					
				2790		* 29 Teuteus an. 40	1230
					* Iair an. 22.		∴
				2800			

Anni Mundi			Anni Christi	
2810			1220	
2820	*Iephthe 6. Ammonitas vicit. *Abeſan 7.		1210	
2830	*Elon 10.		1200	
2840	*Abdon 8.	30 Tineus an. 30	1190	
2850	*Samſon 20. Paleſtinorũ vires debilitauit, ſed plures moriens obtriuit quàm occidit viuens.		1180	

13. Troia exciſa.

Troianam cladem in hęc tempora cõferunt hiſtorici. Dionyſius Troiam fuiſſe captã ſcribit ante annos 432, quàm Roma cõderetur, die 23 Thargelionis, 17 diebus ante Solſtitium. Diodorus ante Olympiadas annis 408, Conſentit cum Dionyſio. Ephorus ab vtroq; differt. Diuellit enim Ilij caſum ab Iphiti Sacro, annis tantũ 405. Velleius addit Ephoro annos 10. Horum diſſenſio arguit incertam valde fuiſſe Troianam Epocham. Cæterũ ex Cteſiæ & Euſebii momimentis, ſi non vera certè veræ proxima elici poſſe videtur. Scribit Cteſias ex Perſarum & Aſſyriorum annalibus, Teutanium Aſſyriorum regẽ, Priamum iuuiſſe, miſſo Memnone Tithoni Perſarum regis filio, copiarum auxiliarium duce. Euſebius autem adſcribit Ilij excidiũ, anno primo Demophoontis Athenarum regis, Temanio Aſſyriis imperante. Addamus igitur Velleiano calculo annos 50, quos iniquè ſublatos e Temporum cẽſu docebimus, incidemus in annum Teutanii 24: Mundi 2781. Aberrat igitur Ephorus annis non minus 60. Omnium tamẽ epochis, quòd in ſuis quiſque ſcriptis tempora ſæpe numeret a Troia, ſignum adpinximus: nempe Demophoontis ⁘ Velleii ♣ Dionyſii & Diodori ⁚⁚ Ephori ♣.

14. Iudices Israelitis abrogati.

Heli fuerunt filii nequissimi Deique contemtores, stupratores, auari, rapaces. Quorum sceleribus auditis pater, eos blandè monuit, vt desinerent. Sed illi patri dicto audientes non fuerunt, Quia Deus eos perdere volebat. Itaq; filii duo Hophnis & Phinees bello aduersus Palestinos eodem die occubuerunt, & Helis ipse nunciata clade, de sella delapsus fracta ceruice interiit, cum annos 98 exegisset. Post Helim Samuel populi gubernationē excepit, Iudicum postremus. Eo enim ætate confecto cum eius filii iura peruerterent, populus regē sibi constitui petiit.

ANNI MVNDI			ANNI CHRIS.
			1170
2860			
			1160
	Heli, an. 40. Vixit annos 98. 1. Reg. 4.	31. Dercilus an. 40	
2870			
			1150
2880			
			1140
2890			
			1130
2900			

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
2910.	* Samuel an. 40.	12 Eupales an. 38.	1120
2920	* Dauid nascitur.		1110
2930			1100
2940			1090
2950	* DAVID REX annis 40. Annos 30 natus regnum iniit in Hebron 2. Reg. 3. Obiit septuagenarius.	* 33 Laosthenes an. 45.	1080

15. Reges Hebraeorum.

Hebraei Deo repugnante, omnium gentium morem insecuti, Regem petierunt. Illorum postulatis accommodauit se Deus, & regem Saulum dedit. Quem non multis annis imperasse cōsentaneum est. Etenim cum Samuel consenuisset, & eius filii gubernationi praepositi, iura muneribus accipiēdis peruerterent, regem Israelitae postularunt. Tū Saulus Dei mandato inungitur. Sed mox Deo infensus eiicitur, & vngitur Dauid, in quem perpetuas inimicitias ita exercuit, vt eum tandem compulerit ad Achin Gethae regem populi Dei hostem confugere. Samuel autem dicitur annis 40 populo praefuisse. Verum sicut in annis Iudicum, censendi sunt anni tyrannorum, ita in annis 40 Samuelis continentur anni regni Sauli, quos Scriptura non aliter exprimit. Saulo mortuo Dauid in Hebronem se recipit, vbi denuo Rex a Iudaeis inunctus est, annum agens tricesimum. Regnauit annos 40. Scilicet in Hebrone in Iudaeos annos 7, & 6 menses: Ierosolymis autem, in omnes Israelitas atque Iudaeos, annos tres & triginta. Successit Salomo filius, qui quo aetatis anno inauguratus fuerit, nondum certò constat. Iosephus scribit anno 14 solio insedisse, regnasse autē annis 80. Sed Iosephus in annis regni a Scriptura discedit. Versio Graeca annum duodecimum profert. Sed illa nonnunquam, ad historicam narrationem quod attinet, ab Hebraica veritate longius recedit, quam vt probari possit. Certè regnauit Salomo annis 40.

	Anni Mundi			Anni Christi
40. Ei successit Roboamus filius, annum agens quadragesimum primum. Oportuit igitur, si interpretatio Græca admittenda est, natum esse anno patris vndecimo, & decimogenitum. Quod cũ naturæ & honestatis legibus apertè pugnat, & cum historica fide, quæ Salomonem consenuisse testatur. 3. Reg. c. 11. Hebræa nihil habent de Salomonis ætate cum regnũ iniit. Diuitiis & sapientia mortales omnes superauit.	2960			1070
Pondus auri, quod ei singulis annis proueniebat, 606 auri talentorum fuit, præterea quæ pendebantur a mercatoribus. Itaque Ierosolymis non minor fuit auri copia, quàm lapidum.	2970			1060
Audiendæ autem sapientiæ causa, totus orbis conspectum eius requirebat. Disseruit de stirpibus, & plantis, a Cedro ad hysopum. Item de quadrupedibus, volucribus, serpentibus, & piscibus. Habuit vxores 700, & 300 concubinas.	2980			1050
Per quas in senecta mens eius ad deos alienos inclinata est. Vnde postea regni dilaceratio, & bella ciuilia insecuta. Nam duę tantum tribus Iudah & Beniamin adhæserunt Roboamo: In reliquas 10 imperium suscepit Ieroboamus. Nabati filius, Qui Rex Israel dictus est.	2990	Salomo. an. 40. Templi fundamenta iacta sunt an. 480 ab Exitu de Ægypto. 4. Reg. 6.	34 Pythiad. 35 an. 50.	1040
Roboamus autem Rex Iudah. Regnatũ est in Israel regibus 18, per annos 260. Deletum est regnum a Salmanassare post annos 15, quàm Romæ vrbis fundamenta iacta fuisse feruntur. Regnum autẽ Iudah a Dauide ad excidium Templi & vrbis stetit annis 472. Regnarunt in eo Reges 22.	3000			1030

ANNI MVNDI				ANNI CHRISTI
3010				1020
3020			* 35 Ophrateus 20.	1010
3030	* Roboam f. Salomonis Rex Iudah annis 17. Regnũ iniit natus annos 41.	* Ieroboam fil. Nabat Rex Israelitarum annis 22. 3 Reg. 12 14.		1000
3040	3 Reg. 14. Bellũ perpetuo gessit cum Ieroboamo.		* 36 Ophragraneus an 50.	990
3050	* Abias. an. 3. * Asa. an. 41. Dauidẽ imitatus mẽte erga Deũ integra vixit. Matrem imperio	* Nadab. 2. * Baasa. 24		980

16. Propheta.

Ætas Regum alias antecellit prophetarum vbertate & præstantia. Nã prioribus sæculis perpauci prophetæ memorantur. Et a Mosis excessu vsque ad Samuelis tempora, prophetia ferè obdormiuit. Vbi vero Samuel exortus est, cœtus prophetarũ apparent, quos inter Saulus qui nuper a Samuele vnctus fuerat, princeps vaticinatur. Dauid ipse Rex & propheta Nathanis & Gadi prophetarum oracula exaudit. Salomoni deastrorũ cultum minus improbanti, Ahias Silonita vates, regni dilacerationẽ minatur. Ieroboamo ad Aram adolenti vates alius Iosiam prædicit ante annos 300 quã Iosias nasceretur, super eam aram sacerdotes mactaturũ. Sequitur Michæas, cui colaphum impegit pseudopropheta Sedecias. Elias igneo turbine raptus in cœlum. Elisæus & cũ eo vates Bethelenses & Ierichuntini. Amos. Ionas, Oseas, qui annis nõ minus 70 docuit. Michęas alter. Nahum. Sophonias. Iesaias. Olda fœmina. Ioel. Abdias. Abacuc. Ieremias. Vrias. Omnes diuinæ sapientiæ interpretes antequam Vrbs & templum excinderentur. Et populo apud hostes Babylonios captiuo, Deus dedit prophetas Ezechielem, Danielem. Solutaque captiuitate Haggæum, Zachariam, Malachiam, imperãte Dario Persa. Ex quo ad Christum vsque rursus prophetia quieuit. Tempus prophetarũ a Samuele ad

	Anni Mvndi				Anni Christi
ad Zachariam & Haggæū, annorum fuit 600.	3060	deiecit quòd ſimulacrum feciſſet & coluiſſet.			970
	3070		Ela 2.		960
	3080		Zambris diebus 7. Ambris annis 12.		950
	3090	Ioſaphat 25. Pietatem coluit. Cum ex Ophire nauibus aurum peteret nau-	Achab 22.	37 Aſtazapes an. 42.	940
	3100	fragium fecit apud Aſiongaber.			930

Anni Mundi				Anni Christi
	*Ioram fil. Iosaphat Prorex. * Ioram an. 8 sed 4 cum patre.	*Ochosias. 2. * Ioram fil. Achab. 12.		920
3110				
	* Ochosias 1. * Attalia 6.	* Iehu. 28.		910
3120	* Ioas 40.			
			* 38 Sardanapallus annis 20.	900
3130				890
3140		* Ioachas annis 7.	* Arbaces	880
3150				

17. Assyriorum, Medorum, & Chaldæorum Monarchia.

Arbacem Medum extincto Sardanapalo, Assyriorum Imperiū, quod annos supra 1300 steterat, ad Medos transtulisse prodiderunt, Babyloniorum Satrapia Beleso ex pacto concessa, Ninamque Assyriorum regiam a solo euertisse, tū Regem salutatum Ecbatana se recepisse. Assyriorum regum nomina & tempora Eusebius edit. Medorū Diodorus e Ctesia profert. Sed cōstat e Sacris & Herodoto, Medos vel nunquam vel paucis annis, Assyriis imperasse. Atque vt Ninam euerterint, eam tamen instauratam mox fuisse testatur Ionæ vaticinium, qui Sardanapalum annis ferè 30 secutus, Ninę excidium minatus est. Nahumus quoque annis post Sardanapali casum 140 execrationes effundit aduersus Niniuen, eiusque exitiū prænunciat, proptereà quòd Assyrij aduersus Israelitas asperiùs egissent. Cui Tobiæ narratio accedit qui Niniuen a Nabuchodonosore & Assuero, qui est Cyaxates Astyagis pater, dirutam fuisse tradit. His cōsentanea refert Herodotus Cyaxarē Ninam expugnasse. Ea vero euersa, Babylonem Assyriis regiam fuisse. Fuerunt sanè Medi & Babylonii fœderibus & affinitatibus cōiuncti. Siquidem Nabu-

Regnum

Me-

	Anni Mundi				Anni Chris
Nabuchodonosoris vxor genere Medica fuit, vt Berosus Chaldæus testatur. Et Nabuchodonosor ipse, quem Labynetum vocat Herodotus, autor fuit cõnubialium conuentionum Astyagis & Arienæ Halyattis Lydorum regis fi-	3160	* Amasias annis 19. Sed vno, cum patre.	* Ioas f. Ioachas an. 16. Sed duobus, cũ patre.	Medorum R. an. 28.	870
liæ, cum pax sanciretur inter Cyaxarem, & Halyattem. Minimè credẽdũ est Sardanapalo sublato Assyrios quieuisse: Sed potius Arbace Ecbatana reuerso, statim rebellasse, Ninam reparasse, & a Medorum iugo se subduxisse. Sarso-	3170				860
menes Arbacis nepos Medis imperabat, cum Phul Assyriæ Rex fœdus cum Manahemo Israelitarum rege feriit, acceptis argenti 1000 talentis. Teglat Phalassar auxilio fuit Achazo Iudæo, cum præesset Medis Articarnus Sarsomenis	3180		*Ieroboam an. 41.	* 2. Mandaces an. 50.	850
filius. Salmanassar Israelitas non in Assyriam solum sed in Mediam etiã abduxit. vnde perspicuũ fit Assyrios in Mediam inuasisse & Medos in Assyriam. Itaque credibile est Medos & Assyrios multis & diuturnis bellis inter se conflixisse, at-	3190	* Interregnũ annorum 11.			840
que interim modo his, modo illis, paruisse Babylonios. Idem Salmanassar Babylone colonias deduxit in Samariã, Quod argumento est illum Babyloniis imperasse. Concurrit tamen Nabonassar cum Salmanassare. Quare consentaneum est hunc a Sal-	3200	* Azarias qui & Ozias an. 52.			830

Anni Mundi					Anni Christi
3210					820
3220		Inrerregnum annorum 22.			810
3230				*3 Sosarmus an. 30.	800
3240		Zacharias 6 mens. Sellum 6. mens. Manahem an. 10.	Phul		790
3250	*Olympiadas instituit Iphitus. Iotham 16.	Phaceia an. 2. Phaca Romeliæ f. an. 20.	Assyriorum R.		780

manassare Satrapiæ Babylonicæ Regem fuisse cōstututum. Oporter enim Nabonassarem dignitatem summam adeptum fuisse cū ab eo Chaldęi cœlestes Epochas deduxerint. Sed primus Merodach quē Ptolemæus Mardocempadum appellat, Babylonii regis nomine in Sacris insignitur. Tamen post Merodachum vel eo regnāte, Assyriæ regis duces Deus excitauit aduersus Manassen, qui eum compedibus vinctum Babylonem abduxerunt. Vnde cōstat Babylonios licet regia dignitate ornarentur, Assyriis nihilominus rum temporis paruisse. Salmanassarem secutus est Sennacheribus, qui obsidionem Ierosolymæ deseruit, amissis vna nocte hominum 18c millibus. Assaraddon succedit. Qui vero post eum Assyriorū regno potiti sint, nullibi prodirum est. Phraortem referr Herodotus Astyagis auū, qui Medis Artines appellatur, Persas primum subegisse, mox Asiam, deinde aduersus Assyrios Ninam incolentes expeditionem suscepisse, in qua perierit. Sed Ninam a Cyaxare patre Astyagis expugnatam fuisse, & post multa bella cum Lydis

dis Aſſyriis & Scythis confecta, Aſſyriorum igitur Monarchia in Sardanapalo prorſus extincta non fuit. Sed horũ luminibus obſtruxerunt Chaldæi ſiue Babyloniũ, eoſq; coniunctis cum Medo copiis tandem extinxerunt, Niniue exciſa a Cyaxare & Nabuchodonoſore, vt Tobias atteſtatur. Videntur Aſſyrii poſt Senacheribi cladẽ in caſtris Ieroſolymitanis acceptã ſenſim euiluiſſe. & a Medis & Chaldæis fœderatis tandẽ oppreſſi fuiſſe & deleti. Nã poſt Nabuchodonoſorẽ & Aſſuerum qui eſt Cyaxares, Aſſyriorum ingens vbique ſilentium. Poſtea vero inter Medos & Chaldęos ortæ ſunt ſimultates, vt ex Xenophõte liquet. Tum Dario Medo-

18. Roma. Romanorum Imperiũ, quod Rabbini Regnũ nequam appellãt, Daniel quartum animal terrificum, horribile, prævalidũ, ferreis dentib⁹ magnis comedens & comminuẽs, & reliquum pedibus conculcãs, exoritur quo tẽpore Iſraeliticum delerũ eſt: ac ſenſim creſcit latrocinio, parricidio, adulteriis, virginum matronarumq; raptu, frau-

Anni Mundi					Anni Christi	
3260			Teglat	*4 Arricarmis an. 50.	770	
3270	*Achaz.16.	Oſea regnum inuadit annis 7. Deinde legitimè regnat ann. *9.	Aſſyr. R.		760	
328d	✳Romam hic conditam ferũt. ✳Nabonaſſar. • Ezechias an.	♣ Oſea R. ann. 9. *Nabonaſſar	Salmanaſſar. Aſſyr. R.		750	☉.♓. 3.8. ☽.♉. 11.22.
3290	29.	Anno ♣ 4 Ezechiæ Oſeæ 7. Salmanaſſar Samariã oppugnauir eãq; cepit an- / Nabonaſſar Chaldæorum R.	Sennacherib.		740	Regnvm Chaldæorvm
3300		no Ezechiæ, 6. Qui nonus fuit Oſeæ. Regnum Iſraeliticũ ſtetit annos 260.	Aſſaraddon		730	

Anni Mundi				Anni Christi
	* Manasse ann. 55.	* Merodach Qui & Mardocempadus Babyloniæ R. an.	* 5. Arbianes an. 22	720
3310				710
3320				700
3330			* 6. Ariseus an. 40.	690
3340				680
3350		* Ben		

de, perfidia, ferro, sanguine.
Prima Romanis arma illata sunt a Latinis finitimis nempe Cænnensibus, Crustuminis, Antennatibus, Sabinis. Hos omnes ad bellū dolor acceptæ a Romano rege iniuriæ accendit, quos amicè cum vxoribus ad ludos inuitatos raptis in vrbe ex cō posito mulieribus grauissima ille contumelia affecerat. Sed ii intra paucos dies deuicti sūt, Sabinis cū Romano fœdere cō iunctis. Romulus regnasse fertur annis 38. Numa 43. Tullus Hostilius 32. Ancus Martius 24. L. Tarquinius Priscus 37. Ser. Tullius 44. Tarquinius Superb. 25. Numa egit

rum Imperatori qui Græcis de maiorū nomine Cyaxares dictus est, (nam & Phraortes qui & Astibaras, auus, & Astyages, qui & Apanda pater, appellati sunt Cyaxares siue Assueri, apud Tobiā Estheram Esdram Danielem,) oblata occasio est Babyloniæ inuadendæ. Medorum porro imperium Herodotus & Trogus terminant Astyagis casu, quē a Cyro victū occisum regnoque spoliatum fuisse prodūt. Sed longe aliter Xenophon. Qui Cyrum ab Astyage auo materno educatum & liberaliter institutum scribit. Astyagi vero successisse Cyaxarem, ad quem missus fuerit a patre Cambyse Persarum rege, cum auxiliaribus copiis. Xenophontis narrationem adiuuat Scriptura, ex qua discimus vicisse Medos cum Babylon caperetur. Scribit enim Daniel qua nocte Baltasar digitos vidit in pariete scribentes, regnum Chaldæorum occiso Baltassare, Medis Persisque traditum fuisse. Xeno-

pacifice, magicæ vanitati & nefandis ſacrificiorũ ritibus addictus: Reliqui vicinos bellis oppreſſerunt. Triumpharunt de Cæmnenſibus, Antennatib. Camerinis. Fidenatibus. Veientibus. Albanis. Sabinis. Latinis. Ethruſcis. Volſcis.

Xenophō pterea autor eſt Cyaxarē, qui Dari⁹ Aſſueri fili⁹ genere Medus Danieli dicitur Medorum & Perſarum Imperatorem in caſtris agnitum fuiſſe ab ipſo Cyro & militibus cum aduerſus Chaldæos exercitũ ducerent. Sed & ipſe Darius Medus regno Chaldæorum præfuit poſt captum Babylonem. Eo vero vita functo, rerum Cyrus potitus eſt. Cuius bellica virtus & fama celebris Cyaxaris imperio tenebras offudit. Exceſſit Cyaxares anno ſecundo regni Chaldaici natus annos 64. anno Mundi 3489. Medorum regnũ ab interitu Sardanapali ad exceſſum Darii ſtetit annis 344. Chaldæorum imperium deſiit in Baltaſſare, quem Cyrus interfecit annis tranſactis 212. a Nabonaſſaris inauguratione, quæ cœlo a Chaldæis inſculpta eſt, ideoque certiſſima ſtatuitur anno Mundi 3276, Chriſti 747, Romæ conditæ ſexto, Iphiti triceſimo; Cuius anni Thot Ægypti menſis dies primus concurrit cum 26. Februarii, feria 4 ☿. Chaldæorum tempora ſigillatim ita diſtribuunt. Anno Epochæ Nabonaſſaris 27, Merodachus, Ptolemæo dictus Mardocempadus, ſolio potitur. Huius annus primus defectione, Lunæ inſignitus eſt, ſeiũctus annis 100 a quinto Nabopolaſſaris, qui in Sacris Nabuchodonoſor appel-

Anni Mundi				Anni Christi
3360		Merodaco, an. 21.		670
3370	* Amon. an. 2. * Ioſias an. 31.	* Nabolaſſar. an. 29.	* 7 Artines an. 24	660
3380				650
3390	* Phaſe Ioſias egit qualenon fuit a tempore Samuelis. Annus eſt 833. ab ingreſſu in Chananæam. Iubileum 17. Sabbathum 119.		* 8 Aſtibaras Qui & Cyaxares an.	640
3400	* Ioachas menſ. 3. Eliacim qui & Ioacim. an. 11.	* Na-		630

Anni Mundi				Anni Christi
3410	* Ioachim Qui & Ieconias mẽsibus 3. Sedecias an. 11.	buchodonosor Qui & Nob	40.	620
3420	* Vrbem & Templum capit & succendit Nabuchodonosor.	apolassar an. 44.		610
3430			9 *	600
3440			Astyages an. 35.	590
3450	Anno ipsoquo regnum iniit Euilmerodach 37. abductionis Ieconiæ eum eduxit e carcere. Iere. 52.	* Euilmerodach. 18.		580

latur. Quo anno Luna obscurata est, Merodacho successit Ben Merodach annis 21, vt testis est Eusebius. Post quem regnauit Nabolassar pater Nabuchodonosoris annis 29, autore Beroso Babylonio. itaque supersunt Merodacho, anni 46. Nabuchodonosori Scriptura 44. tribuit annos: Iosephus, Euilmerodacho, 18. Baltassar anno 17. interfectus est a Cyro capta Babylone. Annus est 72. ab excidio templi quod succendit Nabuchodonosor anno regni sui 19. Relinquuntur Niglissoori qui Euilmerodacho successit, anni vndecim Daniel. Xenophon. Berof. Ptolem. Sacra Bibl.

19. Excidium Ierosolymæ Iudæorum captiuitas & regionis vastatio.

Salmanassar Assyrius Israelitas in exteras regiones abduxit sine vlla spe restitutionis & colonias in Samariam deduxit. Nabuchodonosor Babylonius regionem Iudæorum vastauit, & populũ transtulit Babylonẽ, ad annos 70, nullis in Iudæam coloniis adductis, vt interea regio quiesceret, suisque sabbathis iuxta vaticinia frueretur. Annorum 70. initium haud dubie sumendum est a Templi & Vrbis vastatione: neque enim prius terra quieuit. Anno certè Ioacimi tertio, Nabuchodonosor Ierosolymam expugnauit, Ioacimũ vinculis constrictum, & Iudæorum tria millia, in quibus Daniel & Ezechiel, cum vasis domus Domini Babylonem transtulit. Dan. c. 1. 4. Reg. 23. 24. 2. Paral. 36. Ierem. 32. Ezech. 19. Is Ioacimus a Necho Ægyptio rex

rex Iudææ constitutus fuerat cui tributũ aliquot annis pependit. Regnauit annis 11 Huius anno 4. qui est 22. a 1. Iosiæ (Ierem. 25.) Nabuchodonosor, patre vita functo, regnum adeptus est. Qui mox aduersus Ægyptum mouit. Et ab Euphrate ad Nilum cepit quidquid fuerat Ægyptii. Itaque deinceps Ægyptius finibus suis egressus non est. Tum Ioacimus in Nabuchodonosoris potestatem venit, anno Nabuchodonosoris quinto: cui cum triennio paruisset, ab eo defecit. Igitur octẽnio tributũ Ægyptio ferre coactus est, Nabuchodonosori triennio. Daniel Babylone captiuus, Ioacimi regnum auspicatur ab eo tempore quo Babylonius in Ioacimum & Iudęos imperium exercuit. Similiter Ieremias c. 28, primum annũ Sedeciæ vocat annum quartum. Fuit enim quartus a primo Ioacimi si huius regnum exordiaris a Nabuchodonosoris in Iudæos imperio. Ioacimi casum sic prænunciauit Ieremias c. 36. Non erit ex eo qui sedeat in Dauidis solio, e iusque cadauer & ardori Solis interdiu, & gelu noctu, obiectum iacebit. Ioacimo tamen successit filius Ioachin, sed vix insedit solio. Tribus enim mensibus exactis, eum Nabuchodonosor Babylonẽ trãstulit, vnà cũ Mardochęo, Esthera, & aliis ad 17000. (4. Reg. 24 2. Paralip. 36 Esth 2) In huius locum suffectus est Sedecias, qui sub Nabuchodonosore regnum administrauit annis vndecim, nõ integris. Anno enim Sedeciæ nono, mensis decimi die decimo, obsessa est Ierosolyma, Anno vndecimo mẽsis quar-

Anni Mundi					Anni Christi
3460	* Pisistratus Athenis tyrannidem occupat. Versus Homericos in vnum corpus				570
3470	vt nunc sunt redegit per Aristarchum.	* Cyrus Persarum R. an. 30.	* Niglissoror an. 11	* 10 Cyaxares Qui Darius Medus an. 24	560
3480	* Crœsus a Cyro captus.		* Baltassar vltimus Chaldæorum R an. 17.		550
3490	Annis 70. seruitutis Babylonicæ euolutis Cyrus Babylone capta Iudæos liberat.				540
3500		* Cambyses. 7			530

Anni Mundi			Anni Christi
3510		*Smerdis mens. 7. *Darivs Histaspis f. an. 36.	520
3520	*Romæ Consules creati Regibus eiectis ☩		510
3530			500
3540	*Clades Marathonia. *Xerxes a patre Dario paulo ante mortē Rex institutus.	*Xerxes an. 20.	490
3550	*Transitus Xerxis. *Fuga Xerxis. *Artaxerxes Longimanus Rex.		480

:i die nono, capta est. Is fiat annus Nabuchodonosoris decimusnonus, exilii Ezechielis 12. (Ierem. 39.52. Ezech. 33. Ezechiel anno 30. Iubilæi Iosiæ, quinto abductionis Ieconiæ, vaticinatur ad fluuium Chobar. c. 1. Anno exilii sui 25, qui fuit 14. ab vrbe subacta, visum habuit de Templi mensura & instauratione. c. 40. Ezechiel igitur abductus est cum Ioacimo anno Nabuchodonosoris octauo decurrente. Ieconias octauo desinente, principio veris.

19. Persarum Imperium.

Persarum Imperium orditur historia profana ab Astyagis excessu, anno. 1. 55. Olymp. Sacra verius a capta Babylone, post annos 70. Babylonicæ seruitutis euolutos. Ierosolymæ excidium cadit in annum Mundi 3416, sub solstitium æstiuum. Igitur annos 70 terminat annus mundi 3486, & Babylon capta fuisse videtur in exitu anni 3487, Darii Medorum imperatoris auspiciis & virtute Cyri, vt primus annus Cyri concurrat cum anno mūdi 3488. Quo anno Iudæi in Palæstinā remigrarunt. Darius regno Babylonio biēnio fere præfuit. Quo defuncto ad vnum Cyrum recidit principatus, vnde fit vt sexennium quod inter captam Babylonem & Cambysis dominatum

☩ Romæ regnatum est per 7 reges annis 243. Tum Roma vix vbi plurimū ad 15 milliarium possidebat Regibus eiectis consules creati sunt anno V C 244. Eutrop. Sed cum plebs post annos 17 in montē sacrum secessisset Tribuni plebis creati sūt & sacrata lege constitutum vt hic magistratus sacrosanctus esset.

narum intercedit, vni Cyro sæpius tribuatur. Hic Darius Danielem præcipuè coluit, Quē nihilominus aulicorum fraude Leonibus obiecit. Post Darium & Cyrum imperauit Cyri filius Cābyses, annis 7. mens. 5. Deinde Smerdis magus, mensibus 7. Quo per vim sublato Darius Hystaspis filius equi hinnitu regnum sortitus est. Quod administrauit annis 36. Cui successit Xerxes annis 20. Inde Artaxerxes Longimanus, Qui cum iam annos septem regnasset cū patre, post interitū patris regnauit annos 40. Hic anno regni 20, Nehemiæ roganti potestatem fecit instauraudi muros & portas vrbis Ierusalem. Hinc ad Christum excindēdum Angelus Danieli numerat hebdomadas annorum 70. Danie. 9. Nehem. 2. Lōgimano successit filius Xerxes, anno vno. Sogdianus, mensibus 6. Darius Nothus, qui Ochus a Ctesia dicitur, annis 19. Artaxerxes Memor, an. 43. Ochus, 23. Arses, 3. Darius ab Alexandro superatus, ann. 6. Esdr. Herodot. Diodor. Persarum monarchia stetit a capta Babylone ad pugnā ad Arbelam, annis 207.

Ro.

Anno VC 302, Decemuiri creantur, legum ferēdarum. Hinc anno tertio altera plebis secessione, decemuiris abdicatis, Tribuni plebis creantur decem. Et anno sequente LEX DVODECIM Tabularum in æs incisa est. Anno 309, Tribuni militum consulari potestate creati, mox abdicati sunt, Et anno sequente Cēsores creati, Anno 315, tres Tribuni militū consulari potestate creati sunt.

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
	a patre declaratus est. * Socrates nasc. * Xerxes obtruncatur ab Artabano.		470
3560		ARTAXERXES. an. 40.	460
3570	Anno Artaxerxis 20. Nehemias imperat instaurationem Ierosolymæ. Hinc Danielis hebdomades 70. ineunt.		450
3580	Fœdus 30. annorum ictum inter Athenienses, & Lacedæmonios.		440
3590	* Plato nascitur.		430
3600	* Bellum Peloponesiacum. Sogdianus m. 7. Darius noth. annis 19.	* Xerxes 1	

Anni Mundi			Anni Christi	
3610	Classis Attica ad		420	Ro. Anno VC347, stipendium de publico Romæ primum militibus datũ. Quarto post anno, hibernacula primum ad Veios obsidionis causa fieri cœpta
3620	Syracusas deleta Nicia duce interfecto. Carthaginiẽses Annibale duce 100000 hominũ Siciliam aggressi sunt. Xenoph.		410	sunt. Anno 363, Roma a Gallis capta, recuperata est a Camillo. Qui anno 367 Volscorum ciuitatem cepit, Æquorum vrbem occupauit, Surrinorum recuperauit, deletis Ethruscorum exercitibus tres simul egit triumphos. Atque hîc cœpit res Romana crescere.
3630	* Aduersus Mnemonem Cyri fratris Anabasin describit Xenophon. Agesilao Sol bicornis apparuit cũ ex Asia rediret, mensis	* Artaxerxes Mnemon 43.	400	Anno 377, A tribunis militum consulari potestate, ad tribunos plebis Reip. administratio recidit. Sed lapso quinquennio, tribuni militum rursus creati sunt.
3640	Augusti d. 25. In ipso exortu.		390	
3650			380	

Natus

† Natus est die sexto Hecatombæonis, Quo die templum Dianæ Ephesi cōflagrauit. Quotquot magi tum Ephesi fuerunt, facies suas percutientes vociferabantur, magnam eo die perniciē infortuniumq; Asiæ natū esse. Eodē die pater Philippus, nuntium accepit victoriæ certaminis Olympici, ad quod quadrigarū currum miserat. Iustino, Plutarcho, Annus est Iphiti 421. Inibat primus Olympiadis 106. Vixit annos 32. men. 1. Pugna qua Darium vicit ad Arbelam, commissa est Calendis Octobris, anno a Christo in antecedentia decurrente 331. Defecit Luna digit. 14. Septemb. die 20, horis a meridie transactis 8,50. Vndecima post id deliquium nocte Darius acies instruxit & proxima luce infeliciter pugnauit. Hic Alexander Imperator Asiæ salutatus est. Per annos 12 trementē sub se orbem ferro pressit. Eius

Ro.

Anno VC.387, Prætor primùm creatus Furius Camillus, Camilli Dictatoris filius. Post annos 124, alter est additus, qui inter peregrinos ius diceret: atq; hic peregrinus dictus, ille Vrbanus. Additi sunt & alii posteà.

Anno 390, Dictator claui figendi causa dictus est. Persuasum enim fuit sapientiæ Romanæ, clauo figendo pestilentiam sedari.

Anno 410. Bellum Samniticū susceptum est, quod gestū est per annos 70.

Anno 413, P. Decius Mus Cōsul, bello Albano aduersus Latinos Diis manibus se deuouit. De Latinis triumphatum est, & statuæ Consulibus victoribus positæ, pro rostris ann. 416.

Anno 424, L. Æmilius Mamercinus, de Priuernatibus triumphauit. L. Papirius Cursor de Samnitibus, anno 429.

Anno VC.458. Pub. Decius ex-

Anni Mundi			Anni Christi
	† Clades Lacedæmoniorū Leuctrica.		370
3660			
	* Alexander nascitur. †	* Ochus an. 23.	360
3670			
			350
3680			
		Arses 3. * Darius 6.	340
3690			
	* Pugna ad Arbelam. Periodus Calippica.	* Alexander Asiæ rex	330
3700	* Obitus Alexandri.		

Imperium Gr.

430

GRÆCORVM

ANNI MVNDI					ANNI CHRISTI
	Ptolemæus Lagus Ægypti Rex an. 38.	LAGIDÆ	Ptolemæus Lagus Ægypti præfectus Regis nomē assumit an. 40.	SELEVCIDÆ.	320
3710			Seleucus Babylone capta caput diademate cinxit. Hinc Anni Seleucidarum Qui Græcorum appellantur in libris Machabæör. & Chaldęorum apud Ptolemæum.	Seleucus Asiæ R. ann 24.	310
3720					300
3730				Antiochus Soter. 29.	290
3740	2 Philadelphus 38.		Philadelphus amicitiam pepigit cū Romanis Pyrrhi clade audita.		280
3750					

emplū patris secutus, adhibito M. Liuio pontifice, deuouit se, & morte sua populo Ro. victoriā tradidit. Q. Fabius Max. de Samnitibus, Ethruscis, & Gallis triumphauit.

Anno 470, Victis Gallis Senonibus, ab Æsi fluuio quondam Italiæ termino, vsque ad Rubiconem fines Italiæ producti sunt.

Anno 472, Bello Tarentino Elephāti primum in Italia visi

Anno 478. De Pyrrho triūphatum. Nec vllus pulchrior in vrbem aut speciosior triumphus intrauit, quū ante hūc diem nihil nisi pecora Volscorum, greges Sabinorum, carpenta Gallorum, fracta Samnitium arma, vidisset. Tum si captiuos aspiceres, Molossi, Thessali, Macedones, Bruttius, Appulus, atque Lucanus: si pompas, aurum, purpura, signa, tabulę, Tarentinæque delitiæ. Sed nihil libentius populus Rom. aspexit, quam illas quas timuerat cum turribus suis belluas, quę nō sine sensu captiuitatis summissis ceruicibus victores equos sequebantur.

successores principes dilaniauerunt, & velut prædam opimā a magno leone prostratā auidi catuli discerpserūt, inquit Orosius. In illius porro successoribus varię vicissitudines & mutationes extiterunt. Verū Ægyptus penes Lagidas perpetuo fuit, vsque ad pugnam Actiacam, Asia ferè penes Seleucidas, vsque ad Tigranem. Ideoque eorum seriem prosequimur.

Anno

480

Anno 481, Bellum Samniticum & Tarentinum confectum est, actis de Samnitibus 31. triumphis. Victis porro Tarentinis, Pyrrho, Samnitibus, Lucanis, & paulo ante Ethruscis, magna pars Italiæ in potestatem Romanorum redacta est.

Anno 484, Expugnato castello quod occupauerat Lollius Samnis Romæ obses, qui fuga euaserat, magna vis pecuniarum Romanis accessit, vt Denarius argenteus signatus, & vsurpatus fuerit. Anno vero 486. Salentini, Brundusinique capti, Romanas opes mirum in modum auxerunt. Tertio post anno Bellum PVNICVM primum excitatum, & anno sequẽte susceptum. Nondum ante hæc tempora mota arma fuerant extra Italiam: quanquam ab Vrbe condita nunquam bella cessassent. Eodem anno 489, expugnati Vulsinii, & oppidum a M. Fuluio Flacco propter duo millia statuarum euersum. Anno VC 490. Hiero rex Syracusarũ pacem a Romanis impetrat his conditionibus vt captiuos Romanos sine pretio dimittat argenti 100. talenta pendat, socius sit populi Romani.

Anno 492, CLASSEM belligerendi causa Romani primum habuerunt, 100 quinqueremium, & triremium 20.

Anno 512, Fœdera Carthaginiensium cum Romanis, Amilcaris manu scripta sunt. Pœni Sicilia & omnibus insulis quæ inter Italiam & Africam sunt, excedunto: duo millia & ducenta talenta in annos 20 pendunto: in præsens mille. Captiuos Romanos sine pretio reddunto. Vtriusque populi socii, apud vtrunque populum tuti sunto. Alterius socios neuter in amicitiam recipito. Neuter in alieno imperio imperato, neue in amicitiam recipito.

Anni Mundi				Anni Christi
3760		Anno Philadelphi 17. Sacra volumina in Grecam linguã conuersa sunt a 70. * Horologium		270
3770		Romæ in columna primũ statutũ pro rostris. * Secunda Periodus Calippi	* Antiochus D.[s] 15.	260
3780	* 3. Euergetes 26.			250
3790			* Seleucus Callinicus 20.	240
3800			Ceraunus * Seleucus	230

530

Anni Mundi				Anni Christi
3810	*4. Philopator an. 17.		*Antiochus magnus 36.	220
3820				210
3830	*5. Epiphanes 23.			200
3840		Ieiuniũ Romæ institutum Cereri. Liuius.	*Seleucus Philopator. 12.	190
3850	*6. Philometor. 35.	Tertia Periodus Calippi.		180

Anno 518. Sardinia subacta, prima populi Ro. prouincia facta est.

Anno 525, Illyrii subacti se dedunt.

Anno 535. Bellum Pvnicvm secundum susceptum. Cuius anno tertio, clades Cannensis incidit. Anno 538, Omnes propè populi Hispaniæ ad Romanos defecerunt. In Sicilia Hierone mortuo, Hieronymus nepos eius fœdus cum Annibale fecit, ac post a coniuratis interfectus est. Anno sequente Marcellus Syracusas oppugnat, quas ne caperet vnius Archimedis industria prohibuit.

Anno 540. tota Sicilia Syracusis subactis prouincia facta est.

Anno 549. Magna Mater idæa Romam accita est ex Phrygio Pessinunte, ac Legatis Romanis tradita per Attalum Regem Asiæ, & Romam deportata: Cui Ludi megalenses instituti. Idæa ista lapis fuit non magnus, qui manu ferri potuit, indolatus & asper, quẽ Matrem Deum incolæ vocabant.

Anno 552. Pacis conditionibus ab Afris reiectis, pugna inita cum Annibale. Scipio victor euasit. Inuenta in castris Annibalis argenti pondo 200 millia, auri 800 pondo. Pax cũ Carhaginiensibus argenti talentum 10 millia, descripta pensionibus æquis, in annos 50 soluere iussis. Scipio triumpho vrbem inuectus, argenti tulit in ærarium pondo 100 millia 23. Tum Bellum Macedonicum initum pro Atheniensib*. Re prospere gesta Pax Philippo Macedoni data est, quaterna millia pondo argẽti per annos 10 soluere iusso. De

eo & Macedonia triumphatum a Flaminio. Inuecta eo triumpho auri cõflati pondo 3713. argenti 43270. aureorum Philippeorum 14514

Anno 563. Triumphatum est de Antiocho magno & Ætolis.

Anno V C 564, de Antiocho rursus triumphatum Cui ex lege pacis imperatum vt 15 millia talentũ Euboic. daret & 1000 talentũ per annos 12 penderet.

Anno 587 de Perseo rege Macedonum & Gentio Illyrii rege triumphatum Bis millies centies H-S in ærarium ab L. Amilio Paullo illatũ H-S ducenties ex præda redactum a Cn. Octauio preter aurum & argẽtũ quod in ærarium illatum est.

♱ Anno Græcorum 143 sceleratissimus Antiochus Epiphanes Ierosolymã diripuit. Anno 145 Templum profanauit idolo abominando in altari extructo. Tyranno restitit Matathias sacerdos: eiusque filii Iudas Machabæ: Ionathas: Simon.

Anno 604 Bellum PVNICVM tertium susceptum quod intra quadriennium Carthaginis exitio terminatum est. Africa in potestatem redacta. P. Scipio in triumpho quater millies quadringenta 70 millia pondo argenti præ se tulit anno 607. Quo anno Achæis deuictis Corintho Thebis Chalcide dirutis Græciæ tributũ im-

Anni Mundi					Anni Christi
♱ 3860		ASSAMONEI. Mathathias. Iudas Maccabæus.		Antioch. Epiphanes. 11.	170
3870		Ionathas.		Antioch. Eupator. 3. Demetrius Soter. an. 9.	160
3880	7. Euergetes Qui & Physcon. an. 29.	Simon.		Alexander. an. 5. Demetr.	150
3890		Hyrcanus.	Tryphon. 3.	Antioch. Alexandri f. 4. Nicanor. 4.	140
3900			Alexander Zebina. 2.	Antioch. Sedetes. an. 7. Nicanor. 4.	130

Anni Mundi				Anni Christi
	*8. Lathurus an. 15.	Regno nomine ornatus Cleopatra matre ius imperii retinente.	*Antioch. Grypus. 12.	120
3910				110
		Ariſtobulus. Alexander.	*Antioc. Cyzicenus Sedetisf. 18.	
3920	*9. Alexander cum matre Cleopatra. 10.			100
3930	*Lathurus reuocatus. an. 8.		*Seleucus Gryphi f. 3. *Antio. Euſebius Cyziceni f. an. 1. *Antio. frater Seleuci an. 1. *Demetrius & Philippus. Simul regnant an. 2. Deinde Philippus. ſolus an. 2.	90
3940	*10 Pt. Auletes an. 30.	Alexandra. Tigranes an. 18.		80
3950				

poſitū eſt & a Q. Cæcilio Metello triumphatum.

Anno 620 Scipio Numantia delera Hiſpaniam in poteſtatem Romanorum redegit. In triumpho 12 millia pondo argenti translata.

Anno 622 Gallia Narbonēſis in prouinciam redacta eſt.

Anno 642 Bellum Iugurthinum initū, Quod Marius confecit. Anno 649. Iugurtham & eius filios in triumpho duxit. Illata ſunt auri pōdo 3007 Argenti non ſignati pondo 5775 Signati 287000 denarium. Numidia in poteſtatem populi Rom. peruenit.

Anno 647 Cæpio conſul Toloſa Tectoſagum vrbe direpta auri pondo 110 millia ar gēti pondo quinquies decies 100 millia e templis abſtulit. Quod Cæpioni & vniuerſo exercitui malè ceſſit vt & Caſſio qui anno ſuperiore cū Tigurinis idem fecerat.

Sequētibus annis bella multa ingruunt: Luſitanicū, Cimbricū, Seruile Siculū Marſicū ſiue Italicū ſociale Mithridaticum Marianum ciuile: Sertorianum: Spartacium Piraticū Creticum. Bello Mariano Sulla victoria potitus anno V C 671 eam crudelitate quanta in nullo homine vnquam fuit inquinauit Octo millia deditorum in villa publica trucidauit tabulam proſcriptionis fixit vrbem & vniuerſam Italiam cædibus repleuit Prænestinos inermes concidi iuſſit. M. Marium ſenatorii ordinis virum cruribus brachiiſque fractis auribus præſectis & effoſſis oculis necauit. Felicem ſe vocari voluit, & dictatorem perperuū creari. Primuſque faſcibus 24 prælatis & corporis ſui cuſtodibus aduocatis dicta-

dictatoria potestate abusus est, post annos 400 quàm primus dictator T. Lartius dictus fuerat. Quinquennio tamē eam tantum retinuit. tum publico a se dimisso præsidio palàm dixit se omnium à se gestorum paratum esse rationem reddere.

Anno VC 687, Pompeius Tigranem in deditionem accepit, eique ademtis Syria, Phœnice, & Cilicia, regnum Armeniæ restituit.

Templum Ierosolymitanum capit, anno 690: & Iudæis sceptrum adimit. Tributum imperat. Imperium Ro. ad Euphratem vsque protendit. Catilinæ coniuratio patefacta est, & consilio Ciceronis consulis oppressa.

Anno 692, Pompeius totius orbis triumphum egit. Tum fit conspiratio inter tres principes ciuitatis, Cn. Pompeium: M. Crassum: & C. Cæsarem anno 693.

Anno 695, Bellum Gallicum trāsalpinum quod Cæsar per nouē annos gessit. Anno sequente Ptolemæus Rex Ægypti regno pulsus Romam venit, Reductus est a Gabinio.

Anno 697 Ptolemæus Rex Cypri, Romanis fœderatus, & socius, proscribi sine vlla culpa iussus, ob ęrarii Rom. angustias, veneno mortem sibi consciuit. Cypro in prouinciam redacta, regias exuuias, quæ pretiosissimæ fuerunt, Romam Cato aduexit. Sic Crassus in Parthos, Cæsar in Gallos, vtrosque pacatos & innoxios, arma mouerunt.

Anno 705 Pompeius in Pharsalia victus a Cæsare, fugiens occisus est, in Ægypto natus annos 59.

Anno 707, Cæsar triumphis 4 actis, annum ordinauit. Anno 709 interfectus est in curia Pompeii, natus annos 56. C. Octauius sororis Cæsaris nepos, Cæsaris nomen ex testamento sumsit. Anno 710 consulatum iniit, antequam 20 annos expleret. Et cum Antonio & Lepido Triumuiratum arripuit, ex A.D. V.K.Dec. Ad Pr. K. Ian. Sex.

Anni Mundi				Anni Christi
3960		Hyrcanus Aristobulus. * Augustus nascitur 9 Calend. Octobr.	* Tigranes Syria ademta est a Pompeio	70
3970				60
3980	11. Cleopatra an. 23.	Triumuiratus * Romę 5. Cal. Decemb.		50
3990		* Herodes capit Ierosolymā.		40
4000		AVGVSTVS * Antonio ad Actium superato extinctaq; Cleopatra RERVM POTITVR. * Varro morit.		30

IMPERIVM ROMANVM.

730

Anni Mundi			Anni Christi	Epoche * Christi Romana.
			20	20
4010	*Romę triumphi deſierūt triumphalibus tātum ornamētis decretis in poſterum.		10	10
4020		Christus Dei filius Homo, natus ex Virgine, Deus, exhibitus vltimis temporibus propter eos qui per eum Deo confidunt.		*
4030			10	10
4040	*Tiberius Auguſto vita functo Nolę 14 Calend. Septembr. imperiū ſuſcipit.		20	20
4050			30	28

Anno 722, cū iam Lepidus coactus abdicaſſet, Antonio ad Actium ſuperato, 4 Non. Septemb. & anno proximo Cleopatra extincta, Vniuerſum Imperium Rom. ad Cæſarem recidit. Tum Ægyptus Imperio Ro. adiecta eſt. eique præpoſitus eſt Cn. Corn. Gallus, Quèm primū Ægyptus Romanum Iudicem habuit, anno VC. 723, triceſimo ante Chriſtianam Epocham.

Artibus iſtis Roma rerum domina facta eſt.

CHRISTVS.

CHRISTVM Dei filium natum eſſe ex Virgine, anno 42 Auguſti, conſtans omniū fermè ſententia eſt. Eccleſiæ Romanę Natalicium celebrant 8 Cal. Ianuarii, in anni exitu. Inde creditum natum fuiſſe bruma. Mathematici Epochen Chriſti inſtituerūt initio Ianuarii inſequentis, quem ordiuntur a meridie poſtremi diei Decembris, annis exactis ab VC 752, a prima Olympiade 776. Sed is annus non poteſt eſſe 42 imperii Auguſti, cuius initium ducunt a Triumuiratu: ſed eſt 43 incipiens. Hinc nobis oblata occaſio de Chriſti natali accuratius

curatius exquirendi. Sacris igitur & Cœlo consultis, cõperimus Christum natum fuisse anno 41 Augusti, sub Veris initium, anno Mundi ineunte 4021. Romæ 751. Iphiti 774. & Christi Natalem duobus annis posteriorem adnotatũ fuisse Qua de re pluribus agemus lib. secundo. can. 7. Veruntamẽ Epochen Christi Romanam retinemus, ne quid turbetur in annorum Christi serie tot iam seculis comprobata. Baptisatus est anno Tiberij 15. Crucifixus, anno Tiberij 19 desinente: Iphiti, 808 similiter desinente: anno ætatis 34 exacto. 3 Non. April. feria 6.

† Cum Vrbs a Vespasiano obsideretur, coiit Ierosolymam ad sacrificandum, quo tempore pascha agebatur, Iudæorum ingens multitudo. Nam in sacrificiis societas quædam erat ex 10 hominibus minimum collecta. Neque enim licebat vt vnus sacrificaret solus, vel epularetur, sed sæpe 20 in vnum congregabantur. Numerata sunt sacrificia 255600. quibus si denos tantum distribuas, efficies 2556000. Euseb. Domitianus summam exercuit sæuitiã in Christianos, stirpem Dauidicã delere conatus, quòd a regno Christi metueret. Apostoli Iudę nepotes duo, ab eo acciti quòd essent e genere Dauidico, responderunt

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI	
4060	* Caligula. vt Deus coli voluit.	* Christus baptizatus. ⁎ CHRISTVS damnatus ab Ecclesiæ proceribus, morte superata reuiuiscit: & ascẽdit in cœlos.	40	38
4070	* Claudius.	* Petrum hoc anno Romã intrasse ferunt, & docuisse annos 25.	50	48 ☉
4080	* Nero Cæsarũ vltimus Christianos grauissime oppressit.	Sed & hoc verẽ cõstat, Paulum Romæ sedisse, & Romanos docuisse.	60	58 ☉
4090	* Galba Otho. * Vitellius. Ve-	* Linus.	70	68 ☽
4100	spatianus. Ierosolyma euersa. † Titus Christianorum hostis.	* Anacletus.	80	78

Anni Mundi			Anni Christi	
4110	* Domitianus vt Dominus Deusque noster coli voluit.		90	88
4120	* Nerua. * Traianus.	* Clemens.	100	98
4130		* Euaristus.	110	108
4140	* Adrianus.	* Alexander. * Xistus.	120	118
4150		* Telesphorus	130	128

se possidere nouem millia denariorum, non in argento sed in censu agrorum quos habebant, ad 39 iugera: vnde & ipsi labore manum victitarent, & tributa penderent, ostensis manuum callis in laboris argumẽtum. Euseb.

Nerua Christianos accusatione soluit, & ab exilio reuocauit.

Traianus rursum Christianos afflixit, ne Religionis causa detrimentum adferrẽt imperio Romano.

Adrianus Christianis paulo minus infensus, Antinoum puerum quo impudicè vsus fuerat, inter Deos referri iussit, eique tẽplum extruxit, & diuinos honores instituit.

* Inter

	Anni mundi			Anni Christi
	4160	* Antoninus Pius Christianos oppressit.	* Higinius.	140
	4170			150
	4180		* Pius. * Anicetus.	160
	4190	* M. Antoninus Philosophus & L. Aurel. Verus fratres hic 9. ille 20 annos imperauit & in Christianos sæuiit atrocissime.	* Soter.	170
	4200		* Eleutherus.	180

Annos Epochæ Romanæ deinceps non adscribimus. sed anni duo Christi ablati relinquunt Romanam Epocham.

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI	
4210	* Commodus.	* Victor ☧	190	☧ Inter medios persecutionũ æstus res Christiana iam adeo creuerat, vt his temporibus principatum sibi vendicarit Victor antistes Romanus, ecclesias Asiæ execratus, quòd de die Paschatis cũ eo non consentirent. Id quod Irenæo episcopo Lugdunensi displicuit.
4220	* Hel. Pertinax Seuer. Iulianus Pescennius Nigerinus, Albinus. L. Septimius Seuerus Pertinax.	* Zepherinus.	200	
4230			210	
4240	* Caracalla. * M. Opelius. * Macrinus. Alagabalus.	* Calistus.	220	
4250	* Seuer. Alexander ❦	* Vrbanus.	230	❦ Seuerus Alexander Christianis fuit propitius. Huius mater ab Origene religionem Christianam edocta est.

: : Phi-

	Anni mundi			Anni Christi
	4260	Maximinus * cum fil. Maximo. * M. Ant. Gordianus senior Balbinus	* Pontianus. * Antherus Fabianus.	240
:: Philippus Romanorum principum primus Christianus. Cui successit Decius qui persecutionem omnium atrocissimam excitauit.	4270	Pupienus Gordianus. * Philippus :: • Decius.		250
Valerianus nõ multo post Decium cum Christianos immaniter lacerasset, a Sapore Persarũ rege bello captus, illi cõscensuro equum, ceruicem loco subsellii subiicere coactus est.	4280	* Gallus. * Æmilianus Valerianus.	* Cornelius. * Lucius. * Stephanus. * Xistus.	260
Galieno principe libidini & helluationi vacante, Scythæ Bithyniã inuadunt, ac præter bellicas clades quibus Romanus orbis concussus est, etiam terræ motus fuit & tenebræ per multos dies, tonitruum auditũ terra mugiente non tonãte Ioue. Hiatus ter-	4290	* Galienus. * Claudius.	* Dionysius monachus.	270
ræ plurimis locis fuerũt Mota Roma, mota Libya. Maria multa vrbes occuparunt. Pestilentia tanta extitit, vt vno die quinque millia hominũ pari morbo perirẽt. Pax Deum quæsita inspectis Sibyllæ libris, factumq; Ioui salutari sacrificium. Ammian.	4300	* Aurelianus. * Tacitus. * Florianus. * Probus.	* Fœlix. * Eutychianus.	280

Anni Mundi			Anni Christi
4310	* Carus. * Carinus Numerianus. * Diocletianus Herculius.	* Caius.	290
4320		* Marcellinus.	300
4330	* GaleriusCõſtantius. * Constantinus. Maxentius.		310
4340	* Licinius. ❦ Maxentius victus a Conſtãtino.	* Syluester.	320
4350	❦ Licinius coactus abdicat.	* Concilium Nicenum.	330

Diocletianus Amilini Senatoris libertinus matre atque oppido nomine Dioclea Diocles appellatus eſt. Imperio ſumto Graium nomen in Romanum conuertit. Eo imperante Chriſtiani extrema paſſi ſunt. Anno Imperii 19 edixit vt eccleſiæ ſolo æquarentur, & ſacra volumina exurerentur. Is & Herculius tandem abdicarũt. Suffecti ſunt Cõſtantius Chlorus, & Valerius Maximianus. Hic annis 7 imperauit: Ille vita fũctus eſt, anno 2 Olymp. 271, 8. Cal Aug. Cuius fil. Conſtantinus declaratus eſt Imperator in Britannia, Romæ Maxẽtius.

	ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
Annis ab Augusti imperio siue Ægypto recepta 362 Christiana epocha 332 Ouinio Pacatiano & Mecilio Hilatione coss. Constantinopolis, dedicata est a Cōstātino & Lex in columna lapidea incisa vt Byzantium Constantinopolis dice-	4360	. Constantinopolis encænia. . Constantinus obiit. Constan-	* Marcus. * Iulius.	340
retur. Socrate. Suidā. Zonara. Constantino vita fūcto ad tres recidit orbis Romani dominatio, Cōstantinum, Cōstantium, & Constantem, Constātini filios: Constantinus iunior cūcta trans alpes obtinuit. Constantius a	4370	tinus filius cum fratribus Constantio & Constante imperat.		350
freto propontidis Asiam atque Orientem. Constans Illyricium, Italiam, atque Africam, Dalmatiam, Thraciam, Macedoniā, & Achaiam. Sed post occisum a Magnentio Constantinum imperauit Constans etiam in Galliis & occidente.	4380	. Magnentius imp. in Galliis.	. Liberius. . Felix. Liberio eiecto. . Liberius restiturus exacto	360
Ita diuisum est Imperiū in Orientale & Occidētale. Valentinianus ab exercitu Imperator elect', cū accitus venisset, neq; videri die secundo, nec prodire in medium voluit, bissextum vitās. Februarii mensis tuncillu-	4390	. Iulianus. . Iouianus. . Valentinianus. Imp. in Occid. Valens. Orient.	Felice. . Vrsicinus pp. creatus a factione Liberii Damasus a factio-	370
cescens, quod aliquoties rei Romanæ fuisse cognorat infaustū. Amm. Marcell.	4400	* Valentinianus iunior. Occid. & Gratianus.	ne Felicis. Hic regnauit annis 16. ille post annū sponte abdicauit.	380

Anni Mvndi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	* Theodoſius.	* Mag. Maximus cũ Victore filio ad uerſus Theodoſium & Valentinianum.	* Siricius.	
4410				390
	* Arcadius.	Fl. Eugenius. Honorius.	* Anaſtaſius.	
4420				400
			Innocentius.	
4430	* Theodoſius Iunior.			410
			* Zoſimus.	
4440				420
		Ioannes. Placidius Valentinianus.	* Bonifacius. * Cœleſtinus.	
4450				430

Valete & Valentiniano principibus occidẽtis imperiũ corruit, Francis Gallias, Anglis & Scotis Britanniam, Vandalis Africam & ipſam Romam populantibus, Hunnis Europam vexantibus & Italiam.

Anno Christi 412 Alaricus Gothorum rex Romam capit, & diripit. Qua obſeſſa caſtaneę loco frumenti fuerunt, & nonnullis etiam cibo fuit caro humana. In capitolio & reliquis tẽplis Diis ſacrificatum eſt, accitis ab Vrbis Hyparcho Thuſcis, qui fulminibus & tonitruis abacturos eſſe barbaros pollicebãtur. Socrat. libr. 9.c.8.

	Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
Anno Christi 430 qui est a vero Christi natali 432, vrbs Venetiarum in alto Riuo cõdi cœpta est. Quo mox confugiunt multi Attilę Hunni metu, qui Gallia pulsus in Hungariam indeque in Italiam irruperat.	4460			* Xistus.	440
Ann. Christi 455 Gensericus Vandalorũ rex Romam captam deprędatur dieb. 14.	4470			* Leo magnus.	450
	4480	* Martianus. * Leo.	* Anicius Maxim⁹. Fl. Auit⁹. * Valer. Maiorianus. Quo		460
	4490		abdicante Vibius Seuerus imp. * Anthemius.	* Hilarus Sardus. * Simplicius.	470
	4500	* Leo Iunior. * Zeno. Martianus * contra Zenonem.	* Olybrius. * Leo iunior. Glicerius. Iul. Nepos. Momillus Augustulus.	Odoacer Gothorũ primus imperat Romanis.	480

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
			* Felix 2.		
4510				490	
	* Anastasius Dicorus.	* Theodoricus Amalus Rex Gothorum & Italiæ.	* Gelasius afer. * Anastasius. * Laurētius		Anno 499 Clodoueus Francię Rex, sub quo Romanū imperium in Galliis excidit, Christum agnoscit.
4520				500	
			in schismate * contra Anastasium Symmachus abdicante Laurentio.		
4530				510	
			* Hormisda.		
4540	* Anicius Iustinus.			520	
	* Anicius Iustinianus.	* Athalaricus.	* Ioannes tuscus. * Felix 3.		
4550				530	

Anno

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
4560		*Theodatus. *Vitiges.	*Bonifacius *Dioscorus *contra Bonifac. *Ioannes. *Agapetus. Siluerius. Vigilius.	540
4570		*Ildoualdus. *Araricus Rogus. ✠ Totilas Romam deprædatur.		550
4580		*Theias. Quo occiso Narses Gothos Italia expulit.	*Pelagius.	560
4590	*Iustinus Iunior.	✠ Alboi-	*Ioannes. 4.	570
4600	*Tiberius Anicius Constantinus.	nus Rex Lõgobardorũ. *Clephis regnat ann. 1. mens. 6. interregnum annorum 10.	*Benedictus.	580

Anno Christi 532, Dionysius exiguus abbas Romanus, cyclum Lunarem vndeuicenarium extruxit, & temporis cursum ab annis Christi numerare instituit, cum antea censeretur a Diocletiano. Sed in Epocha statuenda, biennio Dionysius aberrauit.

Anno 546 mẽse Decembri, Romã quę superiore seculo Alarici & Genserici clades pertulerat, biennio obsessam & fame oppressam Totilas capit. Miles obuios passim interficit. rebus direptis captiuos abducit, ædificia incendit, mœnia euertit, & vrbem ita vastam reddit, vti bestiæ tantum in ea morarentur, fitque ex oraculo Sibyllino Ῥώμη ῥύμη: Spiritu quodã Totilam ad id accendente. Ammian. Nicephor.

Anno 552 Gothi Italia pulsi sunt. Biennio post Longobardi gens Scythica, Pannoniis egres-

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
4610	*Tib.Mauricius.	* Autharis. *·Agilul-		590
4620		phus.	* Gregorius magnus.	600
4630	* Phocas Imperium arripit Mauricii fil s abdicare coactis.		*Sabinianus. Bonifacius 3. * Bonifa-	610
4640	* Heraclius imp. an.30.	* Aldoualdus.	cius 4. * Deusdedit. * Bonifa-	620
4650			cius. 5. * Honorius.	630

li, duce Alboino, Andoini filio, Italiam inuaserunt, pulsis Imperatoris præsidiis, ibique Regnũ Longobardicum constituerunt ad annos 206.

Anno Christi 585 Turcarum nomen primum auditum, qui aduersus Cosroen Persam auxilio fuerunt Baræ. Zonar.

Phocas Mauricio perfidiosè trucidato imperium adeptus Bonifacium Romę episcopum, omnium principem declarauit, cum paulo ante vniuersi elogium Antichristo Gregorius magnus attribuisset. Inde Roma cẽsetur Cœli Terræque domina. Egnat.

Ann. 621 Mahomed apud Arabes tyrannidẽ assumsit Inde Anni Alhigeræ.

Anno

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
Ann. Christi 638 Saraceni Ierosolymam capiunt & diripiunt.	4660		* Rotharis harodus.	* Seuerinus. * Ioannes 4	640
	4670	* Heraclius Constantinus Heracleonas Heracl. Constans.		*Theodorus. * Martinus.	650
	4680		* Rodoaldus. * Aribertus.	* Eugenius. * Vitalianus.	660
	4690.		* Gādebertus * cum fratre Pertaritho Grimoaldus.		670
	4700	* Constantinus pogonatus.	Garibaldus * mēs. 3. Quo fugato Pertarithus regnum recipit.	* Adeodatus. * Domnus.	680

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
4710	Iustinianus.		* Agatho monachus. * Leo 2. * Benedictus * Ioannes Antiochenus obiit Augusto mẽse. Succedunt	690	
4720	* Leontius.	* Cunibertus.	in schismate Petr9 & Theodorus. His exexactis, Cuno regnauit anno, 1. obiit mense Octobri. Suffecti sunt in schismate Theodorus & Paschalis.	700	
4730	* Tiberius absimarus. Iustinianus Absimaro abdicare coacto rursus imperat	* Luithbert9. * Ragumbertus. * Aribertus.	His pulsis substituitur. Sergius an.14. Post quem Ioannes 6, ann.3. Ioannes 7, an. 2½.	710	Ann. Christi 708. Saraceni Hispaniam inuadunt, & anno 721 Burdegalã diripiunt: mox tamen a Carolo Martello repressi.
4740	cum filio Constantino. Philippicus Bardanes. Artemius Anastasius. * Theodosius Adramitenus. Leo Conon	Asprandus. * Luithpran-	Sisinius dies 20. Cui succedit Constantinus an.7. Gre-	720	
4750	Isaurus.	dus.	gorius annos 16.	730	

* Constan-

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
			* Gregorius 3.	
4760				740
	* Constantinus Copronymus. Sic dictus quia baptismi lauacrum ventris fluxu fœdauerit. imperauit an. 35.	* Hildebrandus quo mox eiecto Rachis imperat.	* Zacharias græcus.	
4770				750
	* Leo Copronymi f. imp. cũ patre.	* Aistulphus.	* Stephanus 3.	
		* Desiderius.	* Paulus Ro.	
4780				760
			Constantinus 2. Contra quẽ Theophilact' & Philippus, deinde Stephanus.	
4790				770
	* Leo sol' post excessum patris imperat cũ fratribus.	Carolus magnus Desiderio capto & in exilium acto, regnum Longobardorum, quod occuparũt annos 206 ad Francos transtulit.	* Adrianus.	
4800				780

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
4810	* Cõstantinus Porphyrogenitus cũ Irene matre an. 10 postea solus ann. 6. Post quẽ rursus Irene an. 5 Quæ tandẽ	* Pipinus Rex Italiæ.		790
4820	abdicare coacta est.		* Leo 3.	800
4830	* Cl. Nicephorus.	* CAROLVS Magnus Imperator Ro.		810
4840	* Stauratius. * Michael Ramgabes. Leo Armenus.	* Ludouicus Pius in Francia an. 26.	* Stephan* 5. * Paschalis.	820
4850	* Michael Balbus.	* Lotharius Imperator Ro. coronatus.	* Eugenius 2. Valentinia-* nus mẽs. 1. Gregor. 4.	830

Anno 787, Concilium Nicenum secundum ab Irene coactum, templis imagines restituit. Non multo post Constãtinus adultus matrem imperio deiicit: Nicephorũ imperatorio stemmate insignem, oculorum & linguæ vsu priuat: Theodoram concubinam, Maria vxore monasterio inclusa, inducit matris cõsilio: Quæ mox rerum potita, filium excæcat. Sed eadem paulo post a Nicephoro pellitur, & in Lesbũ insulam relegatur. Egnat.

Persarũ Rex Carolo magno, cuius amicitiam expetebat, præter alia munera, misit HOROLOGIVM αὐτόματον, quod sonitu tintinabuli, nouo tum temporis & mirabili artificio, horas distinxit & indicauit.

Anno

1580

	Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	4860	* Fl. Theophilus.			840
	4870	* Michael 3.	* Ludouico pio vita functo Lothari filius imperat an. 15.	* Sergius 2. * Leo 4.	850
	4880		* Ludouicus 2 an. 20.	* Ioannes 8. fœmina. * Benedictus 3.	860
	4890	* Basilius Macedo.		* Nicolaus Magnus. * Adrianus 2.	870
Anno 870 Turcæ primum capiunt Persidem deinde Babylonem ac paulatim regnum Sarracenicum occupant.	4900		* Carolus caluus. * Ludouic. Balbus.	* Ioannes. 8.	880

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
4910	Albategnii Æquinoctiū autum. * Leo Porphyrogenitus.	* Carolus Crassus. * Arnulphus.	* Marinus gallesianus. * Adrianus 3. * Stephanus 6.	890	
4920			* Formosus. * Bonifac. 6. Stephanus 7. * Romanus	900	
4930	Fl. Alexander * Pius.	* Ludouicus 4.	gallesianus mēs. 4. Theodorus 2, dieb. 20. Ioannes 9. annis 2. Benedictus 4. an. ½. * Sergius.	910	
4940	* Fl. Constantinus 8. imperat. ann. 50 sed primum 12 cū matre Zoe.	* Conradus.	* Anastasius 3. * Lando. * Ioannes 10.	920	
4950	* Romanus Lecapenus cū Constantino 8. genero suo ann. 26.	* Henricus Auceps.		930	

1680

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	4960		* Otho Magnus.	* Ioannes 11. * Leo 6. Stephanus 8. * Leo 7.	940
	4970	* Romanus Porphyroge-		* Stephanus 9. * Marinus 2. * Agapetus 2.	950
	4980	nitus August. Imp. cum patre an. 15.		* Ioannes 12 Huic abrogatus est ponti-	960
	4990	* Romanus puer Porphyrogenitus. * Nicephorus Phocas.		ficatus. * Leo 8. * Ioannes 13.	970
	5000	* Ioannes Zimisca. * Basilius Porphyrogenitus.	* Otho 2.	* Benedictus 5. Bonifac. 7. * Benedictus 6.	980

173

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
5060	* Michael Paphlagon.		* Benedictus 8. Post annos 12 exactus est Ab aduersa factione creatus Siluest. 3. Et hic exactus a Bene	1040
5070	* Michael Ca- *laphatus. Zoe & Theodora sorores imperant mens. 2. Deinde Cōstantinus Monomachus ducta Zoe	* Henricus 2.	dicto 8. qui mox abdicauit vt & Ioannes 20. Suffectus est Gregorius 6 anno 1. mēs. 7. Sed eo abdicare coacto creatus est Clemēs 2. quo post	1050
5080	in vxorem imp. ann. 13. *Theodora sola imp. ann. 2. *Michael Stra- *tioticus Isaacus Comne-	* Henricus 3.	mēsem defuncto Damasus, 2 consecratus est, obiit Augusto mense, Succedit Leo. 9 ann. 5. Victor, ann. 2. Stephanus 10. an. Benedict* 9 mēs.	1060
5090	nus. Constantinus Ducas. Eudocia Constantini vxor cū filiis imp. m. 7. Qua in vxorem * ducta Roman* Diogenes imp-		10. Nicolaus, 2 contra Benedictum abdicare coactum ann. 2½. Hinc sedit Honorius ann. 5. Contra quem Alexander 2. annis 11½. Cui successit	1070
5100	an. 3½. Post quē Michael Ducas Parapinacius e iecto Diogene. an. 6½. Nicephoras Bryennius. Nicephorus Botoniates. Alexius Comnenus.		Gregorius 7, annis 12. Interregnum deinde secutum est mensium 17.	1080

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5110			* Victor, 3. * Vrbanus 2.	1090	
5120				1100	
5130		*Henricus, 4.	* Paschalis, 2. an. 18½. Cuire stitit Clemens 3, Antipapa, Albertus Atellanus Siluester, 3. postremo Maginolphus, Sed hi breui perierunt vel abdicarunt.	1110	Anno Christi 1098 Ierosolyma Saracenis erepta, Godefretus Bullionius Rex creatur.
5140	* Caloioannes Comnenus.		* Gelasius 2	1120	
5150		* Lotharius.	Contra quem Gregorius 8 ab Henrico, 5 creatus est Cui abdicare coacto succedit Calistus 2 ann. 6. deinde Honorius annis 5.	1130	

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
5160			* Anacletus contra Innocentium an. 10 & Innocentiūs contra Anacletum annis 13½. Post Anacleti excessum Victor sed	1140
5170	* Manuel Comnenus.	* Conradus 3.	mox abdicauit Succedit Calistus 2. mens. 5. Lucius 2, an. 1. Eugenius 3. annis 8.	1150
5180		* Fridericus ahenobardus.	* Anastasius, 4. Adrianus 4.	1160
5190	1		* Victor 4. Contra hunc Alexander 3 ann. 22. * Calistus 3.	1170
5200			* Paschalis an. 7. Coactus abdicauit, & mansit solus Alexander 3.	1180

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5210	* Alexius Comnenus 2. * Andronicus Comnenus. Isaacus angelus.		* Lucius 3. * Vrbanus 3. * Gregor. 8. * Clemēs 3.	1190	
5220	* Alexius 3. Angelus Comnenus excæcato fratre	* Henricus 5.	* Cœlestinus 3. * Innocen-	1200	
5230	Alexio imperat an. 8. * Isaacius imperio recepto mox obiit. Paulo post Alexius f. strangulatur ab A-	* Philippus Frederici f. cōtra Ottonē 4, annis 9. Otto contra Philipp. ann. 19. Philippo occiso, * Otto so-	tius 3.	1210	Anno 1203 Cōstantinopoli capta Balduinus Flandriæ comes Imperator Constantinopolitanus declaratur. Anno insequēti captus est a Scythis, & postea miserè trucidatus.
5240	lexio Duca qui cū 2 mēses imperasset fuga se subduxit. Succedit Theodorus Lascaris Imperat extorris vrbe ann. 18.	lus imp. * Fredericus cōtra Ottonē excommunicatū & mox imperio priuatum ab Innocentio PP. imp. an. 40.	* Honorius 3.	1220	
5250	* Ioannes Ducas 3. imp. an. 33.		* Gregor. 9.	1230	

Thec-

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
5260				1240
5270		Wilhelmus Hollandus aduersus Freder. * & Conrad. imp.an.9.	* Innocentius 4.	1250
5280	Theodorus Lascaris.	* Conradus 4. ann. $3\frac{1}{2}$ cum iam cum patre Frederico imrerasset an 17. Richardus *Anglus ad uersus Alphō-	* Alexander 4.	1260
5290	*Ioan. Lascaris * Michael Palæologus Latinos eiecit e Græcia.	sum, annis 6. AlphonsusHispan. cōtra Richardum imp. an. $15\frac{1}{2}$	* Vrbanus 4. *Clemens 4.	1270
5300		*Rodolphus habspurgens. abdicante Alphonso imp. an. 18.	Interregn.an.2 *Gregorius 10 *Innocētius 5. Adrianus 5. Ioannes 20. Nicolaus 3.	1280

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	Androni- *cusPalçolo- gus.		* Martinus 2.	
			*Honorius 4.	
5310			* Nicolaus 4.	1290
		* Adolphus Nassauiẽsis.	Interregn.an. 2. * Cœlestinus 5 abdicauit. Bonifacius.8.	
5320		Albertus *Dux Austriç		1300
			Benedict 9.	
			* Clemens 5.	
5330		Henricus 6. Lutzenbur- *gen.		1310
		* Ludouicus 5 Bauarus.	Interreg.an. 2. * Ioannes 21.	
5340				1320
	Andronicus iunior inau guratus est. quarto post anno noctu Constãtino- *poli capta a- uo suo impe- rium eripit.		Nicolaus 5. Antipapa.an. 3 sponte ab * dicauit.	
5350				1330

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5360	Ioannes Cantacuzenus.		* Benedictus 10.	1340
	5370		Corolus 4 in schismate cōtra Ludouicū *excommunicatum imperat an 32 ½	* Clemens 6.	1350
	5380	*Ioan. 6. Palæologus.	*Gunterus cōtra Corolum 4. ann. 6.	*Innocētius 6.	1360
Bombarda inuentum chymici monachi diabolicum.	5390			* Vrbanus 5	1370
	5400		*Venceslaus Caroli 4 f. an. 24. Cui postea	* Gregorius 11 * Vrbanus 6.	1380

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5410	Andronicus * 4 Palæolog. * Manuel.	abrogatũ eſt imperium.	Clemens cõtra Vrbanum annis 16.	1390	
5420			Bonifacius * contra Clementem poſt exceſſum Vrbani & ſucceſſorem Benedictum 11.	1400	Anno Chriſti 1396. Tamerlanes Scytha Baiezethum Turcarum regem cathena aurea vinctum cauea incluſit & circũuexit.
5430		Fredericus 4. * imperat paucis diebus Eo occiſo Robertꝰ paruus Palatinus Rheni an. 10.	Innocẽtius 7. * contra Benedictum 11. * Gregoriꝰ 12. contra Benedictum 11.	1410	
5440	* Ioannes 7.	Iodocus Barbatus. m. 6. * Sigiſmũdus Caroli 4. f.	Alexandrum 5 & Ioannem 22 Benedicto 11 & Gregorio 12 papatu exutis ſuffectus eſt Alexander 5, poſt quem Ioannes 22. Quo	1420	
5450	* Ioannes 8.		pontificatu priuato Gregorius 12 abdicauit. Creatus eſt Martinus 3. dignitate potitꝰ annis 13. Huius anno 7. obiit Benedictꝰ 11.	1430	

	Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	5460		* Albertus 5.	antipapa. Creatus est Clemens 8. sedit an. 5. coactus abdicauit Succedit Eugenius 4. an. 16. priuatus pontifica tu concilio Basiliensi.	1440
	5470	Constantinus * Palæologus	* Fredericus 5. an. 53 ½	* Felix 4. cõtra Eugenium 4 & Nicolaum 5 annis 9. * Nicolaus 5.	1450
	5480	Mahumetes * capta Constãtinopoli postridie Pentecostes 4. Cal. Iunii.		* Calistus 3. * Pius 2.	1460
Typographia, Donũ Dei præstãtissimum, Quo Deus extremis tẽporibus non solum Antichristi potẽtiam euertit Sed & vniuersum orbem inexcusabilem reddit. Quia iam non ex rerum creatarum consideratione, sed suo ipsiús verbo	5490			* Paulus 2.	1470
	5500			* Xistus	1480

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	* Baiazetes		* Innocēti* 8.	
5510				1490
		* Maximilianus ann. 25.	* Alexāder 6.	
5520				1500
	* Selimus.		* Pius 3.	
5530				1510
			* Leo 10.	
5540				1520
	* Solimannus	* Carolus 5. ann. 38 ½	* Adrianus 6. * Clemens 7.	
5550				1530

in omnes terrarum partes, in omnes familias, omniumq; populorū linguas transfuso sese patefacit.

Anno 1492. Augusto mense Christophorus Columb. nauigationem suscepit in orbem Hesperium, quo peruenit mense Octobri.

Quinquennio post, nēpe 1497, 7 Idus Iulii Classis Lusitana auspiciis Emanuelis regis, portu soluit, quæ versus ortum cursum dirigens Calecutium Indiæ appulit, ann. 1498, 14 Calēd. Iunii.

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
				* Paulus 3.	
	5560				1540
				* Iulius 3.	
	5570				1550
				* Marcellus 2. d.22. Paulus 4.	
			Ferdinandus *abdicante Carolo fratre	* Pius 4.	
	5580				1560
			* Maximilianus Ferdinãdi filius.	* Pius 5.	
	5590				1570
	5600				1580

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5610				1590	
5620				1600	
5630				1610	
5640				1620	
5650				1630	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5660				1640
	5670				1650
	5680				1660
	5690				1670
	5700				1680

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5710				1690	
5720				1700	
5730				1710	
5740				1720	
5750				1730	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5760				1740
	5770				1750
	5780				1760
	5790				1770
	5800				1780

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5810				1790	
5820				1800	
5830				1810	
5840				1820	
5850				1830	

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
5860				1840
5870				1850
5880				1860
5890				1870
5900				1880

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5910				1890	
5920				1900	
5930				1910	
5940				1920	
5950				1930	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5960				1940
	5970				1950
	5980				1960
	5990				1970
	6000				1980

4020

4000 · ADAM. Initium temporis.

3900 · Seth nascitur.

3800 . Enos nasc.

3700 · Kainan. n.

· Malaleel.n.

3600 . Iared.n.

3500

3400 · Henoch.n.

. Methusalem.n.

3300

3200 . Lamech.n.

3100 + Adam moritur.

* Henoch in cœlum translatus.

3000 + Seth.moritur.

· Noah nascitur.

2900

2800 + Kainan.m.

+ Malaleel.m.

2700

2600 + Iared.m.

2500 · Iapheth.n.

· Sem.n.

2400 Lamech. m.

* DILVVIVM

Arphaxat.n.

· Sale.n.

2300 . Heber.n.

. Phaleg.n.

. Reu.n.

2200 · Nachor.n.

· Thare.n.

2100 Phaleg.m.

+ Nachor.m.

+ Noah.m.

· Abraham.n.

2000 + Reu.m.

Abraham euocatur . ex VR Chaldæorũ.

+ Thare.m.

· Isaac n.

1900 + Sem.m.

· Esau.Iacob.n.

+ Abraham m.

1800 . Ioseph.n.

1700 + Iacob.m.

+ Ioseph. m.

1600 . Moses.n.

. EXITVS Israelitarum de Ægypto.

1500 Iosue.

Iudices.

1400

1300 · Gedeon.

1200 · TROIÆ Excidium.

. Samuel.

1100 . DAVID.

. Salomo.

ocatur
aldæorũ.

b.n.
mm.

1000 ·Roboam.Ierobuam.

900

800 Olympiades
·Roma
·Nabonaſſar

700

600 Templi & vrbis
ieruſalem excidium

Babylon a Cyro
capta.

500

·Bellũ Peloponeſiac.

400

·Alexandri obitus

300

200 ·Iudas Machabæus

100

·Cæſar annum ordinat.

CHRISTVS.

100 . Templum æquatur ſolo per Titum.

200

300

· Concilium Nicenũ

400

.Romã capit Alaricus

500 ·Attila
Genſericus

600 .Totilas Romam euertit & diripit

700

800 ·Carolus magn' Rex Franciæ Imperator Auguſtus.

900

1000

1100 ·Ieroſolyma Saracenis erepta Godefridus Bullionius Rex creatur.

1200

1300

1400 ·Bombarda primum inuenta.

1500 ·Typographia, donũ Dei præſtantiſſimũ.

1600

1700

1800

1900

2000

Vsus Synopseos.

QVI memoriæ præcepta Scriptis tradiderūt, hoc vnum inprimis obseruasse videntur, vt certos locos haberent ordine dispositos, in quibus res quæque de quibus agendum esset, velut in cellulis conderētur, indeque postea depromerētur, cum postularet vsus. Ita enim Simonidem Chium, vt testis est Cicero, artem memoriç primū protulisse ferunt. Cui apud Scopam cœnanti nunciatum est, duos iuuenes ad Ianuam stare, qui eum magnopere euocarent. Ad quos cum egressus esset, interea triclinium repente collapsum, Scopam & cōuiuas obtriuit. Quos cum amici iusta funerū facturi, internoscere non possent, Simonides ex eo quod meminisset quo eorum quisque loco cubuisset demōstrator vniuscuiusq; sepeliendi fuit. Ea re admonitus inuenisse fertur ordinem esse maximè qui memoriæ lumen adferret. Sanè ad vniuersam historiam memoriæ commendandam, plurimum iuuat nosse regiones in quib. res gestæ sūt: & tempus non ignorare, quo intelligatur earum rerum quid prius fuerit, quid ve posterius. Rerum locos suppeditabit imago Terræ Cosmographica, In qua Terræ globositas, quæque in ea sunt dispersæ regiones, vrbes, montes, æquora, flumina, ita sub vno conspectu posita sunt, vt præsentia esse videātur. Chronologia verò maximè inuenta est ad temporum ordinem explicandum. Verum immensa temporum continuatio seriesque longius producta, memoriam sæpe defatigat. Huic morbo succurret Synopsis, Quæ temporum rationem velut in paruum quendam locum & angustum concludit, & oculis ita subiicit, vt annorum ab orbe condito decursorum numerum & ordinem non animo solū sed ipsis etiam oculis intueri cogitemus. Ex ea igitur velut è locupletissimo penu rerum omnium gestarum memoriam haurire possumus, ordine tātum seruato. Continet enim sex chiliadum ordines, in partes centenas distributos, quarū centesima quæq; decennium capit. CHRISTI natalem, vnde numerorum initium facimus, quatuor chiliades antecedunt: duæ sequuntur. Proinde si quis diluuii tempus (vt exemplum memoriæ adferamus) vel narratione explicare vel cogitatione complecti cupit, reputet qua parte quotæ chiliadis adscriptum sit diluuium. Locus animo statim occurret, nō procul ab initio tertiæ chiliadis: vnde constabit Diluuium annis ferè 360 supra duo millia diuulsum esse à Christo: coniunctis autem annis à Christo delapsis 1580, habemus tempus Diluuii abhinc annis fere 3940. Sic Troiæ, Dauidis, Alexandri, sic cætera tempora animo & cogitatione per millenarios & centenarios locos percurrenda. Profuerit etiam aliquid memorabile obseruasse, in cuiusq; chiliadum capite: Nimirum in prima, creationem Mundi: in secunda, Exortum Noæ: In tertia, Abrahami vocationem: In quarta, regni Salomonis dilacerationem: In quinta, Christum Dei & Virginis filium. Sic enim quæque chilades animo firmius inhærebunt.

CHRONO-

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM

Liber ſecundus.

SVPERIORE libro Temporũ ſeriem ab initio rerum ad hunc annum epochę Chriſti vulgatæ 1580, per annos 5602 ſigillatim deduximus: eamque ita digeſſimus, vt & memoriam maximè iuuet & facillimam viam ſternat ad tempora non animo ſolum ſed oculis etiam percurrenda. Vno ſiquidem conſpectu ſingula ſecula ſe offerunt, in decadas æqualiter diuiſa, quas rurſus in annos ſingulos vbi opus eſſe viſum eſt ſecuimus. itaque quot chartas tot ſecula numeraueris. Sequitur quod eſt inſtituti operis præcipuum ac ſummum, vt certis & indubitatis argumentis, quæ nullo modo cõuelli queant, demonſtremus, tempora ritè & ordine à nobis conſtituta eſſe, nec quidquam in annorum ſerie vel deeſſe, vel abũdare doceamus. Quod vt explicatius exequamur, demõſtrationes noſtras partimur in octo canonas.

CHRONOLOGIAE CANONES OCTO.			Summa
1	Ab initio temporis ad exitum Diluuii numerantur anni	1656	1656
2	Ab exitu Diluuii ad exortum Isaaci anni	452	2108
3	Ab exortu Isaaci ad exitum ex Ægypto	400	2508
4	Ab exitu ex Ægypto ad Templi Salomonici fundamenta	479	2987
5	Ab inchoato Templo ad eiusdem euersionem	428	3415
6	Ab euersione Templi ad Alexandri Imperium	276	3691
7	Ab Alexandri Imperio ad Messiam	329	4020
8	A Natali Messiæ ad finem anni Christi 1580	1582	56[illegible]2

Hic verissimus est Epilogismus annorum Mundi. Chronologias omnes tum veteres tum recentes, quæ alium temporis censum proferunt, manifesti erroris è sacris & cœli voluminibus conuinci demonstrationibus indubitatis confirmamus.

CANON PRIMVS.

Ab initio Temporis ad exitum Diluuii anni 1656.

Demonstratio primi canonis.

Tempus est mēsura cœlestis motionis. Ante cœlum igitur tempus esse non potuit Motio porro cœlestis dilucidius percipi non potest quam è Solis & Lunæ conuersionibus. A Deo siquidem posita sunt ea Luminaria in cœlo, vt tempora, dies, & annos efficerent. Itaque Prisci, temporis mensuram a Sole & Luna duxerunt: Annum vocantes spatium temporis quo Sol in eum locum restituitur vnde moueri cœpit: eamque restitutionem fieri obseruarunt diebus 365 & quadrante ferè: Lunam vero a Sole digressam, eundem rursus cōsequi diebus fere 29 ½: idque spatium mensem vocarunt, à Luna. Quæ μὴν a Græcis dict. est, quasi Lunarē circuitū dicerent. Sol præterea Diem efficit vel ab ortu ad ortum, vel ab occasu ad occasum, vel à cœli medio ad eundem limitem. Tres hæ mensuræ annus, mensis, dies, è cœlo petitæ sunt: ideoque immutabiles & perpetuæ. Horæ vero, Lustrum, Olympias, Indictio, Seculum, & si quæ sunt aliæ temporum mensuræ, ex hominum sunt instituto: ideo perpetuæ non sunt. Cœlum diuiserunt in partes 12 quæ Signa vocarunt. Spatium vero quo Signū totum exoritur, horam appellarunt. Quæ vox alias tempestatem significat Fuitque primum hora pars diei duodecima. Vsu postea receptum est vt Lux in horas 12, Nox in totidem distribueretur. Sed initio fuit vespere & mane dies vnus. Horarum vsus Romæ serò receptus est. Sic Olympias, Lustrum, Seculum, Indictio, hominum recentiorum inuentum est. Cæterum nos in hac temporum recensione Annum adsumimus tanquam mensuram omnibus notam, dierum nempe 365 ¼. Quæ licet non vsquequaque cœlesti motioni respondeat, propè tamen accedit, adeo vt in annis 6000, mensis tantum vnus superfluat. Sed de Anni vera magnitudine & restitutione suo loco agemus. Hic demonstrationem ordiamur.

		Summa
Adam genuit Seth anno ætatis & Mundi 130		130
Seth anno ætatis 105 genuit Enos	105	235
Enos natus annos 90 genuit Cainan	90	325
Cainan anno ætatis 70 Malaleel	70	395
Malaleel anno 65 Iared	65	460
Iared anno 162 Henoch	162	622
Henoch anno 65 Methusalem	65	687
Methusale anno 187 Lamech	187	874
Lamech anno 182 Noam	182	1056
Noa anno ætatis exeunte 600 arcam egressus est	600	1656

Numer

Numeri collecti cōſtant annos ab initio temporis ad egreſſum ex arca 1656. Genes.c.5.& 7.

Et hæc quidem enumeratio nullam habere videtur dubitationem. Eorum enim qui ſacra verſant (Nam qui profana tantum ſcripta contrectant nihil ab iis expectandum eſt de Mundi principio) nullum reperias qui hunc annorum numerum elici non aſſerat, ex Geneſi Moſis. Et nos in eorum ſententiam non ſolum pedibus, ſed etiam ſcriptis & animis non inuiti concedimus. Nos tamen aliquando tentauimus, num temporis cenſus è Rabbinis proditus annorum 4000, à rerum initio ad Meſſiam, certiore via quam cabalica poſſet è ſacris erui. Admiſſa etenim numerandi conſuetudine, quæ in libris Regum & paralipomenon, atque adeo in Euangelicis obſeruatur, non temerè ſtatui poſſe videntur canones huiuſmodi.

			Summa
1	A condito Mundo ad Diluuium anni	1646	1646
2	Hinc ad Iſaaci natalem	442	2088
3	Ad Exodum	399	2487
4	Ad Templum	479	2966
5	Ad excidium Templi	427	3393
6	Ad Alexandri Imperium	276	3669
7	Ad Chriſtianam Epocham	331	4000

Ea vero Scripturæ conſuetudo eſt, vt annum temporis anteacti extremum, coniungat & commiſceat cum primo futuri. quod canone quinto luce clarius demonſtratur. Cum enim Scriptura dicit Iothamum regnaſſe annis 16: Achaſum 16: Ezechiam 29: Manaſſen 55: putat vulgus annos 116, cum 113 tātum ſint in ſumma. quia annus poſtremus Iothami eſt primus Achaſi: & huius vltimus primus eſt Ezechiæ. ita in cæteris. Sic apud Marcum c.8. docet Chriſtus oportere filium hominis grauia pati, improbari, occidi, & poſt tres dies reſurgere. Quod Marcus poſt tres dies, alii Euangeliſtæ dixerūt tertio die. Et nemo neſcit Chriſti corpus conditum die paraſceues. hoc eſt feria ſexta cum adueſperaſceret, excitatum autē ſub Solis ortum, cum præteriiſſet ſabbathum. Quod alibi Chriſtus enunciauit, Soluite templum hoc & in tribus diebus inſtaurabo illud. Vix tamen quieuit in ſepulchro horis 36. More itaque ſcripturæ ſeruato canō primus hoc modo conſtabit.

Adam anno ætatis 130 genuit Seth	129	Summa 1646.
Seth anno ætatis 105 Enos	104	
Enos natus annos 90 Cainan	89	
Cainan anno ætatis 70 Malaleel	69	
Malaleel anno 65 Iared	64	
Iared anno 162 Henoch	161	
Henoch anno 65 Methuſalem	64	
Methuſalem anno 187 Lamech	186	
Lamech anno 182 Noah	181	
Noa anno ætatis 600 arcam ingreditur	599	

Secundus Canon ſic habebit.

Arphaxat natus ēſt poſt Diluuium anno ſecundo,	1	Summa 442.
Anno ætatis 35 genuit Sala	34	
Sala anno 30 Heber	29	
Heber anno 34 Phaleg	33	
Phaleg anno 30 Reu	29	
Reu anno 32 Sarug	31	
Sarug anno 30 Nachor	29	
Nachor anno 29 Thare	28	
Thare anno 130 Abraham	129	
Abraham anno 100 Iſaac	99	

Eodem modo constabunt cæteri canones. Sed hoc male habet quod hic calculus Mathusalem natum esse statuit anno mundi 680. Vixit autem annos 969. pertinentes ad annum mundi 1648: eoque modo superaret Diluuii tempus, quo iam cum patribus obdormiuisse constat: quia in arca octo tantum animæ seruatæ sunt. Quare respuenda est è scriptis Mosaicis hæc numerandi ratio.

Sed fortasse nobis obiiciet quispiam 70 Interpretes. Ex quorum lectione tẽpora colliguntur multo plura quàm exhibeat noster abacus. Haud vero parui faciendam esse græcam Scripturæ trãslationem, docent Apostoli, qui huius testimonia scriptis suis passim inserunt. Sanè cur Interpretes 70 hebraicos libros in annorum calculo superarint, vix ratio reddi potest: coniecturis tamen aliquid consequi posse nonnullis visum est. Ægyptii cunctos mortales antiquitate superare nunquam non gloriati sunt. Annos enim dictitabant à primo eorum rege ad Sethonem, qui cum Sennacheribo pugnauit, intercessisse 11346. vt testis est Herodotus. Plato quoque lib. de legib. ait Ægyptios annorum decem millia egisse, ante alios homines. Sic apud Diodorum Sacerdotes asserunt Deos & homines imperasse per annos 33000. Sed idem accuratius didicisse narrat, Ægyptios ab initio regni computare 4700 annos, ad Amasin vsque, qui in aduentu Cambysis in Ægyptum, fatis concessit. Ad istum annorum censum credibile est 70 Interpretes accommodare se vtcunque voluisse, veritos ne si multo pauciores annos adscripsissent, quam in Ægypto regnatum esse crederetur, historia sacta vi falsi suspecta & inuisa reiceretur ab Ægyptiis, qui tam pertinaci studio antiquitatem suam tuerentur. Cupiebant sane Iudæi gratiam Regum Ægyptiorum demereri. Ptolemæus enim Lagi f. paucis ante annis, specie religionis, Ierosolymã diripuerat, captiuus 120000 in Ægyptum abduxit, quos filius Ptolemæi Philadelphus qui 70 Interpretes coegit, liberos esse iussit, 400 talentis in eorum redemtionem expensis, vt Iosephus autor est. His de causis 70 videri possunt annos illos adiecisse in ea temporis parte cuius nulla certa monimẽnta apud Ægyptios extarent, & vbi nihil prophetis & sacris literis noxæ maioris inferretur: eoque modo errandi causam dedisse posteris si modo illorum est versio græca quæ hodie circumfertur, de qua video doctos dubitare. Quia huic non prorsus respondent loci ab Apostolis de 70 excepti. Verum luce Hebraicæ veritatis affulgente, erroris tenebræ in priscorum temporum rationem inuectæ iampridem depulsæ sunt.

CANON SECVNDVS.

Ab exitu Diluuii ad exortum Isaaci, anni 452.

Demonstratio.

Sem biennio post Diluuium genuit Arphaxat	2	Summa 427
Arphaxat natus annos 35 genuit Sale	35	
Sale anno ætatis 30 genuit Heber	30	
Heber anno 34 Phaleg	34	
Phaleg anno 30 Reu	30	
Reu anno 32 Sarug	32	
Sarug anno 30 Nachor	30	
Nachor anno 29 genuit Thare	29	
Mortuus est Thare cum exegisset annos 205.	205	

Tum

Tum Abrahamus natus annos 75 profectus est in Chananæam, vbi decennio transacto, Agarem ei ancillam Sara dedit in matrimonium, ex qua suscepit Ismaelem annum agens 86. Annis vero 14 post editum Ismaelem, natus est Isaacus, Abrahamo centenario, nimirum annis 25 transactis ab obitu Thare. Anni 25 additi 427 cumulant annos 452 a diluuio ad exortum Isaaci: quot habet Canon secundus. Genes. c. 11. 12. 16. 17. 21. Atque hic omnes Chronologi hæserunt in luto, qui Abrahami natalem statuunt in anno ætatis Thare 70 aduersus apertam scripturæ sententiam, sed hunc errorem postea excutiemus.

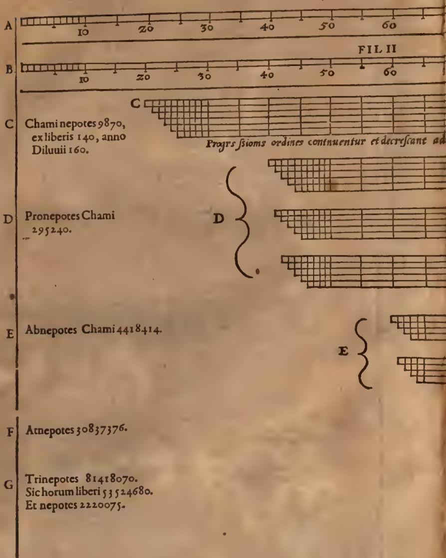
Igitur A diluuio ad Isaaci natalem anni 452.

Ab orbe condito ad Isaacum 2108.

Hoc temporis curriculo, annis 100 exactis ab aquarum recessu, Phalegus editus est in terrarum diuisione, vnde nomen ei inditum, cum Babylonia moles ædificaretur. Quam aggressi sunt Noæ nepotes paulo ante Phalegi exortum. Iam enim opus processerat cum linguæ confusæ fuerunt. Sed cum alter alterius sermones non intelligeret, derelicta est vrbis & turris ædificatio, terrarumque diuisio facta, vt familiarum principes iuxta linguas suas secederent in regiones quas illis sors dedisset. Nembrodo Babylon obtigit: vbi præter Babel, alias etiam vrbes extruxit, Erecham, Acadam, & Calanem: & illic principium constituit suæ tyrannidis. Assyriam deinde inuasit, quæ Assur Semi filio obuenerat: vbi multas Nembrodus condidit ciuitates, Niniuem, Robothi, Chalam, & Resem. vt Moses narrat cap. 10. & 11. Itaque primus Nembrodus Assyriorum monarchiæ fundator extitit. Id quod multi vix possunt concoquere. Vnde, inquiunt, ex quatuor tantum viris ex vniuerso hominum genere superstitibus, tanta populorum multitudo excitata est, intra centesimum annum, vt terrarum orbis fuerit in regiones distribuendus, coloniæ deducendæ, constituendaque imperia? Ideo Mosem ita interpretantur, vt & turris Babel extructa, & terrarum orbis diuisus fuerit, multis annis post exortum Phalegi, cui nomen anticipatione & prænotione Prophetica inditum fuisse ferunt: quia huius pater præuiderit terram in diebus filii diuidendam esse. Atqui si hoc ita se haberet, Reu potius aut huius filio Sarug id nominis contigisset, quia eorum exortus ad tempus diuisionis propius accederet. Sunt qui Nembrodum cum Nino conferant, quod eadem narret de Nembrodo scriptura, quæ historiographi de Nino: hunc scilicet primum suos fines egressum, bella finitimis intulisse. Næ isti neque natare neque numeros. Voluit Deus post omnium hominum internecionem, terrarum orbem incultoribus replere. Ideoque Noæ & filiis eius ex Orci faucibus ereptis, fœcunditatem dedit, vt testatur Moses c. 9. Fœtificate, inquit, terramque genere vestro multipliciter propagando frequentate. Fuerunt ea tempestate viri robore præstantes, firma valetudine, vitam perducentes ad multa secula. Vxores fœcundissimæ, quæ nunquam non geminos ederent, non raro tergeminos, & plures. Sem sustulit Arphaxat anno diluuii secundo. Sed ante Arphaxat recensentur Elam & Assur, qui fortasse anno superiore gemini editi fuerant. non enim in arca, in qua octo tantum animæ seruatæ sunt: Noa scilicet cum coniuge, tres filii, tresque nurus. Sed hic Chami tantum, qui fuit auus Nembrodi, sobolem persequamur. Vnius enim progenie cognita reliquorum quoque familias explicatas habebimus. Linguarum confusionem non statim secuta est nationum in diuersas orbis partes distractio. Non enim parum temporis consumtum est cogendis conciliis, & capiendis deliberationibus, terraque diuidenda, in tanta sermonum rerumque perturbatione, tantaque hominum multitudine, quam mox explicabimus. Fuerit igitur populorum facta discessio anno tertio Phalegi. Huius enim anno primo, postquam cessatum est ab ædificatione, propter vocum barbariem a Deo immissam, susceptæ sunt deliberationes in frequenti populorum conuentu, terrarumque diuisio cœpta, quæ anno proximo absoluta est: tum parati discessus,

& profectiones instructæ. Tertio demum anno iter institutum ad regiones quæ forte obtigerunt. Is fuit annus ab eluuionis exitu 103. Annis igitur 102 a diluuio transactis, potuit Chamus exhibere 102 filios totidemque filias. Sed in abaco mares tantum censebimus, ex quorum numero fœminæ æstimabuntur. Masculis postquam ad annum vicesimum peruenerunt, vxores connubio iunctæ sunt, quæ alios fœtus ediderunt. Horum item liberi, postquam adoleuerunt, stirpem quisque suam propagarunt. Itaque primus liberorum Chami, anno ætatis vicesimo, filium vnum sustulit: anno 21, alterum: anno 22, tertium: & deinceps vsque ad secundum & octogesimum. Secundus Chami filius prolem suscepit anno diluuii 21: & anno 102 pater extitit liberorum 81. Similiter editi sunt tertio Chami filio liberi 80. Quarto 79. & deinceps ad vnum vsque. Progressio logistica ex Chami filiis 82, in totidem annis, cumulat nepotes 3403. pronepotes 41664. abnepotes 148134 atnepotes 65780. Collecti faciunt 259070. Adde parem fœminarum numerum habebis 518140 Iunge progeniem Iapheti & Semi conflabis 1554420. Hęc est trium virorum soboles in annis 102. Desunt liberi Noæ, quem minime effœtum fuisse credendum est. Deus enim ab egressu ex arca eum fœcundauit. Horum sane mentio nulla est in terrarum sortitione. Sed credibile est illos, cum optimo patre Noa mansisse, sedibus suis contentos. Reliqui vel montana & aspera loca pertæsi, vel quod effusior multitudo colonias expeteret, nouas sedes quæsierunt, & ab oriente versus occasum progressi, deuenerunt in lætissimos campos Mesopotamiæ. Hic Nembrodus post nationum dispersionem, aliquot annis constitit cum suæ linguæ hominibus. Quibus sanxit leges, reddidit iura, creauit magistratus, & cum multitudo excreuisset, vrbes condidit ad colonias deducendas. A paruis enim initiis breui tempore maxima fecit incrementa. Siquidem Chami posteritatem anno ab aquis 102 diximus fuisse ad 518140. Quorum partem tantum quartam & vicesimam tribuimus Nembrodo: Quia Moses in narratione dispersionis populorum, videtur significare ex Chami progenie gentes ortas esse 24. Proinde Nembrodus imperauerit tantum 21589. In quibus fœminæ fuerunt, 10795, mares 10794 Sic enim Atticis accidit vt virorum numerus vna tantum muliere superaretur, quæ nomen Athenis fœmineum dedit. Eorum qui maiores annis 20 fuerunt, numerus fuit 2327: puberum autem maiorum quidem annis 15, sed 20 minorum, 1688: reliqua multitudo imbellis & muniis obeundis laboribusque capessendis minus idonea. Hæc Nembrodi tenuia ponimus initia: Quem regnasse par est ad Belum vsque, cui Ninus successit. Tempus principatus Nembrodi annos habet 83. Non statim irruit tyrannus in finitimos. Quorsum enim aduersus eos mouisset, qui statas sedes & fixa domicilia vixdum habere poterant. Oportuit initio fundare imperium in suos: idemque armis & legibus stabilire: ac vires interea paulatim comparare. Ponamus igitur Nembrodum postquam Assyriam subegit, imperasse vicennio. Cadet tempus in annum diluuii 164. qui annus est mundi 1820. Mouerit in Assyrios anno diluuii 160: vt eos quadriennio debellatit. Docebimus tum potuisse Nembrodum e sua domo educere bellatores supra 200000, præter auxiliares, qui ei aliunde adfuerunt. Etenim anno diluuii 160, nati sunt Chamo liberi 160. Horum 140, annis 20 maiores, nepotes ediderunt 9870, quos notat Schema in C. Ex quibus prodierunt pronepotes 295240, in D. Inde abnepotes 4418414, in E. atnepotes 30837576, in F. trinepotes 81418070, in G. horum liberi 53524680. nepotes 2220075. Summa fit 172724085. Pars quarta & vicesima quæ Nembrodo competit, 7196830. Qui horum editi sunt ante annum diluuii 120, certum est annis 20 fuisse maiores. Atque hi numerantur ex progressione 767749. Qui in lucem exierant post annum 120, vsque ad 125, puberes fuerunt, & annis quindecim maiores. Hac enim ætate pubertatem ordimur, licet Romanæ leges 14 annos tantum requirant. Horum numerus

rus fuit 534844. Superſunt impuberes 5894237. Ex maioribus 767749, ablata pars dimidia quæ mulieribus debetur, relinquet mares 383874. Ex quibus potuit Nembrodus exercitum conſcribere 200000. Reſtabunt 183837. Vnde vrbium præfecti aliique magiſtratus ordinati, & conſtituta præſidia, ad ciuitatum prouinciarumque tutelam. Reliqua plebs cum puberibus 534844 impuberibus 5894237, turbaque mulierum 383875, partim vrbes partim agros incoluerunt, artes exercentes ad vitam animique & corporis cultum neceſſarias. Nemo iam inficias eat regna, principatus, monarchias, temporibus Nembrodi conſtitui potuiſſe. Quod vt cuiuis pateat, Schema propagationis, & Arithmeticæ progreſſionis tabulam ſubiecimus.

A
10
20
30
40
50
60
FILII
B
10
20
30
40
50
60
C
Chami nepotes 9870, ex liberis 140, anno Diluuii 160.
C
Progressionis ordines continuentur et decrescant ad
D
Pronepotes Chami 295240.
D
E
Abnepotes Chami 4418414.
E
F
Atnepotes 30837376.
G
Trinepotes 81418070.
Sic horum liberi 53524680.
Et nepotes 2220075.

NIS LIBERORVM NOAE·

DILVVIO.

80	90	100	110	120	130	140

CHAMI.

80	90	100	110	120	130	140

imitatem vsque

F

G

ARITHMETICA PROGRESSIO.

1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	6	10	15	21	28	36	45	55
4	10	20	35	56	84	120	165	220
5	15	35	70	126	210	330	495	715
6	21	56	126	252	462	792	1287	2002
7	28	84	210	462	924	1716	3003	5005
8	36	120	330	792	1716	3432	6435	11440
9	45	165	495	1287	3003	6435	12870	24310
10	55	220	715	2002	5005	11440	24310	48620
11	66	286	1001	3003	8008	19448	43758	92378
12	78	364	1365	4368	12376	31824	75582	167960
13	91	455	1820	6188	18564	50388	125970	293930
14	105	560	2380	8568	27132	77520	203490	497420
15	120	680	3060	11628	38760	116280	319770	817190
16	136	816	3876	15504	54264	170544	490314	1307504
17	153	969	4845	20349	74613	245157	735471	2042975
18	174	1140	5985	26334	100947	346104	1081575	3124550
19	190	1330	7315	33649	134596	480700	1562275	4686825
20	210	1540	8855	42504	177100	657800	2220075	6249100
21	231	1771	10626	53130	230230	888030	3108105	
22	253	2024	12650	65780	296010	1184040	4292145	
23	276	2300	14950	80730	376740	1560780	5852925	
24	300	2600	17550	98280	475020	2035800	7888725	
25	325	2925	20475	118755	593775	2629575	10518300	
26	351	3276	23751	142506	736281	3365856	13884156	
27	378	3654	27405	169911	906192	4272048	18156204	
28	406	4060	31465	201376	1107568	5379616	23535820	
29	435	4495	35960	237336	1344904	6724520	30260340	
30	465	4960	40920	278256	1623160	8347680	38608020	
31	496	5456	46376	324632	1947792	10295472	48903492	
32	528	5984	52360	376992	2324784	12620256	61523748	
33	561	6545	58905	435897	2760681	15380937	76904685	
34	595	7140	66045	501942	3262623	18643560	95548245	
35	630	7770	73815	575717	3838380	22481940	118030185	
36	666	8436	82251	658008	4496388	26978328	145008513	
37	703	9139	91390	749398	5245786	32224114	177232627	
38	741	9880	101270	850668	6096454	38320568	215553195	
39	780	10660	111930	962598	7059052	45379620	260932815	
40	820	11480	123410	1086008	8145060	53524680	314457495	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

41	861	12341	134890	1220898	9365958	62890638
42	903	13244	148134	1369032	10734990	73625628
43	946	14190	162324	1531356	11266346	84891974
44	990	15180	177504	1708860	12975206	97867180
45	1035	16215	193719	1902579	14877785	112744965
46	1081	17296	211015	2113594	16991379	129736344
47	1128	18424	229439	2343033	19334412	149070756
48	1176	19600	249039	2592072	21926484	170997240
49	1225	20825	269864	2861936	24788420	195785660
50	1275	22100	291964	3153900	27942320	223727980
51	1326	23426	315390	3469290	31411610	255119590
52	1378	24804	340194	3809484	35221094	290360684
53	1431	26235	366429	4175913	39397007	329757691
54	1485	27720	394149	4570062	43967069	373724760
55	1540	29260	423409	4993471	48960540	422685300
56	1596	30856	454265	5447736	54408276	977093576
57	1653	32509	486774	5934510	60342786	537436362
58	1711	34220	520994	6455504	66798290	604234652
59	1770	35990	556984	7012488	73810778	678045430
60	1830	37820	594804	7607292	81418070	759463500
61	1891	39711	634515	8241807	89659877	849123377
62	1953	41664	676179	4917986	98577863	947701240
63	2016	43680	719859	9637845	108215708	1055916948
64	2080	45764	765619	10403464	118619172	1174536120
65	2145	47905	813524	11216988	129836160	1304372280
66	2211	50116	863640	12080628	141916788	1446289068
67	2278	52394	916034	12996662	154913450	1601202518
68	2346	54740	970774	13967436	168880886	1770083404
69	2415	57155	1027929	14995365	183876251	1953959655
70	2485	59640	1087569	16082934	199959185	2153918840
71	2556	62196	1149765	17232699	217191884	
72	2628	64824	1214589	18447288	235639172	
73	2701	67525	1282114	19729402	255368574	
74	2775	70300	1352414	21081816	276450390	
75	2850	73150	1425564	22507380	298957770	
76	2926	76076	1501640	24009020	322966790	
77	3003	79079	1580719	25589739	348556529	
78	3081	82160	1662879	27252618	375809147	
79	3160	85320	1748199	29000817	404809964	
80	3240	88560	1836759	30837576	435647540	
1	2	3	4	5	6	7

81	3321	91881	1928640	32766216	468413756
82	3403	95284	2023924	34790140	503203896
83	3486	98770	2122694	36912834	540116730
84	3570	102340	2225034	39137868	579254598
85	3655	105995	2331029	41468897	620723495
86	3741	109736	2440765	43909662	664633157
87	3828	113564	2554329	46463991	711097148
88	3916	117480	2671809	49135800	760232948
89	4005	121485	2793294	51929094	812162042
90	4095	125580	2918874	54847968	867010010
91	4186	129766	3048640	57896608	924906618
92	4278	134044	3182684	61079292	985985910
93	4371	138415	3319099	64398391	1050384301
94	4465	142880	3461979	67860370	1118244671
95	4560	147440	3609419	71469789	1189714460
96	4656	152096	3761515	75231304	1264945764
97	4753	156849	3918364	79149668	1344095432
98	4851	161700	4080064	83229732	1427325164
99	4950	166650	4246714	87476446	1514801610
100	5050	171700	4418414	91894860	1606696470
101	5151	176851	4595265	96490125	1703186595
102	5253	182104	4777369	101267494	1804454089
103	5356	187460	4964829	106232323	
104	5460	192920	5157749	111390072	
105	5565	198485	5356234	116746306	
106	5671	204156	5560390	122306696	
107	5778	209934	5770324	128077020	
108	5886	215820	5986144	134063164	
109	5995	221815	6207959	140271123	
110	6105	227920	6435879	146707002	
111	6216	234136	6670015	163377017	
112	6328	240464	6910479	160287496	
113	6441	246905	7157384	167444880	
114	6555	253460	7410844	174855724	
115	6670	260130	7670974	182526698	
116	6786	266916	7937890	190464588	
117	6903	273819	8211709	198676297	
118	7021	280840	8492549	207168846	
119	7140	287980	8780529	215949375	
120	7260	295240	9075769	225025144	
1	2	3	4	5	6

121	7381	302621	9378390
122	7503	310124	9688514
123	7626	317750	
124	7750	325500	
125	7875	333375	
126	8001	341376	
127	8128	349504	
128	8256	357760	
129	8385	366145	
130	8515	374660	
131	8646	383306	
132	8778	392084	
133	8911	400995	
134	9045	410040	
135	9180	419220	
136	9316	428536	
137	9453	437989	
138	9591	447580	
139	9730	457310	
140	9870	467180	
141	10011		
142	10153		
143	10296		
144	10440		
145	10585		
146	10731		
147	10878		
148	11026		
149	11175		
150	11325		
151	11476		
152	11628		
153	11781		
154	11935		
155	12090		
156	12246		
157	12403		
158	12561		
159	12720		
160	12880		
1	2	3	4

Tabula conſtructa eſt additione præcedentis ordinis ad ſequentem: Cuius vſus hic eſt.

Anno diluuii 160, Chamus genuit liberos 160 mares, totidemque fœminas. Horum 140 maiores annis 20, genuerunt nepotes Chamo 9870, quos tabula profert e regione 140. Ex his qui ante annos 20 editi fuerunt, numero 7260, ſobolem propagarunt pronepotum 295240, quos ordo tertius habet e regione 120. Horum rurſus qui ante annos 20 exierunt in lucem numero 171700, dederunt abnepotes 4418414. quos tabula exhibet ex aduerſo 100. Ita in cæteris.

CANON TERTIVS.

Ab exortu Isaaci ad exitum ex Ægypto anni 400.

Demonstratio.

Deus Abrahamum in visione sic allocutus est, Genes. 15. Certo scias quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, & seruient eis & ibi affligent eos 400 annis. Generatione autem quarta reuertentur huc. Hoc oraculo nihil dilucidius. Et Paulus huc spectans ad Galat. 3. numerat annos 430, a promissione benedictionis Abrahamo facta in Chaldæa, ad legem datam. Fœdus, inquit, a Deo sancitum in Christum, lex data post annos 430, non fecit irritum, vt abroget promissionem Sic etiam Moses Exod. 12. Peregrinatio filiorum Israel qui manserunt in Ægypto, triginta fuerunt anni & quadringenti. Sic vertendum esse ex Hebræo docent linguæ Hebraicæ peritissimi. Vulgatæ versiones quæ loco peregrinationis habitationem habent, non satis exprimunt Mosis sententiam: & relatiuum אשר perperam referunt ad habitationem, cum ad filios Israel spectare debeat. Verbum מושב quo vtitur Moses deducunt a themate ישב quod habitare quidem significat si de peregrinis & incolis intelligatur, id quod Deus oraculo suo expressit: Semen Abrahæ peregrinum fore & seruiturum in terra non sua. Si quem igitur iuuat habitationis verbum, sic Moses illi vertendus est. Filiorum autem Israel qui commorati sunt in Ægypto, habitatio in terra non sua fuit annorum 430. Temporis terminum bis memorat Moses. Subiicit enim. Factumque est a fine 430 annorum, ipso eodem die, egressi sunt omnes exercitus Domini de terra Ægypti. Docere voluit Deum fideliter pacto steutle, & populum a seruitute liberasse, ipso die, in ipso temporis articulo, qui annos 430 terminabat, & intra quadringentesimum annum antequam expleretur quarta generatio, populum, vt Abrahamo promiserat, reducem esse voluisse. Deus enim Abrahamo in Mesopotamia & terram & gentem magnam & seminis benedictionem promiserat. Annis vero 30 fere ab ea promissione transactis, cum seminis primitias exhiberet in Isaaco, admonuit Abrahamum tempus implendę promissionis nondum adesse, sed tum demum cum anni 400 exierint, postquam scilicet Amorrhæus iniquitates suas impleuerit. Promissione autem illa accepta reliquit Abrahamus Chaldæam, & in Chananæam, quo Deus illum vocabat, iter instituit, cum Thare patre, Sarai vxore, & Lotho filio fratris. Sed propter senium aut valetudinem Tharæ, qui annos iam ducentos exegerat, Charris substiterunt. Ab ea promissione & Abrahæ vocatione, Moses & Paulus initium peregrinationis faciunt. Qui Abrahami natalem in anno 70 Tharę collocant, numerum annorum 430 mutilare coguntur, & sexaginta iacturam facere, sententia Mosis non satis expensa. Quia sic ille scripserit Gen. 11. Vixitque Thare 70 annos & genuit Abram Nachor & Haran. Sed hi manifeste refelluntur ab ipso Mose, & Apostolo Stephano. Gen. 12. & Act. 7. Ex quorum verbis historiæ seriem quæ litem definiet hic contexuimus. Deus gloriæ visus est patri nostro Abraham, cum esset in Mesopotamia, priusquam moraretur in Charam, & dixit illi: Exi de terra tua, & cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram quancunque monstrauero tibi. Et faciam te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & eris in benedictionem. Benedicam quoque eis qui tibi benedicent maledicentibus vero tibi maledicam & ego. Benedicentur in te omnes familiæ terræ. Tunc egressus Abraham e terra Chaldæorum, habitauit in Charam. Tulit enim Thare Abram filiũ suum, & Loth filiũ Haran, nempe filiũ filii sui, & Sarai nurũ suam vxorẽ Abram filii sui, & egressi sunt simul de Vr Chaldęorũ, vt commigrarent in terram Chanaan: veneruntque vsque ad Charam, & habitauerũt ibi. Et inde postquam mortuus est Thare, cum vixisset annos 205, Abram tum natus annos 75, egressus est sicut præceperat ei Dominus, & tulit Sarai vxorem suam, & Loth filium fratris sui, vniuersamque substantiam quam

compa-

comparauerât, sed & animas quas acquisiuerant in Charram. Egressique sunt, vt irent in terram Chanaan. Hactenus Moses & Stephanus. Quorum sententia lucidior est quam vt alia explicatione indigeat. Quod autem scripsit Moses Thare vixisse annos septuaginta, & genuisse Abram, Nachor, & Haran, hunc haber sensum. Tharam sine liberis vitam egisse ad annos 70. Ea vero ætate prolem tum primum suscepisse. Nec sequitur Abrahamum natu fuisse maximum, quod primo loco censeatur. Sed ei primæ partes datæ sunt, quod ex eo nasciturum esset semen promissum. Similis est locus Genes. capite 5 & 6, de sobole Noæ. Qui cum esset annorum 500, dicitur genuisse Cham, Sem, & Iaphet. At ex capite 9 patet, Cham natu minimum fuisse. Sem vero non potuit esse natu maximus, quia biennio post diluuium cum ageret annum centesimum genuit Arphaxat. Gen. 11. Igitur diluuii tempore fuit annorum 98 cum Noah sexcentesimum annum viueret, & natus est anno ætatis Noah 502. Superest Iaphet natu maximus. In describenda historia non semper obseruatur rerum gestarum series, sed permulta sæpe dicuntur καθ' ὕστερον πρότερον. Hæc igitur duo consequimur: Natum esse Abrahamum anno patris 130, non 70, & promissionem accepisse in Chaldæa cum illinc migrare iussus est, anno ætatis 70. Etenim Isaacus Abrahamo centenario natus est. Hinc ad Exodum ex oraculo excurrunt anni 400. Summa fit annorum 500, a natalibus Abrahami ad exitum ex Ægypto. Aufer annos 430, quot effluxerunt a fœdere in Chaldæa sancito, restabunt anni 70. Ergo sancitum est fœdus cum Abrahamo annum agente 70. Tum venit Charras vnde discessit natus annos 75, resedit igitur Charris quinquennio. Atque hic Rabbini recte colligunt annos 210 commorationis Israelitarum in Ægypto ab aduētu patris Iacob. Abrahamus enim anno ætatis 70 euocatur e Chaldæa. Hinc ad Isaacum editum, labuntur anni 30. Isaacus sexagenarius suscepit Iacobum, qui annis vitæ 130 transactis, sistitur coram Pharaone in Ægypto. Annorum summa ab egressu ex Chaldęa ad congressum Iacobi cum Pharaone fit 220: Ablata ab annis 430, relinquit annos incolatus Iacobæorum in Ægypto 210. Cæterum in peregrinatione filiorum Israel, Abrahamus ipse caput & origo Israelitarum accensendus est. Nam filios Abrahæ vocant Hebræi quod Latinis diceretur domus Abrahæ. Quia filius Hebræis ab ædificando dicitur. Sic a Virgilio dicta est domus Assaraci, pro gente & familia. Et quemadmodum Fabiorum domus continet ipsum Fabium qui genti nomen dedit, ita feminis Abrahæ, domus Abrahæ, filiorumve Israelis appellatione, censetur ipse pater Abraham. Cuius migratio e Chaldæa peregrinationis initium facit, exitus idem cum exitu ex Ægypto. Et hoc postremum omnibus in confesso est. Annos igitur 430 retexant ab extremo, versus præcedentia, haud dubie incurrent in principium. Errant igitur manifesto & qui ab exitu ex Charris, & qui ab Isaaci exortu, peregrinationis & seruitutis Israelitarum initium faciunt. Sed merito exsibilandi sunt, qui ab Abrahami ortu ad egressionem Iacobæorum ex Ægypto, numerant annos 720, & Iacobæorum habitationem in Ægypto faciunt annorum 430. Supputenr digitis, Abrahamum annorum fuisse septuaginta quinque cum digressus est Charris, Isaacum editum esse post annos viginti quinque, hinc annis 400 oraculo definitis Isaacidas reduces fuisse, indicabunt digiti annos tantum 500 ab ortu Abrahami ad Exodum. Qui literarum Hebræarum diuinarumque professionem venditant, qui Græcorum, Hebræorum, Chaldæorum, Arabum, Persarum, Indorum monumenta lustrarunt, mirum est non percipere non solum in Ægypto semen Abrahami seruiisse, sed ipsum etiam Abrahamum post discessum e Chaldæa, perpetuo seruum fuisse & peregrinum, regumque & tyrannorum dominatui obnoxium. Is & filius Isaac, proprias vxores flagitiosæ regum libidini permittere coacti sunt: quæ tamen Dei præsidio seruatæ & restitutæ fuerunt. Iacob Dinæ filiæ suæ stuprum sustinuit. Non igitur

Est aliter in Paral. 1.c.1. v.28. Abrahami filii, Isaac & Ismael. Certum est Ismaelem maiorem natu fuisse qui nihilominus Isaaco postponitur.

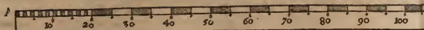
Israelitæ in Ægypto tantum seruierunt, sed toto peregrinationis tempore a discessu e Chaldæa. Imo seruitus Ægyptia, si postrema tempora excipias, multo fuit leuior Chananæa. Nam quoad vixit Ioseph & aliquandiu post eius obitum, bene habuerunt cum Ægyptiis Iacobæi. Quapropter minime referenda est seruitus & peregrinatio Israelitarum ad solam habitationem in Ægypto. Pugnat aperte Scriptura cum hoc dogmate. Iacob ingressus est Ægyptum anno ætatis 130, cum eo fuit Cahad auus Mosis. Genes. capite quadragesimo sexto, vixit Cahad annis 136. Huius filius Amram pater Mosis, vixit annis 137. Exod. capit. 6. Fuerit Cahad in cunis cum in Ægyptum appulit, & anno ætatis extremo genuerit Amram. Similiter Amram ætate confecta, susceperit Mosem, qui octogenarius populum eduxit. Annorum summa fiet 350, nec pertinebit ad 430. Sed obiicit istorum fumosa sapientia, Non potuisse tam paucis annis, nisi miraculo peculiari, propagari sexcenta armatorum millia, absque pueris & mulieribus quę leguntur exiisse de Ægypto. Excutiamus hoc miraculum. Ingressi sunt Ægyptum Israelitæ masculi 70 Genes. c. 46. Tum Aser vix quadragenarius duos iam nepotes ex Beria filio susceperat: vnde intelligimus vxoratum fuisse, Beriamque filium sustulisse circa annum ætatis vicesimum. Generabant autem id temporis non tantum annos 20 nati, sed etiam sexagenarii, octogenarii, & nonagenarii. Accedit polygamia quæ illis temporibus, iure ab orientalibus nunquam non recepto, minime improbabatur. His modis in immensum breui potuit excrescere soboles Iacobæa. Verum his relictis fingamus Iacobum huiusque familiam vniuersam funditus interiisse in ipso in Ægyptum aduentu, vno tantum Iosepho superstite, quem donemus annos tum 20 fuisse natum. Ex hoc vno surculo demonstrabimus armatorum non solum millia 600, verumetiam supra centies centena millia, in annis 210 sine vllo naturæ prodigio excitari potuisse. Quod vt explicatius habeatur, versetur ob oculos Schema propagationis Israelitarum quod hic adpinximus. Ioseph igitur anno primo aduentus Israelitarum in Ægyptum, vxorem duxerit, ex qua filium sustulerit primum. Anno secundo, alterum, & deinceps ad tricesimum ætatis annum, quo 10 liberorum pater effectus est, sine vllo miraculo. Donemus etiam Iosepho natos, vna lecti consorte contentos fuisse, & post annum ætatis tricesimúm fuisse effœtos, & virtute generandi exhaustos in reliquum tempus vitæ, quod anno octogesimo terminamus: licet quamplurimos 90 & 100 annos superasse & supra annum ætatis 60 & 70 genuisse Scriptura testetur. Sed omnes miraculi coniecturas reiicimus. Decem itaque filii Iosephi quos indicat in Schemate nota C, anno singuli vicesimo vxorem sibi cooptabunt: & denos in denis annis suscipient liberos, patri Iosepho 100 nepotes, quos designat figura D, 10 scalas complexa. Quemadmodum vero 10 filii, qui in scala C, produxerunt 100 nepotes in D, sic hi 100 emittent 1000 pronepotes in E. Et ex 1000 pronepotibus decies mille abnepotes excitabuntur in F. Qui rursus educent atnepotum decies dena millia in G. Et ex his exurgent decies centena millia in H. Postremo centies centena millia. Necdum ad annum 210 peruenimus peregrinationis terminum. Qui dum expletur, interim prodibunt in lucem supra millies centena millia posterorum Iosephi. Iam scalarum numeri coniuncti excurrunt in immensum. Sed omnes reiiciemus qui ab initio vsque ad annum 130, asterisinis subnotatum positi sunt. Habentur enim in mortuorum numero, quia maiores annis octoginta. Excipiendi quoque sunt post annum 190 editi. Sunt enim annis viginti minores, nec apti militiæ. Ex reliquis dimidiam tantum partem sumemus, quia fœminini sexus: & fœminas eiusdem tribus cum maribus connubio sociatas etiam concedimus. Multitudo quæ superest ab anno incolatus 130 ad 190 comprehensa, (mares omnes) idonea est belli muniis obeundis. Quæ ex trinepotibus horumque liberis & posteris conflata, superabit 25000000. bellatores annis

omnes

omnes 20 maiores. Si tot bellatores ex vno germine prodire potuerunt quot putas ex 70, qui ab anno ætatis 20 vsque ad 60 generandi potentia prædiii fuerunt. Imo vero denarium liberorum numerum in hypothesi selegimus, propter facilem denarii multiplicandi rationem. Si enim vel trium liberorum partum singulis vxoribus semel statuisse Deum concessérimus, pueri in elementis numerorum ludentes, facile percipient, ex tribus liberis populum in annis 210 excrescere potuisse supra centum & 80 myriadas bellatorum, prçter imbellem multitudinem. Desinant miraculorum spectra nobis in 600000 confingere. Stupeant potius cur tam pauci exierint. Sed quam multi in annis 80 sublati sunt, Ægyptii tyranni immanitate? qui mares Hebræorum tum necari iussit in ipso enixu, tum in profluentem proiici. Cessent superbo sarcasmo deridere lineas mathematicas, & numeros addiscant: vt illos in posterum pudeat pro veris portentosa prodere. Sed missis istorum criticorum somniis, amplectamur oracula diuina, atque ex illis statuamus in discessu ex Charris initium peregrinationis annorum 430. Interuallum enim a diluuio ad ortum Isaaci annorum 452 quia nec augeri nec minui potest, immotum esse oportet. Similiter immutabile est oraculum annorum 400, præscriptorum seruituti seminis Abrahami. Summa fit ab exitu diluuii ad migrationem ex Ægypto, annorum 852. In eo temporis decursu conclusum est peregrinationis tempus annorum 430, quos terminat egressus ex Ægypto. Ab hoc termino si in præterita regrediamur, ad annos 430, incidemus in annum diluuii 423. Qui annus est ætatis Abrahami 70. Eoque anno cum eo fœdus a Deo sancitum est, quod lex data post annos 430 non fecit irritum. Ex his liquido constat certus annorum numerus, secundi & tertii canonis, nempe 452: & 400: atque etiam peregrinationis tempus terminis suis definitum, an. 430.

Anni ab Isaaci exortu ad Exodum 400.
A natali Abrahæ ad Exodum 500.
Ab Abrahami vocatione siue discessu ex Chaldæa ad Exodum 430.
Ab origine mundi ad ortum Abrahami 2008.
ad ortum Isaaci 2108.
ad legem datam in Sinai 2508.

SCHEMA PROPAGATIONIS I

B] Iosephus natus annos 20 ex hypothesi.

C 10 Liberi Iosephi.

D 100 Nepotes.

E 1000 Pronepotes.

F

G

H

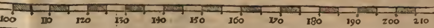
10000000 Trinepotum liberi.

100000000 Nepotes trinepotum.

Pronepotes.

Abnepotes.

Maiores annis 80 in exitu de Ægypto e viuis excesserant,

10000 Abnepotes.

100000 Atnepotes.

H 1000000 Trinepotes.

I

m. K

L

M

eranç

Hi militiæ apti fuerunt.

Imbelles 20 annis mino-res.

Qui egressi sunt ex Ægypto.

CANON QVARTVS.

Ab exitu ex Ægypto ad templi fundamenta anni 479.

Demonstratio quarti canonis.

Salomo anno regni quarto, & ab exitu Israelitarum de Ægypto 480 templi domini ædificationem aggressus est. 3. Reg. 6. & Paral. lib. 2. c. 3. Sed & ex libris Iosuæ & Iudicum hunc annorum numerum 480 colligere licet. Moses dux fuit populi annis 40. Anno altero ab egressu ex Ægypto missus est Chalebus tum annos 40 natus, terram Chananæam exploratum. Hinc annis 45 insecutis facta est terræ diuisio per sortes in qua cessit Hebron Chalebo annos emenso 85. Ab hac diuisione ad casum Heli siue Samuelis initium, Paulus Apostolus in actis c. 13 numerat annos 350. Sic enim legendum est licet omnes codices habeant 450. Sed de errore mox differemus. Anni vero Iudicum sic habent. Populi Iudex fuit Othoniel annis 40, Aod 80, Debora 40, Gedeon 40, Abimelech 3, Thola 23, Iair 22, Iephthe 6, Abesan 7, Elon 10, Abdon 8, Samson 20, Heli 40. Summa est annorum 339. Desunt ad explendos 350, vndecim anni a diuisione terræ ad Othonielis initium, in quibus acta ea sunt quæ tribus postremis capitibus Iosuæ & primo atque secundo Iudicum, recensentur, Adde annos 40 Mosis, 6 Iosuæ gubernationis antequam terra diuideretur, 40 Samuelis siue Sauli, 40 Dauidis, 4 Salomonis, conficies summam 480, sigillatim collectam ab eductione populi ex Ægypto ad structuram templi. Anni porro 450 qui Act. 13, vitiose leguntur, abundant centenario, & pugnant cum sacra historia, 3. Reg. 6. Sed hic inspectione dignum est, quod in annis Iudicum e sacris Bibliis numerandis, si tempus quo ab externis hostibus populus oppressus est, componas cum tempore gubernationis Iudicum, elicies annorum summam 450: quanta in Actis Apostolicis adscripta est. Hanc supputandi rationem secutus est, qui locum in Actis emendare arbitratus, pro 350 substituit 450. Hæc vitiosa emendatio, quia probabilis ex calculo videbatur, irrepsit postea in omnes codices. Verum hæc regula in temporibus Iudicum numerandis tenenda est, annos tyrannidis connumeri in annis legitimæ administrationis. Itaque annos octo Cusani complectuntur anni 40, principatus Othonielis. Anni 18 Eglonis, includuntur in annis 80 magistratus Aod: ita in reliquis. Quod igitur in sacra historia scriptum est, Othoniel Cusanum superauit, atque ita fuit otium vel pax annis 40, hunc habet sensum: Othoniele principe qui annis 40 iudicauit, pax fuit & otium, tyranno Iudicis auspiciis & virtute superato. Formam vtriusque calculi exhibemus in Chronologia.

Sunt igitur anni pleni a discessu ex Ægypto, ad ineuntem annum quartum Salomonis, quo iacta sunt templi fundamenta 479.

A condito mundo ad templi structuram 2987.

CANON QVINTVS.

Ab inchoato templo ad eiusdem euersionem, anni 428.

Demonstratio.

Colliguntur anni 428 ab exordio templi, ad eiusdem conflagrationem. Siquidem Salomo anno regni quarto ineunte, templum Deo ædificare cœpit. Post operis initium regnauit annos 37. Eo vita functo diuisum est regnum. Duæ tantum tribus cessere Roboamo Salomonis filio. Reliquæ decem Ieroboamo filio Nabat. Hic dictus est Rex Israel, Ille Rex Iudah. Collatis autem Regum Iudah & Israelis temporibus, ex lib. 3 Reg. & 2 Paralipomenon, anni a diuisione regni excurrentes ad excidium templi & vrbis non difficulter eruuntur. In ea vero disquisitione illud obseruandum est, annum Regis defuncti postremum, eundē sępissime primum esse Regis succedentis. Itē Regis filium nonnunquā regnasse cum patre, ideoq; tēpus regni filii cum regno patris interdū commisceri. Sed & ad interregnum aliquando res adducitur. Quę tamen adeo euidenter illis libris explicātur, vt necessaria cōsecutione demonstratio cōstet.

Hoc quin-

	Anni Mundi	
Regnum Iudah.	3010	Regnum Iſraelis.
	3020	
Roboam filius Salomonis Regnum Iudah iniit natus annos 41, Regnauit annos 17: 3. Reg. 14.	3030	* Ieroboam Rex Iſraelitarum annis 22. 3. Reg. 12, 14.
	3040	
Abias f. Roboam Regnum ſuſcepit anno 18 Ieroboam. Regnauit an. 3. * Aſa fil. Abiæ patri ſucceſſit anno 20 Ieroboam deſinente. Regnauit an. 41. 3. Reg. 15. 2. Paral. 13.	3050	Nadab ſucceſſit patri Ieroboam anno ſecundo Aſiæ. Regnauit annis 2. Baaſa interfecit Nadab, anno 3 Aſæ Regnauit ann. 24.

	ANNI MVNDI	
	3060	
	3070	Ela Baasæ f. inauguratus anno Asæ 26. Regnauit an 2.
	3080	Zambris anno Asæ 27, Elam interfecit, Regnauit dieb. 7. Ambris audita nece Elæ, a militibus creatur Imperator, anno 27 Asç. Alii Thebrim regem designarunt, sed eo victo cœpit Ambris anno Asæ 31 regnare pacifice. Regnauit an. 12.
Iosaphat anno regni Asæ patris 41: Achab, 4 inauguratus est. Regnauit annis 25. 3. Reg. 22. 2. Paral. 20.	3090	Achab f. Ambris anno Asæ 38 successit patri, an. 22. 3 Reg. 16.
	3100	

	Anni Mvndi	
* Ioram Prorex. Ioram f. Ioſaphat, inauguratus * anno 5 Iorami Iſraelitæ, Regnauit annis 8. Regnaſſe oportet annis 4 cum patre, a quo antea Prorex inſtitutus fuerat. 4.R.8. 2 Par.21.	3110	* Ochoſias f. Achab anno 17 Ioſa- * phat. regnauit an. 2. ſed fi recum patre. 3.R.22. Ioram f. Achab anno 18 Ioſaphat, vel 2 Ioram, regnum ini. quod adminiſtrauit an. 12. 4.R.1.8.
Ochoſias qui & Ioacham, anno * 12 Ioram Iſraelitæ inauguratus, * regnauit anno 1. 4.R 8. Athalia Amris filia, Ochoſiæ mater, ſtirpe regia exciſa, regnum inuadit ann.6. Ioas Ochoſiæ f. natus annos 7, * inauguratur. Regnat an 40. 4.R.11.12. 2.Par.23.24.	3120	* Iehu regnauit annis 28. Ioramum Iſraelitarum regem, & Ochoſiam regem Iudah occidit. 4.R.10.
	3130	
	3140	
	3150	* Ioachaz f. Iehu regnum init anno 23 Ioæ regis Iudah. Regnauit an.17. 4.R.13.

	Anni Mundi	
* Amasias Ioæ f. anno 2 Ioæ Israelitæ, patri successit. Regnauit an. 29. 4 R. 14. 2 Paral. 25.	3160	* Ioas f. Ioachaz anno 37 Ioæ regis Iudah, regno potitur. Annus enim 38 Ioæ Iudæi, primus est regni Ioæ Israelitæ. Quia huius anno secundo Amasias regnum
Gubernasse oportet anno vno cum patre. Cum enim Ioas post mortem Ioiadæ oblitus Dei esset, Zachariamque Prophetam sustulisset, victus est a Syris. Tum grauissimis doloribus affectus opus habuit filio. Tandem a coniuratis in lecto decumbens occisus est. Vixit Amasias post obitum Ioæ Israelitæ annis 15. A	3170	iniit, anno regni patris 39. Regnauit an. 16 sed duobus cum patre.
quo victus & inde spretus a suis, coniuratione facta Lachis quo profugerat interfectus est.	3180	* Ieroboam anno Amasiæ 15, patri Ioæ successit, annis 41. 4 R. 14.
* Interregnum annorũ 11 propter turbas in quibus Amasias occisus est.	3190	
* Azarias qui & Ozias filius Amasiæ, anno regni Ieroboam 27, inauguratus regnauit an. 52.	3200	

	ANNI MVNDI	
	3210	
	3220	Interregnum annorum 22.
	3230	
	3240	Zacharias f. Ieroboam, anno 38 Azariæ desinente, regnum init. Post 6 menses eo cæso Sellum imperat mense 1. Manahem Sellũ per vim sublato, anno 39 Asariæ, regno potitur annis 10. 4.R.15.
Iotham Oziæ f. anno Phacæ, 2. patri successit annis 16. 4.R.15. 2.Par.27.	3250	Phaceia f. Manahem anno 50 Azariæ, successit patri, an. 2. Phaca Romeliæ f. occiso Phaceia, anno 52 Azariæ, regnum occupat, annis 20. 4.R.15.

	ANNI MVNDI	
	3260.	
* Achaz f. Iotham, patri succedit anno Phacæ 17, desinente. Regnauit an. 16. Annus 18 Phacæ, primus est regni Achaz. Sic enim Iotham regnauerit annos 16. Et quartus annus finiens, erit	3270	Osea Elæ f. Phacam interemit, * anno 20 Iotham desinente: vt primus annus Oseæ, sit quartus
primus Oseæ. 4.R.16. 2.Par.28. ✝ NABONASSAR Chaldæorum Rex primus. annis 26. Ptolem. * Ezechias f. Achaz annos natus 25, successit patri, anno 3 Oseæ	3280	finiens Achaz. & regnum occupat annis 7. Sed fit tributarius Regis Assyriorum. Anno vero 12 Achaz, excusso iugo, regno legitime potitur an. 9. ✝ 4.Reg. 15.17.
desinente. Quartus enim Ezechiæ septimus est Oseæ. Regnauit an. 29. 4.Reg.18.	3290	∴ Anno 4 Ezechiæ, Oseæ 7, Salmanassar Samariam oppugnauit: eamq; cepit triennio exacto, anno Ezechiæ sexto, qui nonus fuit Oseæ. 4.R.18.
	3300	ISRAELIS regnum deletum: Quod stetit annos 260.

	ANNI MVNDI	
* Manasse f. Ezechiæ, regnauit annis 55. 4.R.21.	3310	Merodachus Chaldæorum Rex secundus, annis 46. Mardocempadus Ptolemæo. Huius anno primo Luna defecit. Annus est ab Epocha Christiana retroactus 719. Primus & centesimus a quinto Nabopolassaris quo similiter Luna defecit. Est autem Nabopolassar Nabucho
	3320	donosor qui Ierosolymam euertit.
	3330	
	3340	
	3350	Ben Merodach. 3. R. Chald. an. 21. Euseb.

	Anni Mundi	
	3360	
Amon f. Manasses, regnauit annis 2. Iosias an. 31. 4. R. 21. 2. Par. 33. 34.	3370	Nabolassar 4 R. Chald. annis 29. Beros. Iosephi. dictus etiam Nabuchodonosor Iosepho.
	3380	
Anno Iosiæ 18, Phase celebratum quale non fuit a tempore Samuelis 4 R. 22. Annus est 833 ab ingressu in Chananæam. Iubilæus 17 Sabbathum 119.	3390	
Ioachaz f. Iosiæ anno ætatis 23 regnat mens. 3. Eliacim huius frater natus annos 25, Rex a Pharaone creatus, regnauit an. 11. Dictus est Ioacim. 4. R. 23. 2. Par. 30.	3400	Nabopolassar qui est Nabuchodonosor. 5 R. Chaldæor. annis 44. Ierem.

	Anni Mundi	Anni Mundi	
Ioachim qui & Ieconias, natus annos 18, ſuccedit patri, menſ. 3. ſed iam cum patre regnarat, annis 10. Sedecias regnat an. 11.	3410	3460	Nirigliſſoroor. 7. R. Chal. annis 11.
Nabuchodonoſor anno regni 19., Ieroſolymam capit, vrbem & templum ſuccendit. 4. R. 24. 25. 2. Par. 36.	3420	3470	Baltaſſar vltimus R. Chal. an. 17. Nabonidus etiam dictus. Beroſ. Ioſephi.
Ab initio regni Roboami ad templi conflagrationem anni 391. His adde 37 annos Salomonis a fundatione templi, conflabis annos quinti canonis 428.	3430	3480	
A fundatione templi ad eiuſdem excidium, 428. Ab orbe condito ad excidium templi. 3415.	3440	3490	* Babylone a Cyro expugnata, interfecto Baltaſſare, Regnum Chaldæorum Medis Perſiſque traditum. Daniel. Herod. Xenoph.
Euilmerodach 6. R. Chaldæor. an. 18. Ioſeph. Anno ipſo quo regnum iniit, 37 abductionis Ieconiæ, eum eduxit e carcere. Ierem. 52. 4. R. vlt.	3450	3500	

Hoc quinto canone tempus explicatum continet insignes Epochas, Olympiadem, Romæ, Nabonassaris. Quarum sedes recte constitutas esse proximus canon e cœlo demonstrabit. Quandoquidem e sacris huc vsque demonstrationes haustæ sunt. Quæ sequuntur extructæ sunt e cœli phænomenis quod solo Dei verbo versatur, tenore perpetuo, constanti, & æquabili, temporum metas constituens ab orbe condito ad finem vsque seculorum.

CANON SEXTVS.

Ab euersione templi ad ineuntem annum imperii Alexandri intercipiuntur anni 276.

Demonstratio.

Hactenus literæ sacræ nos ad has temporum metas expositis numeris perduxerunt. Sed vbi ventum est ad Chaldæos, ad quos Dei populus abactus est a Nabuchodonosore, hic nos deserunt, quasi moneant de illorum tabulis petendas esse temporum notiones. Chaldæi enim primi omnium in motuum cœli disquisitionem incubuisse dicuntur: certe nulla hodie schemata cœlestia reperiuntur Chaldæis vetustiora. Quorum ratio iniri nullo modo potest nisi temporum momentis exquisite constitutis. Ptolemæus ex Hipparchi Rhodii scriptis Chaldæorum obseruationes timatus, cœlestium motionum limites posuit in meridie primi diei Thot, primi mensis Ægyptiorum, initio regni Nabonassaris Chaldæi, qui Salmanassar Assyrius a multis esse putatur, quia illius principatus cum Salmanassaris imperio concurrit. A Nabonassaris Epocha syderum cursus deducit ad initium vsque imperii Antonini, annorum, mensium, dierumque & horarum interuallis, quæ a dato limite ad luminum synodos & alios stellarum positus intercipiuntur, ad vnguem definitis. Docent enim Astronomicæ tabulæ quantum cœli percurrant Sol, Luna, aliaque astra, horæ vnius spatio, horulæque momento: quantum in die, quantum in mense, in anno, & in multis annorum millibus. Vnde ille a Nabonassare ad Lunarem defectionem quæ obseruata est Babylone, anno quinto Nabopolassaris, numerauit annos Ægyptios 126: (constat annus Ægyptius diebus 365, nulla quadrantis intercalatione facta) ad Lunarem defectionem quæ septimo Cambysis accidit, 224: ad Alexandri obitum, 424: ad Augusti imperium, 718: ad initium Adriani, 263. Sic nos e cœli conuersionibus, quæ nos falli aut errare nunquam patientur, luminis aliquo defectu diligenter obseruato, colligemus annos ad nostra vsque tempora delapsos ab eodem limite, vel alio rite constituto. Sed hic nobis cœlum cum sacris scriptis conciliandum est. Nunc enim sacris relictis, ex quibus demonstrationes temporum huc vsque extruximus, quod demonstrationum superest, ad cœlum transferimus, vastissimo quidem hiatu intercedente, nisi constet cœli φαινόμενα sacræ historiæ ita cohærere, vt alterum ab altero diuelli nequeat. Sane Chaldæis acceptum referre debemus perfectam Chronologiæ rationem, quæ nunquam ad exitum perducta fuisset, nisi Chaldæorum artes prodidissent Lunarem Nabopolassaris defectionem. Atque hinc coniectari licet quanto labore posteritatem leuassent primi seculi homines, si phænomenon aliquod scriptis commendassent. Sacra certe nos adducunt ad annum octauum Nabuchodonosoris, quo Iechoniam abduxit: & ad eiusdem annum decimum nonum, quo templum & vrbem excidit: & quod populi reliquum fuit a gladio, Babylonem transtulit, vt vastata regio & incolis vacua, sabbathum ageret ad annos 70, captiuitati populi & terræ quieti oraculo præfinitos. Quibus exactis, nobis Cyrum producit: cuius beneficio Iudæi libertatem consecuti sunt. Iam Cyrum tenemus notum in historia. Hic annos 30 regnauit vt autor est Ctesias, cui subscribit Cicero, licet Herodotus 29 tantum regnasse scripserit. Cyro successit filius Cambyses, cuius anno septimo

Luna mutilata est. Hæc obscuratio distincta est ab ea quam Nabopolassaris annus quintus exhibuit, annis 98, & menses aliquot. Temporis interuallum ostendit Nabopolassarem non procul abesse a Nabuchodonosore, nisi si idem ipse est Nabuchodonosor. Cyrus absque vlla historiarum controuersia regnum Persarum adeptus est anno primo 55 Olympiadis. Quod si quis inficias iuerit, testimonia de cœlo proferemus. Anni 30 Cyri & 7 Cambysis testantur annum quartum Nabopolassaris abesse ab initio Cyri annis tantum 62: Scriptura porro numerat annos Cyri, non ex quo regno Persico potitus est, sed a Babylone capta, & captiuitatis solutione. Daniel vero Cyri tertium annum memorat. Ergo post captam Babylonem, regnauit Cyrus saltem ad annum tertium. Fingamus itaque Babylonem captam fuisse anno Cyri 28: vt hic annus sit septuagesimus Ierosolymæ subactæ. Nabuchodonosoris igitur annus primus disiunctus erit a septimo Cambysis annis 98. Erat annus 99 ab eclipsi Cambysis, cadet in annum postremum Nabolassaris. Quapropter annus quintus Nabopolassaris minime congruit Nabolassari, quem regnasse Berosus Chaldæus refert annis 29. Itaque huius annus quintus diuulsus esset a septimo Cambysis, annis 122. Oportet vero quintum Nabopolassaris a septimo Cambysis dissidere annis tantum 98. Quare nos intrepide pronunciamus Nabopolassarem esse Nabuchodonosorem. Cuius anno quinto Luna obscurata est: abhinc annos 14, templum & Ierosolyma succensa: hinc post annos 70 euolutos Babylon a Cyro capta, anno Imperii Persici 24, excidii templi 72, a Babylone capta ad Lunæ defectionem regnauit Cyrus annos sex, Cambyses 6. Iunge 6, 6, 72, 14, conflabis 98 annos, Lunarium defectionum interuallum. Aufer ab annis 98 tempora Cyri & Cambysis annorum 36 restabunt anni 62, quot intercedunt inter quintum Nabopolassaris & initium Cyri. At vero quintus annus Nabopolassaris coit cum quinto Nabuchodonosoris: Sequitur necessario Nabopolassarem esse Nabuchodonosorem. Hic conspirant cœlum & Scriptura in annum quintum Nabopolassaris, qui est Nabuchodonosor. Quapropter deinceps caligini temporum e cœli fulgoribus tutissime lucem adferemus. Addemus tamen & alia testimonia historiæ profanæ. Hic enim longius immorari quodammodo cogimur, propter eruditissima doctissimorum virorum de temporum ratione scripta, nostro ratiocinio longe dissentanea. Narrat Iosephus aduersus Appionem ex annalibus Phœnicum Nabuchodonosorem anno regni 7, Tyrum obsedisse, Ithobale regnante. Deinde nomina Regum Tyriorum edit ad Iromum vsque, quem annos 20 regnasse scribit: huiusque anno 14, Cyrum Persarum imperium adeptum esse: Ab obsidione autem ad Cyrum annos intercedere 54. Addantur anni 30 Cyri, & 6 Cambysis, colligentur anni 90, a septimo Nabuchodonosoris. 92 autem a quinto. desunt 6 anni ad explendos 98. Sed apparet numeros in Iosepho non satis emendatos esse. Proxime tamen accedunt ad scopum: absunt autem quam longissime a Nabolassare. Sed gratia Iosepho habenda est, qui ex historia Phœnicum, nobis interuallum edidit annorum 54, ab obsidione Tyri ad Cyri principatum. Mendose vero scriptum est apud Iosephum, Tyrum obsessam fuisse, anno regni Nabuchod. 7. Sed mendum elui potest ex Clemente Stromatographo, qui lib. 1. tradit, Nabuchodonosorem eadem expeditione Tyrum & Ierosolymam cepisse. Obsessa est Ierosolyma anno Sedeciæ 9, Nabuchodonosoris 17, triennio post capta est, anno Nabuchod. 19. Tyrus non minoris ei constitit. Obsederit igitur anno regni 14. Hinc ad initium Cyri numeremus annos 54, fient anni 62, a quinto Nabuchodonosoris. Adde tempora Cyri & Cambysis annorum 36, cumulabis annos 98, quot cœlum profert a quinto Nabopolassaris ad septimum Cambysis. Ergo quintus annus Nabopolassaris est quintus Nabuchod. nec potest Nabopolassar esse Nabolassar, sed est Nabuchodonosor. Iam relicta Tyro vela conuertamus & traiiciamus in Ægyptum. Apriæus qui Na-

buchodonosori fuit σύγχρονος vt ex Ieremiæ c. 44. colligas, regnum Ægypti tenuit annis 25, Herodoto teste. Apriæo successit Amasis, annis 55. Diodoto. Anno 2 Apriæi Ierosolyma excisa est a Nabuchodonosore. Clemen. Stromat. 1. Aduersus Amasim Cambyses, initio principatus, duxit exercitum, sed eum viuum nactus non est, inquit Herodotus, quia e viuis excesserat initio regni Cambysis. Iunge 24 Apriæi, & 55 Amasis, efficies annos 79, quot vere intercedunt inter vrbis vastationem & principium Cambysis, quo regnum Cyri terminatur. Adde 6 annos vt peruenias ad 7 Cambysis, quo Luna mutilata est, efficies 85 ab excidio templi ad Lunarem eclipsin. Adde rursus annos 14, vt sursum gradiendo perducaris ab excidio templi ad quintum Nabuchodonosoris. habebis annos 99: quot intercedunt inter quintum Nabuchodon. & 7 Cambysis. Addemus & hoc absurdum & dissentaneum. Concedamus Lunam defecisse anno quinto Nabolassaris. Is regnum Chaldæorum tenuisse annos autor est Berosus apud Iosephum aduersus Appionem. Sed quia idem Iosephus ex eodem Beroso alibi tribuit Nabolassari annos tantum 21, hic adsumimus annos 21. Certissimum est ex eclipsi Cambysis quæ congruit anno Iphiti 154 a bruma, Lunæ deliquium Nabolassarium incurrere in annum Iphiti 156. Adde 16, quinto Nabolassaris, vt perficias 21, habebis annos Iphiti 172. Annus autem 173 annus erit primus Nabuchodonosoris. Huius annus octauus quo Ieconias abductus est, cadet in annum Iphiti 180, quo captiuitatis Babylonicæ caput statuunt. additi 70 dabunt cladem Babylonicam, & annum Iphiti 251, Cyri primum, vt sacra numerant. At vero debetur hic annus quarto Cambysis. Iam Cyrus apud manes annum quintum pernoctabat. Quod si Nabolassaris imperium producas ad annos 29, incurret annus captæ Babylonis in annum tertium Darii Achæmenidæ, duodecimum ab obitu Cyri. Proinde necessario & sine vlla controuersia statuendum est, eclipsin Lunæ, quæ anno quinto Nabopolassaris accidit, nulli Babyloniorum regi accommodari posse quam vni Nabuchodonosori. Est igitur Nabuchodonosor idem qui Nabopolassar, Labmetus dictus Herodoto, filius Nabolassaris, qui etiam Nabuchodonosor appellatus est. Scribit enim Iosephus ex Beroso lib. 10 Antiq. c. 11. ad finem. Nabuchodonosorem patrem ætate confectum, copiarum suarum partem Nabuchodonosori filio tradidisse. At nobis hic facessunt negotium Theologi permulti. Aiunt illi 70 captiuitatis annos, initium ducere non ab euersa Ierosolyma, sed ab exilio Ieconiæ. Ieremiam autorem laudant, qui c. 29 ita vaticinatur in epistola quam ad populum misit, qui cum Ieconia Babylonem fuerat deportatus. Ædificate domos, ducite vxores, vt quam maxime sobolescatis. Posteaquam impleti fuerint anni 70, visitabo vos, & reducam in hunc locum. Hic Ieremias deportatis cum Ieconia liberationem pollicetur post annos 70. Ergo tentemus & experiamur num abductio Ieconiæ dederit principium captiuitatis septuagenariæ. Abductus est Ieconias anno octauo Nabuchodonosoris, igitur anno quarto defectionis lunaris. Annis 4 adde 70, efficies annos 74: desunt 25 ad explendos annos 99, pertinentes ad annum 7 Cambysis. Ab annis 25, abiice 7, remanent 18, qui debentur imperio Cyri. Itaque Cyrus regnauerit annos 18 post captam Babylonem, quam expugnauerit anno regni 12 concurrente cum anno 4. Olymp. 57. At vero eo anno Sardes in potestatem suam redegit. Deinde totam Asiam perdomuit. Qua subigenda multis annis opus fuit antequam aduersus Chaldæos moueret. Neque enim qui vi bellica imperata facere coguntur, statim victori parent. Deficiunt, rebellant, respirant ad pristinam libertatem: ad quam recuperandam nihil non moliuntur. Narrat Herodotus post Crœsi cladem, Lydos a Cyro defecisse, autore Pactya: & in eo persequendo Mezarem longum tempus consumsisse. Postea Prienenses subegisse, Mæandri Magnesiæ campum incursasse. Inde morbo correptum, vita excessisse. Huic suffectus est Harpagus, qui aduersus Ionas exercitum duxit.

Phocæam

Phocæam expugnauit. sed præsidia illic relicta, mox a Phocensibus trucidata sunt. Nihilominus Ionia tandem subacta, Caras adortus est Carnios, Lycios, Lydios, partim vi, partim deditione cepit. Pedasii diu reluctati sunt, multumque negotii exhibuerunt. Lycii fortiter se gesserunt. Ita Harpagus Asiam inferiorem euertebat, superiorem Cyrus, vniuersas gentes subigens, nihilque relinquens. Hæc quia breuiter dicta sunt putant breuiter peracta fuisse. Admonet Herodotus ea se duntaxat persequi quæ sunt memoratu dignissima. Nihil eorum quidquam scribit quæ gessit Cyrus ab eo tempore quo Persarum regnum adeptus est, vsque ad Sardes expugnatas. Num inde concludemus Cyrum initio regni Crœsum cepisse, Sardes expugnasse, & Lydium bellum confecisse? quæ nondum peregerat anno regni sui 10. Multis deinde gentibus superioris & inferioris Asiæ debellatis, exercitum ducit aduersus Chaldæos. Hic Gyndem fluuium deduxit in riuos 360, in eoque opere totam æstatem contriuit. Ineunte vere, Babylonem perrexit. Videmus annum consumtum in vno flumine deriuando, nec minus temporis & operæ positum est in exhauriendo Euphrate longe validissimo. Troia decennio triuit obsessores. Babylonem muro quadrato cinctam, crasso pedes plusquam 130, sublimi supra 330, ambitu quadrato, leucarum quoquouersus 15, quæ cingulum 60 leucarum faciunt, clausam portis 100 æteis, cum cardinibus & postibus æreis, Euphrate flumine per vrbem fluente, cuius latitudo fuit ad 2 stadia, altitudo ad 10 pedes, quot putas annos obsidionem pertulisse? Hic longo tempore transacto cum nihil proficeret Cyrus, inops consilii fuit. Ac merito quis asserat Cyrum, nisi diuinis oraculis quæ tum vulgata erant, & quorum exitum Iudæi captiui constanter expectabant, animum fulcisset, obsidionem relicturum fuisse. Itaque multo labore peruium Euphratem reddidit, quod & testatur Xenophon, & prædixerat Ieremias: Siccitas, inquiens, super aquas, & exarescent. Quis illa omnia breui tempore peracta fuisse credat, præter multa quæ prudens omisit Herodotus? Proinde quantum temporis excurrit ab inauguratione Cyri ad Sardium cladem, tantum Cyri gestis tribuamus a Sardibus captis ad Babylonis obsidionem, quam statuamus captam fuisse anno 72 ab excidio templi, primo Olympiadis 61, explosa illorum sententia qui captiuitatis annos 70 a Ieconia ordiuntur. Pugnat enim cum sacris & cœlo. Theologis tamen ignoscendum, quibus maior salutis & rerum diuinarum cura est, quam rationis temporum. Ieremias vero seipse interpretabitur. Sunt enim anni 70 seruitutis, de quibus agit cap 29 referendi ad conciones quas ad populum frequentes habuerat tum ab anno 13 Iosiæ ad quartum Ioacimi quasque populo exprobrat capit. 25, tum a quarto Ioacimi ad id tempus quo epistolam illam scripsit post abductionem Ieconiæ. In quibus non semel seruitutem annorum 70 comminatus fuerat, postquam Iudaica regio in solitudinem redacta fuisset. Nabuchodonosorem, inquit, seruum meum adducam in hanc terram, & funditus excindam eos, & ponam in stuporem, in sibilum, in vastitates perpetuas, & redigetur ista terra in solitudinem, vt seruiant regi Babylonio 70 annos. Et cum impleti fuerint anni 70, visitabo ipsius regis Babylonici iniquitatem. Hanc interpretationem confirmat Esdras c. 1. & liber Paralip. 2 cap. vlt. his fere verbis: Immisit Deus Iudæis Chaldæorum regem, qui eorum pubem in ipsa sacrarii domo armis trucidauit. &c. Templum igni crematum est. &c. Si qui ferro superfuerunt, Babylonem ducti sunt, & Nabuchodonosori eiusque filiis seruierunt, vsque dum viguit regnum Persicum: vt id eueniret quod Deus Ieremiæ voce minatus erat, id est, vt interea terra suis frueretur sabbatis: quæ quidem tandiu feriata est, quandiu deserta fuit ad peragendos annos 70. Anno autem primo Cyri Persarum regis, vt accideret quod Deus ore Ieremiæ prædixerat, Cyrus edictum promulgauit. Hic audimus non populum solum addictum fuisse seruituti ad annos 70 post vrbis & templi vastationem, sed ipsam etiam terram, vt ipsa frua-

tur ſuis ſabbatis. Non prius quieuit terra, quam deſerta fuit: nec prius deſerta, quam vrbs diruta & templum exciſum. Nam ad hoc vſque tempus ſuos habuit colonos, Regem, Pontifices, ſacerdotes, ciues, qui vrbem incolebant, & in templo ſacrificia peragebant: agricolás ruri, qui tellurem exercebant. Templo & vrbe deletis, populoque Babylonem translato, terra tum demum feriata eſt ad annos 70. Iam e ſacris & cœlo ſatis perſpicuum eſt annos 70 non a leconia, ſed ab vrbis & regionis ſolitudine accipiendos eſſe. Itaque omnium minime ferendi ſunt, qui Babylonicæ captiuitatis initio facto a leconiæ caſu, quem adſcribunt anno Iphiti 177, Babylonem aſſerunt Darii Medi proditione abſque vlla vi armata Cyro deditam, biennio poſt Sardes captas: poſtquam regno Chaldæorum potitus eſſet Medus, annos 17. Sardes capto Crœſo in Cyri poteſtatem redactæ ſunt anno 4 Olymp. 57. Iphiti 228. Anno igitur Iphiti 230, Babylon deditione recepta eſt. Annus eſt capti leconiæ 53. Aufer annos 17 Medi proditoris, reſtabunt anni 36 ſeruitutis Babylonicæ ſub Nabuchodonoſoreis. Vbi ſunt anni 70 ab Ieremia vate præſcripti? quos abſque piaculo contrahere nefas? Iudæi qui in Ieroſolymæ incendio gladium euaſerunt, addicti ſunt Nabuchodonoſori & filiis eius vt ſeruirent annos 70. At Nabuchodonoſorea ſtirps extincta eſt poſt annum 36. Sunt igitur oracula ſacra, vaniora Delphicis: mendax vates Ieremias, mendaces Eſdræ & paralipomenon libri. Mirum ſane viros doctos omni ſcientiarum genere ornatos, linguarumque multiplici cognitione perpolitos, adeo procul a rationis regione abreptos eſſe, vt Megaſthenis & Beroſi futilia fruſtula fraude & mendacio compoſita, pluris faciant quam oracula diuina. Beroſi & Megaſthenis deliria reſpuimus. nec pluris facimus Megaſthenem Græcum, quam Metaſthenem Viterbienſem. Diſcimus e Strabone ſcriptore grauiſſimo, & amantiſſimo veri, quantum fidei debeatur Megaſtheni. Sic enim lib. 2. Eximie inquit Diemacho & Megaſtheni fides abroganda eſt. Hi ſunt qui homines in aure cubantes, & oris & naris expertes, ſcriptis ſuis commendant: ſimul & monoculos, & tibiis proceros, & digitis retro inuerſis. Innouarunt etiam aduerſus grues decantata pridem ab Homero prœlia, trium etiam palmorum homines aſſerunt iſti: præterea formicas aurum effodientes, & panas cuneato capite, ſerpentes qui boues & ceruos vna cum carnibus deglutiant. Hæc ſunt fidei teſtimonia in hiſtoria Megaſthenis. Sed adferamus quæ de Nabuchodonoſore effutit Megaſthenes. Nabuchodonoſor, inquit, Hercule non inferior ſubacta Lybia & Iberia, coloniis ad Pontũ deductis, regiã repetiit: vbi Deo quodã afflatus, oratione ad Babylonios habita, futurã cladẽ prænunciauit: Cyrũ nempe Babylonẽ ſubactutũ, huiuſq; infortunii autorẽ fore Medẽ Aſſyriorum ſpẽ & præſidium. Hæc vaticinatus, & in Medem dira multa imprecatus, ex hominũ cõſpectu ſublatus eſt, nec viſus poſtea. Ei ſucceſſit Euilmerodachus. deinde Neriglſſares. hũc ſecutus Labaſſoaraſcus. poſtremo Nabonidochus, quem Cyrus erepta Babylone Carmaniæ præfecit. Hæc ſumma eſt fabulæ Megaſthenis, a quo fortaſſe Beroſus ſuã mutuatus eſt qui Megaſthene paulo poſterior eſt niſi ſit coæuus. Megaſthenes a Seleuco vel Philadelpho miſſus eſt legatus in Indiam. Beroſus hiſtoriã ſcripſit in gratiã Antiochi Dei, nepotis Seleuci. Sed vnde colligas Labaſſoaraſcum, fuiſſe Baltaſſatẽ: & Medẽ, fuiſſe Nabonidochum, qui in regem delectus Babylonem Cyro ꝓdiderit. Et quis credat Nabuchodonoſorẽ Babyloniis clade ſua prænũciata, mox ex hominũ oculis ereptum eſſe? Mirandũ cur nõ ſimul addiderit in cœlũ raptũ, & in Quirinũ transformatũ. Fando audierat nugator Megaſthenes Nabuchodonoſorem regno eiectum fuiſſe, & ex hominum ſocietate depulſum, & hoc diſcimus ex Daniele, ſed eum ſeptẽnio lapſo, fuiſſe reſtitutũ agnoſcimus. Quid igitur ad Megaſthenis fabulã? Ex qua efficere volunt Dariũ Medũ, Baltaſſare noctu interfecto regiaq; ſtirpe exciſa, regẽ Babyloniorũ, conſenſu procerũ & populi creatũ fuiſſe. Non fuit igitur regnũ diuiſum ſed vni Medo

obla-

oblatum & traditum: & mendacem eſſe Danielem oportet, qu[illegible] e Baltaſſar occiſus eſt, manus diuinæ ſcripturam ita Baltaſſari reg[illegible] tus eſt: Diuiſum eſt regnum tuum, & Medis Perſiſque traditum. Si p[illegible]ce-rumque conſenſu Medes Rex Babyloniorum inauguratus eſt, de[illegible] profe-cto patriis imperare legibus, & iura Chaldaica tueri. Nemo ſi[illegible]dem [illegible] pera-torem Chaldæorum, Aſſyriorum αἴχμα, qui hoſtiles inimic[illegible] exercel[illegible] cum Medis & Perſis, a quibus & Niniue, & Aſſyriorum nomen & [illegible]per[illegible]um deleta nuper fuerant, Medorum Perſarumque legibus obnoxi[illegible] d xe-rit. Quapropter vel imperitus Daniel, qui ſcripſerit, a Dario Medo non potuiſ-ſe liberari a leonibus, quia perpetuæ Medorum Perſarumque leges obſt[illegible]rent Imperatori: vel fatuus Imperator Babylonius, qui legum externarum metu, a-micum inſontem iniquo iudicio non abſoluerit. Sic enim Daniel c. 6. Magno dolore Rex affectus animum ad Danielem liberandum adiecit, & de eo eripi-endo ad occaſum vſque Solis laborauit: ſed homines ad regem congregati de-monſtrant, Medorum Perſarumque inſtitutum eſſe, vt omne regis decretum ratum & immutabile eſſet. Igitur Rex Danielem adduci iubet, & in ſpecum leonum coniici, eum his verbis proſequens: Deus tuus quem tu aſſidue colis, te tueatur. Deinde in regiam profectus rex manſit incœnatus, nullis adh[illegible]tis fidibus, caruitque ſomno. Cur Babyloniorum regem leges Med[illegible] & Pe[illegible]icæ adeo terrent, vt earum metu neque cibum neque ſomnum capiat, ſed incredi-bili dolore conficiatur. Diſcamus igitur non ex Megaſthenis aut Beroſi men-daciis, ſed ex diuinis oraculis, quæ comprobauit euentus, Baltaſ[illegible]aris regnum diuiſum fuiſſe: nec vni Medo conceſſum a Chaldæis, ſed ad Darium & Cy[illegible] ad Medos & Perſas fuiſſe numine diuino tranſlatum. Diſcamus Iudæos cap[illegible]i-uos ſeruiiſſe non Medis aut Perſis, ſed Nabuchodonoſori eiuſque filiis, ad an-nos 70. Quibus exactis liberati ſunt a Cyro Babylone capta. Autores habe[illegible]s Ieremiam, Herodotum, Xenophontem, Megaſthene & Beroſo vera[illegible]es & vetuſtiores, Babylonem non deditione nulloque reſiſtente, ſed bellica v[illegible]e captam direptamque fuiſſe. Audimus Ieremiam clangentem inſult[illegible]m. c. 5[illegible]. Excitabo & adducam contra Babylonem cœtum gentium magnarum de [illegible]ra aquilonari, qui eam oppugnabunt: deinde capietur. & erunt Chaldæi p[illegible]e-da, & omnes prædones eius ſaturabuntur. Gladius ad Chaldæos, ad ciues Ba-bylonis, ad principes eius, ad ſapientes, ad diuinos, ad heroas, ad equos & cur-rus, ad omne promiſcuum vulgus, ad theſauros, qui diripientur. Siccitas [illegible]per aquas eius, & exareſcent. A fragore captæ Babylonis contremiſcet terra &c. Eſaias c. 45. annis ante prope ducentis vaticinatus eſt portas in aduentu C[illegible]ri pateſaciendas eſſe, æreaque oſtia perfringenda, & ferrea clauſtra conuell[illegible]n-da. Quid dilucidius effari potuit? Hæccine eſt deditio vrbis nullo reſiſtente c[illegible]ptæ. Blanditus eſt Beli ſacerdos Beroſus ſuis Babyloniis, vt Maneth[illegible] in Iſidis ſa-cerdos ſuis Ægyptiis. Hic in Ægyptiorum Regum recenſione, Pharaonis in mari rubro cladem ſilentio præterit. Ille regis & populorum ſuorum interne-cionem alio deflectit, Regis abitu, & deditione ciuium. At Herodotus anti-quior Beroſo, & cum Ieremiæ vaticinio, & cum Danielis hiſtoria conſentit. Narrat Cyrum Gyndem & Euphratem fluuios tranſibiles reddidiſſe. Vrbem die feſto poſt longam obſidionem cepiſſe, dum ciues choreas ducerent. Simi-liter Xenophon lib. 7. παιδείας. Cum audiſſet Cyrus, inquit, feſtum eſſe Babylo-ne, quo Babylonii omnes totam noctem bibunt & laſciuis carminibus ſaltatio-nibuſque indulgent, cum primum nocte illa tenebræ factæ ſunt, aperuit foſſas in quas manauit aqua, alueo fluminis qui tendebat ad vrbem permeabili red-dito. Hic audimus vrbem noctu captam die feſto, & Regem occiſum: quem Daniel teſtatur epulum celebraſſe, quod die feſto fieri ſolenne eſt. Sed addit Xenophon, Vrbe capta Cyrum iuſſiſſe, vt proclamaretur qui Syriace loqui ſci-rent, intu[illegible]omi manerent: ne ſi quis extra caperetur, morte plecteretur. Par-

cebat enim Iudæis, quos Syros appellat: quia ex eorum vaticiniis didicerat victoriam sibi a Deo promissam esse, & præstitam. Adiuuant nos, eorum qui nobis opponunt Megasthenem & Berosum, scripta doctorum omnium consensu laudatissima. Confirmant enim Cyaxarem dici Assuerum. Darius Medus Assuero genitus est, Daniele teste. Apud Xenophontem, Cyaxares qui idem Assuerus, Astyagis est filius. Ergo Astyages ipse, Assuerus siue Cyaxares est appellatus. Apud Herodotum, pater Astyagis nominatur Cyaxares. Ctesias vero apud Diodorum vocat Astybaram, qui Ninuen euertit cum Nabuchodonosore, autore Tobia. Esthetæ historia Astyagem haud dubie vocat Assuerum & Artaxerxem. Sic etiam Darius Medus apud Esdram c. 4. vocatur Assuerus, hoc est, Cyaxares, paterno & auito nomine. Non solus igitur Daniel ex veteribus, Darii Medi meminit: sed etiam Xenophon, qui & socerum Cyri affirmauit. Huic Cyrus, etsi militibus imperaret, primas tamen semper detulit. In castris aduersus Assyrios, Lydos, Chaldæos, Cyaxares, hoc est, Assuerus Medorum rex, agnitus est Imperator, tum a Cyro tum a militibus. Ideo solus nominatur a Daniele in vrbis expugnatione. Cyrus igitur & Darius, Baltassarem interfecerunt & regnum Chaldæorum diuiserunt. quia vterque Chaldæis imperauit. At Cyrus animo inquieto & vniuersi dominationem appetens, non multo post exercitum duxit in Derbices, Massagetas, & alias gentes. Prius tamen Iudæis quibus beneuolus erat, facta potestate in Iudæam remigrandi, & instaurandi templum. Darius ætate grauis imperii Babylonici administrationem suscipit, cui paucis annis præfuisse par est, cum Daniel post annum Darii primum, meminerit tertium Cyri, qui a capta Babylone procul dubio numerandus est. Et si enim Darius non alieno sed proprio & regio nomine imperauit, Cyrus tamen non excidit regia dignitate & imperio. Neque enim vni Dario regnum Chaldaicum diuina prouidentia concessum fuit, sed diuisum & Medis Persisque traditum. Quapropter Megasthenis Berosique mendaciis profligatis, confidenter inficiamur Babylonem proditione Medi in Cyri potestatem venisse. Veritatem amplectimur sacris oraculis patefactam, & a principibus historiæ, literis commendatam. Infriuolis ponimus quod addunt Cyrum post Babylonis deditionem Iudæos non statim liberasse, sed parta demum victoria, & profligatis bellis omnibus. Quia si ce dixerit, Deus Dominus cœli, dedit mihi omnia regna terræ. Quæ non potuit, inquiunt, Cyrus dicere, nisi vltimis temporibus. Medus quem Chaldæorum regno tantum præficiunt, quo tempore vniuersi imperium adeptus est? cum ita ediceret. Daniel. c. 6. Darius rex omnibus populis, nationibus, & linguis, in vniuersa terra. Nabuchodonosor num fuit vniuersi dominus cum ei somnium a Daniele ita expositum est: Tu, o Rex, Regum rex es, cui Deus cœlestis regnum, imperium, potestatem, honoremque largitus est tantum, vt vbicunque degit hominum, ferarum, pecorum, & aerearum volucrum genus, omnia sub tuum impetium ditionemque subiunxerit. Ita etiam edicit ipse Nabuchodonosor. Nabuchodonosor Rex, omnibus linguarum populis & nationibus toto orbe degentibus salutem dicit. Romani rerum domini, quando omnium potiti sunt? Sed quis diuina scripta legens non intelligit Cyrum in edicto non obscure fateri, ex oraculis sacris didicisse liberatorem se a Deo constitutum populi captiui. Ita enim edictum scriptum & in toto imperio suo promulgatum est. Esdr. 1. Omnia mihi orbis terrarum regna dedit Dominus Deus cœlestis, Idemque mihi construendum sibi templum Ierosolymis in Iudæa mandauit. Nondum terrarum orbis illi parebat nec vnquam paruit. Cyrus apud Astyagem educatus fuit. Xenophontis enim narrationem potius quam Herodoti amplectimur, scriptis diuinis consentaneam. Astyages idem est Assuerus qui & Artaxerxes, Cyaxaris siue Darii Medi pater, Estheram habuit coniugem, & Mardochæum a consiliis, secundum a Rege. A Mardochæo & Esthera potuerunt Cyaxares & Cyrus, ambo A[illegible] alumni, multa

multa de vaticiniis audiuisse, potuerunt a Daniele multa didicisse, cum is esset Susis anno Baltassaris tertio, vbi debilitatus ostento, quod ei apparuit, ægrota uit aliquot dies, & recuperata valetudine regia negocia curauit. Annus tertius Baltassaris concurrit cum decimo Cyri Regis Persarum. Tum Cyrus & Assuerus siue Cyaxares, copias suas effuderant per Asiam vniuersam. Hai p. gus Asiam inferiorem euertebat, Cyrus superiorem. Iam Cyrus in Chaldæam aduersus Baltassarem bellum meditabatur. Ea de causa missus est Daniel Susas, de belli vel pacis negociis acturus cum Dario Imperatore Medorũ, & Cyro Persarũ rege. Susas quãplurimi fuerant Iudæi translati. Illic potuit Daniel cũ Mardochæo qui ad summũ dignitatis gradum ab Assuero Astyage fuerat euectus, multos sermones cõferre de bello, de pace, de liberatione populi Iudaici, de vaticiniorũ implemẽtis. Mardochæus in Cyaxaris & Cyri castris fuisse potuit, cũ multis aliis Iudæis. Capta vero Babylone, Iudæorũ primates, Esdrã, Nehemiã, Zorobabelẽ, Iesuã, alios, Dario & Cyro de victoria cõgratulatos fuisse, & manumissionẽ oraculis promissam postulasse, nemo dubitauerit: horũq; nonnullos, quorũ virtus & integritas Medorũ Persarũq; Principibus non ignota fuit, merito quis crediderit in consiliũ adscitos fuisse. Certe Daniel qui cu vrbs ipsa caperetur summo dignitatis splendore conspicuus fuit, purpura indutus, aurea torque collum ambiẽte, & tertius in regno Chaldæorum Princeps proclamatus, tantum abest vt pro hoste iudicatus fuerit, vt non multo post a Cyaxare Dario triumuir fuerit præpositus 120 satrapis, quos Dario visum est toti regno præficere, vt prouinciæ administrarentur non ex moribus & institutis Chaldæorum, sed Medorum Persarumque legibus. Cyrus igitur intellectis vaticiniis, tum Esaiæ, qui annis plus 150 antequam Cyrus nasceretur, de liberatore Cyro effatus est, tum Ieremiæ, qui captiuitatem annorum 70 præscripsit, aliorumque Prophetarum sibi merito quodam persuasit vniuersi dominium a Deo ordinatum fuisse. Sed & ipsos Iudæos vaticinia ita interpretatos fuisse consentaneum est, vt crederent Cyrum vniuersi Monarcham fore. Nec dubium est edictum Cyri a Iudæo quopiam vel propheta vel sacerdote, principi suggestum & dictatum fuisse. Quod profecto Cyro imperandi cupido animos addidit vt Massagetas, Scythas, Indos, Derbices, vbi lethale vulnꝰ accepit, vt tradit Ctesias, armis lacesseret: & reliquas quoque nationes adortus fuisset, nisi mors illius vota præuertisset. Cæterum nomina Chaldæorum Medorumve Regum multiplicia, non magis quenquam torquere debent, quam si Babylonium aut Assyrium audiremus Gallorum annales legentem suo idiomate conscriptos, qui admirabundus sciscitaretur. Cur vnus idemque dominus Henricus Valesius, modo Gallorum Imperator, modo Princeps Christianissimus vel Polonæ Rex, aliisque nominibus appellaretur. Delectantur Principes epithetorum multitudine & varietate, nec raro patrum auorumque & proauorum nomina cum suis coniungunt. Imperatores Romani, Cæsarum & Augustorum nomine donati sunt. Persarum reges, Darii & Artaxerxes appellati. Exterorum etiam lingua persæpe variat appellationes & multiplicat. Qui Græcis dicitur Astyages, Medis est Apanda: Idem Cyaxares de nomine patris, & Assuerus & Artaxerxes. Sic Darius Medus Cyaxares & Assuerus. Sic Nabuchodonosor, Nabopolassar Labmetus. Et quis non legit in historia Romana Imperator Cæsar, Diui Neruæ Augusti filius, Nerua, Traianus, Optimus, Augustus, Germanicus, Dacicus, Pontifex Maximus. Tribuniciæ potestatis, Imperator x Consul v. PP. Sed de his satis. Redeamus in viam vnde deflleximus. Lunaris defectio Cambysis, nota in Olympiadum calculo, ex initio Cyri nos deducit ad annum quintum Nabuchodonosoris: Inde ad Nabonassarem Vnde Ptolemæus ad obitum Alexandri numerat annos 424. Notus & Alexandri obitus in Olympiadum serie. Quapropter latere non poterit Olympiadum Epocha. Hinc annus vicesimus quintus, vrbis Romæ fundatio-

nem profert. Iam a Nabonaſſare, vel a Nabuchodonoſore, vel a Cambyſe, ſtrata via eſt ad obſcurationem Lunæ quæ Darii vltimi cladem præceſſit diebus vndecim. Hic Perſis profligatis victor Alexander Imperator Aſiæ proclamatus eſt ab exercitu. Nabonaſſaris porro Ianuarius antecedit Chriſtianam Epocham, annis Iulianis plenis 747, congruens anno Mundi 3276. A Nabonaſſaris Ianuario ad Ianuarium anni quinti Nabuchodonoſoris fluxerunt anni centum & viginti nouem. Hinc ad Ianuarium cladis Darianæ 290. Templum incendio conſumtum eſt anno decimonono Nabuchodonoſoris, hoc eſt, annis quatuordecim exactis ab anno Lunaris deliquii. Aufer annos quatuordecim ab annis 290, reſtabunt 276, ab incendio Templi ad Alexandri imperium. Sed ex Abaco hæc nobis demonſtranda ſunt. Quod vt conſequeremur, Lunam lumine orbatam inſpeximus anno ab Epocha Chriſtiana decurrente 1577. Septembris die 27 feria 5 ♃. Obſcurationis initio, gnomonis vmbra in pedali ſciotherico iungebatur horæ 10, 50, Bleſis, cuius ab occidente longitudo eſt grad. 21: latitudo ab æquatore 47, 31. cum ſenſim διχότομος appareret, occurrentia nubila nobis defectionis exitum expectantibus, ſideris conſpectum ademerunt. Ex numeris tamen & Ptolemæi & Copernici medium plenilunii veri cadit fere in vnius horæ ſextantem poſt mediam noctem. Hinc tempora retexentes ad eam ☽ defectionem quam Ptolemæus Alexandriæ inſpexit anno 20 Adriani, Pharmuthi die 8, hoc eſt, Martii die 6, ante Solis exortum, horis fere 3, comperimus ab Ianuario anni 1577 ad Ianuarium vigeſimum Adriani, annos Iulianos 1421. Inde regreſſi ad Ianuarium Nabonaſſaris, inuenimus annos 882: Thot vero Nabonaſſaris diem primum, concurrere cum vigeſimo ſexto Februarii, feria quarta, ☿. anni a Chriſtiana Epocha retro numerati 747. Hic annus eſt ab intercalari ſecundus congruens anno mundi 3276. Itaque ab Epocha Nabonaſſaris ſubduximus annum vnum & dies quinquaginta ſex vt haberemus Epocham Nabonaſſaris, annis Iulianis congruentem: ac Iulianam Nabonaſſaris Epocham ſtatuimus, in meridie pridie Calend. Ianuarii, anni 748 ineuntis ab Epocha Chriſtiana in præcedentia numerati, qui eſt Mundi 3275, primus ab intercalari. In tabulis enim Aſtronomicis annorum Iulianorum ſeries ita digeſta eſt, vt quartus quiſque tres ſingulos antecedentes vno die ſuperet, voceturque intercalaris ſiue biſſextilis, ob illius diei intercalationem, quæ fit ſexto Calendas Martii. Dies autem biſſextus appellatur quia ſextus ille a Calendis Martii dies, bis nominatur & pro vno die biduum accipitur. Sed propius abacum ſpectemus.

Anni Ægyptii principio, quo regnum iniit Nabonaſſar, meridie primi diei Thot, primi menſis Ægyptiorum Solis & Lunæ motus ab artificibus obſeruati ſic habuerunt.

	Solis motus æqualis ab Apogæo.				*Lunæ motus æqualis a ☉.*				*Anomaliæ ☽ motus.*			*Latitudinis ☽æ.*		
	s	g	′	″	s	g	′	″	s	g	′	s	g	′
Epoche Nabonaſſ. Ægyptia	4	25	15	0	1	10	37	0	4	28	49	5	54	45

Sol motu vero tenuit ♓ 3. 8. Luna ♉ 8. 20. Abeſt hæc Epoche a Chriſtiana annis Ægyptiis plenis 747. diebus 130. Poſterior eſt Epocha Iuliana, diebus 421. Diſſita eſt autem Iuliana a Chriſtiana, annis Iulianis 748. Motus Epoches Iulianæ hi fuerunt.

	3	29	18	42	5	26	7	17	2	35	24	2	51	57

Verus locus Solis ♑ 6 1 Lunæ ♏ 27 26.

Ab his Epochis, quæ ſunt termini ſiue limites in cœlo poſiti, tempora inſe-

insequentia pendent, e cœli vertigine subducta. Enimuero ante Nabonassarem phænomena quæ spectata fuerint, nulla memoriæ prodita sunt. Scribunt tamen permulti extitisse Solis defectiones in Romuli conceptu, & obitu, atque etiam in vrbis fundatione. Sed has postea excutiemus. Nunc canonem persequimur.

Abacus Lunaris deliquii, quod annus quintus Nabuchodonosoris exhibuit: Ab Epoche Nabonassaris in annis Ægyptiis.

		☉ ab Apog.	☽ a ☉	Anom. ☽	Latit. ☽
		s g ′ ″	s g ′ ″	s g ′	s g ′
Epoche Nabonass. Ægyptia		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Ægyptii	100	5 35 41 15	0 2 15 47	3 51 52	1 51 19
	26	5 53 40 43	2 10 11 18	2 26 41	4 26 32
Dies	60	0 59 8 17	0 11 26 41	1 3 54	1 13 46
	26	0 25· 37 35	5 16 57 34	5 39 41	5 43 58
Horæ	16	0 0 39 26	0 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Scrup.	47′ 20″	0 0 1 56	24 2	26	. 26
		s g ′ ″	s g ′ ″	s g ′	s g ′
Summa medii motus		5 20 4 12	3 0 0 0	5 40 6	1 19 35
[illegible]		add. 1 28 30	Add. 1 34. ☉ præcedit hor. 0 14		
Med. mot. ☍ veræ		5 20 3 31	2 59 52 30	5 39 58	1 19 27
Verus locus ☉ ☽		0 27 1	3 27 1		1 20 52

Latitudo ☽ 0 48 bor.
Semidia. ☽ 16
Vmbræ 41
Summa semidiam. 57
Reliqua de summa. 9 Digiti Eclipt. $3\frac{1}{3}$.

Epephi
Tempus d h ′
Med. ☍. 27 16 47
Veræ ☍. 27 16 33

Abacus eiusdem deliquii in annis Iulianis, ab Epoche Nabonassaris Iuliana.

Epoche Nabon. Iuliana		☉ ab Apog.	☽ a ☉	Anom. ☽	Latit. ☽
Anni Iuliani	100	3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 57
	27	0 0 19 43	5 7 1 55	3 18 30	1 22 3
Martius		5 59 21 0	5 32 57 19	5 13 48	2 14 38
Dies	22	1 28 42 26	0 17 10 2	1 35 51	1 50 38
Horæ	16	0 21 41 2	4 28 11 47	4 47 26	4 51 3
Scrup.	$47\frac{1}{3}$	0 0 39 26	0 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Summa eadem quæ in Aba-		1 56	24 2	26	26
co Ægyptio.		5 20 4 15	3 0 0 0	5 40 8	1 19 34

Abacus defectionis Lunaris qua Persarum exitium ad Arbelam diebus vndecim præcessit, in annis Ægyptiis.

Epoche Nabonass. Ægypt.		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Ægyptii	400	4 22 45 2	0 9 3 9	3 27 30	1 25 15
	16	5 56 6 35	4 33 57 44	5 39 30	3 39 25
Dies	300	4 55 41 26	0 57 13 27	5 19 30	0 8 48
	10	0 9 51 23	2 1 54 27	2 10 39	2 12 18
Horæ	$14\frac{1}{4}$	0 0 35 7	7 14 13	7 45	7 51
Summa æqualium motuum		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 12

Abacus eiusdem defectionis in annis Iulianis.

		☉ ab Apog.	☽ a ☉	Ano. ☽	Latit. ☽
Epoche Nabo. Iuliana		3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 5
Auni Iuliani	400	0 1 18 50	2 28 7 39	1 14 0	5 28 1
	17	5 59 48 35	1 32 20 49	2 0 29	1 1
August.		3 59 30 33	1 22 21 6	4 54 47	5 34 3
Dies	20	0 19 42 46	4 3 48 54	4 21 18	4 24 3
Hor.	14½	0 0 35 7	7 14 14	7 45	7 51
Summa		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 11
Æquatio		Subt. 1 11 20	add. 1 18 30.	☉ præcedit, h. 4½.	
Motus horar. 4½ auferend.		10 45	2 12	2 21	2 2
Motus æqual. veræ ☍		1 50 3 48	2 57 48	3 11 22	1 25 49
Æquatio		subt. 1 11	1 2	sub. 40	1 2
Verus locus ☉ ☽		2 54 23	5 54 23	3 10 42	1 26 51

Latitudo ☽	16			
Semidiam. ☽	17	30		Septembris
Vmbr.	45	30		Tempus d h
Summa semid.	63	0		Med. ☍ 20 14 15
Reliqua de summa	47	0		Veræ ☍ 20 9 55
Digiti	16			Ad meridianum Alexandriæ

Babylon cui vicina est Arbela orientalior est Alexandria ho. 0. 50.

Vera ☍ siue medium defectionis incidit in Arbelide, hora pomerid. 10 .. Defectionis initium, ho. 8 25 secunda noctis hora, vt ait Plinius. In Sicilia vero Luna exoriente, paulo post occasum Solis qui eo die mersus est in Oceanum hor. 6. 8. Vndecima post id deliquium nocte, Darius acies instruxit, proxima luce pugnauit infeliciter, ad Gaugamela, aduersus Alexandrum, Calendis Octobris, feria 6 ♀, annis ante Christianam epocham 331. Tum Alexander Asiæ Imperator ab exercitu salutatus est.

Interuallum duarum Eclipseon annorum est Iulianorum 290, d. 151. Aufer annos 14 ab eclipsi Nabuchodonosoris, delapsos, ad incendium Templi, restabunt anni 276 quot habet sextus canon.

His ita expositis elicitur Methodus conuertendi annos Ægyptios Ptolemæi, in annos Iulianos. Tempori dato adde annum 1, dies 57. Composito aufer bissexta. Reliquum dabit annos Iulianos ab Epocha Nabonassaris Iuliana, & dies excurrentes si qui sint. Confer dies cum mensibus anni Iuliani, habebis diem mensis Iuliani respondentem mensi Ægyptio. Exemplum illustrabit regulam. Anno 55 secundæ periodi Calippi, Luna defecit tota, nono die Mechir. Tempus est datum a Nabonassare Ægyptio annorum 547, dierum 158. Additione facta anni vnius & dierum 57, tempus erit compositum, annorum 548. d. 215. A diebus ablata bissexta 137, relinquunt dies 78. Sunt igitur a Nabonassare Iuliano, anni Iuliani 548, dies 78. Collati dies 78 cum mensibus Iulianis, incidunt in 19 Martii. Methodus comprobatur ex annorum Ægyptiorum & Iulianorum consensu in vtroque Abaco.

Anni ab euersione Templi ad Imperium Alexandri 276.
Ad Imperium Cyri Persicum 48.
Ad captam Babylonem 71.
A condito mundo ad Ianuarium Olympiadis primæ. 3246.
Ad Ianuarium vrbis Romæ 2270.
Nabonassaris 3275.
Excidii templi 3415.
Cyri 3463.

Baby-

Babylonis captæ 3486.

Aco. lito mundo ad Ianuarium Imperii Alexandri 3691.

CANON SEPTIMVS.

Ab Alexandri Imperio ad Messiam anni 329.

Demonstratio.

Imperium Alexandri in annum Mundi incurrisse 3692 supra demonstratum est, dissitum ab initio Cyri, quod congruit anno Mundi 3463, annis 228. Statutæ sunt Olympiadum sedes, Romæ, Nabonassaris. Inde scripta Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Diodori, Dionysii, Liuii, & aliorum, ex annis Olympiadum, vrbis Romæ, Persarum, Græcorum, qui Asiam, Macedoniam & Ægyptum tenuerunt, certam & continuam temporum seriem ad Augustos vsque proferunt. Sed his omissis, quia labi & errare censeri possunt, neque coniecturis ab historia profana mutuatis agimus, sed demonstrationes instituimus, quæ nullo modo labefactari queant, cœlestes vias consectabimur, omnis errationis expertes. Communis omnium fere sententia est Christum anno 42 imperii Augusti natum esse. Epiphanius notat Consules Romanos Augustum XIII, & Silanum. Qui in marmoribus capitolinis Siluanus exaratur. Et vere quidem Epiphanius consules indicauit. Sed ii non anno 42 Imperii Augusti, consulatu functi sunt, verum anno 41. Nam Augusti imperium ordi- tur historia Romana a Triumuiratu, quem cum Antonio & Lepido arripuit Augustus, anno VC 710, ex A.D.V.K.DEC.AD PR.C.IAN.SEX. hoc est, ex 27 die Nouembr. in quinquennium. Ergo initio facto a Calendis Ianuarii proximis Romano more annus primus imperii fuit, VC 711. Annus 42 incurrit in annum VC 752. Consules vero ab Epiphanio proditi, adscribuntur anno 751. Atque hunc annum tribuit Tertullianus natiuitati Christi. Ecclesiæ Romanæ diem Christi natalitium statuunt sub finem Decembris, VIII Cal. Ianuarii. Theophaniam Græci sub initium Ianuarii. Clemens stromatographus tradit Christum natum esse anno 28. Augusti: Sed nonnullos accuratius scrutatos, eum diem contulisse partim in mensis Pachon, partim in mensis Pharmuthi diem 25. Pharmuthi dies 25 tum temporis concurrebat cum 15 Aprilis: Pachon dies 25, cum 15 Maii. Annus 28 Augusti cadit in annum VC 750. Quia Alexandrini Augusti imperium auspicantur ab interitu Antonii & Cleopatræ, anno altero ab Actiaca victoria, VC 723, quo Ægyptus imperio Romano adiecta est. Glossa ordinaria c. 2. Ester, Christum incarnatum fuisse mense Ianuario scribit. Sententiarum varietas testatur diem quo Christus homo natus est, non satis compertum fuisse veteribus, & nobis etiam relictum esse de hac quæstione disputandi locum. Quoniam igitur e sacris & cœlo demonstrationes exigimus, videamus quid in vtrisque nobis offeratur. Ioannes vt scribit Lucas c. 3. de Christi regno prædicationes instituit, anno 15 Tiberii Cæsaris: & in Iordane Christum abluit annos ferme 30 natum. Post baptismum Christus in desertum secessit dies 40 ieiunus, & tentatus a Diabolo. Quo superato rediit ad Iordanis oram, vbi Ioannes luculenta de eo testimonia palam edidit. Tum cœpit Christus discipulos sibi adsciscere. Mox cum matre & discipulis vocatus interfuit nuptiis, Canæ in Galilæa, in quibus diuinam potentiam primum exeruit, aqua in vinum conuersa. Ioannis autem carcere audito, concedit Capernaum, sed ad paucos dies. Instabat enim pascha, cuius gratia mox Ierosolymam ascendit, & mercatores eiecit e templo Hæc peragi potuerunt spatio bimestri. Neque enim multum temporis intercessit inter baptismum & pascha, vt ex Lucæ capite 3. & Ioannis capite 1. & 2. facile percipias. Annus porro Tiberii decimusquintus, incipit a die 19 mensis Augusti, desinens in annum vrbis Romæ 781. Anno igitur vrbis 781 Tiberii 15 Christus egit primum pascha, post

baptismum, verno æquinoctio, quod tum temporis competebat cum 23 Martii. Plenilunium vero quo Pascha Ierosolymis agebatur secutum est die 29 eiusdem mensis. Tum potuit Christus annos 30 implesse, cum in templo doctoris munus obiit. Accedebat enim ad annum 30, cum ab Ioanne baptismum susciperet, exeunte Ianuario vel Februario ineunte. Sic enim Lucas accipiendus esse videtur, cum ait, ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν incipiebat esse triginta ferme annorum, quia nondum tricesimum exegerat, deerant enim circiter duo menses. Atque inde consequimur Christum verno tempore natum esse. Iam si ab anno 15 Tiberii, Christi tricesimo, vrbis 781, regrediamur in præterita, ad annos triginta, occurret nobis annus VC 751, Augusti imperii 41. Consules Augustus XIII, & M. Plautius Siluanus, qui Silanus ab Epiphanio nominatur. Bene igitur Epiphanius Consules indicauit, sed in anni designatione lapsus est, vt & alii, qui Christum anno Imp. Augusti 42 desinente vel ineunte 43 in ipsa bruma natum asserunt. Ideoque annum baptismi Christi apud Lucam accipiunt tricesimum incipientem. Sed illorum sententiæ repugnat Euangelium Matthæi c. 2. Qui Herodem Iudææ regem narrat infantes trucidasse infra bimatum, pro tempore quod a Magis perquisierat. At vero Herodes obiit ineunte anno Augusti 42. Si eodem desinente natus est Christus, Iosephus vir Mariæ virginis, nihil causæ habuit cur in Ægyptum aufugeret. A mortuo cane nihil ei fuit metuendum. Interitus autem Herodis certissima nota cœlo insculpta est, a Iosepho historico, libr. 17, capit. 8, 9. Is Herodem scribit septuagenarium, cum a suis se veneno & insidiis impeti comperisset, grauissime ægrotasse, eumque ad sæuitiam & immanitatem conuersum, omnia deinceps inhumane & atrociter gessisse: Matthiam sacerdotem in crucem egisse, quo tempore Luna noctu lumine defecit: Tum ad Callirhoes calidas aquas deferri voluisse: Indeque recessisse Ierichuntem, atque illic Antipatrum filium tolli iussisse, & post quinque dies diris cruciatibus oppressum interiisse, postquam regnasset annis triginta quatuor, a capta Ierosolyma, quam expugnauerat M. Agrippa & Caninio Gallo Coss. hoc est, anno VC 716. Lunaris deliquii tempus incidit in nonum diem Ianuarii feriam 5 ♃. media nocte quæ ad decimum diem ferebatur anno VC 752, Augusti Imp. 42 ineunte, cuius abacum subiiciemus. Obiit Herodes paulo ante Pascha vt testis est Iosephus c. 10. Oportet Christi natalem Herodis excessum præcedere. Quapropter necessario natus est anno 41 Augusti. Ac ne quispiam suspicetur annum Herodis extremum qui fuit trigesimus quintus, alio ☽æ deliquio posse designari, sciat in annis regni Herodis 32. 33. 34. nullam fuisse conspicuam ☽æ defectionem: sed nec in anno eius obitum proxime sequente: ideoque in Herodis obitu, temporis errorem subesse non posse. Annus præterea Tiberii decimusquintus, e cœlo certissimus est. Excessit enim Augustus, anno imperii 56, VC 766, 4 Cal. Septemb. Quo die Tiberius imperium suscepit. Eo anno vt Tacitus autor est, 27 Septembr. Luna defecit. Cuius abacum etiam exhibebimus. Hic annus deliquio ☽æ illustris, ad decimumquintum Tiberii deducit, spectantem partim ad annum VC 780, partim ad annum 781. Sed annus 780, non quadrat in baptismum Christi. Obstant enim absona duo. tum quia 30 annis in antecedentia retextis, longius recederemus ab Epocha Christiana, quæ triennio sequeretur verum Christi natalem: tum quia non incideremus in Consules ab Epiphanio vere proditos. Eo itaque nos adducunt necessario, & cœli, & sacræ profanæque historiæ volumina, vt annum decimumquintum Tiberii a Luca memoratum, accipiamus eum qui est vrbis Ro. 581. quo anno consulatum gesserunt C. Rubellius Geminus & C. Fufius Geminus. Huius anni vel Ianuario exeunte vel ineunte Februario Christus baptismum suscepit, & vere proximo exegit annū 30. Igitur editus est in lucē anno VC 751, Augusto XIII, & Siluano Coss. verna temperie, die 25 Pharmuthi vel medio Aprili, feria 3 ♂. anno Imp. Augusti 28 ab Ægypto

rece-

recepta vt Clemens adnotauit. Qua tempeſtate paſtores in agro excubias agebant, ouilia noctu cuſtodientes. Brumæ rigor tecta vix relinquere patitur, & in agris excubare. Ex quibus efficitur annorum Chriſti principium, deberi anno mundi 4021, qui eſt vigeſimusoctauus ab Ægypto recepta. Et in annis Chriſti quos in actionibus tum publicis tum priuatis vulgo numeramus, deeſſe biennium. Itaque annum hunc quem dicimus 1580, abeſſe a Chr. ſti principio, annis 1582. Neque tamen numeros Epochæ Chriſtianæ mutandos eſſe cenſemus. Sed Epocha retinenda eſt ab hiſtoricis & mathematicis poſita, multiſque iam æratibus in vſum recepta, ne quid turbetur in hiſtoriarum & actionum ſerie hactenus obſeruata. Hic enim vſum libenter populo concedimus, ſcientia doctis reſeruata. Procliuis fuit lapſus in annorum Chriſti limite conſtituendo, propterea quod multis poſt natum Chriſtum ſeculis, temporum notatio non a Chriſto ſumta eſt, ſed ab vrbe Roma, Conſulibus, Olympiadibus, Alexandri morte, Auguſti imperio, Diocletiani, & ſimilibus Epochis. Temporis curſum a Chriſtô numerare primus ſapienter docuiſſe fertur Dionyſius Exiguus abbas Romanus, circa annum Chriſti quingenteſimum trigeſimum ſecundum, imperante Iuſtiniano iuris conditore. Is quia non ſatis accuratam haberet Chronologiæ peritiam, duobus annis aberrauit a ſcopo. Alfonſus rex Caſtellæ, & qui deinceps ſecuti ſunt mathematici, cœleſtes epochas accommodarunt inſtituto Dionyſiano, ex quibus in ſingulos annos errore biennii nihil officiente, certiſſima cœli phænomena mirabiliter ſuppeditant. Sed hic in mentem ſubit eorum ridere inſaniam qui horoſcopum Chriſti extruunt, ex vulgato annorum numero, ac de Chriſti vita & moribus, de religione, de ſectis, & aliis huiuſmodi, mira ſomnia in vulgus edunt, cum neque diem, neque annum ac multo minus horoſcopum, vnquam habuerint notum: Quibus minus exploratis aſſerunt ipſi fatidici fata genethliaca prorſus ignorari. Illis porro aſſentiri non poſſumus, qui Magos ex ſtellæ viſæ poſitu, & ſiderum apoteleſmatis, tempus naſcendi Meſſiæ percepiſſe prodiderunt. Potius admonitos oſtento fuiſſe arbitramur, vt ſcripta Prophetica quæ apud Chaldæos & Perſas iam inde ab exilio Babylonico vulgata fuerunt, accuratius ſcrutarentur. Oportet enim ſtellam annis aliquot ante Chriſti conceptum, quaſi huius prænunciam illuxiſſe, quod ex laniena bimulorum & natu minorum ab Herode patrata colligitur, qui pueros a bimatu iuſſit trucidari, quia ex Magorum ſermone intellexerat ſtellam iam fere biennio apparuiſſe. Non fuit ſtella de cometarum vulgarium genere, cuiuſmodi ſi fuiſſet, quid ex ea certi intelligere potuiſſent de Meſſia, cum nemo hactenus ab omni ſeculo cometarum motum, ortum, occaſum, vllumve apoteleſma, potuerit explicare ante rerum euentum. Quæ enim de his Arabes commenti ſunt, plane futilia ſunt. Intellexerunt Magi cometam non fuiſſe vulgarem, ſed ſtellam Meſſiæ. Vidimus, inquiunt, illius ſtellam in Oriente, ideo eum adoratum venimus. An fuerit illis dux itineris incertum eſt, nec narrat Matthæus eam in itinere viſam, ſed vbi ab Herode Magi digreſſi ſunt, rurſus eis apparuiſſe, eos anteceſſiſſe, ac tandem ob oculos ſtetiſſe vbi puellus quieſcebat. Cometæ in æthere naſcentes etſi proprio motu, alias ad ortum, alias ad boream, & auſtrum ferantur, nihilominus ſumma cœli celeritate rapti, torquentur in Occaſum, & orbem abſoluunt, nec interdiu apparent. Non fuit illis temporibus abſconditum Meſſiæ naſcituri tempus. Simeoni oraculum fuerat editum, non viſurum ſe mortem donec Chriſtum vidiſſet. Rabbenu Haccados, vt eſt in Iudæorum monimentis, paulo ante multa de Chriſto breui naſcituro ſcriptis vulgauerat: & alius Rabbi Haccanæ filius, poſt annos 50 Chriſtum venturum ſcriptis affirmarat, filio ſuo gratulatus, quod Meſſiam viſurus eſſet. Eo modo Magi ſtella noctu diuque primum

viſa,non ex illius horoſcopo aut cœli cardinibus aſtrorumve apoteleſmatis ſed voluendis & conſulendis Prophetarum vaticiniis, tempus Meſſiæ venturi rimati ſunt. Quo intellecto iter Dei inſtinctu inſtituerunt in Iudæam, & longis itineribus Iudæorum Regem quæſierunt. At Iudæi apud quos Rex illis natus eſt,ne pedem quidem mouerunt vt eum obſeruarent.

Abacus defectionis ☽æ qua Herodis obitum præceſſit.

		Motus ⊙				☽æ a ⊙				Anom. ☽			Latit. ☽		
		s	g	'	"	s	g	'	"	s	g	'	s	g	'
Epoche Nabonaſſ. Iuliana		3	29	18	42	5	26	7	18	2	35	24	2	51	47
Anni	700	0	2	17	59	5	49	13	24	5	9	30	3	34	19
	47	5	59	24	57	1	46	21	42	5	53	30	4	55	2
Dies	9	0	8	52	15	1	49	43	0	1	57	35	1	59	4
Horæ	16 53	0	0	41	36	0	8	34	36	0	9	12	0	9	18
Æquatio		3	40	35	29	3	0	0	0	3	45	11	1	29	30

Vera ſyzygia præceſſit mediam hor. 3 55. Vera latitudo ☽ gr. 0. 5. Defectio valde atra fuit. Digitorum 20. Summum caliginis contigit Ieroſolymis,hora,0. 18. poſt mediam noctem, quæ nonum Ianuarii diem a decimo dirimebat. Inibat annus Mundi 4021. Vrbis Romæ 751. Currebat annus ſecundus Olympiadis 194, a diebus æſtiuis. Decembris inſequentis diem 25, Chriſti natalem Eccleſia Ro. ſtatuit.

Abacus temporis & motus ☽æ in eclipſi qua Augusti mortem ſecuta eſt.

		s	g	'	"
Epo. Nabonaſſ. Iuliana		5	26	7	18
Anni	700	5	49	13	24
	61	2	49	50	30
Auguſt. menſ.		1	22	21	6
Dies	27	5	29	9	1
Horæ	6.31	0	3	18	41
Summa		3	0	0	0

Plenilunium eclipticum, quod Auguſti mortem ſecutum eſt, præceſſit medium, horis 12. 45. Defecit digit. 19. Summa caligo Romæ incidit in diem 27 Septemb. feriam 7. ♄. mane hor. 4. 8. a media nocte. Diſſitum eſt a ſuperiore annis 14, menſ. 7$\frac{1}{2}$. Annus fuit Mundi 4036. VC 766. ſecundus Olympiadis 198. Quartuſdecimus ab Epocha Chriſtiana.

Iam Chriſti natali patefacto, non erit alienum ab inſtituto Chronologico, de eius exceſſu quærere. Cuius tempus nos ignorare non ſinit lumen Solis præter naturæ leges obſcuratum, in plenilunio, anno quarto Olympiadis 202. vt Phlegon egregius Olympiadum ſupputator, veriſſime adnotauit. Chriſtus enim plenilunio quod æquinoctium vernum proxime ſecutum eſt, ſecundum legem cum diſcipulis paſchate peracto, mox agnus pro nobis immolatus eſt. Teſtantur autem cœleſtes conuerſiones, æquinoctium tum temporis incurriſſe in 23 diem Martii: Plenilunium vero proximum, in tertium diem Aprilis. Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 10$\frac{1}{4}$. Itaque Luna diametrum Solis occupauit, hora 5$\frac{1}{4}$, a meridie, 3 Aprilis Ieroſolymæ, feria 6. ♀. Ann⁹ fuit 33 ab Epocha Chriſtiana Mundi 4055, Iphiti a diebus æſtiuis, 808, Nabonaſſaris Ptolem. 780, dies 21 Pharmuthi. Nec ſi pluribus annis vltra citraque triceſimum tertium annum epochæ Chriſtianæ, luminum ſyzygias ſubduxeris, vllam reperias quæ congruat ætati Chriſti ſimul & feriæ ſextæ. Vnde manifeſtum eſt, Chriſtum in crucem actum eſſe anno ætatis 34 exacto, regni Tiberii 19, Vrbis

Abacus æquinoctii.

		⊙		
Nabonaſ. Iul.		3	29	19
Anni	700	0	2	18
	80	0	0	16
Februar.		0	58	9
Dies	22	0	21	41
Summa		4	51	43

Abacus plenilunii.

		☽		
Nabonaſ. Iul.		5	26	7
Anni	700	5	49	14
	80	2	53	38
Martius		0	17	10
Dies	2	0	24	23
Horæ 18.[illegible]		0	9	[illegible]8
Summa		3	0	0

Æquatio add. 2 10 Apogæon ⊙ 1 5 30 Locus [illegible] 5 59 23 in meridie 22 Martii hora a meridie 15 Sol vernam ſectionem aſſecutus eſt.

Vrbis Ro. 785, Ser. Sulp. Galba & L. Cornel. Sulla Coſſ. Et perſpicuus eſt eorum lapſus qui Phlegontis calculum in diſcrimen vocantes, Chriſti crucem conferunt in annum epochæ Chriſtianæ 34, Aprilis 23. Eos autem Phlegonti aſſenſuros facile confidimus, vbi Lunæ deliquium quod principium Tiberii ſiſtit, anno ſuo reddiderint. Noſter porro epilogiſmus hiſtoriæ ſacræ cœloque conſentiens, quinque Chriſti paſchata luculenter patefacit. Primum enim egit anno 15 Tiberii, Vrbis Ro. 781, duobus Geminis Coſſ. cum paucis ante n en ſibus ab Ioanne ablutus fuiſſet. Quintum & poſtremum pridie quam pateretur, anno Tiberii decimonono. Digna eſt profectò hæc diſquiſitio in quam quiſque incumbat. Ideoque hiſtoricæ veritatis ſpeciem ob oculos ponimus.

A. Annus incipiens imperii Augusti quadragesimus primus. Vrbis 751. Secundus Olymp. 194. Herodis 34. Circa veris principium CHRISTVS natus est.

B. Luna defecit 9 die Ianuarii media nocte quæ ad decimum ferebatur. Annus est Herodis 35, qui Martio proximo interiit paulo ante pascha.

C. Christi epocha Christiana, a Calendis Ianuarii, biennio fere posterior Christi natali.

D. Annus est vrbis Romæ 766: Imperii Augusti 56, a Triumuiratu: 45 ab Actiaca victoria: 44 ab Ægypto recepta 1 14 ab Epocha Christiana: 789 Iphiti finiens in diebus æstiuis proximis. Excessit Augustus 14 Cal. Septem. anno

CONSVLES RO.		Imp.	Augusti	Christi	Anni Christi	Ætas Vrb. Rom	Olympiad
							194
L.Corn.Lentulus. M.Valer.Messalinus Cotta.	A		40			750	1
Imp.Cæs.Augustus XIII. M.Plautius Siluanus.	B		41		1	751	2
Cossus Cornel. Lentulus. C.Calpurnius Piso Augur.	C		42		2	752	3
C.Iulius Augusti f.D.N.Cæs. L.Aimillius Paullus.			43		3	753	4 195
P.Vinicius. P. Alfenus Varus.			44		4	754	1
P.Ailius Lanna. M.Seruilius.			45		5	755	2
Sex.Ailius Q.f.Catus. C.Sentius Saturninus.			46		6		3
Cn. Corneliꝰ Cinna Magnꝰ. L.Valerius Potiti f. Messalla.			47		7		4 196
M Aimilius Lepidus. L.Arruntius.			48		8		1
A.Licinius Nerua Silianus. Q. Cæcilius Metellus Cretic.			49		9		2
M.Furius M.f.Camillus. Sex.Nonius Quinctilianus.			50		10	760	3
Q.Sulpitius Camerinus. C.Poppæus Sabinus.			51		11		4 197
P.Corn.Dolabella. C.Iunius Silanus Flam. Mart.			52		12		1
T.Statilius Taurus. M.Aimilius Lepidus.			53		13		2
Germanicꝰ Cæs.T.F.Aug.N. C.Fonteius Capito.			54		14		3
C.Silius. L.Munatius Plancus.			55		15	765	4 198
Sex.Pompeius Sex f. Sex.Apuleius Sex.f.	D		56 Tib		16		1
Drusus Cæsar Ti.f. C.Norbanus Flaccus.			1	15	17		2
T.Statilius Sisenna Taurus. L.Scribonius Libo.			2	16	18	768	

anno Iphiti 790. Quo defuncto Tiberius imperium suscepit. Diebus 40 insecutis, nēpe 27 Septēbris ☽ a defecit mane hora a media nocte 4.

E. Annus Tiberii decimusquintus incipiens ab Augusto mēse desinens in eundem mensem. Annus est Christi tricesim°, autore Luca. Quo desinēte ablutus est in Iordane. Inde secessit in desertum ad dies 40 ieiunus. Reuersus interfuit nuptiis in Galilæa. Audito Ioannis carcere concedit Capernaum ad paucos dies, quia pascha instabat.

F. Annus 19 Tiberii, ætatis Christi 34 desinens in paschate VC 785, quartus Olympiad. 202. Christus mortem subiit 3 die Aprilis feria sexta ♀ in plenilunio quo

Consules Ro.		Tiberii.	Anni Christi	Ætas Christi	Urb. Rom	Olympias
C. Cæcilius Rufus. L. Pomponius Flaccus.		3	17	19	769	4 199
Ti. Cæsar Augusti f. III. Germanicus Cæs. Ti. f. II.		4	18	20	770	1
M. Iunius Silanus. L. Norbanus Flaccus.		5	19			2
M. Valerius Mesalla. M. Aurelius Cotta.		6	20			3
Ti. Cæsar Augusti f. IIII. Drusus Iulus Ti. f. II.		7				4 200
D. Haterius Q. f. Agrippa. C. Sulpitius Galba.		8				1
C. Asinius Pollio. C. Antistius vetus.		9		25	775	2
Ser. Cornelius Cethegus. Visellus L. f. Varro.		10				3
M. Asinius M. f. Agrippa. Cossus Corn. Lentulus.		11	25			4 201
Cn. Cornelius Lentul. Getul. C. Caluisius Sabinus.		12				1
M. Licinius Crassus. C. Calpurnius Piso.		13				2
App. Iunius Silanus. P. Silius Nerua.	E	14		30	780	3
C. Rubellius Geminus. C. Fusius Geminus.		15		31		4 202
M. Vinicius Quartinus. L. Cassius Longinus.		16	30	32		1
Ti. Cæsar Aug. Germ. V. L. Aelius Seianus.		17		33		2
Cn. Domitius Ahenobarb. M. Furius Cam. Aruntius SC.		18		34		3
Ser. Sulpitius Galba. L. Cornelius Sulla.	F	19				4 203
P. Fabius Priscus. L. Vitellius Nepos.		20				1
C. Sestius Galbus. M. Seruilius Rufus Noman.		21	35		787	2

tempore lumen Solis obſcuratum eſt meridie cum Luna imum cœli teneret. Sed reuertamur ad canonem, & calculum temporis ineamus quod intercedit inter defectionem Lunarem quæ pugnam ad Gaugamela decem diebus anteceſſit, & eam quæ ante Herodis obitum apparuit. Prius deliquium abeſt a Nabonaſſare Iuliano annis plenis 417, menſib. 7, dieb. 20. Poſterius ab eodem limite diuulſum eſt annis integris 747, diebus 9. Ablati 417, a 747, relinquunt annos 330. Aprili præcedente natus eſt Chriſtus, itaque annus vnus auferendus eſt ab annis 330, reſtabunt 329, quot habet ſeptimus Canon.

Anni ab Alexandri imperio ad Meſſiam 329.

A condito mundo ad triumuiratum 3980.

Ad monarchiam Auguſti 3992.

Ad Meſſiam 4020.

CANON OCTAVVS.

Ab Ianuario anni Meſſiæ Natalicii ad exitum anni Epochæ Chriſtianæ 1580 intercedunt anni 1582.

Demonſtratio.

Canonis demonſtratio pendet e ſuperiore, qua demonſtratum eſt annum Meſſiæ natalicium anteire biennio Chriſtianam Epocham, ex qua vulgo ducimus initium annorum Chriſti. Itaque annus Epochæ Chriſtianæ primus tertius eſt a vero natali. Et annus Chriſti 1500, eſt annus 1502. annus 1580, eſt 1582. Cœleſtes Lunæ agitationes id neceſſario comprobant. Ianuarius anni Meſſiæ, anno vno, diebus 9, diſſidet a deliquio ☽æ, quod mortem Herodis præceſſit. Hoc deliquium diſiunctum eſt annis plenis 1577, dieb. 260. ab ea ☽ obſcuratione quam de cœlo ſeruauimus, anno Chriſti decurrente 1577. Septembris die 26. adde dies 96, qui ad abſoluendum annum requiruntur, habebis annos 1578, minus diebus 9: ſed a Ianuario Meſſiæ, annos 1579. Ergo annus Epochæ Chriſti 1580, diſſitus eſt ab exordio anni Meſſiæ annis 1582.

TEMPORVM INTERVALLA.

Ab orbe condito ad	*Diluuii exitum Anni*	*1656*	*Chriſtianam Epocham*	*4022*
	Linguarum confuſionem	*1757*	*Ieroſolymæ excidium vltimum*	*4090*
	Abrahami natalem	*2008*	*Conſtantinum*	*4327*
	Abrahami diſceſſum e Chaldæa	*2078*	*Caroli Magni Imperium*	*4822*
	Iſaaci exortum	*2108*	*Olympiadem primam*	*3246*
	Iacobi deſcenſum in AEgyptum	*2298*	*Romam conditam*	*3270*
	Exitum ex AEgypto	*2508*	*Nabonaſſarem*	*3275*
	Mannæ ſublatum	*2548*	*Cyrum*	*3463*
	Templi exordium	*2987*	*Alexandri imperium*	*3690*
	Regni Iſraelitici exitium	*3285*	*Alexandri obitum*	*3699*
	Ioſiæ Iubilæum	*3380*	*Cædem Cæſaris*	*3978*
	Templi excidium	*3415*	*Pugnam Actiacam*	*3991*
	Babylonem a Cyro captam	*3487*	*AEgyptum redactam*	*3992*
	Meſſiam natum	*4020*	*Conſtantinum*	*4327*

FINIS LIBRI SECVNDI.

CHRONO-

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM

LIBER TERTIVS.

Nnorum feculorumque numeros & ordines ab orbe condito non modo percenfuimus, verumetiam demonftrauimus, non humanis commentis aut coniecturis quæ in varias partes perfæpe trahi folent, fed fyncero diuinæ veritatis verbo, cœlique conftantia, omnium errorum experte. Atque illa quidem ad inftituti fummam fatis effe videri poffint. Verum vt hiftoria temporum explicatior habeatur, & emendatior, imperia maxima quæ veterum fcriptis celebrata funt, planius declarabimus, atque docebimus cum ea temporum dimenfione quam tradidimus optime conuenire: multaque in his emendabimus, facris oraculis & cœli voluminibus confirmata: ex quibus aliorum tempora facile percipientur. Interim multas difputationes quæ in temporum rationem plærunque incidunt, excutiemus, de initio exitioque Mundi, de Iubilæis, Sabbathis, Danielis hebdomadibus, Affuero, Efthera, & fimilibus. Tum anni ciuilis reftitutione prolata, opus inftitutum ad exitum perducemus.

I. INITIVM MVNDI.

Initium rerum, annis 4020 ab exortu Meffiæ diffitum effe docuimus & ab hoc anno Chrifti vulgato 1580, diffidere annis 5602. Mundum autem cuius vfus a Deo hominibus donatus eft, fex diebus creatum effe non ex quatuor elementis aut hyle quapiamve materia, fed folo Dei verbo ex nihilo, in confeffo eft omnibus qui fidem adhibent fcriptis diuinis. Quo vero anni tempore extiterit, æftate ne an hyeme, vere vel autumno, in ambiguo effe poteft. Sunt qui verna temperie conditum effe volunt, quod ea pars anni rebus generandis & renouandis maxime accommoda effe videatur: nec Deus iufferit terram autumno germinare, vt mox inftante hyemis rigore germina perirent. Hoc certe anni principium Mofes populo fuo inftituit, perpetuum & folenne liberationis monimentum, quod ea tempeftate Deus fuos liberaffet ab Ægyptia feruitute. Aftrorum periti Mundi natalem faciunt veris initium, cum fol arietem ingreditur cœleftium fignorum ducem. Quibus videtur fuccinere Virgilius, Ver illud erat, ver magnus agebat Iuppiter. Alii æftatem præferunt, quia rum annus maxime vigeat. Homo vero in integro perfectoque vigore creatus fit. Atque hoc principium fecuti funt veteres aftrologi, Æfculapius & Anubius, qui Solem nafcente mundo Leonis partem decimamquintam tenuiffe crediderunt. At huiufmodi dogmatis aduerfabuntur Æthiopes auftrini, aliique populi qui polum antarcticum intuentur. Eadem enim ratione ftatuent ortum Mundi in folftitio capricorni: vel in aquario: quo tempore illis viget æftas: vel etiam in libra, quam fol ingreffus illis refert temperiem vernam. Contra fi hyemem collocemus in exordio mundi, quia tum fol ad nos regredi & veluti renafci nofque nouo calore fouere incipiat, Auftrinæ gentes Cancri folftitium vindicabunt, quod brumam illis conftituit. Qui autumnum malunt, ea ratione ducuntur quod Deus hominis gratia cœlum terramque parauerit ideoque voluerit tellurem homini fubminiftrare fructus maturos vnde vefceretur. Eamque fuiffe veterum Hebræorum opinionem dictitant, qui ante Mofem annum fuum aufpicabantur ab autumno. Putamus Mofem Ægyptium, anno Ægyptio vfum fuiffe, qualem defcribit in diluuii narratione. Verum cum Hebræi ex Ægypto difcederent, prima meridies Thot concurrebat cum quinta meridie Septembris, anni Iuliani, itaque tum autumnus annum inchoabat, inde creditum Hebræorum annum ante Mofis conftitutionem ab autumno cœ-

piſſe. Id quod obiter dictum ſit. Cæterum qui in Mundi origine anni & aeris temperamentum ſpectant, illis ante omnia quærendum foret, quonam terrarum loco, homo primum collocatus fuerit. Statuamus hortum voluptatis in Breſilia quæ ab æquatore recedit partibus 45 verſus auſtrum, quantum Lugdunum verſus boream. Si noſtri veris initio conditus eſt mundus, Adamo certe conditus erit ineunte autumno. Nomina Veris, Æſtatis, Hiemis, Arietis, Libræ, Cancri, Capricorni, ex hominum borealium ſunt inſtituto. Quorum conſilium Deus minime ſpectauit in extruendo Mundo. Potius opificis ſummam benignitatem agnoſcamus, certo perſuaſi omnia homini quoquo terrarum fuerit valde fuiſſe bona ſummeque accommodata. Proinde nec Solis æſtus, nec hiemis rigor, nec vlla pars anni, vllave terrarum regio, nec quid aliud huiuſmodi moleſtum illi eſſe potuit. Æſtus, frigoris, inediæ labores, ex peccato ſunt, non ex Mundi origine. Sanc Moſes teſtatum reliquit hominem principio in Eden poſitum fuiſſe, vnde literis immutatis India fortaſſe dicta eſt, regio temperatiſſima, feraciſſima, & populoſiſſima. Deus enim vt ante ſecula præſciuit hominis lapſum & ærumnas, ita & ante Mundi conſtitutionem hominis rationibus prouiſum eſſe voluit, eique cœlum, terram terrenaque alimenta & alia neceſſaria decreuit. Sed eorum ſententia potius comprobanda eſſe videtur, qui hominem tum formatum eſſe cenſent, cum terra maturis fructibus veſtita & ornata hominem alere poſſet. Et hominis peccatum in eſu pomi, teſtatur arbores tum fuiſſe pomis onuſtas. Homo certe ἐκ τῶν ἀκρίδων, quæ ſunt tenellæ ramorum ſummitates, potuit victum ſibi comparare, non ſecus atque Ioannes Baptiſta. Arbores multas fert India perpetuo virentes, odoras, guſtui non ingratas, fert radices edules, ex quibus Peruuianorum inſtar, panis vel cibus optimus confici potuit. Sed eſus pomi arguit arbores adultas & maturas. Quapropter illis aſſentiri non poſſumus, qui Mundum verna temperie creatum eſſe contendunt. Indiæ ſitus minime nobis ignotus eſt, vbi collocatum initio fuiſſe Adamum diximus, ad Aceſines oram, quæ ficum illam fornicatam edit, eidem fere cœli inclinationi ſubiacens, cui Ægyptus. Illic pomum ſiue ficus vere non maturuit, ſed potius per folia peltata ſolibus æſtiuis coctus, vt ait Plinius, ſaporem prædulcem acquirit. Præterea quemadmodum hominem Deus non humano ſemine, ſed puluere terræ formauit, ætate & viribus præſtantem: Volucres non ex ouo excluſit, ſed pennatas & alatas ex aquis eduxit: beſtias ſimiliter protulit e terra, iuſta magnitudine & robore præditas: ſic arbores, in iuſtam altitudinem extulit, frondibus veſtitas, ramis diffuſas, ſuis ornatas & onuſtas fructibus, in quibus inerat ſemen: vt docet diuinus Moſes. Cuius teſtimonium, omnem illis derogat fidem, qui temporum momenta curioſe ſcrutantes, aſſerunt luminaria in æquinoctii verni plenilunio primum creata fuiſſe: quia poſuerit Deus in cœlo duo luminaria magna. Luna vero magna non eſt in interlunio. Hoc ſane arguit Lunam orbe pleno creatam fuiſſe, vt & cætera quæ naſcendo plenitudinem & perfectionem acceperunt. Sed non ſolum æquinoctio, verumetiam æſtate, autumno, hieme, auro tota fulget aurea phœbe. Non ignoramus Lunam nunquam non plenam eſſe lumine Solis: ſed Deus in ſcripturis, hominum ſenſibus ſeſe accommodat. itaque magnum etiam lumen vocauit Lunam, quia ita appareat, quæ tamen aſtrorum minima eſt. Minus etiam audiendi ſunt, qui luminaria condita fuiſſe affirmant interlunio verno, & diem definiunt Aprilis viceſimumprimum, anno Meſſiam præeunte 3948, hoc ſolo argumento ducti, quia luminarium coitio cyclis ſuis & periodis conueniat. Atque inde multis aſſeuerationibus affirmate contendunt, nullam eſſe in hac temporum inueſtigatione eruendæ veritatis methodũ, cyclica certiorẽ. Nos vero Iudæorũ cyclos, periodos, ſabbatha, Iubilæa, ne flocci quidem facimus. Cæcutiunt Iudæi in ordinib. temporũ finiendis.

Perfacile est tempora cyclis accommodare, ad plumbeam ædificationis Lesbiæ regulam, annorum dimensione pro nutu restricta vel laxata. Temporum fundamenta cyclis firmiora quærimus. Deus hanc suo verbo prærogatiuam largitus est, vt ex eo solo, Mundi rerumque principia repetantur. In eo, creationis momentum nobis non declarauit. ideoque ab eius inuestigatione libenter abstinemus. Sed annorum summa qui ab initio temporis ad Christum excurrunt semel deprehensa, nempe 4020, principium anni statuimus, quod cuique genti commodissimum censeatur, veteribus Græcis æstiuum solstitium: ver vel autumnum Hebræis: Romanis, brumam. Itaque nobis, qui anno Romano vtimur, a brumæ principio siue ab Ianuario visum est annorum Iulianorum seriem ordinare, ab vtraque Epocha Mundi & Christi digestam, literisque diuinis confirmatam, quoad Nabonassarem consequeremur. Frustra enim alibi quam in historia sacra, temporis notam vel indicem quæras, ante Chaldæorum inuenta. Quæ post Nabonassarem sola deinceps sufficiunt ad comprobanda sæcula insecuta. Sed reuertamur ad initium. Hominis lapsum statim pœna secuta est, dolor in partu, labores, sudores, ærumnæ in comparando victu vitaque tuenda, mors tandem. Non enim multo post frater impius, fratrem pietatis cultorem trucidat. Mox a patre filiorum fit secessio. Deinde sobole multiplicata, religionis discrimen dissidia maxima parit, adeo vt temporibus Enosi, alteri filii Dei, alteri filii hominum vocati sint. nec dubium est quin inde multa etiam bella excitata sint. Verum filii Dei cedunt potentioribus. Tandem numinis obliti, filias hominum sibi vxores adsciscunt. Vnde pietate spreta tyrannis & atrocitas aliaque flagitia per terrarum orbem grassantur. Quibus ira Dei accensa hominum brutorumque genus vniuersum aquis obrutum interimit, anno ab orbe condito 1656, a Messia nascituro 2365.

2. *Scytharum Imperium.*

Scythismum vocari temporis interuallum, quod inter cataclysmum & præputium ab Abrahamo positum interiacet, autor est Epiphanius. quod indicio est Scythas primos iustum imperium habuisse, Iaperi genus, qui sobolis amplitudinem voto patris nactus est. Itaque cum ante alios Noæ liberos, in multam gentem excreuissent Scythæ, merito illis imperium delatum est. Sed horum tempora & gesta in obscuro latent.

3. *Assyriorum tempora & Medorum.*

Nembrodi Imperium plane tyrannicum fuit, quem primum post cataclysmum monarchiæ fundatorem fuisse apud Babylonios & Assyrios ante demonstrauimus. Hic ignotus est historicis, qui Ninum autorem Monarchiæ faciunt. Ctesias imperium Assyriorum metitur annis 1360, adusque Sardanapali interitum: Callisthenes 1903, ad Babylonem ab Alexandro captam. Annis tantum 7 discrepant. Tempus incidit in annum 30 a dispersione populorum, quæ facta est post linguarum confusionem, in exortu Phaleg. Varro apud Censorinum tria discrimina temporum esse tradidit. Primum terminat cataclysmo. Secundum Olympiadum instituto, quod Mythicon vocat. Tertium quod historicum, suo seculo finit. Primum tempus, siue habuit principium, inquit, siue semper fuit, comprehendi non posse putat. Secundum non plane sciri, sed tamen ad mille circiter & sex annos esse credi. De tertio tempore, aliquam fuisse inter autores dissensionem, in sex septemve annis tantummodo versatam. Varro itaque Christianis Chronologis perspectius interuallum a diluuio ad Iphiteum certamen percepit, annorum fere 1600, literis diuinis valde consentiens. Abundant enim tantum anni 10. Sic Velleius a Nino ad Carthaginem subactam, colligit annos 1995. Superfluunt anni tantum 20. Veteres itaque etsi literarum sacrarum luce destituti fuerunt, annorum tamen periodos

a diluuio non prorsus ignorarunt. Eusebius e Cæsariensi bibliotheca instructissima, regum Assyriorum nomina edidit, quæ Chronologiæ suis locis inscripsimus. Ctesias illa neglexit, quia nihil præclari gesserint. Post Sardanapalum Eusebius Medorum reges recenset, vsque ad Cyrum, ex Herodoto & aliis. Sed eo interuallo videtur non ex annalium fide tempora reddidisse, sed ex animi sententia potius accommodasse. Profecto nisi Diodorus e Ctesia nobis reliquisset tempora Medorum, ingens hic lacuna hiasset. Eusebius enim cum Assyriorum nomina & tempora ex probatis autoribus collecta, Chronologiæ inscreret, Abrahami natalem ex catalogo Mosis perperam acceptam statuit anno 70 ætatis Tharæ, concurrente cum anno 43 Nini, qui debebatur anno 130 Tharæ, vt superiore libro docuimus. In eo calculo facta est iactura annorum 60, ex quibus postea farciuit quinque, in eo spatio quod interiacet inter Abrahami vocationem & legem datam in Sinai, annorum 430. Quorum initium duxit ab excessu Tharæ, quod inchoandum fuerat a discessu ex Chaldæa. Itaque restabant Assyriorum anni 55 superflui, quibus tamen locum in Chronologia dare necesse fuit Eusebio. Subductis igitur temporum spatiis, cum a Nino ad Cyrum collegisset annos 1557, in historia autem sacra reperiret tantum annos 1502, propter errorem in ortu Abrahami admissum, videretque annos 55 deesse in minore summa, operæpretium putauit a maiore summa annos 55 abiicere, vel exinanire, vt historia profana cum sacra coaptaretur. His autem consumendis nullum reperit commodiorem locum, quam in monarchiæ translatione, ab Assyriis ad Medos. Quapropter e Medorum catalogo sustulit Mandanem, filium Arbacis, qui Pharnaces a Velleio nominatur, & Arbaci subiecit Sosarmum, Mandanis filium. Eoque modo Medorum tempora annis 50 mutilauit, quot regnarat Mandanes. Alia quidem regum nomina sunt in Eusebio, & Herodoto, alia in Ctesia. sed regum par numerus, & regnorum paria fere tempora. Verum Ctesias nomenclaturam Medicam retulit: Eusebius & Herodotus aliam secuti sunt. vt ex catalogo patet hic subiecto:

Diodori a Ctesia.		*Eusebii.*	
Arbaces Rex annis	28	Arbaces an.	28
Mandanes	50	*	00
Sarsomenes	30	Sosarmus	30
Articarnus	50	Medidus	40
Arbianes	22	Cardiceas	13
Aristeus	40	Deioces	40
Artines	22	Phraortes	24
Astibaras	40	Cyaxares	32
Apanda	35	Astyages	38

De appellationum variatione nos anxios esse nihil debere antea docuimus. Hanc enim efficere solent partim linguarum discrimina, partim variæ & diuersæ appellationes, quibus principes ornari gestiunt. Sardanapalus Græcis dictus, Tonosconcoleros fuit Assyriis. Huius pater Ascrazapes, Straboni dicitur Anacyndaxares. Sic Apanda est Astyages, autore Diodoro; & Astibaras, Cyaxares. Quantum porro crucis fixerit Eusebius omnibus Chronologis in ea temporis mutilatione, vix dici potest. Nam dum quisque hos reges instituto suo accommodare studet, alius horum tempora laxat, alius cogit & resecat, alius filiorum imperia cum patrum imperiis permiscet, alius alias coniecturas promit. Est qui ex Assaradon Phul, Sardanapalum componit. Est qui bicipitem Arbacis familiam commentus est, alteram a Sosarmo, alteram a Mandane. Indeque duos Cyros excitat, Persam & Medum, ex quibus mirabiles & portentosas temporum conciliationes eruit. Vna est & simplex veritatis via. Noster epilogismus nihil addit, nihil adimit, histo-

historiæ A Cyro retroactus.& Medorum & Assyriorum reges suis sedibus statuit, singulis suos annos tribuit, quot sunt in annalibus proditi, eoque modo ad caput Assyriorum perducit, quod historia profana Nino adscribit, anno ab exitu diluuii 250. Similiter e sacris calculus est planissimus. Ab origine rerum ad obitum Tharæ, tempus est sigillatim collectum annorum 2083. Hic Abrahamus exegerat annos septuaginta quinque, post annos viginti quinque Isaacum sustulit centenarius, anno mundi 2109 decurrente. hinc seruitus annorum 400, in aliena terra præfinitur Abrahami semini, quæ terminatur in Exodo, anno Mundi ineunte 2508. hinc ad templum Salomonicum anni definit 480, incurrentes in annum Mundi 2988. Inde ad excidium templi, anni 428, desinentes in 19 Nabuchodonosoris. Cuius annus quintus Lunæ deliquio insignitus est. At cœlo semel apprehenso deinceps ad insecutura secula ne diecula quidem nos fugere potest. Hic nulli serpunt scrupuli, conciliatio nulla requiritur. Omnia tum sacra, tum profana summa consensione conspirant in harmoniam plenissimam. Cæterum Scriptura nos docet historicis veteribus Assyriorum Medorumque tempora non satis perspecta fuisse. Neque enim Assyriorum imperium in Sardanapalo prorsus extinctum est, vt primo libro docuimus. Neque Medorum in Astyage. Nam quod scribit Herodotus de Cyro ab Astyage feris exposito, vanum esse constat ex Xenophonte, qui Cyrum ab Astyage liberaliter educatum fuisse prodidit. Minime tamen culpandus est Herodotus, qui de Cyro scribere se dicit, quæ ex aliorum sermonibus acceperat, ἐπαίνειν περὶ Κύρου καὶ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Scribit Xenophon, annales veriores nactus, Cyaxarem Cyri auunculum, Astyagi patri in Medorum imperio successisse. Ad quem Cyrus iam grandior factus, a patre Cambyse Persarum rege missus, Persicas copias adduxit, aduersus Assyrios, Chaldæos, Lydos, quos omnes subegit Cyaxares, solertia virtuteque Cyri. Astyages igitur fatis iam concesserat antequam Cyrus Persarum regno potiretur vel certe sub idem tempus vita functus est: vt & Cambyses Cyri pater. Astyage vita functo, Cyaxares Medis & Persis imperauit, & in omnibus expeditionibus quas aduersus Lydos & Chaldæos suscepit, Medorum Persarumque Imperator agnitus est, & a Cyro officiose obseruatus. Babylone capta cum regno Chaldæorum anno vno aut altero potitus esset, excessit e viuis. Tum Medorum Chaldæorum Asiæque totius imperium, in Cyrum Persarum regem, Cyaxaris generum recidit. Medorum igitur Imperium in Astyage non excidit, sed stetit vsque ad Darii Medi excessum, annis ab Arbace 345. Astyagem porro, consentaneam in Chronologia sedem obtinere testatur Solis illa defectio, a Thalete primum Ionibus prænunciata, qua sexto anno belli inter Medos & Lydos gesti, dies in noctem versus est. Plinius hanc eclipsin statuit anno 4 Olymp. 48, VC 170. Verum subductis cœli versionibus, incidisse comperimus in annum VC 171. Mundi 3441. Olymp. 49. an. 3. Astyagis 13. Nabonass. 166. Pachon d. 9. ante Christianam epocham 582. Septemb. d. 21. feria 4 ☿ horis fere 2 ante merid. Lydis. Motus ab Apogæo in media Syzygia fuit ☉, 1.49.16. ☽ a ☉ 2.25.44. Latitudinis, 1.31.29. Vera syzygia posterior fuit media, hor. 1.20. Parallaxis longitudinis 19. latitudinis, 13. latitudo ☽ apparens, 8 austrina. Summa semidiametrorum 33. Reliqua 25. Digiti eclipt. 10. Sol corniculatus apparuit, & dies valde obscuratus. Herodotus tamen hunc Solis defectum refert ad Cyaxarem, Astyagis patrem. Horribilior fuit eclipsis Martio insequente d. 16. sub ipsam meridiem, qua Solem tetra caligo prorsus obduxit. Hanc Herodotum indicasse, quis non abs re suspicetur. Astyages porro Cyaxares etiam dictus est, dux copiarum patris ætate confecti. Ea de causa Herodotus cui plene Medica historia non fuit nota, Quæ sunt Astyagis, siue Cyaxaris filii, tribuit Cyaxari patri. In Medorum tempora varii & memorabiles rerum humanarum casus inciderunt: Chaldæorum regnum excitatum: Assyriorum deletum: Re-

gni Iſraelitici interitus: Ioſiæ Iubilæum: Templi & Ieroſolymæ excidium: Regni Iudaici vaſtatio, & ſolitudo: Olympiadum inſtitutio: Romæ fundatio: Eſtheræ & Mardochæi ſors admirabilis. De Aſſyriis, Medis, Iſraelitis, & Iudæis, iam ſatis pro inſtituto diſſeruimus. De reliquis dicendi locus, hic videtur accommodus.

4. Olympias. Roma. Romulus.

Ante Perſarum Imperium hiſtoria profana, tempora neque diſcernere, neque certo definire poteſt. Memorat quidem Argonautas, Pelopidas, Heraclidas, Profert bellum Troianum: De Nino, Semiramide, & Aſſyriis quædam effundit: nonnulla etiam de Medis, ſed craſſis tenebris omnia circumfuſa & obducta. A Cyro & Dariis lux quædam fulgere tantum incipit. Ideoque temporum Epochæ, quæ Cyri ætatem antecedunt, valde incertæ ſunt: nimirum euerſionis Troiæ, Agonis Olympici, Romæ conditæ. Sunt enim ab hiſtoricis ex coniectura poſitæ, quo principium haberent vnde ſeriem temporum deducerent. Hinc in annis Vrbis Romæ recenſendis & digerendis, magna inter antiquos ſcriptores orta diſſenſio & inconſtantia. Animaduertit Sigonius, a quinquageſimo Vrbis anno, conſtantem inter eos eſſe controuerſiam, quod alii alios vno, alii duobus, alii tribus, alii quatuor annis antecedunt, aut ſubſequuntur, hoc modo:

Liuius	*Eutropius*	*Dion Velleius Valerius*	*Capitolina tabula Rufinus Solinus*	*Cicero Plinius*
500	501	502	503	504
501	502	503	504	505
502	503	504	505	506

Annorum hæc variatio manifeſto arguit Romæ ortum plane incertum eſſe. Cœlos tamen appellant Romani, originis ſuæ teſtes. Certe L. Tarrutius Firmanus, vt ſcribit Plutarchus in Romulo, Varroni & Ciceroni familiaris, Romuli actis inſpectis, audacter pronunciauit Romulum conceptum fuiſſe anno ſecundæ Olympiadis primo, vigeſimo tertio die Chœac, hora tertia, cum Sol totus deliquium pateretur, natum eſſe, menſis Thot die 27, circa ☉ ortum. Romam ab eo conditam, nono die menſis Pharmuthi inter ſecundam & tertiam horam. Addit Plutarchus fuiſſe tum Solis & Lunæ coniunctionem, illiuſque defectum, quem Antimachus Teius obſeruauerit, anno tertio ſextæ Olympiadis. Aiunt præterea Solem defeciſſe in exceſſu Romuli. Quis iam tot teſtimoniorum conſenſum improbauerit, præſertim cum phænomena a viris Philoſophis & Mathematicis excuſſa, narrationem confirment. Inficiamur nihilominus Romulum vnquam in rerum natura fuiſſe, vllaſve Solis defectiones & in eius conceptu exceſſuque & in Romæ conditu apparuiſſe. Non enim dubitamus, quin omnes hoc nobis facile cõcedant, mortalium nullum poſt protoplaſtum, in terris extitiſſe, ſine patre, ſine matre, ſine educatione, & qui vita functus tandem non obierit. Edant Romani autoris ſui patrem. Alii Martem Deum dicent, alii ſpectrum putidum & infandum. Edant matrem. Hic Rheam, Ille Siluiam, Alius Iliam, veſtalem pronunciabit. Si quæras nutrices, beluas proferent lupam, & auem picum. Quæris quonam mortis genere perierit, vbi ſepultus rex iaceat. Reſpondebunt raptum fuiſſe in cœlum, & in Deum Quirinum transformatum. Vnde hæc apotheoſis cognita? Quia nuſquam comparuit. Quæ huius vxor? qui liberi? Vixit cœlebs, virginum matronarumque raptor. Ecquis ſanæ mentis iſta de Romulo figmenta inter aniles fabulas non poſuerit?

fuerit. Illud in ambiguo esse non debet, poetas vaniloquos cum vrbis nescirent originem, a Roma Romulum confinxisse: vt fere fit vbi in tenebris latent vrbium conditores. Atque vt vrbis ortus mirabilior esset, & conditoris fabula plausibilior, Dei filium fecerunt, vestali virgine natum, infantem expositum, a feris educatum, fratricidam, raptorem, bellatorem, postremo nusquam visum, sed in cœlos sublatum, Deumque factum. Verissimum est hoc Pindaricum μάλα. Καὶ θαύματα πολλά. καί πού τι καὶ βροτῶν φρένα ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. Igitur historici minus sagaces commenta illa vere tragica secuti sunt, quia non haberent Imperii Romani principium illustrius. Plutarchus Romuli historiam scenici figmenti similem esse scribit, sed eam a Diocle Peparethio homine Græco primum scriptam, secutum fuisse Fabium Pictorem. Fabulæ vero narrationi fidem facere Romanorum fortunam & potentiam, quam diuinum initium habuisse par est. Verissime quidem Plutarchus, initium diuinum tribuit Romanis, quod Danielis vaticinio comprobatur a Deo profectum esse, non a fictitii Romuli auspiciis. Sed qui potuit Græcus Diocles, magis quam Romanus, Romanas origines nosse. Latronum colluuies, quos Deus in totius orbis vltionem & supplicium excitauit, cum accreuisset particidio, perfidia, finitimorum direptione & excidio, ad Deos referre voluit originis suæ caput. Ideoque mira & portentosa mendacia commenta est, quæ nullam habent veri speciem, sed stuporem credulis tantum & admirationem pariunt. Mendacia illa secuti sunt Fabius Pictor, & L. Cincius, qui primi ex Romanis, annis fere quingentis post initia Romæ prodita, res vrbis antiquas Græco sermone mandarunt, temporibus belli Punici, vt autor est Halicarnasseus. Illis enim temporibus barbara Romanorum lingua, historiæ scribendæ minus apta fuit. At post bella externis illata, concinnior cœpit esse Romanus sermo, adeoque mutatus est vt quinquaginta minus annis quam ictum fuit fœdus inter Pœnos & Romanos; verba fœderis vix intelligerentur, autore Polybio, qui Fabium etiam testatur historiæ Romanæ scriptorem suis se mendaciis illustrem reddidisse. Sed Tarrutii rationes excutiamus. Quem aliquando mirati sumus, cur in explicanda Romanorum origine, nominibus mensium Ægyptiorum potius quam Latinorum vsus sit, cum in Latina historia Latinis operam nauaret. Sed cum Romanus annus a prima illa barbarie ad Cæsarem vsque, ita inordinatus & perturbatus manserit, vt ipsi Romani anni sui rationem non intelligerent, non potuit Tarrutius anni Romani dies, cum anno Ægyptio componere: sed ei necesse fuit, cœlestes motiones ex Chaldaicis rationibus per annos Ægyptios repetere. Ait igitur Tarrutius Romulum conceptum fuisse vigesimo tertio die Chœac, anno primo secundæ Olympiadis. Tarrutius sane Olympiadum initium nobis patefacit. Annus enim ab Epocha Christiana retro numeratus 772, habet quartum diem Martii concurrentem cum primo die Thot: & 24 Iunii, cum 23 Chœac. Quo die hora diei 3, lumina coierunt: fuerunt que motus mediæ syzygiæ huiusmodi:

☉ *ab apogæo*			*Anomal* ☽			*Latitud.* ☽		
0	22	5	3	59	3	4	43	35

Tempus autem exquisite sic habet ad meridianum Alexandrinum:

Chœac	d	h	'	Iunii	d	h	'
Med. ☌	23	9	2		24	9	2
Veræ ☌	22	23	20		23	23	20.

Sed ad meridiem Romanam ab Alexandrina dissitam, horis $1\frac{1}{2}$ sic est accommodatum.

Chœac	d	h	'	Iunii	d	h	'
M. ☌	23	7	22		24	7	22
Ver. ☌	22	21	40		23	21	40
Apparens ☌	22	20	37		23	20	37

Hoc est die Chœac vigesimo tertio, vel Iunii vigesimo quarto, feria septima, ♄. hora post mediam noctem 8 37. Quæ tertiam diei horam ab ortu Solis indicat, vt Tarrutius prodidit. Sol enim tenebat ♊ 26 20. Ortus est eo die Romæ hora post med. noctem 4 28. ante merid. 7. 32 itaque tertia diei hora ab ortu ☉ cadit in horam 8½. Annus est Mundi 3251: Olympiadis primæ quartus desinens a solstitio Græca supputatione: primus vero secundæ Olympiadis, a Ianuario, more Romano. Videmus hic Tarrutium Romanam consuetudinem amplecti, in Olympiadum designatione: harumque stationem a nobis constitutam confirmare, anno Epocham Christianam antecedente 776, primo ab intercalari, in emendatione Cæsaris. Apparet autem calculum huius syzygiæ non admodum accurate initum fuisse. Nam quamuis non procul a nodo coierint lumina, & fuerit latitudo ☽ borea scrup 63. tamen maior fuit ea latitudo, quam vt a parallaxi consumeretur, quæ fuit tantum scrup. 25. Quare non potuit Luna quidquam e corpore Solis delibare, tantum abest vt totum extinxerit. Sed pergamus ad reliqua Romuli insignia. Natus est ait Tarrutius, vigesimo primo die Thot. Id non didicit ab obstetricibus, sed hausit ex aphorismis genethliacis, quibus vel e situ ☽æ, vel ex locis apheticis, mora fœtus in vtero præfinitur. Gestauit igitur vterum Ilia Deo prægnans, diebus 274. peperit Martii die vigesimo quinto, feria prima, ☉. Cuius filius Romulus Romam condidit, nono die mensis Pharmuthi, anno tertio sextæ Olympiadis, in Lunæ iugo, inter secundam & tertiam horam, Sole deliquium patiente. De Solis deliquio nihil Tarrutius, id Plutarchus aliunde expiscatus esse videtur. Tarrutiano apotelesmati repugnat vniuersa historia, quæ Romæ iacta fuisse fundamenta asserit Palilibus, vndecimo Calendarum Maii, die Aprilis vigesimo primo, qui tum fuit mensis dies vltimus, ineunte vere. Pharmuthi dies nonus respondet quarto Nonarum Octobris. Si eo mense, instante hieme Romulus vrbis rerum dominatricis initia fecit, male consuluit Architectonicen. Certe nisi Solis & Lunæ concursum vigesimo tertio die Chœac, Tarrutius adnotasset, existimari poterat Pharmuthi mensem pro Aprili dixisse: quia cum horoscopum vrbis meditaretur, Varroni gratificaturus, Pharmuthi conueniebat Aprili. Nondum tamen Ægyptii suos menses accommodarant anno Romano, vt fecerunt posteaquam Ægyptus Romanæ ditionis facta est, ab interitu Antonii & Cleopatræ, anno altero a pugna Actiaca. Itaque mendum putamus ex Plutarcho tollendum esse, & pro Pharmuthi restituendum Phaophi, qui Olympiadum initio concurrebat cum Aprili. Fuitque nonus dies Phaophi, Aprilis duodecimus. Quo die neque Sol defecit, neque fuit in iugo Luna. Sed die eiusdem mensis Aprilis octauo, hora a merid. 9½, Luna Soli iuncta fuit in ♈ 13 8. Annus fuit Iphiti vigesimus tertius, a Ianuario. Eo anno versabatur nodus euehens in dodecatemorio ♊, quod coniunctionem luminarium habuit sexto die Iunii, hora post mediam noctem 9½: cum Luna recederet ab ecliptica versus austrum grad. 1. 32, nec vllum Soli detrimentum adferre posset. Annis præterea insecutis 24, 25, 26, 27, in quibus nodus euehens emensus est ♉. ♈. ♓. & partem ♒, nulla incidit synodus ecliptica, quo conspici potuerit, vt eos valde mirer, qui temporum emendationem professi prodiderunt, Solem defecisse in ♈ 30, anno secundo Olympiadis septimæ, annis duobus Iulianis diebus 309 ante primum Thot Nabonassaris: Qui dies cadit in vigesimum secundum April. Anno quidem 2. septimæ Olympiadis a dieb. æstiuis, tertio vero a bruma synodus incurrit in 29 ♈ Aprilis d. 24. h. 8 a media nocte sed sine vlla Solis mutilatione. Et anno superiore, Iphiti vigesimo quinto a bruma, atra valde fuit Solis eclipsis Maii die septimo mane, sed Romæ vix fuit conspicua, cum summum caliginis inciderit in ho. 3 44. Sol autem in ♉ 8, 7. exortus est ho. 5½. Iam Romuli excessum expendamus, quem conferunt in annum primum 16 Olympiadis. Nabon. 33. Chœac die sexto, Maii vigesimo quarto. Quo die

Solem

Solem defecisse tradunt ex Ciceronis & Senecæ testimonio. Atqui nulla toto eo anno Solis defectio in finiente Romano spectari potuit. Neque synodus incurrit in 24 Maii, aut 6 Choeac, sed conuenerunt lumina die Maii 27 h. 2. 31. post mediam noctem quo tempore Romæ conticinium fuit. Anno certe superiore, Iphiti sexagesimo primo, Romana supputatione, ☉ ☽ ☌ in ipsum prope nodum incidit, Chœac d. 19. Iunii 6, feria 3 ☌ ho. 8. 40. post M N. Sed latitudo ☽ austrina scrup. 12. adiuncta parallaxi scrup. 35 Lunam reiecit in Austrum, ad scrup. 47. ideo non potuit Solis aspectum intercipere. Tarrutius igitur, vel quisquis ea deliquiorum figmenta in vulgus edidit, luminum synodos defunctorie scrutatus est: & Romuli conceptum, obitum, eiusdemque & vibis natalem, ex coniectura posuit, illaque Chaldaicis apotelesmatis exornauit, vt amicos quibus sciebat arcana ista minime patere his oblectamentis deliniret. Non pluris constitit Tarrutio scopum aliquem statuere, Romæ, Romulique natalibus, & apotheosi, & annis Ægyptiorum cœlique flexibus accommodare, quam Ephoro Troiæ excidium. Hic enim cum historiarum quas triginta libris complexus est, principium statuisset in Troiana clade, huius tempora disiunxit ab Olympiade prima annis 405, mensemque & diem quo expugnatum fuerit Ilium, anno Attico aptauit. Sed ea concinnatio nihilo certiorem reddit Epocham Troiæ captæ, cum ab ea distatet Ephorus annis non minus 780. Floruit enim Olympiad. 93. Ac Troianis temporibus Græci tanta obsepti barbarie fuerunt, vt ne literatum quidem vsum tenerent. Veracior Ephoro Ctesias, qui Persarum & Assyriorum annales euoluit. Is Teutanium Assyriorum regem scribit misisse Priamo auxilia postulanti, decem millia Susianos, totidemque Æthiopas, cum ducentis curribus, duce Memnone, Tithoni Persarum regis filio. Cui subscribit Eusebius, qui Troiam captam fuisse prodidit anno primo Demophoontis regis Atheniensium, Teutanio Assyriis imperante. Atqui Monarcharum Assyriorum series, excessum Teutanii statuit anno Mundi 2789, dissitum ab Iphiti instituto, annis plenis 457. Vnde palam faciemus in temporibus Græcorum, Atheniensium idem quod Medorum principes passos fuisse: & ab illis annos quinquaginta subreptos. Paterculus annum Iphiti vigesimum secundum, quo Romam conditam putat, disiungit a clade Iliaca annis 437. Redde annos quinquaginta inique subreptos, peruenies ad annum Teutanii vigesimum quartum: Mundi 2781. Ephori calculus abest a vero non minus annis sexaginta. Oporteret enim Troianum bellum concurrere cum regno Teutanii. Ephori commento similis est eorum concinnatio, qui Christi crucem conferunt in annum primum Olymp. 203, aduersus æterna cœli suffragia, & Phlegontis verissimum calculum. Hi temporum spatia tam apposite suo modo metiuntur, vt ab Exodo ad Christum passum, colligant annos Ægyptios 1530. Indeque mysterium eliciant, eodem mense Ægyptio, eodemque mensis die, nempe 14 Pachon, Christum mactatum fuisse quo fuit mactatus agnus in Ægypto. Sed vbi Lunæ deliquium quod mortem Augusti secutum est, ad calculos reuocarint, competient annum vnum suo ratiocinio deesse, & mysterium euanescere. Sed interuallum Exodi ad Christum inhumatum, certissimis demonstrationibus definimus, annorum 1546. Quapropter eorum decreta non magni facimus, qui ex ingenio sine demonstratione, temporum spatia ita connectunt & temperant, vt suis inuentis quadrent. Ad plenam sane perfectamque temporum rationem, illud requirimus, vt interualla quæque ita comparentur ab origine rerũ, vt nihil repugnet historiæ sacræ, nihil profanæ, cœli ve cõuersionibus: nihilq; superfluat aut desideretur. Sed redeamus ad Romuli Romæq; principia, quæ veteris historiæ cœlique testimonio carent. Proinde Romam a Romulo fundatam fuisse, atque adeo ipsum Romulum in rerum natura vnquam extitisse, merito inficiari possumus. Romam enim multis ante seculis fuisse con-

ditam, quam Romuli nomen fuerit excogitatum aut confictum, ſcriptores antiquiſſimi teſtantur, qui a Dionyſio Plutarcho Onuphrio & aliis indicati ſunt. Epocham Romanam nihilominus retinemus, eamque ſtatuimus in Ianuario, quem proximo ſolſtitio ſecutus eſt ſacer agon ſeptimus, comprobatam marmoribus capitolinis, quæ docte & accurrate Sigonius digeſſit. vnde Principum Romanorum ſeriem & tempora deſcripſimus cœli phænomenis maxime congruentia. Olympiadum vero caput ſiſtimus in anno 776, ab Epocha Chriſtiana: Mundi 3247, primo ab intercalari. Ea enim ſedes, præter Taruttii teſtimonium, quod ſupra edidimus, multis argumentis confirmatur. Nec tamen ignoramus Plutarcho perdifficile viſum fuiſſe, tempora perſequi ex Olympicis agonibus, quia victorum Olympiæ deſcriptionem, inquit, ſero Hippias Elius protulerit, nullo ſubnixus neceſſario ad fidem argumento. Sed concedamus a ſcopo Hippiam aberraſſe. Scopo tamen ſemel conſtituto, cætera deinceps, quæ ab Iphiti epocha manant, ordines temporum rite conſequuntur. Itaque Xenophontis temporum accuratam deſcriptionem libenter amplectimur, qui in libris quos de Græcorum geſtis conſcripſit, Olympiadas non ſolum magiſtratibus Athenienſium & Lacedæmoniorum deſignat, ſed etiam adiungit cœli phænomena, quorum ductu rectam viam facile tuebimur. Olympiadem 93 notat Archonte Athenis Euctemone: annum alterum, archonte Antigene: Tertium, Callia, quo Luna defecit: Quartum, archonte Alexio, & clade Athenienſium ad Ægos potamos: Olympiadem vero 94. ſignat archonte Pythodoro, & Oligarchia, Soliſque defectu: Quo anno, inquit, finis bello impoſitus eſt, æſtate exeunte, poſt annum 28 & ſextum menſem. Luminum obſcurationes non ſolum Olympiadis primæ caput, ſed belli etiam Peloponeſiaci terminos certiſſimos definient. Anno igitur 3 Olymp. 93, archonte Callia, Luna defecit occidua, Octobris die 10 feria 5. ♃ 1 hora 4 11, a media nocte quæ nonum diem a decimo diſcriminabat. Annus eſt Mundi 3617, epochæ Chriſtianæ retroactæ 406. In media oppoſitione cœleſtes motus hi fuerunt:

☉ ab Apog.	Anomal. ☽	Latitud.
2 8 35	0 21 9	1 36 13

Solis lumen denſis tenebris obductum fuit in ipſo nodo, Septembris die tertio feria 6 ♀. hora 9 ½ a media nocte. Media ſyzygia hos habuit motus:

☉ ab Apog.	Anom. ☽	Latit. ☽
1 3 30	0 2 2	4 6 19

Vera ſyzygia anteceſſit mediam horis 14 35. Latitudo ☽ borea 0 21. Parallaxis longitudinis 25. Latitudinis 20. quæ Lunæ latitudinem apparentem reliquit vnius tantum ſcrupuli. Annus fuit mundi 3619, Iphiti 373, Olympiadis 94 primus: Epochæ Chriſtianæ 404: Æſtate definente finis impoſitus fuit bello Peloponeſiaco, poſteaquam Lyſander Athenarum muros ad tibiarum cantum deſtruxit. Ergo initium belli incidit in annum mundi 3591: Iphiti, 345: Epochæ Chriſti 432. Thucydides tamen principium belli anno vno facit poſterius. Itaque videtur Xenophon a deliberationibus de bello ſuſceptis initium facere: Thucydides vero ab incurſionibus Lacedæmoniorum in Atticam factis. Nam Thucydidis principium conuelli non poteſt, Solis defectio inſignitum, quod accidit anno mundi 3592, Iphiti 346, epochæ Chriſti 431, Auguſti die 3 feria 7. ♄. hora 2, pomeridiana. Sol tenuit ♌ 5 37. Mediæ ☌ hi fuerunt motus:

☉ Apog.	Anom. ☽	Latitud.
1 1 56	1 19 13	1 22 18

Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 5 40. Latitudo ☽ borea fuit ſcrup. 34. Parallaxis latitudinis 33. igitur apparens latitudo vnius ſcrup. arguit Solis lumen pror-

men prorsus extinctum fuisse. Hæc cœli signa annis Olympiadum descripta certissimam Iphitei instituti sedem stabiliunt anno Mundi 3247 dissito ab Epocha Christiana 776. Quo anno solstitium incidit in diem Iunii 26. Nouilunium insecutum Iulii d.9.h.2. post mediam noctem quæ diem octauum terminabat. Plenilunium, quo sacer agon primum actus est, Iulii 23, h.3. ab initio diei quem media nox orditur. Illud obiter adnotandum est, Quadriennium Olympiadum, concurrere cum bissextili Romanorum quadriennio: sed hoc interest, quod initio quadriennii Olympici sacer agon celebratur, æstiuo solstitio: Bissextus vero, intercalatur anno quadriennii postremo, sexto Calendas Februarii. Itaque Diodorus non male scripsit, Quadriennium Olympicum id esse, quod Romani Bissextum vocant.

5. *Iubilæum. Sabbathum.*

Medis imperabat Artines, auus Astyagis, Assueri pater, quo anno Iosias Phase celebrauit, quale non fuit a tempore Samuelis. Annus hic ad Iubilæorum & Sabbathorum caput nos adducit. Est enim annus 833 a Manna sublato, & terra exerceri cœpta, post ingressum in Chananæam: Iubilæum 17, Sabbathum 119. Chronologorum porro permulti tempora vel restituere vel emendare conati sunt, e sabbathis & Iubilæis. Quæ si vel literis sacris patefacta vel a Iudæis ex veteri memoria conseruata fuissent, optime consultum fuisset Chronologiæ. Verum in vniuersa scriptura, Iubilæi nomen vix reperias præterquam in lege, qua illud sancitum est. Sabbathi vox aliquot locis repetitur. sed quibus annis acta sint sabbatha, scriptura non exprimit. Ea vero Iudæi, vt periodos & cyclos, ad Lesbiam regulam digerunt, & quantumlibet producunt versus initia mundi. Sed quæ ab illis de temporum ratione scripta sunt, eos miserabilis inscitiæ arguunt. Quamuis enim Persarum Principes, ipsos a Babylonia seruitute in libertatem vindicarint, templo & ciuitate donarint, multisque & præclaris beneficiis affecerint. Persarum tamen & Regum beneficiorum nomina & tempora prorsus ignorant. Iosephus quidem Cyrum, Cambysem, Darium, Xerxem, breuiter perstringit. Sed Xerxem confundit cum Longimano: mox transuolat ad Cyrum iuniorem, cui subiicit Darium vltimum. atque his historiam Esdræ & Nehemiæ permiscet: Cyrum ait Artaxerxem a Græcis vocari, eumque Assuerum facit, qui Estheram duxerit in vxorem. Ecquis tantum inscitiæ non miretur vel potius non exhorreat, in sacerdote omnium Iudæorum doctissimo? Sed quis Rabbinorum Chronologias, Seder olam Rabba, Seder olam zutta, cabbalam historicam, legat absque cachinno? Proinde non sunt Iubilæa Sabbathave ex istorum deliriis haurienda, quæ sine plena temporum notitia percipi & continuari non possunt. Lex Sabbathi sic habet. Leuitic. 25. Cum perueneritis in terram quam vobis do, terra ipsa Domino feriator. Sex annis fundum colito. Septimo autem anno terra quietem Deo agito. Legis vero Iubilæi, quod est sabbathum sabbathorum, summa hæc est. Vbi annorum septem sabbatha confeceritis, (quibus anni conflantur quadraginta nouem) tum mensis septimi die decima, quæ propitiatoria erit, annum quinquagesimum in omnibus finibus vestris, edito tubæ clangore, consecratote, libertatemque per omnem regionem omnibus incolis edicitote. Sacra iussio digito nobis indicat Sabbathorum & Iubilæorum initium, nimirum in aduentu in Chananæam. Ait enim cum perueneritis in terram. Tum enim terra fuit excolenda manna cessante. Post Mosis excessum anno Mundi 2549 Iosua gubernationem suscipit. Pascha celebrat in Galgalis, die decimoquarto mensis, vespere; deque illius terræ frugibus, panes Israelitæ comederunt: neque manna deinceps habuerunt. Iosu. capite quinto. Anno igitur mundi 2555, ab ingressu in Chananæam septimo, actum est primum sabbathum:

eoque anno Iosua terræ diuisionem exorsus est. Anno 2562. alterum sabbathum: tertium, anno 2569: atque alia deinceps. Annus Mundi 2597, primus fuit Iubilæus. Annus 1646, secundus. Iubilæus 17, & vltimus ante Ierosolymam subactam, incidit in annum 18 Iosiæ, Mundi 3381, quo Phase solenniter egit Iosias. Verumenimuero nos in temporum reputatione de Iubilæis & sabbathis ne cogitauimus quidem. Etenim cum nullam temporis notam haberemus ante excidium Templi, præterquam e sacris, ea tantum decerpebamus, quæ nobis suppeditabat scriptura. Sed cum animaduertissemus, a Chronologis tanti fieri sabbatha, vt ex iis veram annorum seriem & numerum instaurari, aut certe emendari posse crederent, nos quoque sabbathorum & Iubilæorum rationem ineundam esse putauimus. Annus itaque ab ingressu in Chananæam mannaque sublato subductis ad Phase Iosiæ, comperimus temporis interuallum definite compleri annis 833: ex quibus exeunt sabbatha 119: Iubilæa 17. maximum profecto supra demonstrationes indubitatas, Chronologiæ nostræ firmamentum. Ad hoc Iosiæ Iubilæum spectat temporis notatio Ezechiel.c.1. Anno, inquit, 30, die 5 quarti mensis, anno quinto exilii Ieconiæ, habitus est Dei sermo ad Ezechielem. Est enim annus quintus deportationis Ieconiæ, tricesimus Iubilæi. Solebant quondam Iudæi temporum epochas ducere a Iubilæo proxime præterito. Qui propter deprauatam Chronologiam, Iosiæ iubilæum non spectant, concedunt nihilominus in sententiam interpretis Chaldæi, qui locum Ezechielis refert ad tempus, quo liber legis repertus est. Est autem repertus anno Iosiæ 18, quo Iubilæum actum est. Sed libri recuperatio non eo traxit Ezechielem, potius vulgato more & suæ genti notissimo tempus designauit. Qui ad Nabolassaris epocham referunt Ezechielis chronographiam, palam refelluntur ex interuallo temporis. Regnauit Nabolassar annos 29, autore Beroso. Cui successit filius Nabopolassar. Huius anno 5 Luna defecit. Concurrit hic annus cum quinto Nabuchodonosoris. vnde necessario colligimus Nabuchodonosorem esse Nabopolassarem. Annus porro quintus abductionis Ieconiæ, coit cum 13 Nabuchodonosoris. Intersunt igitur anni 42 nedum 30, inter initium Nabolassaris & quintum abductionis Ieconiæ. Sed nihil causæ fuit cur Ezechiel de Nabolassaris annis cogitaret, cum Prophetica visio Israelitis scriberetur, ad quos vt ipse fatur, non ad populos abstrusi sermonis impeditæque linguæ Propheta mittebatur. Ad sabbatha pertinet annus Ierosolymæ subactæ. Est enim sabbathum 124 dissitum ab aduentu in Chananæam annis 868. Iubilæus 18 incurrit in tempus captiuitatis quod minime celebrari potuit. Cessarunt enim sabbatha in exilio Babylonico, verum ipsamet Iudæa regio post vastationem sabbatha sua petegit ad annos 70. Repetita sunt Sabbatha a Iudæis reducibus, anno primo Cyri, 72 ab excidio templi, Mundi 3488. Estque hic annus Epocha sabbathorum captiuitatis solutionem insecutorum. Destructa est Ierosolyma anno Mundi 3416 die nono quarti mensis, quod tempus æstiuo solstitio congruit. adde annos 70 captiuitatis incurres in annum 3486. Tum obsessam fuisse Babylonem existimandum est: nec tamen captam ipso momento quod annos 70 terminabat. Capta igitur fuerit in anni insequentis exitu. Ea propter annum primum Cyri tribuimus anno Mundi 3488. Quem nobis indicant anni sabbatharii. Sabbathum fuisse quo anno Herodes Hierosolymam obsidebat, autor est Iosephus, Antiq. lib 14.c.28. Annus fuit Mundi 3986, Olymp. 185 quartus, a bruma Romana ratione, vrbis Ro. 716, Coss. M. Agrippa Vipsanius & L. Caninius Gallus, 37 ab Epocha Christiana. Annis ab Herode ad Cyrum retextis comperiemus annum secundum Darii qui Cambysi successit sabbatharium fuisse. Quo anno vaticinantibus Haggæo & Zacharia, excitati sunt Zorobabel Iesua totusque populus ad templum extruendum, cuius instauratio a tempore Cyri fuerat intermissa. Annus quoque Cyri secundus sabbatharius fuit. Anno enim superiore quem Esdras

dras primum Cyri numinat, mensis septimi die secundo, vmbraculorum festum septendiale restitutum est: & die 24, postquàm Deum omni laudum genere Leuitæ celebrarunt, fœdus percussum & scriptum est, quo reduces sese iureiurando obstrinxerunt ex lege diuina victuros, sabbatha obseruaturos, & annum septimum remissuros. Esdr.c.1.2.3. Nehem.c.8.9.10. Sabbathorum sabbathum fuit Iubilæum quod quinquagesimo quoque anno, 10 die mensis 7, tubæ clangore edicebatur. Itaque scenopegia celebrata est anno primo Cyri mense septimo, qui autumno congruit: & anni sabbathum inchoatum, nulla temporis veterum sabbathorum ratione habita. Excurrit autem illud sabbathum in annum secundum Cyri ad autumnum vsque. Ex his perspicuum est, cur posteriora sabbatha prioribus minime cohæreant: vt operam Iudæi, qui sabbatha in historia Iosephi memorata, connectunt cum sabbathis excidium templi antegressis. Neque ea possunt Iudæi perpetuare, vt putant nonnulli, quia sine temporum perpetua serie, sabbathorum coniunctio & continuatio fieri nequit. Sunt vero Iudæi in temporibus tum Chaldæorum tum Persarum, sub quibus sabbathorum series & perpetuatio luxata est, talpa cæciores. Priora sabbatha hoc modo consequaris. Cessauit manna anno mundi 2549. hic annus est primus primi septenarii. Aufer igitur ab annis mundi, 2548. Ex reliquis, septenarii quique dabunt annum sabbatharium, ab autumno præcedente inchoandum. Posteriora sic obtinebis. Annus Cyri secundus, Mundi 3489, est sabbatharius, ab autumno præcedente. Aufer ab annis Mundi, 3488. Ex reliquis, septenarii quique sabbathum proferunt, ab autumno superiore inchoatum. Pugnant cum sacris qui sabbatha & Iubilæa aliter instituunt.

6. Esthera.

Astyages, quem aduersus autoritatem scripturæ Medorum Regum postremum faciunt, ad Estheræ & Mardochæi tempora disquirenda nos inuitat. Astyagem enim Assuerum a Daniele vocari docuimus. Estheram porro connubio iunctam fuisse Assuero, qui centum & 27 prouinciis imperabat, ab India ad Æthiopiam vsque, testatur historia sacra. Quis autem fuerit hic Assuerus, quove tempore regnarit, in ambiguo est. Iosephus narrat Artaxerxem Longimanum Estheram duxisse. sed Iosephi inscitiam nuper notauimus. Alii Darium Hystaspis filium proferunt: nonnulli Darium Medum, qui apud Esdram Assuerus appellatur, & Cyaxares apud Xenophontem. Seder olam rabba, indoctissimum Iudaicæ Chronologiæ commentum, Assuerum edit qui Cyro successit. Est qui nuper mirificam exhibuit conciliationem, Darius inquit foris Rex, Xerxes siue Assuerus domi, duxit Estheram in vxorem, ex qua genuit Longimanum. Istorum omnium errores refellit Esdras c. 2. Marduchæum recensens inter primarios Iudæos, qui anno primo Cyri, statim a captiuitate soluta, in Iudæam remigrarunt. Mardochæus igitur agebat Ierosolymæ, regnantibus Dario Medo, Cyro, Cambyse, Dario altero, & Xerxe: modo vitam hucusque perduxerit. Nullam porro Iudæorum abductionem accidisse constat Persarum temporibus. Atqui sic fert historia, c. 1. Erat Susis Iudæus quidam nomine Mardochæus, Iairis filius, Semeis filii, Cis filii, Ieminiensis, qui Ierosolymis fuerat deportatus vna cum iis quos cum Ieconia Iudææ rege transtulerat Nabuchodonosor. Hæc abductio, templi excidium decennio antecedit. Puer igitur fuerat Mardochæus abductus, & annum circiter nonagesimum agebat cum ex edicto Cyri Ierosolymam rediit. Nec Burgensis Iudæi, qui Christum amplexus est, scrupulum tanti facimus, vt nos a veritate abducat. Is relatiuum subiectum nomini Cis, tam ad Cis quam ad Marduchæum referri posse tradit. Sed apparet Iudæos etiamdum fuisse captiuos, quo tempore Aman illorum internecionem exagitabat. Esth.c.3. Ipsa etiam Esthera in oratione quam ad Deum effundit in Amanis furore, de acerbitate seruituris

conqueritur, & ad incircuncisi concubitum necessitate cogi, a quo semper abhorruerit. Præterea ex eadem oratione liquet ipsam cum Mardochæo fuisse translatam. Se enim a teneris annis in tribu patria audiuisse fatetur, Israelem a Deo in æternam possessionem adscitum esse: & ab eo tempore quo deportata fuit, semper in mœrore fuisse. Nuptias igitur Estheræ captiuitatis solutio secuta est. Proinde non potuit nubere Dario Medo, multo minus Xerxi, aut Artaxerxi, aliisve Persarum regibus, sub quibus liberi fuerunt Iudæi. Et cum Babylon expugnaretur, annum agebat Esthera supra octuagesimum. Quæ tamen in ætatis vigore & formæ præstantia, ducta est ad Assuerum. Non igitur alius nobis Assuerus quærendus est, quam is ipse qui a Daniele nominatur, Darii Medi pater, Astyages a Græcis appellatus, a Medis Apanda. Cuius pater Astibaras, qui & Cyaxares dictus est, Medis & Persis imperauit, annos quadraginta: Ninam Assyriorum regiam (ea est Niniue) expugnauit, euertit: Assyrios subegit: Cum Halyatte Lydorum rege, quinquennale bellum gessit: Pax deinde constituta est, autoribus conuentionum Siennensi Cilice, & Labineto Babylonio, qui alius esse non potest, quam Nabuchodonosor. Cyaxaris enim & Nabuchodonosoris tempora concurrunt. Hi pacis arbitri quo pax stabilior fieret decreuerunt ab Halyatte Arienam Halyattis filiam Astyagi nuptui dandam. Ea fortasse est Vasthi, propter cuius repudium, fax belli rursus accensa est inter Lydos & Medos, vt pax illa minime diuturna fuerit. Constat autem ex historia Tobiæ capite vltimo: Niniuen deletam fuisse ab Assuero & Nabuchodonosore. Scaliger doctus, & linguarum peritia perpolitus, docuit, Cyaxarem linguæ proprietate Assuerum significare. Vnde manifesto liquet Herodotum & Tobiam in excidio Niniues consentire: & Assuerum Tobiæ, Cyaxarem esse Herodoti. Atque hinc coniici potest, Astyagem ætate patris ingrauescente (erat enim senio confectus autore Diodoro) copiarum paternarum ducem constitutum fuisse, regnique administrationi præfuisse, & cum Nabuchodonosore affine, qui iam ab Assyrio defecerat, viribus coniunctis in Assyrios irruisse, eosque Nina diruta, in suam potestatem redegisse. Confectis bellis prouincias quæ ad ortum spectabant, Astyagi cessisse: occiduas Nabuchodonosori. Hic enim dicitur ad Gades vsque, imperium protulisse: Gentes Libycas domuisse: & ad pontum Euxinum expeditionem fecisse, & colonias deduxisse. Aduersus orientales nihil mouisse proditum est. Parta igitur pace Astyages Cyaxaris hæres, qui viuo etiam patre & nomen Cyaxaris siue Assueri, & regnum iam adeptus fuerat, cum in otio degeret, maximum illud conuiuium semestre celebrauit, cum principibus amicis, cui Vasthi interesse recusauit. Vnde mox repudium insecutum, Estheræ nuptiis locum fecit, anno regni septimo. qui annus non ab excessu patris Cyaxaris numerandus esse videtur, sed ab eo tempore quo pater bellis & senio fractus, eum regem instituit; vt Xerxes patre Dario superstite, & Longimanus viuo Xerxe, imperium administrarunt. Nihil igitur mirum quod Assuerus, qui & Artaxerxes dicitur, centum & viginti septem prouincias ab India ad Æthiopiam vsque tenuisse dicatur: quippe cui Medi, Persæ, Assyrii, Bactriani, aliique orientales Indiam spectantes, atque etiam Æthiopes parebant. Cui etiam Babylonii amicitia & necessitudine iungebantur, vt ex Herodoro & Beroso apud Iosephum colligitur. Erat enim Medica Nabuchodonosoris vxor, cui hortos ille pensiles Babylone extruxit, qui Mediæ montana referrent, in quibus prospectu perflato liberius vteretur. Astyage defuncto illæ centum & viginti septem prouinciæ Dario, qui Cyaxares, hoc est, Assuerus etiam appellatur a Xenophonte, obuenerunt ex hereditate paterna. Quibus Darius totidem Satrapas constituit, atque his Danielem triumuirum præfecit. Prouinciarum quidem 120 tantum meminit Daniel, sed numerum denario compleuit, quia non instituerat prouincias dinumerare, sed honorem tantum

tantum præfecturæ indicare, cuius causa in maximum vitæ discrimen coniectus est ab aduersariis. Sed in Apocrypho Esdræ libro 3 capite 3 prouinciæ 127 memorantur quot & in Esthera. Tres igitur Assueros inuenimus, Astibaram, quem Herodotus Cyaxarem vocat, Tobias Assuerum: Astyagem, qui Assuerus a Daniele nominatur: & in historia Estheræ Assuerus & Artaxerxes: & huius filium Darium, a Xenophonte Cyaxarem appellatum, ab Esdra Assuerum. Primus Ninam euertit: Secundus Estheram duxit: Tertius Baltassarem interfecit, & Danielem obiecit leonibus. Nominum similitudo Herodotum decepit, qui in bellorum narratione quæ inter Medos & Lydos gesta sunt, quæ sunt Astyagis tribuit Cyaxari patri, quod testatur Solis defectio supra explicata, quam scribit Herodotus sub Cyaxare accidisse. Verius Plinius in Astyagem confert. Cœlestis enim ratio statuit in anno 3 Olymp. 49, qui fuit annus Astyagis 16. Astyages proculdubio est Assuerus, qui anno regni tertio suis proceribus conuiuium semestre fecit, cui interfuerunt Persarum & Medorum potentissimi quique. Anno regni 7 ad eum ducta est Esthera. Anno 12 Iudæa gens Estheræ beneficio ab Amanis laqueis erepta est. Qui Xerxem Assuerum faciunt, Amestrim vxorem Xerxis Estheram, quæ Hadassa antea dicebatur, etymologias vrgent. Xerxes, inquiunt, est Oxyares, Assuerus: Esthera, Amestris. Etymon non impugnamus. Sed pernegamus Xerxem fuisse Assuerum, qui Estheram duxerit. Pernegamus Estheram fuisse Amestrim, Xerxis coniugem. Semestre conuiuium quod anno regni tertio magnificum & splendidum instituit Assuerus, longe differt a bellicis tumultibus. Xerxes anno regni primo & secundo, Ægyptum recuperauit, quæ a patre defecerat. Inde quadriennium fere consumit in apparatu belli aduersus Græcos. hæc valde pugnant cum Assueri otio & quiete. Rursus Assuerus anno 7, Estheram duxit in coniugem. Xerxes anno regni sexto ex Cappadocia mouens cum exercitu pedestri, ad Pythiam diuertit, & per Colossas itinere facto venit Sardes, vbi per hiemem commoratur. Anno regni septimo, verno tempore cum Athon montem perfodi curasset, mouet Sardibus. Hellespontum traiicit, pugnat ad Thermopylas, & Atticam inuadit, immissis hominum plus tricies centum millibus. Classe postmodum ad Salaminem profligata fugit sub tempus sementis, & Sardes propere repetit, vbi tempus conterit nuptiis & fœdis amoribus. Anno regni octauo, accepta suorum clade ad Platæas & Mycalen, in Persidem properat. Tempus nos fugere non potest insignitum sacro certamine in quod conflictus incidit ad Thermopylas. Nisi enim tempus agonis in hæc negotia incidisset, multo plures Spartani adfuissent Leonidæ, vt innuit Herodotus. Attica, Sardes, longo locorum interuallo dissident Susis, vbi laute & læte conuiuabatur Assuerus. Tanti vero exercitus sollicitudo, traiectus maris, montis perfossio, clades calamitosa, fuga turpis, quot parasangis absunt ab Assueri pace & otio? Estheræ porro pietas & sanctimonia, illustris est in scriptis Propheticis. Qualis autem fuerit Amestris indicat Herodotus. Otanis filia fuit. Zelotypia furens, Masistæ leuiri vxorem excarnificauit, mammillas præsectas canibus obiecit, præcidit nares, labra, linguam. Eadem vt & Amytis filia, nefarias libidines exercuisse traditur. Ætate iam prouecta, fertur bisseptem Persarum illustrium liberos, viuos defodisse, ad referendam pro se gratiam Deo, quem sub terra esse credidit. Hunc igitur Assuerum Xerxem, hanc Estheram Amestrim, suis autoribus relinquamus. Nobis esto Assuerus Cyaxares Apanda Astyages Artaxerxes, filius Astibaræ Cyaxaris Assueri, auus maternus Cyri: pater Darii Medi Cyaxaris Assueri. Esthera nobis esto non Otanis filia, sed quæ cum Ieconia, captiua Ierosolymis Susas translata est, vt & Mardochæus, impubes vterque cum abduceretur, decennio sexenniove minor.

7. *Tempora Chaldæorum.*

Nabonaſſaris Epocha cœlo a Chaldæis conſecrata, demonſtrat initium regni Chaldaici. quod tamen Aſſyrio paruiſſe primo libro docuimus. Quia vero tum temporis imperabat Salmanaſſar, hunc vnum eundemque eſſe cum Nabonaſſare credidimus. Sed nuper a docto Scaligero multiplici linguarum cognitione beato didicimus, Salmanaſſar vocem eſſe Aſſyriam, Nabonaſſar Chaldaicam. Paruit igitur Salmanaſſari Nabonaſſar, ſed qui ſecuti ſunt Chaldæorum reges, Aſſyriorum iugum ſenſim excuſſerunt: & vna cum Medis Niniuen & Aſſyriorum imperium euerterunt, autoribus Tobia & Herodoto. Nabonaſſaris anno primo, Thot ineunte, meridie prima, Sol tenuit ♓. 3. 8. Luna ♉ 11. 22. Annus eſt mundi 3276. antecedens epocham Chriſtianam annis 747, demtis diebus 57. concurrit cum anno 30 Iphiti. ſecundo Olympiadis octauæ. Anno Nabonaſſaris 27, qui primus fuit Mardocempadi ſiue Merodachi, Thot die 24, Martii 19, feria 3 ♂. hora pomerid 8,58. Luna defecit, digitis 18. ☉ in ♓ 24, 30. aberat ab æquinoctio verno gr. 5, 30. quos confecit diebus 5 hor. 16. Itaque Sol incurrit in ſectionem vernam 25 die Martii. Annus fuit mundi 3302, Iphiti 56 a bruma Nabonaſſaris anno quinto, Ezechias Iudææ regnum inüt, anno decimo Salmanaſſar Iſraeliticum regnum deleuit. Anno 127, Athyr die 27, Aprilis 22, ho. 16. 47. Luna defecit quadrante. ☉, ♈ 26. 54. Annus fuit quintus Nabopolaſſaris ſeu Nabuchodonoſoris, qui anno ab hac Lunæ mutilatione 15, regni ſui 19, Ieroſolymam excîdit. Epocha Nabonaſſaris nos in poſterum ne latum quidem vnguem a vero temporis curſu recedere non patietur. Regum nomina & tempora primo libro ſuis locis appoſuimus. Stetit regnum annis 212. Interiit in Baltaſſare, a Medis & Perſis interfecto, anno excidu templi, 72, Iphiti, 241, mundi, 3487.

8. *Tempora Perſarum.*

Perſarum imperium Cyrus nobilitauit, Cambyſis filius, Aſtyagis nepos, quod adeptus eſt patre vita functo, Olympiade 55: ab Aſtyage auo materno liberaliter educatus, & in equeſtri diſciplina inſtitutus. Cum autem Cyaxares, cui Medorum regnum ex hæreditate patris obuenerat, ab Aſſyriis. Lydis & populis finitimis bello peteretur, ad eum miſſus eſt a patre Cambyſe Cyrus, cum auxiliaribus copiis, annos natus circiter viginti quinque. In ea militia tum multitudine tum magnitudine rerum præclare fortiterque geſtarum, tantus breui tempore enituit, vt a Medis & Perſis pro Imperatore obſeruaretur. Is tamen Cyaxarem auunculum Imperatorem ſemper agnouit, & ei primas tum a ſe tum a militibus deferri voluit. Babylone capta cum Cyaxares biennium fere regno Chaldæorum potitus, extremum diem clauſiſſet, Cyrus Cyaxaris gener, & Medorum & Chaldæorum totiuſque Aſiæ imperium Perſico adiunxit. Anno regni Perſici vigeſimo quarto, quo Babylon capta eſt, Iudæos Nabuchodonoſorea ſeruitute liberauit, eiſque in ſedes ſuas redeundi & templum inſtaurandi fecit poteſtatem. 1. Eſdr. 1. Ab ea liberatione ſacra Scriptura numerat annos Cyri, non ab eo tempore quo regnum Perſicum adeptus eſt. Poſt quod regnauit annos triginta. Ei ſucceſſit filius Cambyſes, ab Eſdra vocatus Artaxerxes. Sed patre etiamdum ſuperſtite bellis implicito & Dario Medo vita functo, regni habenas tenuit, & Iudæos ædificatione templi interdixit, ideoque non potuit opus extrui toto tempore Cyri, intermiſſumque iacuit vſque ad annum ſecundum regni Darii. Eſdr. c. 4. Anno ſeptimo Cambyſis, Nabonaſſaris 225, Phamenot die 17, Iulii die 17, Luna defecit dig. ſex, ☉ ♋ 18, 12. Annus fuit mundi 3500. Regnauit ab exceſſu patris annis 7. menſib. 5. Smerdes anni reliquum occupauit. Quo ſublato Darius Achæmenida Hyſtaſpis filius, equi hinnitu regnum ſortitus eſt. Cuius anno 20, Mundi 3521, Nabon. 246, Epephi die 29, Nouembr. 21, hor. 6. 20 ☽ a defecit digitis 3. Rurſus defecit ſemiſſe, anno Darii trigeſimo primo, Mundi 3532, Tybi, d. 3. April. 26. ho. 0. 30.

ante

ante mediam noctem. Quo anno pugnauit Darius infeliciter aduersus Græcos ad Marathonem. Anno regni secundo, edicto Cyri reperto imperat instaurationem Templi, quod absolutum est anno regni sexto: & in eo Pascha celebratum a reducibus, die decimoquarto primi mensis. 1. Esdr. capit. 6. Post Darium cum regnasset annos triginta sex, Xerxes imperiū suscipit. Hic exercitum hominum 3000000 in Græciam adduxit, traiecto Hellesponto, & Atho monte perfosso. Traiectum Xerxis Chronographorum permulti Solis deliquio nobilitare conantur: Herodotum laudantes, qui sic scripserit: Ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, ἀφανὴς ἦν, καὶ ἀντὶ ἡμέρης νὺξ ἐγένετο. Asseruntque Solem defecisse die April. 19. h. 1 $\frac{1}{2}$ pomerid. anno 3 Olymp. 74. Nabon. 267. Chœac d. 30. Verum Solis & Lunæ subductis agitationibus comperimus calculum astronomicum nullam eo anno in Sardium horizonte Solis defectionem proferre. Sane Chœac mensis dies 30 syzygiam apparentem exhibuit non pomeridianam, vt temere prodiderunt, sed matutinam, in ipso exortu Solis, cum Luna ab ecliptica recederet ad boream, scrup. 15. Sed ea scrupula consumta sunt a parallaxi, quę in finiente maxima semper esse solet. Tum enim habuit scrupula 44, in latitudine: a quibus ablata latitudo ☽ relinquit latitudinem apparētem scrup. 29, austrinam, æqualem fere duabus luminum semidiametris. Quare vix potuit Solis lumen mutilari parte 12. Sed nec anno proximo, Nabon. 268, in quem incidit Olympicus agon 75, nullum Sol tempore verno detrimentum a Luna ferre potuit: Quare ita Herodotus accipiendus est vt ostentum indicare voluerit, non Solis ecclipsin, nisi si Græcorum commentum fuisse dicamus, quo Barbarorum in Græciam aduentum memorabiliorem redderent. Apparet autem ex Herodoti narratione Xerxem, quo anno Sardibus mouit, eodem cum Græcis infeliciter pugnasse, & fugisse. Sardes Abydo dissitę sunt leucis Gallicis paulo plus 1[illegible]. quas minus bimestri spatio potuit exercitus minimo labore conficere. Sardibus excesserit Xerxes initio veris, siue exeunte Martio. Abydum medio Maio appulerit. Hellespontum traiecerit, copias recensuerit. A traiectu Hellesponti, quo iter ingredi Barbari cœperunt, vnum mensem triuere transeundo in Europam: tres alios dum in Atticam peruenere. Pugnatum est ad Thermopylas plenilunio Iulii, quod dies 21 eo anno dedit. Medio Septembri classis Persica profligata est. Post quam aufugit Xerxes sub tempus sementis, & Sardes repetit. Tum Peloponenses murum in Isthmo extruebant. Nam ii audito Leonidæ casu, celerrime ex omnibus vrbibus concursu facto, Isthmum intercludere aggressi sunt, quo Persas aditu prohiberent. Hic Lacedæmonii Cleombrotum Leonidæ fratrem, copiis suis præfecerunt. Qui inter sacrificandum aduersus Persam Solis defectione adeo territus est, vt copias quæ murum in Isthmo extruebant, domum reduxerit, & paucis post diebus excesserit. Hoc Solis deliquium cadit in annum Nabonass. 268. Pauni. d. 17. Octob. 2. h. 1. 16. pomerid. Annus est 440 ab epocha Christiana. Sol tenuit ♎ 4.44. defecit besse. Iam de tempore Xerxis quo Græciam ingressus est, ambigi non potest, aduersus illa duo cœli terræque testimonia, Olympiàdis 75, & solaris obscurationis. Annus est ab initio rerum 3543. Anno proximo Persarum reliquiæ deletæ sunt & fugatæ. Xerxes in Persidem se recipit vbi contemtus a suis opprimitur ab Artabano, cum regnasset annos 21. Post quem Artaxerxes Longimanus Imperator optimus regnat annos 40. Sed ante patris obitum iam Rex institutus fuerat vt ex Thucydide antea docuimus. Obiit anno 7 belli Peloponesiaci quod cœptum est anno regni ab excessu patris 35. Mundi 3592. quo anno Sol tetra caligine obductus stellarum splendori cessit, Augusti d. 3. sub horam 1. pomerid. vt supra explicatum est. Xerxes alter, Artaxerxe vita functo, regnauit diebus 45. Sogdianus mensib 7. Darius Nothus annis 19. Huius anno 12, mundi 3610, Iphiti 364, Classis Attica ad Syracusas deleta est, Nicia & Demosthene ducibus interfectis. Niciæ mentem & consilium euerterat superstitiosus deliquii Lunæ

metus, quod contigit anno ante Christum 413, Augusti d. 27, hora pomerid. $7\frac{1}{4}$. Summum caliginis, hor. 9. digit. $12\frac{1}{2}$. Plutarcho. Diodoro. Thucy. Post Nothum, Artaxerxes Memor imperium capessit. Aduersus quem Cyrus frater mouit anno regni 5, Iphiti 376, Mundi 3622. Ἀνάβασις Cyri descripta est a Xenophonte. Regnauit Memor annis 43. Sequitur Ochus, qui Regiam suorum sanguine repleuit, annis 23. Deinde Arses annis 3. Postremo Darius Codomanus, Persarum vltimus, ab Alexandro in Arbelide superatus, Calendis Octobr. anno Mundi 3692. diebus 11 post ☽æ defectum, quem exhibuit Septembris nox 20, digitorum 14, hora pomerid. 8. 50. Obscurationis initium hora 7. 10, paulo post occasum ☉, qui eo die in Oceanum mersus ho. 6. 8. Babylone: Siciliæ vero summa caligo incidit, in ho. 6. 25 exoriente Luna. quod & Plinius prodidit. Persarum regnum stetit ab obitu Cyaxaris qui post Baltassarem regno Chaldæorum potitus est, annis 204. Sed ab initio Cyri, profana historia Persarum principium statuit: vnde ad regni exitum numerat annos 229, quot fere steti. regnum Babylonium.

PERSARVM STEMMATA.

Astibaras Ctesiæ, Cyaxares Herodoto, Assuerus Tobiæ, Medorum Rex, annis 40. Cum Nabuchodonosore Niniuen excidit.

|

Apanda Ctesiæ, Astyages Herodoto, Assuerus Danieli, Medorum Rex an. 35. Huius vxor fuit —————— Ariena. — Halyattes Rex Lydorum annis 57.

Crœsus victus & captus a Cyro

Nuptialium conuentionum autor Labynetus Babylonius, qui est Nabuchodonosor.

Cyaxares Xenophonti, Darius Danieli, Assuerus Esdræ. — Mandane nupta Cambysi — Amytis vxor Spitamç, deinde Cyri

|

CYRVS Rex Pers. annis 30

Vxores CYRI:
- Cassandane. Obiit viuo Cyro.
- Amytis Astyagis filia, quæ prius nupserat Spitamæ, quem Cyrus interfecit.
- Filia Cyaxaris.

CYRI Liberi:
- Cambyses. Esdræ Artaxerxes, regnauit an. 7. m. 5. Eo vita functo Sphendadates qui & Smerdis, magus, regnum occupat mens. 7.
- Smerdis vel Tanyoxarces, occisus iussu Cambysis. In cuius locum suffectus est ei simillimus Sphendadates.
- Atossa soror & vxor Cambysis. Deinde Magi Sphendadatis, postea Darii regis.
- Alia innominata soror & vxor Cambysis, ab eo interfecta.
- Artystona quam Darius virginem duxit, regnum adeptus.

CAMBYSES patri Cyro successit. nullos reliquit liberos.

Achæmenes. — Achæmenidarum familia
Cambyses.
Cyrus.
Theispes.
Ariaramnes.
Arsames.
|

Hysta-

Hystaspes.

Artabanus.	Artaphernes. Sardium præfectus	Atarnes. — Phrataguna nupta Dario	DARIVS. Rex annis 36	Mandane. nupta Gobryæ	Alia nupta Megabyzo

Vxores DARII.

Mandane. Gobryæ f.	Atossa. Cyri f.	Artystona. Cyri filia.	Phrataguna. Atarnis fil.	Parmys. Smerdis f. Cyri neptis	Phædyma. filia Otanis quæ Smerdim magum prodidit.

DARII liberi
- Ex Mandane
  - Artobazanes
  - Ariabignes
  - Arsamenes Vtiorum dux.
- Ex Atossa
  - XERXES Rex.
  - Achæmenes, Dux Ægypti.
  - Masistes. Occisus iussu Xerxis, habuit filias: Artayntam, XERXIS amasiam. Alteram nuptam Dario Xerxis filio.
  - Hystaspes Bactriorum & Sacarum præfectus.
- Ex Phrataguna
  - Abrocomes.
  - Hyperanthes.
- Ex Artystona
  - Gobryas dux Maryandinorum, Libyum & Syrorum.
  - Arsames, Arabum & Æthiopum dux.
- Incerta matre
  - Harmamithres. præfectus equitum.
  - Titheus præfectus equitum.
  - Artozostre, nupta Mardonio.
  - Sandauca, vel Mandane. nupta Autarcto. Sandaucæ tres filii Baccho immolati sunt a Themistocle, apud Salaminem.

XERXES Darii f. Rex annis 21.

Vxor Amestris filia Otanis Herodoto, vel Onophæ, Ctesiæ. Bis septem Persarum illustrium liberos defodit viuos, ad referēdum Deo gratiam, qui sub terra esse fertur: Zelotypia furens, Masistæ leuiri vxorem, Artayntæ matrem, excarnificauit: præsectas mamillas canibus obiecit: præcidit nares, labra, linguam.

XERXIS liberi
- Achæmenes Herodoto, Achæmenides Ctesię. Præfectus Ægypti, ab Inaro Lydio interfectus Ægyptiis opem ferente.
- Darius. accusatus paternæ cædis capite plectitur dolo Artabani.
- Hystaspes.
- Thraciſtes. præfectus classi aduersus Cimonem.
- Artarius. Satrapa Babyloniorum.
- ARTOXERXES Longimanus Rex.
- Parysatis vxor Ochi, qui & Nothus, postea DARIVS dictus est.
- Amytis nupta Megabyzo.
- Rhodogune.

ARTOXERXES Xerxis f. Μακρόχειρ, Rex annis 40.

Vxor Damaspia. Concubinæ Cosmartidene. Alogune. Andia, Babyloniæ.

ARTOXERXIS liberi
- XERXES solus legitimus ex Damaspia. Patri successit diebus 45. Occisus a Secundiano.
- Secundianus ex Alogune. Fratri Xerxi interempto successit sex mensibus, Ochi perfidia in cineres coniectus.
- Arsites ex Cosmartidene, Coniectus in cineres dolo Parysatidis.
- Ochus ex Cosmartidene, Postea DARIVS NOTHVS. Ad huius præfectum Tyssaphernem profugit Alcibiades.
- Bagapæus ex Andia.
- Parysatis ex Andia.

OCHVS. DARIVS NOTHVS Longimani f. Rex an. 19.
Vxorem habuit Parysatin amitam Xerxis filiam.

Liberi OCHI.

Arsaces vel Arsaca, post ARTOXERXES. Cyrus. Artostes. Oxandras. Oxathres.

ARTOXERXES Mnemon Rex annis 43.

Natus ante regnum patris Vxorem habuit Statiram, veneno extinctam dolo Parysatidis, Pellices 360. Quarum Aspasia, prius fratri Cyro charissima.

ARTOXERXIS liberi:
- Darius Rex declaratus a patre annos natus 50. Propter Aspasiam aduersus patrem conspirauit cum fratribus 50, quos omnes pater interfecit.
- Ariarates vel Ariaspes, veneno mortem sibi consciuit dolo Ochi fratris.
- Arsames nothus, Ochi metu sibi manus intulit. {Darius, Oxyathres}
- OCHVS REX successit patri. Regiam cognatorum cæde & Principum strage repleuit.
- Atossa patris Artoxerxis vxor. Qua cum rem habuisse dicitur Ochus, viuo etiam patre.
- Amestris filia & vxor patris.
- Rhodogune nupta Oronti.
- Apame nupta Pharnabazo.

OCHVS trux & sanguinarius. veneno sublatus est a Bagoa. Regnauit annis 23.

ARSES filius OCHI successit patri annis 3. Reliquis Ochi filiis natu maioribus a Bagoa sublatis. Hunc tandem cum omni prole Bagoas extinxit.

DARIVS Arsamis fratris Ochi filius, Bagoa curante Rex a populo constitutus est. Regnauit annis 6. Ab Alexandro superatus in Arbelide, a suis interfectus est.

Excepta sunt ex Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Ctesia, Diodoro, Plutarcho, Ptolemæo, Iustino, & aliis. Quorum scripta licet prorsus consentiant cum scripturæ cœlique voluminibus, & harmonia temporum, adeo tamen oscitanter voluuntur vt Persarum historia neglecta fere iaceat, quam multum intersit Christianæ Reip. habere perspectam, propter Danielis hebdomadas, quarum initium aliunde hauriri non potest, quam ex Persarum temporibus. Quibus atram offudit caliginem Viterbiensis nugator Annius. Qui suorum mendaciorum præstigiis multorum & oculos & mentes adeo fascinauit, vt putent Persarum reges aliter a Græcis appellari: aliter ab Hebræis, Beroso, Metasthene. Fucus iam pridem a doctis retectus est. Non desunt tamen viri boni & optime de literis meriti, qui etiamdum tenentur huius præstigiatoris fascino. Quare nos operæ pretium facturos esse duximus, si istius impostoris vanitatem, ex ipsius ore patefaceremus, ne quis posthac dubitet farraginem illam totam vel Deo Lemnio vel Neptuno consecrare. Bellos igitur istos libellos quos Annius nugiuendus edidit, spurios ac suppositos esse, & ex eodem fonte haustos, arguit dictio vbique similis, eodemque sermone continuatus historiæ tenor, eadem infantia, iidemque errores in omnibus. Quorum architectus sui persæpe oblitus, pugnantia narrat, & minus consentanea. Scribit Pseudoberosus Annii, quinque libris historiam suam perduxisse ab aquarum eluuie, vsque ad Ascatadem Assyriorum regem, 18 a Nino. Quod tempus octo secula tantum complectitur. Sequitur Manethon, qui quo loco finit Berosus deflorationem suam, (agnosce verbum castrense Anniana facundia dignum) ex eo se ordiri Regum Ægyptiorum seriem profitetur. Post hos prodit personatus Metasthenes, vtrique dissentiens. Is enim Berosi reges Assyrios producit aduf-

adusque Sardanapalum, tempus seculorum quindecim complexus. Iam audis inter hos nothos dissidium. Berosus ait historiam se claudere in Ascatade. Manethon idem testificatur. Metasthenes de Berosi scriptis certior, quam ipse Berosus, asserit eum historiam prosecutum fuisse vsque ad Sardanapalum, annorum amplius 1500. Atqui Iosephus qui germana Berosi & Manethonis scripta habuit, lib. 10 Antiq. c. 12 & lib. 1. aduersus Appion. testatur Berosum conscripsisse Chaldaica tribus libris, eumque exorsum esse a temporibus Noæ, & ipsius verba de libro tertio transfert, quibus memorat res gestas Nabuchodonosoris & nepotum, Græcos vanitatis arguens, qui Babylonem a Semiramide conditam fuisse prodiderunt. Contra Berosus Viterbiensis Græcis assentiens, Semiramidem ex oppido maximam vrbem Babylonem extruxisse tradit. Tatianus Assyrius philosophus postea Christianus, Berosum Beli sacerdotem fuisse scribit, & historiam Chaldæorum tribus libris composuisse, in gratiam Antiochi eius qui tertius fuit a Seleuco. Potuit Berosus historiam continuasse ad Alexandrum vsque. Siquidem Clemens Alexandrinus in protreptico, e libro 3 Chaldaicorum commemorat Artaxerxem Mnemonem primum statuas erexisse ad colendum. Annos igitur Berosus non quinque aut pluribus, sed tribus tantum libris emensus est plusquam 2000. Iosephus prætetea ex vero Manethone reges Ægyptios recenset, & annis plusquam 900 ante Ægyptum & Danaum historiam orditur. Spurius Manethon fabularum suarum initium ducit ab Ægypto tantum. Citat Iosephus Indica Megasthenis, Annius Megasthenem transformauit in Metasthenem, & Indica in Iudicia, mira metamorphosi. In Xenophontis Æquiuocis, Homerum Thalete posteriorem facit. Thales in expeditione Cyri fuit aduersus Crœsum, & temporibus Astyagis & Halyattis Solis defectionem prædixit anno 3 Olymp 49. Homerus Olympiadas antecedit annis plus 250. Sed quis vnquam audiuit Xenophontis æquiuoca? Enimuero Viterbiensis Archilochus, Homeri synchronon se facit, annis plusquam 300 post Troianam cladem. cum Homerus floruerit annis 140 post Ilium captum. Pari impudentia nugacissimus Annius, Metasthenem suum inducit Alexandri coæuum, cuius tamen ætatis & seculi superioris ignorantissimum exhibet. In eo præter alia nugarum portenta, profert a se fabricatum Priscum Assuerum Artaxerxem, & huius duos filios Cyrum Artabanum, & Darium Longimanum, de imperio dimicantes: & eadem fere repetit in Philone, In quo potissimum fatuitatem suam expressit. Conceperat Annius nescio quid de regno Cyri, & legerat in Daniele, Darium Medum post Babylonem a Cyro captam Chaldæis imperasse. Inde falso collegit Cyrum & Darium fratres fuisse. Didicerat apud Esdram, Assuerum Cyrum Artaxerxem Darium regnasse post captiuitatem solutam. hinc stulte ratiocinatus est Artaxerxem Assuerum filium fuisse Darii. Fando etiam audierat Artaxerxis patrem ab Artabano obtruncatum fuisse, & Darii Nothi filios Cyrum & Attaxerxem de imperio contendisse. Eapropter confuse permixtis nominibus confingit Cyrum Artabanum, & Longimanum Assueri filios fuisse. Bellum a Cyro gestum aduersus Mnemonem fratrem, inscite refert ad Longimanum, auum vtriusque. Non sunt meliorisnotæ Fabius Pictor, Sempronius, Myrsilus, Cato. In summa οὐδὲν ὑγιές. Dies deficeret si insana omnia excutere pergeremus. Sed videbunt eruditi ne posthac huius præstigiatoris fascino capiantur.

9. Danielis hebdomades 70.

Persicorum temporum ignoratio maximas Danielis hebdomadibus tenebras offudit, hodieque in tanta historiarum luce caligant doctissimorum oculi. Sunt qui a capta Babylone ducant initiū: Quia dixerit Angelus, ab egressu verbi, vt rursus ædificetur Ierusalem, statutas esse 70 hebdomadas: & Cyrus edicto suo potestatē fecerit Iudæis ad sua reuertendi & extruendi templū. Horū errorē refellit interuallū a Cyro ad Christi crucē interceptū, annorū supra 560.

Alii ordiuntur a Dario Achæmenida, qui edicto Cyri Ecbatanis reperto & comprobato, iussit opus templi absolui, quod repetitum est anno eius secundo, anno sexto absolutum. At vero Cyri & Darii edicta, templi quidem ædificationem concesserunt, sed non vrbis instaurationem, in qua Angelus diserte caput hebdomadum posuit. Sunt præterea qui a Memore incipiunt, & in Vespasiano siue Tito filio, qui Ierosolymam solo æquanit, hebdomadas terminant. His similiter refragantur annorũ spatia. Nam ab edicto Artaxerxis ad Ierosolymã a Tito euersam, decurrunt anni 520: Ab initio Memoris anni tantum 470. Qui meliora sentiunt ab vrbis instauratione hebdomadas auspicantur: cuius refectio Nehemiæ concessa est ab Artaxerxe, anno regni vigesimo. Sed hic tempora Persarum rursus in discrimen vocant, & quærunt quis ille Artaxerxes fuerit, qui vrbis: quis Darius, qui templi instaurationem concesserit. Atque ex Daniele, Esdrã, Nehemia, & Esthera, seriem regum Persarum pertexunt, & perducunt ad Alexandrum vsque. Cessatum esse colligunt ab exructione templi, per annos 107. Nehemiam & Esdram vrbis & politiæ instauratores, ad Alexandri tempora peruenisse, vrbem exædificatam fuisse anno 20 Memoris, cœptam 28 Iulii, absolutam 18 Septembris, diebus 52. Templum præterea absolutum, anno Darii Nothi sexto. Eoque modo diuersa faciunt hebdomadum initia, & diuersos exitus. Et ista quidem non inanibus coniecturis, sed adeo certis rationibus collecta esse pronunciant, vt ne calculus quidem astronomicus certiorem rationem motuum cœlestium promittere possit: & eos summæ peruicaciæ damnent, qui aliter senserint. Diceres eos operi instituisse, mercedem numerasse, & diarium accepti & expensi confecisse. Illorum sane omnium diligentiam, solertiam, eruditionem laudamus, colimus, obseruamus: sententiam vero improbamus, & a peruicaciæ iudicio appellamus ad sanctissimum diuini verbi tribunal. Tantum abest vt Esdras & Nehemias ad Alexandrum peruenerint, vt ne Darium quidem Nothum attigerint. Scriptura docet anno primo Cyri Iudæos libertate donatos, in Iudæam remigrasse ad 49697. Inter primarios reducum duces, fuerunt Zorobabel, & Nehemias. 1 Esdr. c. 1. & 2. Inter sacerdotes Esdras. 2. Esdr. c. 12. Esdras igitur sacerdos, & dux Nehemias anno primo Cyri nati fuerunt annos non minus 20. Post expugnatam Babylonem Cyrus regnauit annos 6: Cambyses septem: Darius Achæmenida 36: Xerxes 20: Longimanus 40: Adde tempora Nothi, Memoris, Ochi, Codomani, annorum supra 90, conflabis annos 230. Ætas igitur Esdræ, ætas Nehemiæ, duo secula longe superauerit. Sed non minus vanum quam absurdum, quod aiunt Ierosolymam diebus 52 absolutam fuisse. Ab anno Artaxerxis 20, inquit Nehemias per annos 12, ego meique cognati victu prætorio non viximus. Nec solum hoc instaurandorum murorum opus adiuui ipse, sed neque fundum emimus, & omnes famuli mei illic aderant operi. Populus enim ipse satis opere onerabatur. Hic Nehemias palam testatur opus adiuuisse per annos 12. Non fuit igitur opus confectum diebus 52. Nehemias quidem postquam de Sanaballati epistola egit, qua illum deterrere conabatur ab opere, scribit opus absolutum fuisse die 52: qui dies ad proxima refertur nimirum ad id tempus quo Sanaballatus epistolam miserat. Ista igitur absurda merito reiicimus, & simplicem Scripturę narrationem cuicunque calculo siue cyclico siue astronomico vel ex ingenio conficto præferimus. Sed vt intelligatur qui Persarum reges templi & vrbis instaurationem iuuerint, quive prohibuerint, historiæ summam ex libris Esdræ huc adferemus. Anno primo Cyri a Babylone subacta, vt impleretur Ieremiæ vaticinium, Cyrus Iudæis potestatem fecit in Iudęam redeundi, & templum instaurandi. Ex captiuis redierunt cum Zorobabele, Iesua, Nehemia, Mardochæo, & aliis principibus, homines 49697. Anno secundo aduentus, templi ædificationem adoriuntur. Vbi multi sacerdotum & leuitarum & familiarum primarii senes, qui prius templum viderant, cum hoc templum

templum spectantibus ipsis fundaretur, flebant ingenti voce. In his Mardochęus esse potuit, qui cum Ieconia fuerat abductus, & viderat vtrunque templum. At vero aduersarii consilium dissoluerunt, & opus impediuerunt, toto tempore Cyri vsque regnum Darii. Hactenus Esdras impedimentum indicauit in genere, & sub tempore Cyri complectitur Cambysis principatum, quem consentaneum est absente patre Cyro bellis implicito, regni habenas tenuisse. Cyrus enim imperii totius orbis cupidine accensus, nunquam ab externis bellis quieuit. Esdras deinde impedimenta sigillatim explicat, hoc modo. Atque initio regni Assueri (hic est Cyaxares appellatus a Xenophonte) scripserunt aduersarii criminationem aduersus Iudæos. Igitur initium regni Assueri, est primus annus Darii Medi, idemque primus Cyri. Nam digiti in pariete scribentes, significarunt Baltassari, regnum Persis & Medis traditum fuisse. Daniel autem, qui apud Darium Medum summo in pretio fuit, Darium semper Imperatorem agnoscit, nec Cyri meminit quoad Darius fuit superstes. Esdras Cyrum nominat, quia huius virtute & auspiciis, Babylon expugnata fuerat, licet Cyrus Dario auunculo primas semper deferret. Dario vero vita functo, Daniel Cyri nomen vsurpat. Anno Cyri tertio inquit c. 9. dixisset proculdubio anno Darii tertio, nisi tum Darius fatis concessisset. Daniel porro criminatione illa audita (Erat enim a consiliis Darii Medi siue Assueri) cum animaduertisset annos 70 calamitatis ab Ieremia prænunciatæ, præteriisse, nec templi instaurationem procedere, edicto Cyri circumscripto, precibus ad Deum se conuertit, vsus ieiunio centone & puluere. Nam & Daniel & populus vniuersus, annis 70 euolutis, Babylone capta, stirpe Nabuchodonosorea extincta, restituta libertate & patria, templi præterea refectione concessa, vitam deinceps quietam & iucundam sibi pollicebantur. At breui momento hostium insultum percipiunt, & templi instaurationem impeditam. Ideoque sic apud Deum conqueritur Daniel. Propter peccata nostra maiorumque nostrorum viria, Ierosolyma tuusque populus infamis est apud omnes nostros finitimos. Spectat enim ad criminationem, quam Esdras scriptam fuisse dicit initio Assueri: quod quidem initium diserte Daniel exprimit, Anno primo Darii Assueri filii. Inter orandum aduolat Gabriel, qui septuaginta hebdomadas ei patefecit. Sequitur apud Esdram. Ac temporibus Artaxerxis, epistolam scripserunt aduersus Ierosolymitanos, cui respondit Artaxerxes, edictoque suo prohibuit ædificationem templi. Ita intermissum fuit opus, vsque ad annum secundum regni Darii. Hic Artaxerxes est Cambyses, qui Cyro successit, autore Iosepho. Omnes Persarum reges Artaxerxis nomine delectabantur. Herodotus ait Xerxem significare bellatorem: Artaxerxem debellatorem, victoriosissimum. Sic Assuerus in Esthera, vocatur Artaxerxes. Post Darium Hystaspis dicti sunt fere Darii: Darius Longimanus, Darius Nothus, Darius Memor, Darius Ochus, Darius Codomanus. Sic post Cyaxarem qui Medis & Persis imperabat, Medorum reges dicti sunt Cyaxares, siue Assueri: vt Assuerus Astyages, apud Estheram & Danielem: & Astyagis Assueri filius, Darius Medus, idemque Cyaxares. Scaliger doctissimus & vario linguarum genere instructissimus, nuper dum ista commentaremur, opus nouum edidit De emendatione temporum, eruditissimum & præstantissimum. In eo docet, Cyaxarem idiomate Persico Assuerum significare. Iam ergo nihil dubitamus, quin Darius Danielis, Cyaxares Xenophontis, idem sit Assuerus Esdræ. Sed redeamus in viam. Explicauit Esdras quomodo toto tempore Cyri fuerint impediti Iudæi, vsque ad regnum Darii Hystaspis. De quo cap. 5 sic narrationem instituit. Vaticinantibus Haggæo & Zacharia, Zorobabel & Iesua Iosedeci filius, cœperunt instaurare templum. Et anno Darii 2, Haggæus Dei iussu, Zorobabelem Iesuam reliquumq; populũ, his verbis alloquitur. Hagg. c. 2. Qui vestrum superstites viderunt ædem istam in sua gloria, cum eam nunc videtis nonne vobis videtur esse nihil? Flebant enim

senes qui prius templum viderant, vt testatur Esdras, quia huius templi structura longe aberat a Salomonici splendore & magnificentia. Eos solatur Haggæus, inquiens: Propediem erit (ait Deus) cum ego cœlum, terram, mare, siccumque commouebo, omnesque gentes, vt auide huc veniant, istamque ædem replebo gloria. Quis iam Darium ab Esdra c. 4. 5. 6. commemoratum ad Nothum referat: cum audiat Haggæum alloqui superstites, qui Salomonicum templum viderant. Annus Darii Hystaspis secundus abest a templi excidio annis 87. Ergo qui superstites erant cum Haggæi hortatu templum alterum excitaretur, poterant 90 & 100 annos exegisse: quia cum Nabuchodonosor Ierosolymam euerteret, puberes annos agebant. Annus vero Darii Nothi 2, ab excidio templi remotus est annis 185: adde pubertatis annos habebis duo secula. Darius igitur qui in Esdra, Haggæo, & Zacharia memoratur, ad Nothum spectare non potest. Sed anno Darii Hystaspis secundo, templi ædificatio cœpta est, anno eiusdem Darii 6 absoluta. Aduersariorum factionibus cessatum est ab ædificatione per annos tantum 15: Esdras porro & Nehemias templo absoluto, ad regem Persarum redierunt, quo munia sua obirent. Darius interea multis & operosis occupationibus implicatur, Babylonem quæ ab eo defecerat, Zopyri opera & fide recepit. Mouet aduersus Scythas. Inde Græcos adoritur. Rebus infeliciter gestis, vires reficit: sed mors eius consilia præuenit. Xerxes imperat, qui totus bellis initio regni incubuit. Ægyptum quæ a patre defecerat, recuperauit. Quadriennium consumsit in exercitu conscribendo, hominum 3000000. Græcos inuadit, victus fugit, & Persidem repetit, vbi reliquum vitæ turpiter & libidinose transigit: tandem a suis contemtus, obtruncatur. Succedit Artaxerxes Longimanus, inter Persarum reges mansuetudine & magnanimitate præstantissimus, cultor pietatis & iustitiæ. Huius anno sexto Esdras Babylone proficiscitur Ierosolymam, cum regiis mandatis, quibus Rex imperat Deo sacrificari, ne Regis & regnum & liberi dent pœnas. Sacerdotes templique ministros omnes, tributo liberat. Esdram iubet iudices & præsides statuere per totam Syriam, legis Dei peritos, & morte multari vel exilio, bonorumve amissione, qui Dei & Regiæ legi non paruerit. Nihil narrat historia sacra de rerum Iudaicarum statu, per annos 50 delapsos a sexto Darii ad sextum Longimani. Hostes tamen minime quieuisse constat ex Nehemia, sed Iudæis semper obstitisse vrbis ædificationem perpetuo prohibuisse, muros qui excitarentur dissipasse, portas incendisse, donec Nehemias anno Artaxerxis vicesimo suis opem tulerit ex edicto regio: & renitentibus hostibus vrbem instaurarit, per annos 12. Qua exædificata ad Regem reuersus est. Verum aliquanto post, Ierosolymam concessu regis repetit, vbi non multo post extremum diem obiisse paret. Accedebat enim ad annum 120. Siquidem annus Artaxerxis 33 abest a capta Babylone annis 97, quibus adde 20 quos iam transegerat Nehemias, conflabis 117. Potuit igitur Nehemias æquasse Mosis ętatem. Esdras non pauciores vidisse dies censendus est. Fuerunt igitur longæui Nehemias, Esdras, Mardochęus. Quos ad Darium Nothum peruenisse merito pernegamus, tantum abest vt extrema Persicæ Monarchiæ tempora viderint. In vniuersa scriptura nihil quidquam reperias a Longimano ad Alexandrum. Esdras quinque tantum reges memorat, Xerxe prætermisso, Cyrum, Assuerum, qui Cyaxares & Darius etiam dictus est, Artaxerxem qui Cambyses, Darium qui Cambysi successit, & Artaxerxem Longimanum. Sic Daniel post obitum Darii Medi, reges 4 indicat, Cyrum, Cambysem, Darium Hystaspis, & Xerxem, qui regnum Græciæ concitaturus erat. Post Xerxem reliquis omissis Alexandrum profert. Atque hic hiatus, omnium Iudæorum luminibus obstruxit. Vnde fit vt neque sabbathorum, neque Iubilęorum caput & seriem teneant: neque temporum præteritorum vllas habeant certas epochas. Hebdomadas Danielis admittunt, sed ex illis nullum fructum percipiunt. Quæ tamen illos recta duxis-

duxissent ad Messiam, si Persarum liberatorum suorum beneficia, & tempora memoriæ commendassent. Iosephus sacerdos hunc hiatum transilit tacitus, & ex ignoratione historiæ domesticæ, Persicos reges sic ordinat:

1 Cyrum: quem anno captiuitatis 70 ab excidio templi, Iudæis reditum concessisse prodidit.

2 Cambysem siue Artaxerxem, qui templi ædificationem prohibuit.

3 Darium Hystaspe natum.

4 Xerxem quem cum Longimano inscite permiscet.

5 Artaxerxem quem Assuerum inepte facit, Estheræ maritum: & confundit cum Memore. Inde præteritis Xerxe, Sogdiano, Notho, Ocho, statim ad Alexandrum pergit. Ideo Iaduam qui sub Longimano inter Iosedeci nepotes recensetur, pontificem sub Alexandro constituit. Et quæ de Sanaballato subiicit, nisi vana sunt, certe valde suspecta sunt. Sed confidenter asserimus, Sanaballatum Iosephi, non illum esse posse qui negotii plurimum exhibuit Nehemiæ, dum Ierosolyma instauraretur, quo tempore Sanaballatus filiam suam matrimonio iunxerat cum Ioiadæ filio Eliasibi, pontificis nepote, circa annum Longimani trigesimum secundum. Hic annus diuulsus est ab Alexandro annis plusquam 130. Demus Sanaballati filiam cum nuberet annos 15 fuisse natam. Sanaballatus annis non minus 20, filiam ætate superauit. Igitur cum a Dario ad Alexandrum defecit, si is ipse est, de quo scribit Iosephus, accesserat ad annos centum & sexaginta sex. Iosephus, vt videre est, cum Pontificum ordinem & successionem sibi describendam proposuisset, nec autores vllos haberet præter Esdræ libros, qui Pontifices ederent accepit quos in Esdra repetit, & ne spatium luxatum relinqueret inter Cyrum & Alexandrum, eos produxit ad Alexandrum vsque. At vero constat ex Nehemia, Iesuam & Ioacimum non multum temporis sacerdotio præfuisse. Ioacimo successit Eliasibus, Dario qui templum ædificari iussit imperante. Siquidem Nehemias cap. 12 recenset, qui fuerint leuitæ temporibus Ioachimi & Eliasibi: & inter leuitas adscriptos fuisse narrat Ioiadam, Ioannem, & Iaduam, familiarum primarios & sacerdotes, vsque ad tempus Ioannis Eliasibi filii. Ioannes igitur Eliasibo successit sub extremum Longimani tempus. Hic agnoscimus Iaduam leuitam & sacerdotem primarium imperante Dario Achæmenida. Obiit hic Darius ante principatum Alexandri annis 153. Itaque Iadua quo tempore dicitur Alexander ingressus esse Ierosolymam, superauisset annos 170. Neque Iadua censetur inter Pontifices, sed inter sacerdotes: neque successit Eliasibo, sed Ioannes: In cuius domum diuertit Esdras, cum lugeret crimen admissum in contrahendis matrimoniis cum externis nationibus. Proinde necesse est in Iosephi historia, vel alium fuisse Sanaballatum, alium Iaduam, quam qui ab Esdra memorentur: vel, quod magis suspicor, vanissima esse Iosephi commenta de Iadua & Sanaballato. Sane quotquot sunt Iudæi siue Iosephus, siue Rabbini, Cabbalistæ, Thalmudistæ, & alii quorum scripta edita sunt, cæcutiunt in Persarum temporibus. Itaq; Danielis hebdomadum neq; caput, neq; calcē agnoscere vnquam potuerunt. Nostri similiter in hebdomadum explicatione, in varias iuerunt sententias, propter ignorationē temporum Persicorum. Quæ cum iam notissima sint, & a nobis dilucide explicata, audiamus Angelū Danieli colloquentē:

1 Septuaginta hebdomades præfinitæ sunt populo tuo, & vrbi tuæ sanctæ, ad consummandum scelus, & perficienda peccata, & expiandam iniquitatem, & ad iustitiam sempiternam adducendam, & obsignandam visionem, & vngendam supremam sanctitatem.

2 Scias ergo & intelligas, Ab egressu verbi de instauranda Ierosolyma, vsque ad Christum ducem, 7 & 62 hebdomadas.

3 Et reuertetur populus, & reædificabitur platea & murus, in angustia temporum.

4 Et poſt hebdomadas 62, Chriſtus excindetur: & nihil ei.

5 Vrbem autem & templum deſtruet populus ducis venientis, & finis eius cum inundatione erit, & ad finem belli definitio deſolationum.

6 Et confirmabit fœdus multis hebdomada vna, & dimidia hebdomade faciet ceſſare ſacrificium & oblationem.

7 Et ſuper expanſionem abominationum ſtupor, & ad finem & deſtinatam conſummationem ſtillabit ſuper ſtupentem.

Hactenus Angelus cuius orationem in 7 commata partiti ſumus, vt facilior ſit eius comprehenſio. Primo diſerte definit 70 hebdomadas deſtinatas eſſe populo & vrbi, hoc eſt, ciuibus Danielis: neque enim diſiungit vrbem a populo, vt nonnulli interpretantur. Intellexerat Daniel annos 70, quos Ieremias calamitati præſcripſerat, exiiſſe, Babylone capta, & Nabuchodonoſoreis delectis. Pars populi redierat in Iudæam cum poteſtate ædificandi templi. Confeſtim reduces ab aduerſariis accuſantur, & deferuntur ad regem Aſſuerum ſiue Cyaxarem Medum, a quo Daniel triumuir conſtitutus fuerat ſuper 120 ſattapas. Daniel intellecta criminatione, ad Deum preces fundit in ieiunio ſacco & cinere. Adfuit Angelus ei ſignificans, non annos ſolum 70, ſed annorum hebdomadas 70 populo conſtituras eſſe, ad perficienda ſcelera, & oracula de Meſſia implenda, qui intra 70 hebdomadas iuſtitiam adducet. Altero commate indicat initium hebdomadum, ab eo tempore quo Rex edicto ſtatuet Ieroſolymam inſtaurandam eſſe. Quod Nehemias impetrauit anno 20 Longimani. Sed addit Angelus Chriſtum ducem venturum, hoc eſt, manifeſtatum iri, antequam 70 hebdomades expleantur. Numerat enim 7 & 62 hebdomadas ab edicto regio, quo vrbis inſtauratio permittetur, vſque ad Meſſiam. Et mihi falli videntur qui hebdomadas 7, hoc eſt, annos 49, diſiungunt ab hebdomadibus 62, quia putant cœptam fuiſſe murorum ædificationem, anno circiter 50, a populi reditu. Sed hic numerus harmoniæ temporum non congruit. Fluxerunt enim ab oratione Danielis ad annum Longimani viceſimum, quo Nehemias vrbem excitare exorſus eſt, anni pluſquam 80. Quare nihil aliud Angelus ſignificare videtur, quam poſt annorum hebdomadas 69, Chriſtum appariturum, nec expectaturum 70 hebdomadum exitum. Hebdomades autem 69 hoc eſt, anni 483, definite cadunt noſtro calculo, in annum 15 Tiberii, quo Chriſtus in Iordane ab Ioanne ablutus eſt. Tum enim Meſſias apparuit, proclamatus in cœlo, hic eſt filius meus dilectus: proclamatus in terris, Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ex eo tempore cœpit Chriſtus munus ſuum obire, ad quod ante ſecula deſtinatus fuerat. Adſciſcit diſcipulos, in nuptiis, diuinæ potentiæ ſigna exerit. mercatores eiicit e domo patris ſui. Euangelium publicat, docens completum eſſe tempus, & inſtare regnum Dei. Matth. 4. Marc. 1. Luc. 3. & Ioan. 1. Cur autem 7 & 62 hebdomadas dixerit, potius quam 9 & 60, nobis non liquet: ſic viſum eſt diuinæ ſapientiæ. ſatis eſſe debet quod annorum numerus non obſcure expreſſus eſt. Tertio commate Danielem ſolatur, & confirmat populum reuerſurum. Multi certe iam redierant, ſed multus adhuc populus Babylone reſtabat, & poſt hæc multos Eſdras ſecum duxit anno 7. Artaxerxis. Et quotidie plurimi ſedes antiquas repetebant. Diſtabat enim Babylon a Ieroſolyma Leucis noſtris circiter 250. Vrbem præterea rurſus ædificatum iri ſpondet: ſed in anguſtia temporis, quæ explicatur a Nehemia c. 4. & 6. Quarto commate ait Chriſtum poſt hebdomadas ſexaginta duas, excindendum eſſe. Hoc ita fere interpretantur vt ſeptima hebdomade vrbem refectam fuiſſe dicant, deinde poſt hebdomadas 62, ab vrbe tranſactas, Chriſtum cruci affixum fuiſſe. Sed hanc interpretationem minime quadrare temporum ordinib. docuimus, cōmate ſecundo. Hebdomades 62 æquāt annos 434, qui a Chriſti cruce retro numerati cadunt in annū 4 Memoris, diſſitū annis 40 a 32 Longimani, quo anno abſolutus fuit vrbis ambitus. Eſt igitur vbique retinen-

dus

dus numerus annorum 70 & 69. Anni 490 definiti sunt ad consummationem eorum quæ de Christo Prophetæ prædixerunt. Sed post hebdomadas 69 quæ conficiunt annos 483, Christus manifestabitur. Dixit tamen hebdomadas 62 tantum, quia prius coniunxerat 7 & 62: hic vero non repetit 7, sed ex antecedente subaudit, vt perficiantur anni 483. qui ab edicto Longimani fluxerunt ad Christi baptismum. Ea loquendi forma nostræ non est absimilis. Si quis enim annorum 1580, 1581, 1582, 1583, narrationem instituat, non putabit ei necesse esse vt exprimat integros numeros, sed primo 1580 pronunciato, deinceps edet tantum 81, 82, 83. Et qui indicaturus est annos 81, 82, 83, 84. primum tantum integrum proferet, in reliquis denarios omittet, & auditoribus satisfactum esse putabit, si dicat 81. 2. 3. 4. Ita Angelus in annis 7 & 62 posterius membrum adsumsit, omisso priore quod tamen subaudiri voluit. Quinto commate subiicit supplicium & vindictam impietatis & peruicaciæ Iudæorum. Sed hoc obiter dictum est ab Angelo, nec magis quam comma septimum spectat ad tempus hebdomadum 70. Neque enim pœna statim noxam secuta est. Absurdum est quod quidam vrgent 70 hebdomadas præstitutas esse non solum populo, sed etiam vrbi: atque inde vrbis excidium concludunt intra 70 hebdomadas. Vrbs enim euersa est a Tito, annis 552 euolutis ab edicto instaurationis. Quare non potest vrbis interitus accommodari septuagenario. Sexto commate redit ad narrationem de Christo occidendo in vltima hebdomade, non tamen absoluta, sed dimidium hebdomadis 70, finem faciet sacrificiis, & victimis, quæ vmbra fuerunt agni semel immolandi. Quod vero septimo commate addit de stupore super abominationum magnitudinem & multitudinem non pertinet ad 70 hebdomadas, sed ad vrbis euersionem & calamitates insecutas, quæ perpetuo stillabunt super Iudæorum stuporem ad finem seculorum nisi resipiscant.

Hęc nobis vera videtur esse Angeli sententia plana & dilucida, nullis ambagibus inuoluta, harmoniæ temporum ad amussim congruens. Si quis meliorem & historiæ & tempori consentaneam adferat, libenter amplectemur. Iam intelligimus Gabrielem & principium & finem hebdomadum non obscure expressisse. Ac de fine quidem nulla dubitatio esse potest, cum hebdomade postrema Christus sit excindendus: & in dimidio hebdomadis, ante exitum scilicet postremæ, leges Mosaicæ de victimis & holocaustis abrogandæ sint. Sunt autem abrogatæ veri agni Christi filii Dei immolatione. post quam nullæ deinceps a piis sacrificatæ vel oblatæ sunt victimæ. Igitur dimidium postremæ hebdomadis, morte Christi concluditur. Quem cruci affixum fuisse anno ætatis trigesimo quarto euoluto, Mundi 4055, ineunte vere, libri 808 supra demonstrauimus. Sed interualli noti hebdomadum 69½, altero extremorum dato, alterum latere non poterit. Anni enim 486, quæ 69 hebdomadas & dimidiam componunt, a Christi patibulo retro numerati, cadent procul dubio in tempus Artaxerxis Longimani. Atqui Nehemias c. 1 & 2. palam testatur anno Artaxerxis 20, regium edictum impetrasse de vrbe reficienda, & instaurandis muris. Inspiciendum igitur & disquirendum an vicesimus annus Longimani disiungatur a Christi mactatione, annis 486. Scribit Thucydides, Themistoclem qui ad Salaminem classem Xerxis profligauerat, Athenis ostraco eiectum, ad ipsum Xerxem profugisse, ac literas quibus a se collata in Xerxem beneficia commemorabat, dedisse ad Artaxerxem regnū nuper adeptum, annuumque spatium impetrasse ad Persicam linguam perdiscendam. quod & Plutarchus & Diodorus prodiderunt. Anno transacto libere cum rege egisse de subigenda Græcia. Sed quoniam mors consilium eius præuertisset, promissa Xerxi non præstitisse. Xerxem vero narrat Diodorus ab Artabano obtruncatum fuisse. anno 4 Olym 78. Themistoclem vero Athenis pulsum ostracismo Olym 77. anno 2. nec multum temporis ab ostracismo superfuisse

sed fatis concessisse antequam Xerxem in Græciam adducere potuerit. Ex his consequimur Artaxerxem viuo etiam patre, regni gubernaculis admotum fuisse, ante Themistoclis ostracismum. Igitur ante annum secundæ Olympiadis 77. Videtur quidem Plutarchus ita narrationem Thucydidis accipere, vt intelligat Artaxerxem nuper in regno patris defuncti successisse, cum Themistocles ad eum literas dedit: atque Thucydidem excusat, qui annales secutus fuerit non satis commode editos. Sane Diodorus Iustinus & alii tradunt Artaxerxem post cædem patris regno potitum esse Olympiade septuagesima nona. Sed nihil obstar quo minus Artaxerxes ante casum patris, regio nomine & diademate ornatus fuerit, regiaque munia obiuerit. Solebant reges sibi regni consortes filios adsciscere. Quod ab Hebræis ante Persarum tempora factitatum fuisse Scriptura testatur. Sed lege Persarum ab Herodoto prodita non licebat Regi in expeditionem extra regnum proficisci, nisi domi prius creato rege. Xerxes post fugam e Græcia, Pausaniæ proditoris pollicitationibus illectus, secundam in Græcos expeditionem parare decreuerat. Themistocles etiam multam ei spem iniecerat, de Græcia subigenda. Voluit igitur Artaxerxem filium præcellenti indole præditum, regem instituere siue ex animi sententia, siue Persarum lege id exigente. Proinde nobis spectanda sunt principia duo regni Longimani. Alterum quo Rex a patre institutus est: alterum quo patre occiso hæres extitit. Sic ipse Xerxes a patre Dario bellum aduersus Græcos renouante, rex fuerat declaratus: post excessum patris regnum ex hæreditate habuit. Historici regnum Longimani ordiuntur ab obitu patris. At Iudæi qui sub Persarum imperio degebant, regis adolescentis administrationem intuebantur, eumque præcipue obseruabant, quippe qui maximis ab eo & præclarissimis beneficiis ornati fuerint, quæ recitantur in libris Esdræ. Ea propter regni principium ab administratione sumserunt, atque in suos annales retulerunt. Canone quinto libri superioris, Scripturæ consuetudinem in regum temporibus enarrandis obseruauimus: vbi multi Iudæorum Israelitarumque reges, pluribus annis regnasse dicuntur quam vixerint ab excessu patrum, quia horum initium Scriptura spectauit ab eo tempore, quo patres illos in regni consortium adsciuerant. Sed enim perspicuum est ex Diodoro & Thucydide regni iam habenas tenuisse Longimanum, anno 2. Olympiad. 77. Itaque non indiget Plutarchi defensione aut excusatione Thucydides. Cum enim historia narrat Themistoclem ad Xerxem confugisse, & literas tum dedisse ad Artaxerxem regem, anno deinde in Persica lingua perdiscenda transacto, pepigisse cum Xerxe de prodenda Græcia, non obscure significat & Xerxem patrem & Artaxerxem filium reges superstites esse. Quapropter exordium regni Longimani non incommode statuemus anno vno aut & altero ante Themistoclis ostracismum: nempe anno mundi 3550, anno primo septuagesimæ septimæ Olympiadis ineunte. Eoque modo Thucydidem annales recte secutum fuisse comperiemus. Iam ab hoc principio si numeres annum Artaxerxis vicesimum, delaberis in annum Mundi 3570, dissitum ab anno quo Christus in Iordane ablutus est, annis 482: ab eo vero quo mactatus est, annis 486. Itaque ab exitu verbi, hoc est, ab edita sanctione de reædificanda & rursus habitanda Ierosolyma, ad Christum ducem, hoc est, ad annum quo Dei filius, salutis suorum ducem sese exhibuit, accitis discipulis & Euangelio palam publicato, annorum hebdomades 62 & 7, hoc est, anni 483 definite concluduntur.

Hebdomade vero 70 nondum exacta, Christus occisus est: Hebdomadumque numerus ineundus ab anno Longimani 20 secundum oraculum Angelicum, a Daniele & Nehemia patefactum.

10. Tem-

Anni Mundi	*Olympiades*	*Anni a Christo passo.*	
3535	73		
		520	
			*a
	74		
3540			
		515	
			*b
	75		
			*c
3545			
		510	
	76		
3550			
	77	505	*d
			*e
3555	78		
		500	
			*f
3560	79		
		495	
	80		
3565			
		490	
	81		
			*g
3570			
		485	

a Xerxes a patre Dario paulo ante mortem Rex institutus, anno regni primo armis Ægyptum recuperat, quæ defecerat a patre. Herod.

b Xerxe Sardibus mouente veris initio, Sol totus obscuratus est nec vsquam cœlo sereno comparuit, & creditus est sedem suam reliquisse. Herod. Annus est Epochæ Christianæ 481, dies ☿, Aprilis 19, quo Sol in ipso ortu defecit.

c Pugnatur ad Thermopylas ad Artemisium ad Salaminem, solstitio, sub tempus agonis Olympici 75. Tum Xerxes classe profligata fugit Sardes sub tempus sementis.

d Artaxerxes Rex instituitur a patre. Primus regni Artaxerxis annus.

e Anno 2. Olympiadis 77, Themistocles ostraco pulsus, Athenis, profugit ad Xerxem, literis datis ad Artaxerxem regno nuper inauguratum. Obiit Magnesiæ ad Mæandrum. Thucyd. Diodor. Plutarch.

f Xerxes obtruncatur ab Artabano. Succedit Xerxi filius Artaxerxes. Primus est annus regni Artaxerxis historicis.

g Anno 20 regni Artaxerxis, a prima inauguratione scilicet, edictum regium impetratum est de reficienda vrbe Ierusalem. Nehemia.

Hinc initium 70 HEBDOMADVM.

10. Tempora Græcorum.

Græcia non vnius imperio paruit. Athenienses, Lacedæmonii, Macedones, principem in ea dominatum obtinuerunt. Sed Macedonas, quantum ex veteri memoria repetimus, Athenienses & Lacedæmonii antiquitate longe antecellunt. A Cecrope ad Codrum imperarunt in Attica Reges 17. Horum duodecimum faciunt Demophoonta, cuius anno primo, vniuersæ historiæ consensu, Troia capta est. Constat autem ex Persarum annalibus, ad Troiam pugnatum esse Teutanio Assyriis imperante, quem narrat Ctesias apud Diodorum, auxilia Priamo postulanti misisse duce Mnemone, Tithoni Persarum præfecti filio. Et recte Eusebius confert cladem Troianam in regnum Teutanii. A Demophoontis initio ad Olympiadem primam ex temporibus Regum & Archontum colliguntur anni 405. quot ab Olympiade prima ad excidium Troiæ numerauit Ephorus. Dionysius & Diodorus addunt Ephoro 3 annos: Velleius 10. Scribit enim Romam conditam fuisse sexta Olympiade, post duos & 20 annos quam prima constituta fuerat, 437 post Troiam captam. Anni 22 ablati a 437, relinquunt 415: ab Olympiade prima ad casum Iliacum: congruentes anno Mundi 2832. Adde Velleiano vaticinio 50 annos quos e Chronologia Eusebium inique subripuisse docuimus, habebis annos 465: qui ab Iphiti agone primo in præterita subducti, cadunt in annum 24 Teutanii: Mundi 2781. Tantum labis intulit Chronologiæ, annorum 50 mutilatio, in quam inductus esse videtur Eusebius fallaci calculo Ephori, & aliorum veterum, qui temporum Troianorum ignari (nihil enim ante Cyrum certi habet historia profana) ex animi sententia & incerta opinione Troianam Epocham statuerunt, vt terminum haberent vnde suas historias ordirentur. Quorum errorem iuniores insecuti principum & magistratuum spatia dimensi sunt, ad plumbeum Lesbiorum canonem. Debuit Eusebius tueri Chronologiam sacram, cui consentit Assyria omnium vetustissima. Eusebio tamen habenda est gratia, quod in tempora Teutanii cladem Troianam contulerit: & nos certam sedem docuerit, qua constitui debeat Demophoontis imperium. Annus porro 24 Teutanii cui Troianum exitium adscribimus, abest a primo Iphiti agone annis 466: qui tamen ex principum Atheniensium temporibus, nimirum a Demophoontis initio ad annum secundum Æschyli, colliguntur tantum 404. Sed hos produxit Ephorus ad 405. Dionysius ad 408. Velleius ad 415. Nos quod historiæ veteri congruit potius amplectimur: & hiatum annorum 62, complemus interregno, quod commodiore loco non posse collocari videtur, quam post interitum Codri. Tum enim regni forma mutata est, & summa rerum Archontibus commissa, qui rationes redderent. Hoc enim interregno constituto, quod verisimile est contigisse mortuo Codro, Reges temporum suorum ordines tuebuntur, & Archontes seriem seruabunt in historia proditam. Ab Æschylo ad Democratiam quæ Olympiade 24 instituta est, certissima videtur esse temporum notatio per decennales Archontas, quibus Archontes annui successerunt. Qui deinceps temporum seriem valde mutilam & luxatam habent. sed ea supplenda est, ex Olympiadibus vsque ad Xerxis expeditionem in Græciam, qui anno primo 75 Olymp. sub ipsum agonis tempus pugnauit infeliciter mense Iulio. Et Solis defectio Cleombrotum perterruit Octobri mense, quam supra explicauimus. Quo anno Calliam Athenæ prætorem habuerunt, vt notat Diodorus. Qui deinceps ad obitum Alexandri Archontas annuos perpetua serie digessit. Eamque seriem Thucydides & Xenophon comprobant. Hic enim magistratus annuos Olympiadis 93 edit, notato etiã Lunæ defectu. Anarchiam præterea scribit incidisse in Olympiadem 94, cuius annum primum Solis lumen obscuratum, insignem reddit. Sic Thucydides bellum Peloponesiacum cœptum fuisse testatur magistratu Pythodori desinente, atque proxima æstate Solem defecisse sub meridiem stellis internitentibus. Phænomena congru-

congruunt ad vaguem ordinationi Diodori. Cuius tamen catalogum aiino vno mutilatum esse demonstramus ex Ptolemæo. Hic duas ☽æ defectiones prodidit sub magistratu Phanostrati, quæ incidunt in annum 3, Olympiadis 99. Tertiam addidit Archonte Euandro, anno 4 eiusdem Olymp. At Diodorus Phanostratum adscribit anno 2, Euandrum anno 3 Olympiadis 99. Lapsus esse videtur in Oligarchia siue Anarchia, cuius annum qui fuit primus Olympiadis 94, Athenienses non nominant: etsi Pythodorus eo anno archon creatus fuerit. sed magistratum verisimile est gerere non potuisse, repub. 30 tyrannis oppressa. Quibus grassantibus annus insequens exiit sine magistratu, vel si quis creatus est, huius nomen excidit, propter tyrannidem. Euclides itaque quem Diodorus tribuit anno secundo, restituendus est in annum tertium Olymp. 94. & archontes succedentes, anno vno posteriores collocandi: eoque modo conciliabimus Diodorum cum Phænomenis, & magistratibus a Ptolemæo notatis. Cæterum frustra Diodorus laboris & operæ multum insumsit, in magistratibus Atheniensium cum Romanis consulibus componendis. Nihil enim integrum sanumve reperias in vniuersa illa temporum Romanorum & Græcorum conciliatione, quæ tribus, quatuor, quinque, sex, septemve annis, ab harmonia nunquam non recedit. Non melior Diodoro Pausanias in temporibus ordinandis, Olympiadum & Archontum Atheniensium seriem non raro perturbat. Messenicum bellum finem habuisse scribit Olymp. 14. anno primo cum Hippomeni Archonti annus iam quartus exactus esset. At quartus Hippomenis annus debetur anno secundo Olymp. 15. Archontes annui Athenis instituti sunt anno 3 Olymp. 24. Tlesias annuo magistratu functus est anno quarto, eiusdem Olympiadis, hunc annum adscribit Pausanias quarto vigesimæ tertiæ Olympiadis. Sic Miltiadis magistratum tribuit Olympiadi 29 qui 28 debetur: ac paulo post eandem Olympiadem rite coniungit cum Archimedis magistratu. Itaque videtur Pausanias tempora excepisse ex diuersis & dissentientibus annalibus. Enimuero quas cōdidissent Olympiadas Pisæi vel Arcades, eas Elei in suos annales non referebant. appellabant autem Anolympiadas. Atque inde fortasse potuit in annalibus oriri discrepantia. Illud in Thucydide animaduersione dignum est, quod anni belli Peloponesiaci desinunt in hiemis exitu; cum Archontes annum a solstitio æstiuo, vt & Olympiades, auspicarentur. Scribit enim Thucydides bellum cœpisse, cum ex Pythodori magistratu mensis vnus tantum restaret. Tum Archidamum Spartæ regem non parum temporis contriuisse in exercitu cogendo & educendo nec non in Enoes obsidione: Qua tandem relicta, agros Atticæ incursasse, & vastasse fruges maturas: eaque æstate Solis lumen sub meridiem extinctum fuisse, stellis internitentibus. Hoc ☉ deliquium cadit in tertium diem Augusti. Solstitium iam prætererat quo Pythodorus exierat magistratu. & quo tempore Sol defecit, Euthydemus Archon Athenis fuit. Similiter Xenophon Archontas confert cum Olympiadibus. Euctemonem adscribit Olympiadi 93. Anno eiusdem Olympiadis secundo Antigenem: Calliam tertio, quo Luna defecit occidua, Octobris d. 10. Quarto Alexium. In cuius anni exitu muri longi a Lysandro ad tibiam diruti sunt. Deinde sequentem annum, inquit, in quem incidit Olympias nonagesima quarta, archonte Pythodoro, Athenienses non nominant. addit eodem anno Solem defecisse, ex quo certissimum temporis terminum statuimus. Sed Ptolemæus hanc quæstionem planissime definit. Tradit ☽am defecisse anno Nabo. 366. Thot 26. mense Possideone. Archonte Phanostrato. Annus est mundi 3641. Decemb. d. 22. h. 18. Rursus eodem Archonte mense Scirrophorione. Annus est Mundi 3643. Iunii 18. h. 7½. Tertio defecisse ☽am, Euandro Archonte, mense Possideone 2. anno Nabon. 367. Thot 16. Annus est Mundi 3642 Decemb. 11. hora 10. Hic videmus Phanostratum archonta, mense Possideone & Scirrophorione, hoc est, Decembri & Iunio: Euandrum

Phanostrati successorem mense Decembri insecuto. Ex quibus efficitur necessario Archontas aestiuo solstitio magistratum iniisse: & annos Archontum & Olympiadum eundem cursum tenuisse. Sed redeamus ad originem Atheniensium. Demophoontis initium cohaeret anno Teutanii 24. Mundi 2781. A Demophoonte ad Cecropem censentur 376. Ablati ab annis 2781, relinquunt 2405, initium Cecropis Ægyptii. Vnde colligimus Cecropem Ægypto profectum in Atticam, quo tempore Israelitae a Pharaone grauissima tyrannide opprimerentur, ante annos 25 quam Moses nasceretur. Antiquissima est igitur Atheniensium origo.

Lacedaemonii originem repetunt a Lacedaemone Iouis filio: Qui Eurotę vterino fratri & socero successit. Regionem de suo nomine Laconiam, vrbem quam condidit, vxoris Spartae nomine Spartam vocauit. quo tempore Erichthonius Vulcani filius, annis fere 100 post Cecropis aduentū in Atticam, rerum Athenis potiretur. Sed temporum seriem & filum abrupit tempus edax rerum tuque inuidiosa vetustas.

Macedones propter filium & Alexandrum, illustriores habiti sunt, ortum ducentes a Carano, Iphiteum sacrum superante annis tantum 36.

Anni Mundi	Reges Atheniensium.	
2405	1 Cecrops Ægyptius, Biformis appellatus, Rex primus annis Atticę incolas in 12 oppida coegit: Cecropiae, quam postea Athenas appellauit, regnum instituit. Populum in tribus 4 distribuit. Cecropidem, Autochthonem, Actaeam, & Paraliam. Iudicium constituit in Areopago.	50
2455	2 Cranaus, Cecropis gener, regnauit annis Tribuum nomina immutauit, Cranaidem, Atthidem, Mesogaeam, & Diacridem appellauit.	9
2464	3 Amphyction Cranao socero suo pulso regnum occupauit. Consessum Amphyctionum ad Thermopylas constituit. Regnauit annos	10
2574	4 Erichthonius Neptuni f. Amphyctione exacto regnum inuasit. Tribus 4 Diacridem, Athenaidem, Posidoniadem, & Hephestiadem appellauit. Panathenaea minora, & Canephoras virgines instituit. Eo regnante Sparta a Lacedaemone condita est. Regnauit annos	50
2524	5 Pandion Erichthonii f. Tereo Thraci, Martis filio, Procnen filiam collocauit. Hoc regnante Ceres & Dionysius in Atticam venerunt. Hic vitis, illa frumenti sationem docuit, vnde sacra vtrique instituta. Regnauit	40
2564	6 Erechtheus Pandionis f. regnū, Butes frater sacerdotiū Mineruae & Neptuni adeptus est. Ab hoc Butadae siue Eteobutadae: Ab illo Erechthidae profecti sunt. Bellum Erechtheus gessit cū Eleusiniis. Hos iuuit Eumolpus Thrax, quibus sacra Eleusiniae Cereris, Mysteria dicta tradidit. Ab eo Eumolpidae appellati sunt. Erechtheus filiam in bello pro salute ciuitatis deuouit. Maiora mysteria Cereris Eleusiniae Athenas induxit. Sacra Boedromia instituit. Forum Prytaneum erexit. Tribus 4 nominauit Agricolas, Armatos, Caprarios, Opifices. Regnauit annos	50
2614	7 Cecrops minor Erechthei f. Rex an.	40
2654	8 Pandion minor Cecropis f. Rex an. Daedalus faber insignis floruit.	25
2679	9 Ægeus Pandionis f. Rex annos	48

Andro-

Androgeo Minois Cretæ regis filio, insidiose Athenis interfecto, Athenienses bello petuntur a Minoe. Eo in bello, Ityacinthi filiæ placandi numinis causa, mactatæ sunt. Theseus ab Ægeo patre ad pœnas Minoi victori ex lege dandas, in Cretam missus, Minotaurum in Labyrintho necauit, & Minois filias Ariadnam Phædramque abduxit.

2727 10 Theseus Ægei f. Rex ann. 30

Helenam Tyndarei Spartæ regis filiam rapuit. Bellum cum Amazonibus ad Athenas gessit, earumque vnam Hippolytam sibi despondit. Haraclidas ab Eurystheo Mycenarum rege post Herculis patris obitum, Peloponeso eiectos, Athenis excepit. Athenarum vrbem auxit. Oschophoria, Metœcia, Panathenæa magna, & mysteria parua instituit. Populum in Eupatridas, Agricolas, & Opifices diuisit. Popularem Reip. statum demonstrauit.

2757 11 Menestheus Erechthei pronepos, seditione in Theseũ absentem Athenis excitata, regnum occupat, ope Tyndaridarum, quorum sororem Helenam ille rapuerat. Cum cæteris Græcis ad Ilium profectus moritur. Regnauit annos 24

2781 12 Demophoon Thesei f. Menestheo defuncto regnum paternum recuperauit. Palladium forum, & Ephetas, & Phreatrium solum instituit. Eius regni anno primo Troia capta est. Regnauit annos 33

2814 13 Oxyntes Thesei f. Rex an. 12

2826 14 Aphidas Oxyntæ f. Rex an. 1

Atheniensibus oraculum edit Iupiter Dodonæus, vt Spartanis parcerent, si quando supplices ad aras Eumenidum & in Areopagum confugissent.

2827 15 Thymœtes Oxyntæ f. nothus, Aphidante fratre interfecto, regnum occupauit. Vltimus e familia Erechthidarum. Regnauit an. 8

2835 16 Melanthus Andropompi f. Messenius Rex an. 37

Domo pulsus ab Heraclidis in Peloponesum reuersis, Athenas venit. Singulari certamine interfecit Xanthum Bœotorum ducem, quibus cum Athenienses tum bellum gerebant. Ad regnum euehitur Thymœte abdicante. Ab eo Melanthidarum familia ducta est. Apaturia sacra Athenis instituit.

2872 17 Codrus Melanthi f. R. ann. 21

Dores qui Peloponesum incolunt, Atheniensibus quod Megara condidissent bellum intulerunt. Athenienses Codro rege duce, cum se ex vaticinio quodam pro patriæ salute deuouisset, victoriam retulerunt. Spartani qui intra portas eruperant, ad aras Eumenidum se receperunt, & incolumes dimissi sunt. Primum fuit bellum cum Lacedæmoniis.

2893 Hic Interregnum annorum 62 interiiciendum esse videtur 62

ARCHONTES PERPETVI.

2955 1 Medon Codri filius vt putatur, Archon primus ann. 20

Codro a Doribus interfecto placuit Regum imperium imminuere, & referendis rationibus obnoxium reddere.

neque Reges in posterum, verùm Archontes creare. Ex quibus Medon fuit, A quo Medontidæ.

2975	2	Agastus	36
3011	3	Archippus	19
3030	4	Thersippus	41
3071	5	Phorbas	31
3102	6	Mecades	30
3132	7	Diogenetus	28
3160	8	Pheredus	19
3179	9	Ariphron	20
3199	10	Thespieus	27
3226	11	Agamenestor	20
3246	12	ÆSCHYLUS	23

Æschyli Archontis anno secundo, Iphitus Ludos Olympicos instituit in Elide. Atque ex hoc tempore, anni apud Græcos ex Olympiadibus digeri ac numerari cœpti a solstitio æstiuo, mense Hecatombæone.

3269 13 Alcmæon Æschyli f. Archon an. 2

Eo vita functo placuit Atheniensibus vt Archontes in decennium tantum obtinerent imperium.

ARCHONTES DECENNALES.

3271 14 Charops Æschyli f. primus Archon decennalis. 10

Huius anno primo Olympiadis septimæ primo Romam conditam fuisse ferunt.

3281	Æsimedes Æschyli f.	10
3291	Clidicus Æsimedæ f.	10
3301	Hippomenes	10
3311	Leocrates	10
3321	Absander	10
3331	Eryx	10

ARCHONTES ANNUI.

3341 Post Erycis magistratum, anno 3 Olymp. 24, Archontum decennalium imperio abrogato, summa rerum 9 Archontibus quotannis mandata est. Regi, Archonti, Polemarcho, & Thesmothetis 6. permissumque vt ab Archõte anni singuli nominarentur. Primus Archon annuus fuit Creon. Secundus Tlesias. Ab hoc tempore DEMOCRATIA incipit.

3402 Olymp. 39. an. 4. Draco ciuis Atheniensis, primus leges populo & democratiæ Atheniensi scripsit.

3429 Olymp. 46. anno 3. Solon Archon nouis tabulis inductis, seditionem quæ propter æs alienum excitata fuerat, sedauit, & Rempub. nouis legibus temperauit. Draconis legibus, præterquam de cæde, sublatis.

3457 Olymp. 53. an. 3. Pisistratus Athenis arce occupata, tyrannidem exercet. Anno insequenti Solon annos 80 natus, diem suum obiit.

3506 Olymp. 65. an. 4. Ostracismus institutus est.

3532 Olymp. 72 anno 2. Darii copiæ quas duce Dati in Atticam immiserat ab Atheniensibus profligantur ad Marathonem, duce Miltiade.

3542 Olymp. 74. an. 3. desinente Aprilis die 19 Xerxes mouet Sardibus cum Sol deficeret in aurora. Inde traiicit Hellespon-

pontum & Atticam inuadit, anno 4. Olymp. 74. Olymp. 75. ineunte, sub tempus Agonis Olympici pugnatur ad Thermopylas Artemisium & Salaminem. Xerxes fugit sub tempus sementis.

Iam a Xerxe ad excessum Alexandri, Archontum seriem continuam historia profert apud Diodorum.

Anni Mundi	*Olympiad.*	*ARCHONTES annui.*	*Anni Mundi*	*Olympiad.*	*ARCHONTES annui.*	
3543	75	Callias		86	Nausimachus	
		Xanrippus			Antilachides	
3545		Timosthenes			Chares	
		Adimantus	3590		Apseudes	⊙ ♋
	76	Phædo		87	Pythodorus	
		Dromoclides			Euthydemus	⊙ *def.*
		Acestorides			Apollodorus	*Augu-*
3550		Meno			Epaminondas	*sti die*
	77	Chares	3595	88	Diotimus	*3. an-*
		Praxiergus			Euclides	*no 1.*
		Demotion			Euthydemus	*belli Pe*
		Aphepsio al. Phædo			Stratocles	*lopon.*
3555	78	The genidas		89	Lysarchus	
		Lysistratus	3600		Amynias	
		Lysanias			Alcæus	
		Lysitheus			Aristo	
	79	Archidemides		90	Aristophilus	
3560		Tlepolemus			Archias	
		Conon	3605		Antiphon	
		Euippus			Euphemus	
	80	Phrasiclides		91	Aristomenetus	
		Philocles			Chabrias	
3565		Bion			Pisander	(chus
		Mnesithides	3610	☽.d.	Cleocritus. al. Clear-	
	81	Callias		92	Callias	
		Sosistratus			Theopompus	
		Aristo			Glaucippus	
3570		Lysicrates			Diocles	
	82	Chærephanes	3615	93	Euctemo	
		Antidotus			Antigenes	
		Euthydemus			Callias	☽ def.
		Pedicus			Alexius	
3575	83	Philiscus.		94	Pythodorus. Ἀναρχία.	
		Timarchides	3620		——	(⊙ deficit
		Callimachus			Euclides	
		Lysimachides			Micion	
	84	Praxiteles		95	Exænetus	
3580		Lysanias			Laches	
		Diphilus	3625		Aristocrates	
		Timocles			Ithycles	
	85	Myrrichides		96	Lysiades	
		Glaucides			Phormio	*Agesilao*
3585		Theodorus			Diophantus	⊙ *bicor-*
		Euthydemus	3630		Eubulides	*nis instar*

Anni Mundi	Olympiad.	ARCHONTES annui.	Anni Mundi	Olympiad.	ARCHONTES annui.
	97	Demoſtratus — Luna			Calliſtratus
		Philocles — viſus	3670		Diotimus
		Nicoteles — eſt.		107	Eudemus
		Demoſtratus			Ariſtodemus
3635	98	Antipater			Theſſalus
		Pyrrhio			Apollodorus
		Theodotus	3675	108	Callimachus
		Myſichides			Theophilus
	99	Dexitheus			Themiſtocles
3640		Diotrephes			Archias
		Phanoſtratus ☽ def		109	Eubulus
		Euander ☽ def.	3680		Lyciſcus
	100	Demophilus			Pythodorus
		Pytheus			So'genes
3645		Nico		110	Nicomachus
		Nauſinicus			Theophraſtus
	101	Chabrias	3685		Lyſimachides
		Chariander			Charondas
		Hippodamus		111	Phrynichus
3650		Socratides			Pythodorus. al. Py
	102	Aſteus			Euænetus (thodemus
		Alciſth nes	3690		Cteſicles
		Phraſiclides		112	Nicocrates
		Dyſnicetus			Nicerat.ª al. Aniceenus
3655	103	Lyſiſtratus			Ariſtophanes (☽ def
		Nauſigenes			Ariſtophon
		Polyzelus	3695	113	Cephiſophon
		Cephiſodorus			Euthycritus
	104	Chio			Chremes
3660		Timocrates			Anticles * — Obitus
		Chariclides		114	Soſicles * — Alexan
		Molo	3700		Ageſias — dri, cu-
	105	Nicophemus			Cephiſodorus — ius ca
		Callimedes			Philocles — dauer
3665		Euchariſtus			*Aridæus anno 3 Olym.*
		Cephiſodorus			*114, Babylone in AE*
	106	Agathocles			*gyptū magnifico ſum-*
		Elpinus			*tu deportauit.*

LACEDAEMONII.

Lacedæmoniorum tempora admodum lacera & mire deformata ſunt. Sed propter vetuſtatis memoriam ſubiecimus quæ ſequuntur.

Eurotas Laconiæ Rex —— 1 Lacedæmon Iouis filius frater vterinus, Eurotæ, eiuſdemque gener, ſucceſſit fratri, quo tempore Erichthonius rerum potiretur Athenis, circa annum Mundi 2500.

Sparta. nupſit Lacedæmoni patruo.

2 Amyclas. Oppidum Amyclas condidit in agro Laconico.

3 Argalus

4 Cynortas

5 Oebalus

vxor Gorgophone, filia Persei Argiuorum regis.

6 Hippocoon. 7 Tyndareus.

victo Tyndareo fratre, regnum suscepit.

Pulso Hippocoonte, Herculis auxilio post eum regnauit.

Atreus

Helena. Castor. Pollux.

Agamemnon. 8 Menelaus.

Rex Mycenarum.
Vxor Clitemnestra.

Helenam duxit in vxorem. Mortuis vero Tyndaridis, quod gener esset Tyndarei, regnum adeptus est.

9 Orestes

Vxor Menelai filia. Patrio Mycenarum regno pulsus, regnum Lacedæmoniorum occupauit.

10 Tisamenus Orestis f.
Pulsus est ab Heraclidis.

Hercules
Hyllus
Clodæus
Aristomachus

Cresphontes. Temenus. Aristodemus.

Eurysthenes. Procles.

Heraclidæ in Peloponesum duce Oxylo reuersi, Messenen, Argos, & Spartam, pulsis regibus, in suam potestatem redigunt. Messena pulsus Melanthus, Athenas venit, & regnum obtinuit, anno Mundi 2 8 5 1. Heraclidæ sortes duxerunt. Cresphonti Messene obtigit. Argi Temeno. Sparta filiis Aristodemi nuper defuncti. Itaque Sparta duarum familiarum principibus paruit.

Eurysthenes Rex Spartæ. an.	42	Procles Rex Spartæ, A quo Proclidæ.
Agis Eurysthenis f. R.	50	Sous Proclis fil.
A quo Agidæ dicti sunt posteri Eurysthenis.		Eurypon Soi f. A quo posteri Proclis Eurypontidæ dicti.
Echestratus Agidis f. R. an.	35	Prytanis Eurypontis f.
Leobotes Echestr. f. ann.	37	Eunomus Pritanidis f.
Doryssus Leob. f.	29	
Agesilaus Dorysti f.	17	Philodectes Charilaus Nicander regnauit annis 39. Huius annus 34 incidit in primum annum Iphiti — Lycurgus cum tutor esset Charilai leges scripsit Lacedæmoniis.
Archelaus Agesilai f.	18	
Teleclus Archelai fil.	40	
Bellum Messeniis intulit, propter virgines Lacænas in templo violatas.		Theopompus
Alcamenes Tel. f. an.	37	Nicandri f.

Bellum Messenicum, in quo pater occubuerat, persecutus est, cum Theopompo. Iurarunt Lacedæmonii se domum non reuersuros, nisi confecto bello, & remissa domum non iurata iuuentute, permissoque omnium fœminarum promiscuo concubitu, prolem eorum propagarunt, qui Partheniæ dicti, post annos 30, duce Phalanto, Tarentum in Italia occuparunt.

Agidarum tempora corrupta & mutilata esse oportet. Nam ab initio Melanthi, qui Messena pulsus Athenis imperauit, anno Mundi 2 8 5 1, ad Theo-

pompum qui Alcameni adfuit, anni 400 intercipiuntur. Iniit enim regnum Theopompus anno primo Olymp. 2. post Nicandrum cuius anno 34, primus agon celebratus est. Incidit autem secundus agon in annum Mundi 3251. Anni vero ab inauguratione Eurysthenis ad exitum Alcamenis, colliguntur tantum 305. Nulla temporum certa ratio iniri potest ex Græcorum gestis ante Persarum imperium. Sed reliqua Lacedæmoniorum Pausanias explicat lib. 3.

Anni Mundi

MACEDONES.

CARANVS Argiuus decimusſextus ab Hercule, duodecimus a Teneno (quem cum Cresphonte & Aristodemo fratribus Messenen Argos & Spartam in suam potestatem redegisse, in Lacedæmoniis diximus) nouas Apollinis oraculo sedes in Macedonia quærere iussus, cum magna Græcorum multitudine eo transmigrat. Regulos ibi dominantes debellat, & regnat annos 28. Inauguratus anno Mundi
3210 3210, ante annos 37, quam sacer agon institueretur ab Iphito. 813 ante Christianam Epocham.

3238	2	Post quem Cœnus regnat annis	12
3250	3	Tyrinnas R. an.	38
3288	4	Perdiccas 1. R.	51
3339	5	Argæus	38
3377	6	Philippus 1.	38
3415	7	Aeropus	26
3441	8	Alcetas	29
3470	9	Amyntas 1.	50

3520 10 Alexander 1. an. 43 Diues appellatus, Legatos a Megabazo missos, qui a patre Amynta peterent Dario dari terram & aquam, interfecit. Placat deinde Megabazum per Bubarem, collocata huic sorore Gygæa. Itaque Darii temporibus pacem habuit, & Xerxi se adiunxit. Græcos tamen beneuolentia prosecutus, illis Mardonii consilia retexit. Tantis opibus affluxit, vt Apollini Delphos, Ioui Elidem, statuas aureas miserit. Musicæ studiosus. Pindarum lyricum fouit.

Gygæa. nupta Bubari Persæ, Megabazi f.

Aridæus

Derdas. Pausanias. Iuuerunt Philippum contra Perdiccam 2.

3563 11 Perdiccas 2. Regnauit ann. 28. Spoliat fratres regni partibus. Hippocratem Medicum familiarissimum habuit.

Alcetas. — Alexander.

Philippus. Θαῤῥάλιος. Bellum intulit Perdiccæ fratri, a quo repulsus est. ♄

Stratonice. nupta Seuthæ Odrysarum Regi.

Vxor fuit Cleopatra: — Filius ab Archelao tutore necatus.

Concubina Simiche, fratris Alcetæ serua.

3591 12 Archelaus 1. an. 24. Alceta, & Alexandro filio sublatis, & Cleopatræ filio in puteum deiecto, regnum occupat. Coluit Euripidem

3615 13 Archelaus 2. Regnauit post

3622 14 Orestes R. occi-

patrem an. 7. | ſus ab Æropo tutore. | pidem Tragicum: Herodotum, & Hellanicum, hiſtoricos.

15 Æropus Temenida, Oreſtis tutor, quo trucidato imperauit annis 6. Pepigit fœdus cum Ageſilao Lacedæmonio.

3628 16 Pauſanias R. an. 1. pulſus eſt ab Amynta 2. — Philippus Θεῤῥάλιος. — Alexander: Arrhibæus Lynceſtarum Rex: Irrha. Aridæus.

3629 17 Amyntas 2. R. annis 24. Pauſaniam regno expulit, vxores 3 habuir: 1 Gygæam. 2 Eurydicem Illyriam. 3 Concubinam.

Archelaus. Argæus. Menelaus. A Philippo extincti ſunt. — Ptolemæus.

Eurydice Illyria Irrhæ filia liberos habuit

3653 18 Alexandrum 2. qui poſt patrem regnauit anno vno. Oppugnatus a Pauſania, defenditur ab Iphicrate. — Ptolemæū Ἀλωρίτην A — Perdiccam 3. B — Philippum 2. C — Euryonem. Hęc detegit patri, matris Eurydices inſidias, quę marito ipſius nuptura, occidendum virum, regnumque adultero tradendum ſuſceperat.

3654 19 A Ptolemæus Alorites ſub Alexandro fratre rerum ſummam adminiſtrat, deinde regnum occupat annos 3.

Philoxenus a patre datus obſes Pelopidæ Thebano.

3657 20 B Perdiccas 3. Succeſſit Alexandro fratri annis 5.

Amyntas. fuit ſub tutela Philippi patrui, & ab eo Cynæ filiæ nuptiis honoratus. Alexandro Philippi filio vitæ inſidias parat, cæde huius regnum occupaturus, quibus detectis pœnas luit.

Eurydice. A matre Cyna militaribus artibus erudita, nupſit Aridæo auunculo, Caſandrum flagitioſe cognitum, ad ſummum faſtigium euexit. Capta cum marito ab Olympiade, & mori iuſſa, laqueo vitam finiuit.

3662 21 C Philippus 2. R. an. 25. Obſes aſſeruatus a Thebanis, ad omne virtutum genus informatur apud Epaminondam. Vxores ei fuerunt:

Olympias filia Neoptolemi regis Moloſſorum ex Æacidarum genere. D	Audata Illyria. Cyna. nupta Amyntæ. Animo virili exercitum duxit. Interemta eſt a Caſandro.	Phila.	Mela. Cytalæ Thracis filia.	Cleopatra Hippoſtrati & ſororis Attali filia. E

D Ex Olympia ſuſceptus eſt.

3687 22 Alexander 3 Magnus — Cleopatra nupta Alexandro auunculo.

† regnauit annis 12½. Quo occiso cum multi eam in connubium ambirent, Antigoni iussu interficitur, Sardibus. Philippus pater in Cleopatræ nuptiis occisus est, cum inter 12 Deos incederet.

E Ex Cleopatra nati sunt

Europa

Caranus. natus paulo ante Philippi cædem. In pelui ænea ignibus accensa ad mortem cruciatus est ab Olympiade.

Concubinæ Philippo fuerunt hæ tres.

1 Arsinoe, Quæ ex Philippo prægnans traditur Lago apud quē peperit, Prolemæum Ægypti regem.

2 Philynna Saltatrix Larissæa, Ex qua

23 Aridæus Alexandri Babylone successor. Regnauit annis 6½. Reuersus in Macedoniam excarnificatur ab Olympiade. Temenidarum postremus.

3 Nicasipolis Pheræa Iasonis tyranni soror, Ex qua

Thessalonice nupta Casandro. Ab Antipatro interfecta.

3699

† Alexander magnus. Coniuges habuit 4.

Barsinen —— Rhoxanen —— Parysatida —— Statyram

Artabazi filiam. Oxyartæ f. Ochi filiam. Darii Codomani filiam.

Hercules. anno ætatis 17, perfidiose trucidatur a Polysperchonte, dolis Casandri.

Alexander. postumus captus a Casandro cum auia & matre, veneno necatur.

Ex 365 Alexandri concubinis hæ memorantur:

- Pancasta.
- Thais Attica, quæ postea nupsit Ptolemæo Lagi f.
- Campaspe, quam concessit Apelli Alexander, a quo solo pingi voluit, vt fingi a Lysippo.
- Cleophis, Regina Mezagarum: Ex qua susceptus Alexander Indorum Rex.
- Thalestris, Amazonum Regina.

Alexandrum in lucem editum fuisse ferunt, Olympiade 106 ineunte, Hecatombæonis die 6: quo die templum Dianæ Ephesi conflagrauit, & Philippus nuntium accepit victoriæ Olympicæ. Excessit Olymp. 114. Plutarchus ex diariis excepit interiisse 28 die Delii, hoc est, sub exitum Iulii mensis, quod Iustino congruit, qui mensem vnum supra annos integros vixisse prodidit. sed vitæ tribuit annos 33. quod peccatum ex vitiosa annalium interpretatione manauit: In quibus cum relatum esset, anno ætatis 33 excessisse, putarunt exegisse annos 33, cum supra annos 32, mensem tantum superuixerit. Itaque obitus Alexandri temporis meta certissima est. Ad quam numerata a Nabonassare Prolemæus, annos 424 Ægyptios, tum desinentes in 11 Nouemb. Annus est ab initio rerum 3699. Ab inauguratione Carani regni Macedoniæ fundatoris 490. Ante Christianam Epocham, 324. Daniel Prophetarum summus capite vndecimo vaticinatus est, Alexandri imperium ad suos hæredes minime peruenturum: sed in regna quatuor distractum iri. Ac in plura quidem dissectum est, sed quatuor Mundi plagas Propheta respexit, & regna præcipua fuere quatuor: Syriacum, Asiaticum, Macedonicum, Ægyptium. Syriam tenuit Seleucus: Asiam Antigonus: Macedoniam Antipater: Ptolemæus Ægyptum. Seleucidarum &

Lagi

Lagidarum siue Ptolemæorum tempora seriem perpetuam seruant, quam libro primo digessimus. Aliorum Alexandri successorum tempora, ex rebus gestis prope coniectari licet, cum inter Macedonas, Seleucidas atque Lagidas, bella perpetuo fuerint, quoad eos Romanorum potentia domuerit. Sane Macedonum exitium non minus quam Alexandri exploratum est. Quorum dominatum Perseus terminauit. Cuius cladem Lunæ obscuratio nobilem reddidit: quæ valde atra conspecta est, in castris L. Pauli Æmilii ad Pydnam Macedoniæ, ea nocte quam pugna secuta est, qua Perseus ab Æmilio superatus & captus est, anno VC 586, Mundi 3855, ante Christianã metã 168, Iunii die vigesima prima, feria secunda, ☽ ho. 8 24. post merid. defecit dig. 15. Liuius tamen pugnam adscribit anno VC 586, prid. Non. Septembr. Sed Liuius aliud vrbis principium secutus est, quam marmora capitolina edant, & anni modo vtitur a Numa ex Magiæ superstitione aduersus cœli omniumque gentium iura stulte ordinati. Tempus ab Alexandri interitu ad Persei casum, annorum est centum quinquaginta sex.

ANTIPATRI MACEDONIS FAMILIA.

Iolaus siue Iulius Macedo ex vrbe Paliura

- Antipater.
  Militauit Philippo aduersus Athenienses. Ab Alexandro Græciæ & Macedoniæ præpositus, easdem retinuit post obitum Alexandri, Athenienses ad Cranonem vicit, & præsidio coercuit, deiectis oratoribus Demosthene & Hyperide: hũc iugulauit, execta prius lingua: illum mortem sibi veneno adferre coegit, Eurydicen Reginam Aridæi vxorem res nouas molientem repressit. Obiit anno sexto ab Alexandri excessu, Olympiade centesima decimaquinta, anno secundo, Aristotelis fuit discipulus. Epistolas & historias conscripsit. Quæ huius fuerit vxor ignoratur. ✝
- Casander.
  Huius filia Antigone. Ex qua Berenice patre incerto. Nupsit Berenice Philippo cuidam Macedoni, Deinde Ptolemæo Lagi f. Peperit Philippo Magam Cyrenarum regem, & Antigonen, nuptam Pyrrho Æacidæ. Ptolemæo vero enixa est, Ptol. Philadelphum.

Antipatri Iolao nati liberi

- Casander.
  Cariæ satrapiæ præfectus a Perdicca, patris eam beneficio retinet, & Tribunus adiungitur Antigono. In Alexandri domum odium effudit, Olympiadem interfecit. Alexandrum postumum veneno sustulit. In Herculis necem Polyspercontem induxit. Atque ita Philippi posteritate deleta, Macedoniam sibi vindicauit. Thebas ab Alexandro deletas instaurauit. Periit intercute. Regnauit an. 18. ✝
- Phila.
  Nupta Cratero: Deinde Demetrio Poliorcetæ. Eximia virtute fœmina prædita. Cum Demetrium regno Macedoniæ spoliatum militum defectione aspicere non sustineret, hausto veneno vitam sibi eripuit.
- Alexarchus.
  Condidit Vranopolim, & nouum Idioma introducere conatus est.
- Philippus.
  Iuuit necem Alexandri magni. Æacidem Molossum acie victum occidit, & Ætolos debellauit.

Iolaus.
Pincernarum princeps apud Alexandrum, quem necasse creditus est, consilio & iussu patris.
Eurydice.
Nupta Ptolemæo, Lagi f.
Nicæa.
Nupta Lysimacho, Nicææ Bithyniæ vrbi de se nomen reliquit, quæ Antigona antea vocabatur.
Plistarchus.
Præfectus equitatui & militi conductitio. Infelix equestri & nauali certamine.
Nicanor.
Occisus ab Olympiade.
Agathon.
A Casandro datus obses Antigono.

♣ Casander Cariæ Satrapa Antipatri filius, vxorem habuit Thessalonicam, Philippi Amyntæ notham. Ex qua ei nati sunt

Philippus. Patri successit in regno sed mox tabe interiit Olymp. 120.

Antipater. Regnum diuidit cum Alexandro fratre. Et matrem perosus, quod plus ei quam sibi beneuolentiæ impertiret, sua eam manu obtruncat. Idcirco bello ab Alexandro fratre petitus, confugit ad Lysimachum socerum, cuius filiam Eurydicen duxerat. Inde iussu Lysimachi interimitur.

Alexander. Matris cædem vindicaturus, euocat in Macedoniam Pyrrhum, & Demetrium. Hunc cū tollere studeret, ab eo trucidatur, arrepto Macedoniæ regno. A quo pulsus est a Lysimacho & Pyrrho anno Mundi 3732.

ANTIGONI FAMILIA, QVAE POSTREMA in Macedonia regnauit.

Philippus Macedo e Temenidarum genere: Cuius maiores ignorantur, coniugem habuit, quam prius duxerat Periander.

Antigonus. μονόφθαλμος dictus & Cyclops. Sub Polysperche primum stipendia fecit, & latrocinia exercuit. Postea duxit ordines sub Philippo & Alexandro. Phrygiæ præpositus, inito fœdere cum Antipatro Cratero & Ptolemæo aduersus Perdiccam, hoc a suis iugulato in Ægypto, summum regiarum copiarum obtinuit imperium, & Eumenem Argyraspidum proditione captum occidit: Inde Argyraspidum perfidiam vltus omnium internecione. Primus ex Alexandri ducibus Rex salutatus est. Bello iaculis confossus interiit, cum solus monarchia potiri vellet, anno quarto, Olymp. 119 natus annos 80. Vxor ei fuit Stratonice, Corrhæi filia, ex qua nati sunt

Demetrius.
Ptolemæus datus est obses Eumeni ab Antigono patruo, a quo defecit ad Casandrum & Ptolemæum. Ab hoc cicutam bibere compulsus est.
Dioscorides præpositus classi ab Antigono.

Marsyas. Periandri filius frater vterinus Antigoni & Demetrii.

Deme-

Demetrius
πολιορκητής

Patrem iuuit aduersus Ptolemæum, quem prœlio nauali vicit ad Cyprum. Græciam seruitute liberauit. Cum Seleuco affinitatem contraxit. Alexandrum Casandri f. sibi insidias molientem occidit. & regnum Macedonicum ad se transtulit. Inuasurus Asiam vt paterna regna recuperaret, imparatus adhuc opprimitur a Pyrrho, & Lysimacho, anno 4 Olymp. 122. & aliquanto post coactus est se dedere Seleuco genero suo, a quo triennium asseruatus est captiuus ad mortem vsque.

Philippus

A patre missus in Hellespontum vt contra Phœnicem Ptolemæi patruelis ducem bellum gereret mature obiit in Phœnicia.

Conivges Poliorcetæ.

Phila — Antigonus Gonatas. Patrem captum a Seleuco liberare omni studio seque obside conatus est. Reiectus, pacem cum Antiocho Seleuci filio confirmat & Macedonia recepta regnat annis 36. — Stratonice. Nupta Seleuco Nicanori, ab Antiocho priuigno adamata.

Illyria quædam ἀνώνυμος — Demetrius tenuis.

Ptolemais Ptolemæi f. — Demetrius Rex Cyrenarum. Euocatus Cyrenen ad connubium Berenices Magæ regis f. interficitur in Arsinoes reginæ concubitu, sponsa percussores ei immittente.

Deidamia Pyrrhi f. — Alexander

Eurydice proneptis Miltiadis — Chorrabus

Concvbinæ Poliorcetæ.

Lamia Cleanoris f. tibicina. — Phila.

Lamia Atheniensis

Demo Mania

Antigoni Gonatæ

Coniunx. Phila — Demetrius 2. Recuperauit Macedoniam ab Alexandro Epirota patri ademtam, a cuius obitu regno potitus est annis 10

Coniuges duæ

Nicæa. filia Antiochi Dei Syriæ regis.

Phthia. Alexandri Epirotæ filia Pyrrhi neptis — Philippus Antigoni tuto-

Concubina Damo — Alcyoneus. Adiuuit Argiuos contra Pyrrhum, cuius caput ad patrem attulit: qua de re grauissime obiurgatus est a patre

Antigonus. Tutor, Δώσων, Ἐπίτροπος, cognominatus.

Echecrates. — Antigonus Edocet Philippum de Persei

ris obitu regnum recepit, cui præfuit annis quadraginta duobus. Fœdus iniit cum Annibale. Demetrii Pharii hortatu Ætolos lacessit, & Romanorum, quos Ætoli sibi adiunxerant bellum attrahit. Athenienses ab Arato post Demetrii secundi obitum liberatos Macedonum dominatu latrociniis infestat. Hi Romanos accersunt, a quibus victus, Græcorum ciuitatibus multatur, quas in Asia vel Europa tenu.sset: præterea & talentis 1000. Quæ pecunia ei remissa est T. Quinctii suasu, cuius opera & societatem cum Romanis & Demetrii filii qui obses datus erat reditum impetrauit. Inde cum Romanis aduersus Antiochum magnum pugnat. Post odio contra eos concepto, bellum inferre parantem, mors occupat: Persei scelere interturbatum, a quo Demetrium filium falso accusatum necari iusserat. In leuissimis ducebat noxis, hominem veneno tollere. Rex Citiorum nominatur, vt & Perseus filius, lib. 1. Machab. c. 8.

Philippo impuberi tutor datus, moderatione sua Rex Macedoniæ creatur. regnatque annis 15. Nam Philippi matrem duxerat vxorem. Cleomenem Lacedæmoniorum regem accitus ab Arato Sicyonio, Græcia expulit. Spartam in potestatem suam redeg.t. & Lacedæmoniis leges ac Rempublicam reddit. Inde regressus in Macedoniam, Barbaros, qui eam interim depopulati fuerant, ex improuiso adortos expellit.

in Demetrium insidiis. Idem regni hæres destinatus a Perseo nefarie occiditur.

Philippi liberi

Perseus.
Parricidio & fraude regnum adeptus, regnauit annis 10. Coniugem sua manu iugulauit. Victus est a L. Æmilio Paulo anno ab Alexādri interitu 156, Mundi 3855, Iunii die 22. Captiuus Romam in triumphum abductus est vna cum tribus liberis,

Philippo. qui in carcere periit.

Alexandro. Hic tornandi artificium didicit & Romanis literis imbutus magistratibus se scriptorem solertem & gratiosum præbuit.

Filia. quę obiit in carcere.

Demetrius.
Obses Romæ datus a patre. Vnde reuersus a Perseo fratre veneno tollitur.

Filia innominata. nupta Brusiæ regi Bithyniæ

PERTINET LYSIMACHVS AD MACEDONIÆ regnum, Cuius hæc familia est

Agathocles Pellæus

Lysimachus
Custos corporis Alexandri. Leonem quo cum in cauea fuerat inclusus arrepta lingua exanimat. Præpositus est Thraciæ post obitum Alexandri, Belli societatem iniit cum Casandro aduersus Antigonum, huiusque exemplo regium nomen sibi vendicat. Demetrium Macedoniæ regno expellit, Pyrrho & Antigono Gonata deuictis, quo potitur annis 5. Cū Seleuco cōgressus magna clade accepta

Philippus
Alexandrum comitatus ad Indicam expeditionem cum a suis desertus esset Alexander in Naura regione fortiter defendit aduersus Barbaros viribus deficientibus, manibus regis exceptus extinguitur.

accepta in prœlio occumbit natus annos 74. Olymp. 124. Tum Seleucus Macedoniæ regnum occupat. Eo per insidias interfecto Ptolemæus Ceraunus Macedoniam inuadit an. 2. Olymp. 124.

Conivges Lysimachi.

Mecrida				Arsinoe Ptolemæi f.			Amastris Oxyartis filia fratris Darii Codomani.
Agathocles extinctus veneno dolo Arsinoes duxit Lysandrum Ptolemæi Lagi filiam.	Alexander territus crudelitate patris profugit ad Seleucum.	Arsinoe nupta Ptolemæo Philadelpho.	Eurydice nupta Antipatro Casandri filio.	Ptolemæus	Lysimachus	Philippus	
				Interfecti sunt a Ptolemęo Ceraunο in oculis matris Arsinoes quam frater Ceraunus in vxorem paulo ante duxerat.			

Et Pyrrhus regno Macedoniæ potitus est mensib. 7.

Pyrrhi Epirotæ Genvs.

Hercules genuit Hyllum, hic Clodeum, Clodeus Anassam, quam Neoptolemus, qui & Pyrrhus, id est, Rufus dictus est, Achillis filius duxit in vxorem. Molossis imperauit. Interiit Orestis insidiis.

Pyrrho nati sunt ex Anassa

Piales Patri successit	Pyrrhus	Filiæ aliquot

Et inde per ordinem Regnum ad Tharrytam descendit decimum quintum ab Achille. Primus Gręcis moribus & literis imbutus humanis legibus vrbes composuit cum primi illi reges barbari & ignobiles fuerint.

Tharrytas, Alcetas, Arybas } Thesprotis & Molossis imperarunt.

Senatum & annuos magistratus instituit, & Reipublicæ formam primus composuit. Vxor ei fuit Troias, Ex qua suscepti sunt

Neoptolemus	Alexander	Æacides
Olympias nupta Philippo	Post Neoptolemum regnum Epiri tenuit bello in Italia gesto interiit in Brutiis.	Post Alexandri fatum regno potitus est. Cum patriam bellis attriuisset in ciuium offensam incurrit, & ab iis in exilium actus est. Coniunx ei fuit Phthia ♀
Alexander Magnus		

♂ Æacides

Phthia coniunx

Pyrrhus	Deidamia	Troias
Bimulus, cum pater a Molossis regno pulsus est, furtim subtract⁹	Alexandro Roxanæ f. desponsata, deinde nupta Demetrio Poliocretæ	

ad Glaucum Illyriæ regem defertur. A quo educatus eſt & annum agens 12 in regnum reſtitutus. vnde a ſuis eiectus cum annorum eſſet 17; ad Demetrium Leuirum conceſſit. A quo datus obſes Ptolemæo, in Ægypto, Berenices gratiam ſibi conciliauit: eiuſque filiam Antigonen, quam ex Philippo ſuſceperat, antequam vxor Ptolemæi fieret, in matrimonium duxit. Poſtea Demetrium Macedoniæ regno ſpoliauit. Quo mox exutus, in Epirum ſe recepit. Inde a Tarentinis accitus aduerſus Romanos bellum geſſit per ſexennium, eoſque primus elephantis terruit. Ab iis nihilominus victus eſt anno Mundi 3478 ab Alexandri obitu 49. Siciliæ Rex a Siculis appellatus eſt. Sed iis non multo poſt deficientibus in Epirum rediit & Macedoniæ regnum rurſus inuadit Antigono pulſo. In Spartanos deinde mouet: In quorum expugnatione Ptolemæum filium amiſit. Ipſe mox dum Antigonum Argis clauſum expugnat ſaxo de muris a muliere iactato opprimitur.

Coniuges ei fuerunt.

Antigone Philippi & Berenices filia. Ex qua	Filia Autoleontis Pannoniæ regis	Filia Ptolemæi Cerauni	Bircenna Bardylli Illyriorum regis filia	Lanaſſa. Agathoclis Syracuſarum regis filia, quæ relicto Pyrrho quod barbaris mulieribus quam ſibi addictior eſſet Demetrio ſe connubio iunxit ſuſceptis iam ex Pyrrho duobus liberis.

Ptolemæus Regni cuſtos relictus annos natus tantum 15 interim dum pater Tarentinis adeſſet. In oppugnatione Spartæ interiit.

Helenus cui Siciliæ regnũ a Pyrrho deſtinatum.

Alexandro — Hic Locris relictus eſt dum pater Siciliam præſidio munit quæ ei ſe dediderat. Poſtea Italiæ regnum ei deſtinatum a patre. Vxor ei fuit Olympias ſoror ex qua ſuſcepti

Olympiade — Quam frater Alexander in vxorem duxit, quo amiſſo ad Demetrium Gonatæ f. decurrit, quem regno Macedoniæ Pyrrhus expulerat.

Pyrrhus. patri ſucceſſit.	Ptolemæus. ſucceſſit in locum fratris.	Phthia. nupta Demetrio Gonatæ f.	Nereis. nupta Geloni Syracuſio Hieronis f.	Laodamia. Interfecta eſt concurſu populi cum Ætoli Epirum diriperent.

Phthia → Philippus → Perſeus.

Macedonum reges ex ordine per ſua tempora hoc modo ſuccedunt. Antipater obiit anno ſexto ab Alexandri exceſſu. Poſt eum Caſander Macedoniam tenuit annis 18. Antipater & Alexander Caſandri filii, annis 4. Demetrius annis 6. Pyrrhus menſib. 7. Lyſimachus annis 5. Ptol. Ceraunus an. 1. Meleager menſ. 2. Antipater dies 45. Soſthenes annis 2. Antigonus Gonatas cadit in annum Mundi 3743. Regnauit ann. 36. Demetrius 10. Antigonus Tutor 15. Philippus

lippus 42. Perseus anno regni 10, Mundi 3855, captus est a Romanis, post Lunæ defectum.

STEMMA SELEVCIDARVM, QVI SYRIAE REGNO potiti sunt post Alexandri fatum.

Antiochus vir inter Philippi duces clarissimus
Coniunx Laodice

Seleucus Nicanor Syriæ Rex annis 22
Post obitum Alexandri Syriam obtinuit.
Antiochiam condidit & campos vrbi vicinos Apollini dicauit in originis argumentum quod eum mater ex Apollinis concubitu concepisse diceret. Babyloniam cepit. Bactrianos expugnauit. Transitum in Indiam fecit, quæ defecerat, & cum Sandracotto, qui Indiam possidebat, pace facta compositisque in Oriente rebus, in bellum Antigoni descendit, quo Antigonus occiditur, eiusque filius Demetrius in fugam vertitur. Postremo Lysimachum prœlio victum interemit. Ipse post septem admodum menses, a Ptolemæo Ceraunno cuius sororem Arsinoen Lysimachus in matrimonium habuerat, per insidias occisus, annos emensus supra 77. Cuius coniuges duæ memorantur.

Apame Persis. Ex qua

Antiochus Soter Syriæ Rex an. 29. Stratonicen nouercam deperiit, eamque pater in vxorem ei concessit. Ex qua

Apame nupta Magæ Berenices filio.

Stratonice filia Demetrii & Philæ a priuigno adamata.

Antiochus Deus Rex ann. 15.
Huius vxores

Laodice

Berenice. Vtraque Philadelphi Ægyptii filiæ. Laodice zelotypia accensa, Berenicen huiusque filium necauit & Antiochum veneno sustulit. Ipsa mox in facinoris vindictam a patre necata.

ANTIOCHI ET LAODICES LIBERI.

Seleucus Callinicus. Syriæ R. an. 10. Huic magnam regni partem eripuit Euergetes, quam recuperauit auxilio Hieracis fratris. Vxor ignorata.

Antiochus Hierax. Fratrem iuuit aduersus Ptolemæum Euergetem.

Nicæa. nupta Demetrio Gonatæ filio.

Seleucus Ceraunius R. annis 2. Veneno a suis sublatus est.

Antiochus magnus R. an. 36. Successit fratri. Victus est a Romanis, pax facta ea lege vt in præsens 500 talenta Euboica penderet 2500 postquam Senatus pactiones comprobasset & 9500 in annis 12. Vxor ignora est.

ANTIOCHI MAGNI LIBERI

Seleucus Philopator. R. annis 12. Occisus est ab Heliodoro.

Demetrius Soter Rex annis 9. Obses Romam a patre missus in locum Antiochi Epiphanis, quem Seleuco Senatus concessit. Epiphane mortuo Demetrius cum Senatus ei reditum negaret, clam effugit. Reuersus regnum occupat, Antiocho Eupatore & Lysia interfectis. Regno pulsus ab Alexandro, interiit.

Antiochus Epiphanes R. an. 11. interfecto Seleuco impubes adhuc Rex constitutus est. Obses missus Romam a patre. Post Seleucum regno potitus est. Bellum intulit Phelometori Ægyptio, cuius regno specie tutelæ inhiabat. Iussus est a Popilio Romano Ægypto excedere. Ierosolymam deprædatus, templum profanauit. Diris cruciatibus oppressus interiit anno Seleucidarum 149.

Laodiceus

Syra quæ & Cleopatra nupta Ptol. Epiphani

Philometor. Euergetes.

Antiochia nupta Ariarathæ Cappadocum Regi

Alia filia oblata in vxorem Eumeni Pergami Regi

Huius liberi

Antiochus Sedetes. Soter. Rex annis 7. Capto a Parthis Demetrio fratre, Cleopatram Demetrii vxorem matrimonio sibi iungit. Tryphonem occidit, qui Antiocho Alexandri filio trucidato regnum sibi vendicarat. Demetrium a Parthis recuperat. Postremo a Parthis superatus manus sibi intulit. Anno regni sui quatro Olymp. 162, obsedit Ierosolymam, cum Hyrcano pacem fecit 500 talentis acceptis. Mortuo Antiocho Demetrius restitutus cum in Ægypto Cleopatra socru suadente bellum inferre parat, Syriæ ciuitates ab eo deficiunt, earumque precibus Physcon Alexandrum Zebinam negotiatoris Alexandrini filium regno præficit.

Demetrius Nicanor. Rex annis 8. Regno potitus est anno Seleucidarum 167. Huic Ptol. Philometor. Cleopatram filiam Alexandro ereptam dedit in vxorem. Captus a Parthis Demetrius, Rhodogunen Parthorum regis sororem in vxorem duxit. Tum Cleopatra Antiochum mariti fratrem, ad regnum & nuptias pellicit. Demetrius tandem a Parthis, fratris auxilio liberatus, regnum recepit post fratris mortem annis 4. Sed post a Cleopatra, propter Rhodogunen zelotypa, eiectus est & captus ab hostibus interficitur.

Antiochi Epiphanis liberi

Antiochus Eupator Rex annis 3. Nouennis cum pater obiret. Educatus a Lysia, vterque interfectus a Demetrio Sotere.

Alexander Veles dictus, Nothus Rex an. 5. Demetrium Soterem regno expulit. In de Cleopatram Philometoris Ægyptii filiam duxit. Ex qua susceptus

Antiochus, a Diodoto Tryphone in regem euectus, quo post annum regni 4 interfecto Tryphon regnum inuadit annis tribus.

Cleopatræ liberi

Cleopatra Philometoris Filia nupsit tribus:

1 Alexandro Antiochi Epiphanis f. notho, Ex quo susceptus

2 Demetrio Nicanori, cui edidit

3 Antiocho Soteri ex quo natus est

Antio-

Antiochus a Triphone occisus

Seleucum a matre interfectum, quod ea inconsulta regnum occupasset.

Antiochum Grypum. Hic Zebinam victum occidit. Matrem venenum quod illa ei parauerat bibere coegit. Regno pulsus est a Cyziceno. Occisus Heracleonis insidiis, natus annos 45, cum regnasset annis 12. Lunæ maritus haberi voluit.

Antiochus Cyzicenus. R. an. 18. Insidiis Grypi reiectis eum regno expulit. Occisus est a Seleuco Grypi filio. Lunam in vxorem se habere prædicabat.

Seleucus. patri successit an. 3. Cyzicenum regno vitaque priuauit, quibus mox & ipse priuatus est. A populo in Cilicia exustus propter morum truculentiam & atrocitatem. Tres hi fratres e Gryphina suscepti sunt, Philometoris & Cleopatræ filia.

Antioch⁹. Post mortem Seleuci bellum intulit Eusebio, a quo vita & regno spoliatus est.

Philippus. successit Antiocho fratri.

Antiochus Dionysius bello occubuit aduersus Arabas, post cuius excessum Aretas Syriæ inferioris regnum inuadit a Damascenis accitus odio Ptolemæi Mennei.

Philippus victo Demetrio fratre Antiochiam se recepit, vbi Rex Syriç factus est

Demetrius Eucærus captus est a Philippo fratre, & ad Mithridatem Parthorum regem missus interiit honorifice habitus.

Antiochus Eusebius Lunæ maritus vt pater. Seleucum patris interfectorem Syria expulit. Huius consensu Syria vniuersa Tigranis imperio cessit annis 18. Qui rex Regum appellari voluit. Eo regnante Syria tranquillissima fuit, adeo nihilominus terræ motu vastata, vt centum septuaginta hominum millia & multæ vrbes perierint prodigio rerum mutationes indicante. Tigrane a Lucullo victo, Eusebius ab eodem Lucullo in regnum accitus, a Pompeio postea reiectus est. Itaque Syria in prouinciæ formam redacta est.

STEMMA LAGIDARVM QVI AEGYPTVM tenuerunt.

Lagus

Arsinoen a Philippo vterum ferentem in vxorem duxit. Ex qua susceptus est

Ptolemæus Magnus, Soter etiam appellatus, filius quidem Philippi, verbo tamen Lagi putatus est a Macedonibus. Alexandrum comitatus est, Perdiccam in Ægyptum inuadentem expulit, Seleucum Antigoni filium ab Antigono electum in fidem recepit. Et per Magam filium Berenices coniugis, Cyrenen recepit, quæ ab eo defecerat.

Vxores ei fuerunt

Thais Alexandri concubina

Eurydice Antipatri filia. Ex qua

Berenice Quam Eurydices comitem Antipater in Ægyptum miserat, Huius amore captus Ptolemæus cum ex Eurydice liberos iam

Ptolemæus Ceraunus Antigono pul

* Innominatus occisus a

Arsinoe nupta Lysima-

Lysandra nupta Agathocli

Ptolemais nupta Demetrio

so regnum Macedoniæ occupat pacem cum Antiocho fecit. A Gallis in Macedoniam Belgio duce irruentibus vita & regno priuatur. | Philadelpho | cho, Deinde Ptolemæo fratri a quo liberis & fortunis perfidiose spoliata est. | Lysimachi filio | Poliorcetæ | suscepisset. filios quoque ex Berenice sustulit. Berenices comam Conon in astra retulit. Nupserat antea Philippo cuidam Macedoni. Ex quo suscepti

Huius vxores

* Innominata
Ex qua filiam suscepit Pyrrho Epirotæ nuptui traditam.

Arsinoes soror
quæ prius Lysimacho nupserat.

Magas
cuius coniunx Apame Antiochi filia

Antigona
nupta Pyrrho Epirotæ

Ptolemæi & Berenices liberi

Philadelphus
Soter dictus a Rhodiis. Athenienses iuuit aduersus Antigonum & Macedonas. Interpretes 70 coegit, qui sacra volumina in Græcum sermonem verterunt. Propter imbecillitatem corporis semper aliquid noui requirebat, quo sese oblectaret. Huius duæ coniuges memorantur

Arsione
soror & coniunx Philadelphi obiit antequam pareret.

Argæus
a fratre Philadelpho interfectus.

Arsinoe
filia Lysimachi. Ex qua suscepti sunt

Arsinoe
Soror Philadelphi germana. Obiit sine liberis

Euergetes
Propter sororem Berenicen interfectam bellum intulit Seleuco Syriæ regi & magnam regni partem ademit, quam recuperauit Seleucus auxilio fratris Hieracis, Cleomenem Spartanum patria profugum benigne excepit, quem occidit Philopator. Euergetis vxor ignoratur: Tres liberi memorantur.

Laodice
Berenice
vtraque nupta Antiocho Deo. Laodice zelotypia furens Antiochum veneno extinxit. Berenicen huiusque filium per Seleucum filium necauit. A patre postmodum in facinoris vindictam interfecta est.

Philopator
Coniunx Eurydice soror
Amasia Agathoclea
Scortum Agathocles frater Agathocleæ. Horum mater Oenanthe leæna. ‡

Eurydice
Soror & coniunx Philopatoris a quo interfecta.

Tertius innominatus, nisi sit Magas apud Plutarch. in Cleomene, occisus a Philopatore.

‡ Philopator, patre & matre interfectis fratris etiam cæde adiuncta luxuriæ se tradidit. Multas eius ciuitates Antiochus magnus oppressit: quibus recuperatis Agathocleæ illecebris captus noctes in stupris, dies in conuiuiis consumit, veneno interiit, quo mortuo in cædis Eurydices vltionem Agathocles concursu multitudinis opprimitur. Agathoclea & mater Oenanthe patibulis suffiguntur. Ei successit filius ex Eurydice susceptus

Epi-

Epiphanes

Quinquennis cum pater excessit. Eius ætate spreta Antiochus magnus multas vrbes inuasit: Sed Alexandrinis postulantibus Legati Roma missi Antiocho & Philippo nunciant, vt Ægypto abstineãt. Mittitur & M. Lepidus in Ægyptum, qui tutorio nomine regnum pupilli administret. Ei nihilominus Antiochus magnus Syram filiam, quæ & Cleopatra dicta est, in vxorem dedit. Ex qua

Philometor
Huic bellum intulit Antiochus Epiphanes. Regno pulsus ad fratrem minorem Alexandriam confugit, participatoque cum eo regno a Romanis auxilium petunt. Mittitur Popilius Lænas qui Antiochum circulo circumscriptum iussit vt Ægypto abstineret. In caput præceps equo delapsus accepto vulnere, dum Alexandrum persequitur, interiit, cum regnasset annis triginta quinque. Vxorem duxit Cleopatram sororem.
Ex qua suscepti sunt

Cleopatra	Filius	Filia
nupta Alexandro, cui postmodum erepta est a Philometore & Demetrio Nicanori tradita. Quo a Parthis capto Cleopatra Antiochum mariti fratrem sibi connubio iungit & Demetrium a Parthis liberatum aspernatur ac respuit. Atque is ab hostibus captus interficitur.	occisus a Physcone patruo.	per vim a Physcone priuigno & patruo stuprata deinde in vxorem accepta repudiata matre.

Epiphanes qui & Physcon
Fratrem maiorem regno expulit. sed missis a Senatu Ro. legatis regnum maiori restituitur & fœdus ictum inter fratres vt alter in Ægypto alter Cyrenis regnaret. E Philometore mortuo regnum & vxor Cleopatra regina soror ipsius defertur. Statim vbi Alexandriam ingressus est, quia fratris filium in regnum a matre Cleopatra & Principibus subornari senserat, fautores pueri trucidari iussit. Ipsum quoque puerum nuptiarum die inter apparatus epularum in complexu matris interfecit. Nec mitior fuit in populares, quorum sanguine omnia quotidie manabant. Coniugem sororem repudiat, filia eius per vim stuprata & in matrimonium adscita. Ob crudelitatem populo inuisus, a quo Regia incensa fuit, profugit in Cyprum cum filio, quem ex sorore susceperat, & cum vxore matris pellice accersitumque e Cyrenis filium, ne rex ab Alexandrinis crearetur, interficit. Tum populus statuas & imagines eius deiicit, quod factum studio sororis, existimans filium, quem ex eo susceperat, interficit: corpusque in membra diuisum matri die natali inter epulas offerri curat. Cleopatra bello a fratre illato dum se vrgeri videt auxilium a genero Demetrio Syriæ rege petit nuper a Parthis reuerso. Ad eumque cum opibus Ægypti nauibus impositis in Syriã profugit. Quo

Cleopatra
Soror & coniunx Philometoris, deinde Physconis fratrum.

Cleopatræ liberi ex

Alexandro.	Demetrio.			Antiocho.
Alexander a Tryphone occisus.	Seleucus a matre interfectus, quod	Antiochus Grypus. Matrem venenum		Antiochus Cyzicenus.

is poſt Demetrium occiſum, iniuſſu ſuo diadema ſumſiſſet. | quod ipſa ei parauerat bibere coegit. | comperto Ptolemæus Alexandrum Zebman negotiatoris filium immittit qui Syriæ regnum armis peteret. Is quaſi ab Antiocho filius adoptatus nec a Syris aſpernatus, Demetrium vicit Deinde Ptolemæus reconciliata ſororis gratia Alexandrum inſolencia tumentem regno deiicit opera Gryphi, a quo Alexander a latronibus captus & ad eum perductus interficitur.

CONIVGES PHYSCONIS.

Innominata

Filius e Cyrenis a patre euocatus & occiſus.

Cleopatra

- Lathurus. Vxorem habuit Cleopatram ſororem, qua iuſſu matris repudiata Seleucen alteram ſororem duxit: eaque a matre ſimiliter abducta, exulare coactus in Cyprum receſſit. Ex Seleuce filii duo nati ſunt
- Alexander. Lathuro a matre pulſo Rex conſtituitur, ſed matris crudelitate territus eam reliquit, a qua mox reuocatur. Cumque ei exitium moliretur, ab eo interfecta eſt. Inde concurſu populi ob nefariam matris cædem in exilium agitur, Lathuro in regnum reuocato.
- Cleopatra nupta Lathuro. Eo vero dimiſſo nubit Cyziceno ad quem exercitum Cypri adducit. Cyziceno a Grypho deuicto, a Gryphina ſorore vxore Gryphi, interfecta eſt. Cyzicenus poſtea victor, Gryphinæ ſupplicio vxoris manibus parentauit.
- Seleuce nupta Lathuro poſt Cleopatrā eiectam

Philometoris & Cleop. filia

- Filius a patre occiſus
- Gryphina nupta Antiocho Grypho

Concubina

Cyrenatum rex patris teſtamento inſtitutus. Populum Rom. hæredem inſtituit: eaque pars Libyæ prouincia Romana facta eſt.

Ptolemæus Rex Cypri

Auletes Lathuro patri ſucceſſit. Præter alia flagitia choraulen exercuit, in eaque certamina in regia propoſuit. Ab Alexandrinis eiectus, a Gabinio reductus eſt.

AVLETIS VXOR IGNORATVR.

Liberi.

- **Filia natu maior.** Patre regno pulſo Regina facta eſt. Nupſit Cibioſactæ, quo propter ignobilitatem eiecto, Archelao Mithridatis
- **Cleopatra.** Patre vita functo, regno cum fratre maiore potita eſt, mox a fratribus expulſa: A Cæſare deinde in regnum re-
- **Arſinoe** Patri fuit ſuperſtes, ad quam in Syria degentem Cleopatra regno a fratribus expulſa receſſit. Hanc poſtea in Dianæ templo dum ſacris operaretur, emen-
- **Ptolemæus.** Rex Ægypti. Pompeium qui patrem Auletem per Gabinium in regnum reſtituerat vita priuauit mox a Cæſare interfectus.
- **Ptolemæus minor.** Rex cum Cleopatra ſorore a Cæſare conſtitutus, veneno periit.

ementito filio se coniunxit. Hunc cum vxore interemit Auletes a Gabinio reductus.	stituta est: Cui fratrem minorem adiunxit, maiore interfecto. Post cladem Actiacam veneno mortem sibi consciuit. Tum Ægyptus Romanæ ditionis facta est.	Cleopatra interfecit: & fratrem annos 15 natum, veneno sustulit.

SELEVCIDARVM ET LAGIDARVM IMPROBITATI & impietati Deus opposuit Assamoneos, quorum hæc familia est.

Assamon Sacerdos e stirpe Ioaribi

Simon

Ioannes

Mattathias

Antiocho Epiphani summa virtute restitit ætate iam confectus. Epiphanes enim Ægypto discedere iussu Romanorum coactus Ierosolymam anno Seleucidarum 143, Mundi 3853 exercitum adduxit & vrbem deprædatus est ablatis e sacrario 1800 talentis quæ summam 1080000 aureorum Gallicorum conficiunt. Anno 145, ante Christianam metam 168, templum profanauit, ad impia sacra ciues coegit statua Iouis Olympici in templo collocata. Tum Mattathias Iudæum Ioui sacra facientem interemit, Antiochi ducem gladio transfodit, aramque subuertit populo ad arma conuocato. Obiit anno 146.

Mattathiæ liberi

Iudas	Ionathas	Ioannes	Simon	Eleazar
Machabæus, Dux populi mortuo patre templum repurgauit anno 3858. Occubuit in prœlio anno 3862.	Aphus Iudæ fratri successit Pontifex institutus ab Alexandro anno Mundi 3870, a Tryphone perfidiose occisus 3880.	Gadelis occisus a filiis Amarei paulo post interitum Iudę fratris.	Matthes post Ionathan Remp. administrauit. Æra Simonis inscriptionibus publicis cœpit anno Mundi 3880. Occisus est a Ptolemæo genero anno 3887.	Anran interiit elephanti casu ab eo confossi anno 3870.

Simonis liberi

Ioannes Hyrcanus	Iudas. Mattathias.	Filia
Parentum fratrumque necem vlcisci conatus est. Pacem ab Antiocho Sotere emit talentis 500, hoc est, aureis Gallicis 300000.	cum patre Simone & matre capti & occisi a Ptolemæo Abobi f.	nupta Ptolemæo Abobi filio Ierichuntinæ regionis præfecto.

Templum in Garizim deleuit, Idumæos domuit, Samariam solo æquauit. E sepulchro Dauidis eruit 3000 talenta siue aureos Gallicos 1800000. Pontificum primus milite conductitio vsus est. Obiit anno Græcorum 206, Mundi 3916, cum regnasset annos 31 plenos.

Hyrcani liberi.

Aristobulus. Primus Iudæorum sumto diademate Rex appellari voluit. Matrem, cui regni administrationem Hyrcanus reliquerat inedia necauit. Fratres carcere inclusit. Antigonum trucidauit. Regnauit anno 1.

Antigonus trucidatus ab Aristobulo fratre.

Alexander Ianneus A Salome quæ & Alexandra dicta est Rex constitutus post Aristobuli interitum eam in vxorem duxit. Cum Lathuro fœdus fraudulenter iniit. Propter res infeliciter gestas spretus est suis, cum quibus & Demetrio Gypi filio ab eis accito bellum sexennale gessit. Tandem cum Iudæis conciliatus 800 in crucem egit. Quartana confectus obiit anno Græcorum 234, Mundi 3944, cum regnasset annis 27.

Absalom vixit priuatus. Filia nupta Aristobulo 2.

* ἀνώνυμος occisus ab Alexandro

Post Alexandri excessum vxor Alexandra regnum tenuit annis 9. A Tigrane, qui Syriam occupabat, pacem ingenti pretio redemit.

ALEXANDRI ET ALEXANDRAE LIBERI

Hyrcanus 2.
Alexandra Regina, rerum administrationem Pharisæis concessit, regia dignitate retenta. Interim Hyrcanus summi pontificatus honore potitus est. Sed Alexandra fato functa regno pulsus est ab Antigono fratre minore, anno Mundi 3954. Q. Hortensio & Q. Metello Cretico Romæ Coss. anno 3. Olymp. 177. Sexennio post anno Mundi 3960, capta Ierosolyma, restituitur a Pompeio. Rursus eum Aristobuli filius Antigonus, auxilio Parthorum, regno detrudit, a quib. Hyrcanus captus, & abductus est, auribus ab Antigono præsectis. Babylone a Iudæis in honore habitus est vsque ad Herodis principatum. A quo Ierosolymam reuersus, vita spoliatur, anno Mundi 3992, cum annos vixisset supra 80. Reliquit filiam

Alexandram, nuptam Alexandro Aristobuli filio, quæ iussu Herodis interfecta est.

Aristobulus 2.
Regnum aduersus fratrem vsurpauit. Quod Pompeius Hyrcano restituit, & Aristobulum cum liberis Romam captiuum misit. Is liberatus a Cæsare, mox a Pompeianis veneno extinctus est, anno Græcorum 265, Mundi 3975. Vxor ei fuit Absolomi patrui filia. Ex qua

Alexander. capite truncatus est a Scipione, iussu Pompeii. Vxorem habuit Alexandram. Ex qua

Mariamne nupta Herodi, a quo interfecta est.

Aristobulus natus ānos 14, cū mater mortem obiret. A quis obrutus est ab Herode, annos emensus 18.

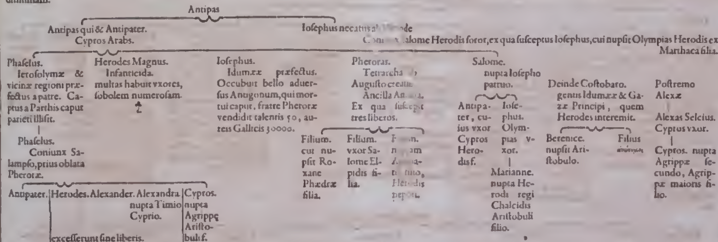
Antigonus. Alexandra. Post obitum patris, a Ptolemæo Menneo rege Chalcidis, quæ in Libano sita est, recepti sunt. Alexandram Philippion Mennei filius, in matrimonium habuit: Quo a patre necato, Menneus ipse coniugio sibi sociauit. Posthæc Antigonus, qui regno Hyrcanum deiecerat, captus a Romanis, Antonii iussu interficitur. Eius filia nupta est Antipatro, Doridis filio.

POST

POST ASSAMONEOS, IVDÆIS IMPERAVIT HERODES, HVIVSQVE NEPOTES, VSQVE AD IVDAICÆ GENTIS EXCIDIVM.

HERODVM FAMILIA.

Antipas ab Alexandro Iudæorum rege, Idumææ præfectus, duos habuit filios: Antipam, qui Antipater dici voluit: & Iosephum. Hic ab Herode, cuius sororem in vxorem duxerat, necatus est. Antipatri opera & consilio plurimum Hyrcanus vsus est: sub quo Antipatri potentia supra modum creuit: Illiusque administratio Iudæis adeo grata fuit, vt pro rege haberetur & coleretur. Cæsarem strenue iuuit in Ægypto Iudæorum copiis. A quo Iudææ tutor creatus est. Veneno interiit, anno altero a cæde Cæsaris. Vxorem habuit Cypron, Arabem ditissimam.

✠ Herodes Antipatri filius, Antipæ nepos, annos natus 15, Galilææ a patre præfectus est. Pater enim Antipater sub Hyrcano totius regni negotia curabat. Eam prouinciam Herodes feliciter administrauit, & latronibus, qui in ea grassabantur, liberauit. Post cædem Cæsaris a Cassio Cœlosyriæ præpositus est. Postea ipse & Phaselus, Iudææ Tetrarchæ ab Antonio creati sunt. Ierosolyma autem ab Antigono & Parthis capta, Herodes profugus, Romam profectus est, vbi a Senatu, Antonii & Augusti studiis, Rex Iudææ declaratus est, anno Mundi 3983. Inde reuersus, Ierosolymam capit, anno 3986. Actiaca victoria audita, ab Augusto metuens, quia partes Antonii secutus fuerat, Romam ire instituit, Augustum sibi conciliaturus. Sed ante profectionem, Hyrcanum vita priuauit. Roma reuersus rebus ex animi sententia confectis, Mariannen coniugem mortis supplicio affecit. Anno regni 18, Templum exorditur, priore a fundamentis eraso: in quo exædificando, octennium consumit. Lapide candido extructum fuit, ad longitudinem 100 cubitorum. Saxa ingentia cubitos vicenos quinos oblonga, lata duodenos, octonos alta, ædificium attollebant, ad 120 cubitos, verum substructionibus tantæ molis pondere depressis, cubiti 20 supra 100 excurrentes subsi-

derunt. In Romanorum gratiam & adulationem, quos maiore quam Deos veneratione colebat, vrbes, theatra, templa, extruxit: ludos & sacra instituit: vnde tantis muneribus a Romanis affectus est, tot regnorum & prouinciarum incrementis auctus, vt tertius in orbe terrarum habitus sit. Primas enim tenuit Augustus: Secundas Agrippa Vipsanius: Herodes tertias. Bella multa gessit feliciter. Sæuus fuit in subditos, mitis in extraneos. Infelix domi, foris beatus. Obiit diris cruciatibus oppressus, anno ætatis 70, Mundi 4022, sub veris initium. Anno superiore audita Christi regis natiuitate, regno metuens, infantes bimulos hisque minores trucidari iussit. Coniuges ei fuerunt 10. Prima Doris plebeia, aliquando repudiata, deinde recepta, postremo eiecta & sponsalibus ornamentis spoliata omnique mundo muliebri. 2. Marianne Alexandri filia, neptis Hyrcani, ab Herode interfecta. 3. Marianne, filia Simonis, quem summi pontificatus dignitate Herodes ornauit, vt splendidius esset coniugium. 4. Fratris filia. 5. Consobrina. 6. Marthaca Samaritana. 7. Cleopatra Ierosolymitana. 8. Pallas. 9. Phædra. 10. Elpis.

Herodis liberi ex

Doride

Antipater. a patre quod ei venenum parasset, morte multatus. Coniunx Antigoni filia. Ex qua

- Filius. cui nupsit Aristobuli filia maior.
- Filia. desponsata Agrippæ maiori.

Marianne

Aristobulus interfectus a patre. Coniunx Berenice. Ex qua

Agrippa maior. dictus Herodes Act. Apostol. c. 12. Vxor Cypros Phaseli & Salampsus filia.

- Agrippa. annorũ 17, cum pater excessit. Vespasiano adfuit in excidio Ierosolymitano.
- Drusus. Obiit antequã adolesceret.
- Berenice nupsit Herodi patruo, regi Chalcidis. Eo mortuo Polemoni Ciliciæ regi, a quo propter impudicitiam reiecta est.
- Marianne. nupta Archelao Chelciæ fil. Eo spreto ad Demetrium transuolat.
- Drusilla. nupsit Azizo regi Emesseniorum. Quo relicto, Felici coniuncta est, Act. c. 24

Herodes Rex Chalcidis. Vxores.

- Marianne Iosephi & Olympiadis f. Ex qua
  - Aristobulus. Armeniæ præfectus a Nerone, duxit Salomen saltatricem.
    - Herodes. Agrippa. Aristobulus.
- Berenice Agrippæ maioris filia.

Aristobulus Coniunx Iotape Emeseniorum reg. f.

- Iotape surda.

Marianne nupta Antipatro Herodis & Doridis f.

Herodias nupta Herodi Simonis Pontif. nepoti, cui edidit Salomen saltatricem. Deinde Philippo tetrarchæ, cui erepta nefarie se coniunxit cum Herode Antipa.

Alexander a patre interfectus. Vxor Glaphyra, Archelai Cappadocum regis f.

- Alexander cui nupsit Pherorę filia.
  - Tigranes. Rex Armeniorum a Nerone factus.
- Tigranes Armeniorum Rex.

Salampso nupta Phaselo, Phaseli filio.

Cypros nupta Antipatro Iosephi & Salomes filio.

Reliqui Herodis liberi ex

Marianne. Simonis f.

Herodes. erasus e testamento patris, quod mater, Antipatri veneficio consensisset. Vxor Herodias ex qua, Salome saltatrix, cui Baptistæ caput Herodes donauit.

Mathaca.

- Archelaus. Hęres regni patris testamento institut'. quod Augustus minime comprobauit, a quo Archelaus Ethnarcha Iudææ institutus est. Coniunx ei fuit Marianne. Qua indigne repudiata, Glaphyram, quæ fratris fuerat vxor, & liberorum mater, in matrimonium adsciuit. Cum regnasset annis 10, ab Augusto in exilium actus est.
- Philippus. Tetrarcha Trachonitidis Batanææ & Auranitidis, quas rexit annos 37. Obiit anno 20 Tiberii sine liberis. Vxor Herodias, quam Philippi frater Antipas rapuit. Nugatur Iosephus, qui Salomen Philippo coniungit aduersus fidem Euangelicam.
- Olympias nupta Iosepho.

Cleopatra.

Antipas. Qui & Herodes. a Christo vulpes appellatus. Tetrarcha factus ab Augusto Galilææ & Peręæ. Truncauit sanctissimum Baptistam. Duxit vxorem Aretæ regis Arabum filiam. Qua cum vixit multos annos. Ea reiecta, Herodiadem Philippi fratris coniugem marito eripuit. A Caio anno imperii 2, in exilium actus est.

Pallade.

Phaselus.

Phædra.

Roxane nupta filio Pherorę.

Elpide.

Salome nupta filio Pherorę.

Tempus a Ianuario quem insecutus est Alexandri excessus, ad Ianuarium Assamoneorum, continet annos 156, desinentes in extremum diem Decembris, anni exeuntis ab initio rerum 3854. Anno 3855, Antiochus Epiphanes, præcipuum Antichristi specimen, Templum Dei diripuit, & Iouis statua in eo collocata profanauit: Sacra legis diuinæ volumina cremauit: Dei populum ad impia sacra coegit. Pietatis vindicem Deus excitauit Matathiam Assamoneum, qui ætate iam confectus populi reliquias rexit anno tantum vno. Post eum filius Iudas Machabæus dux populi constitutus, præfuit annis 6. Successit frater Ionathas annis 18. Simon annis 8. Hyrcanus primus annis 31. Aristobulus Hyrcani filius, qui Iudæorum primus regium nomen sibi vindicauit, anno 1. Alexander Aristobuli frater annis 26. Alexandra quæ Aristobuli & eo sublato Alexandri coniunx fuerat annis 9. Huius obitus incidit in annum Mundi 3954. Q. Hortensio & Q. Metello Cretico Romæ Coss. Hinc ad Herodis principatum, Hyrcanus secundus, Aristobulus frater, Alexander, & Antigonus Aristobuli filii, per annos 32 de imperio certant, & patriam bellis ciuilibus atterunt. Herodes Rex anno Mundi 3986, Ierosolymam capit, M. Agrippa Vipsanio, & L. Caninio Gallo Coss. Regnauit Herodes annis 36. Obiit anno Mundi 4022. Post Herodis excessum, Regnum Iudææ ab Augusto diuisum est, Archelaũ, Iudææ, Idumææ & Samariæ ethnarcham instituit: Antipam tetrarcham Peræææ & Galilææ: Philippum, tetrarcham Trachonitidis Batanææ & Auranitidis. Sed Archelaum post annos 10 exilio mulctat, eiusque ditionem Syriæ prouinciæ adiungit. Philippus tetrarchiam suam tenuit annis 33. Obiit sine liberis, anno Tiberii vicesimo. Tum Agrippa Romæ agebat: Quem Tiberius sub imperii exitum in arctissima vincula coniecit: Quæ a Caligula soluta sunt, simulatque imperium illi delatum est: & ab eodem ornatus est Agrippa diademate, & ad summũ regię dignitatis fastigiũ euectus. Rex Iudæę creat° est, adiecta Philippi tetrarchia. Nec multo post, Herode Antipa & Herodiade in exilium actis, adiuncta est Agrippæ ditioni Herodis tetrarchia. Regnauit annos tantum 7. Interiit ab Angelo percussus in theatro, cum sibi diuinos honores deferri passus esset, anno Mundi 4066, Christiani termini 44. Quo tempore filius Agrippa iunior annum agens 17, regni administrationi impar a Claudio Imp. habitus est. Eapropter Iudææ res, per Cuspium Fadum procuratæ sunt. Aliquot tamen regiones postea ei concessæ sunt a Claudio & Nerone, & ius creandi summum pontificem datum, cum sacri ærarii curatione. Easque dignitates retinuit in ipso etiam Ierosolymitano excidio, in quo Vespasiano adfuit. Excisa est Ierosolyma mense Augusto, anno secundo Vespasiani, Christianæ metæ 69, Mundi 4091, Olympiadis 212 primo ineunte. Itaque ab Assamoneorum initio, ad Herodem anni 131. Ab Herode ad gentis Iudaicæ exitium, 105.

11. Tempora Romanorum.

Asiæ, Græciæ, Ægypti, reges & tyrannos, eorumque soboles & propagationes, rerumque ab illis gestarum summam, compendio, vt ferebat institutum, perstrinximus: temporum annorumque serie breuiter exposita. Iam ad Romanos principes deuenimus. Qui non tam sua virtute, vt ipsi gloriantur quam secundum diuinorum vatum effata, illorum regna occuparunt, quæ ab ipsis subigenda erant, antequam adueniret regnum illud æternum & nunquam euertendum, quod alia omnia excindet & funditus delebit. Horum seriem & successionem, ab historicis non indiligenter digestam, nos cum cœli flexibus, & annis ab orbe condito, ab Iphiti sacro, ab vrbis Romæ exortu prodito, & a Nabonassaris termino, ita composuimus & coagmentauimus, vt nullus deinceps de temporum annorumque dimensionibus & ordinibus dubitandi locus relinquatur. Romani tempora notarunt, vel vrbe condita, vel Consulum magistratu, quomodo & Athenienses Olympiadibus & Archonti-

bus. Sed annos Olympiadum & Archontum, inchoabat æstiuum solstitium, vt ex Thucydide, Xenophonte, Ptolemæo demonstrauimus. Annum vero Romanum Bruma ordiebatur. Ideoque Romani Olympiadas etiam a bruma metiebantur, vt ex Taruttio docuimus, eodemque principio Diodorus vtitur. Itaque Romam fundatam posuimus, anno primo septimæ Olympiadis a bruma. Annorum porro Olympiacorum & Romanorum conciliatio, in multo labore posita non est: cum Olympias 207, actis publicis Romæ adnotata fuerit, C. Pompeio Longino Gallo, & Q. Veranio Coss. autore Solino. Quorum consulatum adscribimus anno VC 801, Mundi 4071. Hic annus decennio tantum antecedit cõsulatum Vipsanii & Fonteii. Quo anno prid. Cal Maii, autore Plinio, Sol defecit, inter horam diei 7 & 8. Solis obscuratio ex abaco Astronomico incidit in annum Olymp. 209, tertium: Nabonass. 806, Pachon 26: Metæ Christianæ 59. Anno abhinc 179 consulatum gesserunt Vlpius & Pontianus. Quem consulatum Censorinus perperam confert in annum Iphiti 1014. Congruit enim anno VC 989, Olympiadi 254. Inter annum VC 801, quo Olympias 207 acta est, & annum 989, intercedunt anni tantum 188, quæ Olympiadas 47 constituunt. Olympias vero 254 notat annum Iphiti 1013. Grauius Censorini peccatum in annis vrbis. Illum enim consulatum adscribit anno 991. Vnde apparet, Censorinum biennio antiquiorem Romam facere. Cui certe Velleius adstipulatur, qui Romam prodidit conditam Olympiade sexta, post 22 annos quam bruma acta fuerat. Verum in annis Consulum sæpissime fluctuat Censorinus, quia annorum notas a diuersis autoribus excepit, qui diuersa Romæ principia ponunt. In annis autem Nabonassaris, manifesto hallucinatur. Siquidem Vlpii & Pontiani magistratum, adscribit anno Nabonassaris 986, quem cœlestes motiones, erroris expertes, tribuunt anno 984. Quod vel digitis elicias: nimirum annis 178 adiectis anno consulatus Vipsanii & Fonteii, quo cum Nabonassaris annus 806 concurrit, vt ☉ deliquium necessario euincit. Belle quidem Censorinus animaduertit vrbis exordium, quinquennio præcedere Nabonassaris initium. Idcirco Vlpii & Pontiani consulatu constituto in anno vrbis 991, necessario Nabonassar illi fuit collocandus inferior quinquennio. Sed cum Nabonassar statam & immotam cœli sedem teneat, debuit Censorinus vrbis initium a Nabonassaris loco metiri, non autem Nabonassarem subiicere vrbis initio, varie a diuersis autoribus pro cuiusque arbitrio posito. Sic Velleius aberrat biennio qui certamen Iphiti primum disiungit a consulatu Vinicii, annis 823. Consulatum enim Vinicii reddit exploratissimum Solis eclipsis, quæ mensis Augusti Calendas infecit tetra caligine. Olympiadas vero nobis aperuit Xenophon, duobus deliquiis: altero Lunæ, quod in annum 3 Olymp. 93 incurrit, Mundi 3617, Octob. d. 10. sub auroram, altero Solis, Olymp. 94, anno Mundi 3619. Septemb. d. 3. hor. 2½ ante meridiem. Olympias 94 abest a 207 quæ publico testimonio nititur, annis plenis 452: quibus conflantur Olympiades 113. Solis autem deliquium dissidet annis 213, mensib. 6. d. 11. ab eo quod Cornelio Scipione & C. Lælio Coss. contigit, a Liuio memoratum, lib. 35. Hanc Solis obscurationem, Chronologomastiges temere adscripserunt consulatui Glabrionis & Scipionis Nasicæ, aduersus historiæ cœlique testimonia. Congruit vero anno 2 Olymp. 147. a diebus æstiuis. Mundi 3833, Martii die 14, ho. 3½ ante merid. Hinc edocemur 143 agonem, actum fuisse anno VC 545. Mundi 3815, M. Claud. Marcello V & T. Quinctio Crispino Coss. annis 18 ante consulatum Scipionis & Lælii: & oscitantem Liuium deprehendimus, qui libro 27 scripserit Ludicrum Olympiæ incidisse in consulatum Claudii Neronis & M. Liuii Salinatoris, anno VC 546, Mundi 3816. Æstate enim superiore actum fuerat. Sed Liuio varios & diuersos annales secuto, perdifficile fuit, singula quæ ad historiam conscribendam sibi comparauerat, tam apte concinnare, vt nihil omnino in tanto illo opere hiaret. Re-

tinea.

tineamus igitur Epocham Romanam a nobis antea constitutam, anno Mundi 3271, Iphiti 25, Olympiadis septimæ primo ineunte, a bruma, Romana computatione, vel si Græcam malueris, anno Iphiti 24, Olympiadis sextæ quarto desinente. ante annos quinque quam Nabonassar Chaldæorum Rex inauguratus est: nouem quam Ezechias regali Iudæorum solio sederet: quatuordecim quam regnum Israeliticum deleretur a Salmanassare: 752 ante Christianam Epocham. Primo libro quæ bella fere gesserint Romani, & quantum ex omnium gentium deprædatione in ærarium contulerint, quibus ad tantum imperii fastigium euecti sunt, breuiter perstrinximus, temporibus ab vrbe condita subductis. Hic Reges, Consules, Tribunos, qui rerum summam moderati sunt, horumque seriem, quæ ad temporum rationem maxime conducit, percensemus: & phænomenis confirmamus. Quibus planum fiet, Romanam historiam cum ea temporum dimensione, quam demonstrauimus, summa consensione conspirare.

PRINCIPES ROMANI.

Anni Mundi a Bruma.	Olympiades Græcæ ab æstiuo solstitio. Rom. in æra a bruma.	Anni vrbis Romæ a Bruma.		Anni Nabonassaris a primo die Thoc.
			Clarissimum omnium Ludicrum certamen, & ad exercendam corporis animique virtutem efficacissimum, Olympiorum initium autorem habuit Iphitum Elium. Hoc sacrum instituisse fertur Atreus ante annos ferme 430 cum Pelopi patri funebres ludos faceret. Quo quidem in ludicro omnis generis certaminum Hercules victor extitit: Velleius.	
			Anno primo secundæ Olympiadis Chœac die 23 Iunii 24, Ilia Rhea Siluia virgo vestalis a Marte Deo compressa est. Prægnans vterum gestauit diebus 274. Enixa est die Thot 2, Martii 25, feria 1 ☉. Ex Tarrutii calculo & Romanorum fabulis.	
	7	1	Anno Mundi 3271, Iphiti 24 a diebus æstiuis, Olympiadis 6 quarto desinente, mox sequente primo septimæ Olympiadis, quo sacer agon septimus fuit celebrandus, Romulus Marte Deo & Ilia virgine genitus, vt ferunt nugæ Romanæ, Romam fundauit Palilibus verna temperie.	
3276		6	Anno Mundi 3276, Nabonassar Chaldæorum Rex inauguratus est. Vnde Ptolemæus cœlestes Epochas orditur, in annis Ægyptiis, a meridie primi diei Thot, concurrente cum meridie 26 Februarii, anni Iuliani. Sol tenuit ♓ 3.8. Luna ♉ 11.22.	*Primus annus Nabonassaris. Thot 26. Feb.*
3302		32	Anno 27 Nabonassar. die Thot 29, Martii 8. h. Luna defecit digitis 18.	
3303	15	33	Anno 28 Nabonass. Thot 18, Martii 8, h. ☽ defecit quadrante. Rursus Phamenot d. 6. Septemb. 2 h. 7. 4. defecit semisse.	*28 Thot 19 Feb.*
3307	16	37	Romulus cum regnasset annos 37, nusquam deinceps comparuit.	
3308		38	Interregnum fuit anni 1.	
3309		39	Numa anni Romani conditor, R. an. 43.	
3352		82	Tullus Hostilius Rex, annis 32.	
3384		114	Ancus Martius Numæ f. R. an. 24.	
3402		132	Anno 127 Nabonass. Athyr d. 27, Aprilis 23, feria	*127*

Mun.	Oly.	Vr.			
			prima ☉ mane, ho. 4. 47 Luna defecit dig. 3.		Nabon.
			Annus fuit quintus Nabuchodonosoris.		Thot 26
3408		138	L. Tarquinius Priscus Rex. an. 37.		Ianuarii.
3440		171	Anno VC 171, Septemb. d. 21. hor. ante meridiem 3 fere Sol defecit Astyage cum Lydis belligerante. Herod. Plin.		
3445		175	Seruius Tullius Rex, annis 44.		
			Lustrum & populi censum instituit. Primo lustro censa sunt ciuium capita 80000.		
3489		219	L. Tarquinius Superbus R. an. 25.		
3500			Anno septimo Cambysis Phamenot d. 17, Iulii 17, feria 6 ♀ hor. 1. 50 ante med. noctem, ☽ defecit semisse.		
			Anno post VC 244 Regibus eiectis Consules Romæ primum creati.		
3514		244	L. Iunius Brutus Consul, in prœlio occisus. In eius locum factus est Sp. Lucretius Tricipitinus. In locum mortui factus est Horatius Puluillus.		239 Thot 28 Decemb.
			L. Tarquinius Collatinus. Coactus est abdicare. In eius locum factus est Publius Valerius. In hoc honore Poplicola appellatus.		
3515	68	245	P. Valerius Poplicola II.	Quintum lu-	
			T. Lucretius Tricipitinus.	strum actum. Cen	
			P. Valerius Poplicola III.	sita ciuium capita	
			M. Horatius Puluillus II.	130000.	
			Sp. Lartius Flauus.		
			T. Herminius Aquilinus.		
			M. Valerius.		243 Thot
			P. Postumius Tubertus.		27 Dec.
	69		P. Valerius Poplicola IV.	Ludi seculares in-	
			T. Lucretius Tricipitinus.	stituti.	
3520		250	P. Postumius Tubertus II.		
			Agrippa Menenius Lanatus.		
			Opiter Virginius Tricostus.	Anno Darii 20	
			Sp. Cassius Viscellinus.	Epephi 29 No	
			Postumius Comimus Auruncus.	uemb. 21. h. 18. 20	247
			T. Lartius Flauus.	☽ defecit. dig. 3.	Thot 26
	70		Ser. Sulpitius Camerinus.		Decemb.
			M. Tullius Longus.		
			P. Veturius Geminus.		
			T. Æbutius Elua.		
3525		255	T. Lartius Flauus II.	Lustrum actum	
			Q. Clœlius Siculus.	censa sunt ciuium	
			A. Sempronius Atratinus.	Ro. capita 150700.	251
			M Minucius Augurinus.		Thot 25
	71		A. Postumius Albus.		Dec.
			T. Virginius Tricostus Cœlimontanus.		
			M. Claudius Regillensis Sabinus.		
			P. Seruilius Priscus.		
			A. Virginius Tricostus Cœlimontanus.		
			T. Veturius Geminus Cicurinus.		
3530			Sp. Cassius Viscellinus.		255
			Postumius Comimus Auruncus II.		Thot

T. Ge.

Mun.	Oly.	Vr.			
			* I.Gegamus Macermus.		Nabon.
	72		P.Minucius Augurinus.		24. De-
			A.Sempronius Atratinus II.	*Anno Darii 20*	*cembr.*
			M.Minucius Augurinus.	*Tybi.d.3.April.*	
			Q.Sulpicius Camerinus Coruus.	*26.feria 5.♃.hor.*	
			Sp.Lartius Flauus II.	*11.30.☽ defec.se-*	
			C.Iulius Iulus.	*misse, quo anno*	*259*
			P.Pincerius Mamercin.Rufus.	*pugna Maratho-*	*Thot 23.*
3535	73	265	Sp.Nautius Rutilus.	*nia commissa est.*	*Decemb.*
			Sex.Furius Fusus.		
			C.Aquilius Tuscus.		
			T.Sicinius Sabinus.		
			Sp.Cassius Viscellinus III.		
			Procul.Virginius Tricost.Rutilus.		
			Q.Fabius Vibulanus.		*263 Thot*
			Ser.Cornel.Malugmen.Cossus.		*22 Dec.*
	74		L.Aimilius Mamercus.		
			C.Fabius Vibulanus II.		
3540		270	M.Fabius Vibulanus.		
			L.Valerius Volusus Potitus.		
			C.Iulius Iulus.		
			Q.Fabius Vibulanus.		*267*
			K.Fabius Vibulanus II.	*Sol defecit, &*	*Thot 21*
			Sp.Furius Fusus.	*Cleombrotum sa-*	*Dec.*
	75		Cn.Manlius Cincinnatus.	*crificantem per-*	
			M.Fabius Vibulanus II.	*territ Octobr. d.*	
			K.Fabius Vibulanus III.	*2. sub merid. Plu-*	
			T.Virgin.Tricost.Rutilus.	*tarch.*	
3545		275	L.Aimilius Mamercus.		
			C.Seruil.Structus Ahala.		
			Q.Horatius Puluillus.		*271*
			T.Menenius Lanatus.		*Thot*
	76		A.Virgin.Tricostus Rutilus.		*Dec.20.*
			Sp.Seruilius Structus.		
			P.Valerius Poplicola.		
			C.Nautius Rutilus.		
			L.Furius Medullinus.	*Lustrum octauum*	
			A.Manlius Vulso.	*conditum. Censita*	
3550		280	L.Aimilius Mamercus.	*sunt ciuium capit.*	*275*
			Vopiscus Iulius Iulus.	*303000.*	*Thot 19*
	77		L.Pinarius Rufus Mamercinus.		*Dec.*
			P.Furius Fusus.		
			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.		
			Ap.Claudius Sabinus.		
			L.Valerius Potitus.		
			T.Aimilius Mamercinus.		
			A.Virginius Cœlimontanus.		*279*
			T.Numicius Priscus.		*Thot 18*
3555	78	285	T.Quinctius Capitolinus Barbatus.		*Dec.*
			Q.Seruilius Priscus Structus.		
			T.Aimilius Mamercinus II.		
			Q.Fabius Vibulanus.		
			Sp.Postumius Albus Regillens.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			T.Genucius Augurinus.		
			Q.Fabius Vibulanus.	*Ciuium censu*	*283*
			Q Seruilius Priscus Structus II.	*124000.*	*Thot 17*
	79		A.Postumius Albus Regillens.		*Dec.*
			Sp.Furius Medulla Fusus.		
3560		290	P.Seruilius Priscus.		
			L.Eburius Elua.		
			L.Lucretius Tricipitinus.		
			T.Veturius Genucius Cicurinus.		
			P.Volumnius Amintin.Gallus.		*287*
			Ser.Sulpicius Camerinus.		*Thot 16*
	80		P.Valerius Poplicola II.		*Decemb.*
			In magistratu mortuus est. In eius locum factus est L. Quinctius Cincinnatus.		
			C.Claudius Regillen.Sabinus.		
			Q.Fabius Vibulanus III.	*Ciuium capita censita 132409.*	
			L Corn.Maluginens.Cossus.		
3565		295	Q.Nautius Rutilus.		
			L.Minucius Augurinus.		
			C.Horatius Puluillus.		*291*
			Q.Minucius Augurinus.		*Thot 15*
	81		M.Valerius Maximus.		*Dec.*
			Sp.Virginius Cœlimont.Tricostus.		
			T.Romilius Rocus Vaticanus.		
			C.Veturius Cicurinus.		
			Sp.Tarpeius Montan.Capitolinus.		
			A.Aterius Fontinalis.		
3570		300	Sex.Quintilius Varus.		*295 Thot*
			P.Horatius Tergeminus.		*14 Dec.*
	82		P.Sextius Capitolinus.		
			T.Menenius Lanatus.		
3572			Ap.Claudius Crassinus Regillens.		
			T.Genucius Augurinus.		
3572			Abdicarunt, vt XII Tabularum scribend. causa decemuiri consulari potestate sine prouocatione crearentur.		
			Ap Claudius Crassinus Regillensis.		
			Sp.Postumius Albus Regillensis.		
			T.Genucius Augurinus.		
			Ser.Sulpicius Camerinus.		
			Sp.Veturius Crassus.		
			P.Sestius Capitolinus.		
			C.Iulius Iulus.		
			T.Romilius Rocus Vaticanus.		
			A.Manlius Vulso.		
			P.Horatius Tergeminus.		
3573			Ap.Claudius Crassinus Regillens.II.		
			Q.Fabius Vibulanus.		
			M.Cornelius Maluginensis.		
			M.Rabuleius.		
			L.Minucius Augurinus.		
			Q.Poetelius.		

Mun.	Oly.	Vr.		Nabon.
			T.Antonius Merenda.	
			K.Diulius.	
			M.Sergius.	
			Sp.Oppius Cornicen.	
3574			Ap.Claudius Crassinus Regillen. III.	299
			Q.Fabius Vibulanus II.	Thot 13
			M.Cornelius Maluginens. II.	Dec.
			M Rabuleius II.	
			L.Minucius Augurinus II.	
			Q.Poetelius II.	
			T.Antonius Merenda II.	
			C.Diulius II.	
			M.Sergius II.	
			Sp.Oppius Cornicen. II.	
			Coacti abdicarunt. In eorum locum facti sunt Consules,	
			L.Valerius Potitus. M.Horatius Barbatus.	
3575	83	305	Lar Herminius.	
			T.Virginius Cœlimont. Tricostus.	
3576			M Geganius Macerinus.	
			C.Iulius Iulus.	
3577			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.	
			Agrippa Furius Fusus.	
3578			M.Genutius Augurinus.	303
			C.Curtius.	Thot 12
3579	84		A.Sempronius Atratinus.	Dec.
			T.Clœlius Siculus.	
			L.Atilius Longus.	
			Tres Tribuni militum consulari potestate primi. Sed vitio facti abdicarunt. In eorum locum facti sunt Consules,	
			L Papirius Mugil. L.Sempron. Atratinus.	
3580		310	M.Geganius Macerinus.	
			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.	
3581			M Fabius Vibulanus.	
			Postumius Æbutius Elua Cornicen.	
3582			C.Furius Fusus Pacilius.	307
			M.Papirius Crassus.	Thot
3583	85		Proculus Geganius Macerin.	11. Dec.
			L.Menenius Agrippa Lanat.	
3584			T.Quinctius Capitolinus VI.	
			Agrippa Menenius Lanatus.	
3585		315	Mamercus Æmil. Macerinus } Tribuni militum.	
			L.Quinctius Cincinnatus.	
			L.Iulius Iulus.	
3586			M.Geganius Macerinus III.	311
			L.Sergius Fidenas.	Thot 10
3587	86		M.Cornel. Maluginensis.	Dec.
			L.Papirius Crassus.	
3588			C.Iulius Iulus II.	
			L. Virginius Tricostus.	
3589			C.Iulius Iulus III.	

Mun.	*Oly.*	*Vr.*			*Nabon.*
			L.Virginius Tricost.i i.		
3590		320	M.Fabius Vibulanus.	*Solstitium ab Eu*	*315 Thot*
			M.Fistius Flaccinator.	*ctemone obserua-*	*9 Dec.*
			L.Sergius Fidenas.	*tum, Phamenot d.*	
			Tribuni militum.	*21.Iunii 28.h.1 2.*	
3591	87		L.Pinarius Mamercus.	*Archonte Athenis*	
			L.Furius Medullinus.	*Apseude.*	
			Sp.Postumius Albus Regill.		
			Tribuni militum.		
3592			T.Quinctius Pennus Cincinnatus.	*Solis lumen pror-*	
			C.Iulius Mento.	*sus extinctum an*	
3593			L.Papirius Crassus i i.	*no primo belli Pe-*	
			L.Iulius Iulus.	*loponesiaci. Nabo.*	
3594			L.Sergius Fidenas i i i.	*317, Mechir 6,*	*319 Thot*
			Hostus Lucretius Tricipitinus.	*Augusti 3, ho.2.*	*8 Dec.*
3595	88	325	T.Quinctius Pennus Cincinnatus.		
			A.Cornelius Cossus.		
3596			C.Seruilius Structus Ahala.		
			L.Papirius Mugillanus i i.		
3597			T.Quinctius Pennus Cincinnat.		
			C.Furius Pacilus.		
			M.Postumius Albus Regillen.		
			A.Cornel.Cossus.		
			Tribuni militum.		
3598			A.Sempronius Atratinus.		*323 Thot*
			L.Furius Medullinus.		*7.Dec.*
			L.Quinctius Cincinnatus. } Tribuni militum.		
			L.Horatius Barbatus.		
3599	89		Ap.Claudius Crassus.		
			Sp.Naucius Rutilus.		
			L.Sergius Fidenas. } Tribuni militum,		
			Sex.Iulius Iulus.		
3600		330	C.Sempronius Atratinus.		
			Q.Fabius Vibulanus. } Coss.		
3601			L.Manlius Capitolinus.		
			Q.Antonius Merenda.		
			L.Papirius Mugillanus. } Tribuni militum.		
			L.Seruius Structus.		
3602			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.		*327 Thot*
			N Fabius Vibulanus. } Coss.		*6 Dec.*
3603	90		T.Quinctius Pennus Cincinnat.		
			Manlius Capitolinus.		
			L.Furius Medullinus. } Tribuni militum.		
			A.Sempronius Atratinus i v.		
3604			Agrippa Menenius Lanatus.		
			Sp.Naucius Rutilus.		
			P.Lucretius Tricipitinus. } Tribuni militum.		
			C.Seruilius Axilla.		
3605		335	M.Papirius Mugillanus.		
			C.Seruilius Axilla. } Tribuni militum.		
			L.Sergius Fidenas.		
3606			P.Lucretius Tricipitinus.		*331 Thot*
			Sp.Veturius Crassus. } Tribuni militum.		*5 Dec.*

Agrip-

Mun.	Ol.	Vr.				Nabon.
			Agrippa Menenius Lanatus.			
			L. Seruilius Structus.			
3607	91		A. Sempronius Atratinus.			
			M Papirius Mugillanus.			
			Q Fabius Vibulanus.	Tribuni militum.		
			Sp. Naucius Rutilus.			
3608			P. Cornelius Cossus.			
			Quinctius Cincinnatus.			
			C. Valerius Potitus.	Tribuni militum.		
			N. Fabius Vibulanus.			
3609			Q. Fabius Vibulanus.			
			Cn. Corn. Cossus.			
			P. Postumius Albus Regill.	Tribuni militum.		
			L. Valerius Potitus.			
3610		340	M Corn. Cossus.		*☽ defecit, cuius*	*335 Thot*
			L Furius Medullinus.	Coss.	*obscuratione stu-*	*4. Dec.*
	92		Q Fabius Ambustus.		*pefactus Nicias se*	
			C. Furius Pacilius.		*ipse & Athenien-*	
			M Papirius Mugillanus.		*sium classem per-*	
			C. Nautius Rutilus.		*didit ad Syracu-*	
			M Aimil. Mamercinus.		*sas.*	
			C. Valer. Potit. Volusus.			
			Cn. Cornel. Cossus.			*339 Thot*
			L. Furius Medullin.			*3 Dec.*
3615	93	345	C. Iulius Iulus.			
			P Corn. Cossus.	Tribuni militum.		
			C. Seruil. Ahala.			
			C. Valerius Volusus.			
			C. Seruilius Ahala.			
			L Furius Medullin.	Tribuni militum.		
			N Fab. Vibulanus.			
			P. Corn. Rutilus Cossus.			
			L. Valer. Potitus.			
			Cn Corn. Cossus.	Tribuni militum.		
			N. Fab. Ambustus.			
3618			C. Iulius Iulus.		*Syracusis*	*343 Thot*
			M. Aimil. Mamercin.		*Dionysius*	*2 Dec.*
			T Quinctius Capitolin.	Tribu-	*tyrannidem*	
			L. Furius Medullin.	ni mili-	*arripuit.*	
			Q. Quinctius Cincinnat.	tum.	*Xenoph.*	
			A. Manlius Vulso.			
3619	94		P. Corn. Maluginensis.		*☉ def. Olym*	
			Sp. Nautius Rutilus.		*piad. 94. Sep-*	
			Cn. Cornelius Cossus.	Tribuni	*temb. d. 3. h.*	
			C. Valerius Potitus.	militum.	*9½ a M N lu-*	
			K Fabius Ambust.		*mine prorsus*	
			M. Sergius Fidenas.		*extincto. Xe-*	
3620		350	M. Aimilius Mamercinus.		*noph.*	
			M. Furius Fusus.			
			Ap. Claud. Crass. Regill.			
			L. Iulius Iulus.			
			M. Quinctil. Varus.			
			L. Valer. Potitus.			

3621	Oly.	Vr.	C.Seruilius Ahala III.	Nabon.
Mun.			Q.Sulpic.Camerin.Cornutus.	
			Q.Seruil.Prisc.Fidenas.	
			A.Manlius Vulso Capitolin.II.	
			L.Virginius Tricostus.	
			M.Sergius Fidenas.	
3622			L.Valerius Potitus IIII.	347
			L.Iulius Iulus.	Thot 1
			M.Furius Camillus:	Dec.
			M.Aimil.Mamercinus.	
			Cn.Cornel.Cossus.	
			K.Fabius Ambustus II.	
3623	95		P.Licinius Caluus,primus e plebe.	
			M.Mælius.Sp.f.Capitolin.	
			P.Mænius.	
			L.Furius Medullin.	
			T.Titinius.	
			L.Publilius Philo Volscus.	
3624			M.Pomponius.	
			L.Atilius Longus.	
			C.Diulius.	
			M.Veturius Crassus Cicurinus.	
			Cn.Genucius Augurinus.	
			Volero Publilius Philo.	
3625		355	L.Valerius Potitus V.	
			L.Furius Medullinus III.	
			M.Valerius Maximus.	
			Q.Seruilius Prisc.Fidenas II.	
			M.Furius Camillus.	
			Q.Sulpitius Camerin.Cornut.	
3626			L.Iulius Iulus II.	351
			L.Furius Medullinus IIII.	Thot 30
			L.Sergius Fidenas.	Nouem.
			A.Postumius Albinus Regill.	
			P.Cornel.Maluginensis II.	
			A.Manlius Vulso Capitolin.	
3627	96		P.Licinius Caluus.	
			L.Titinius II.	
			Cn.Genucius Augurinus II. In prœlio occisus.Eius loco Atilius Longus.	
			P.Mælius Capitolinus.	
			P.Mænius II.	
3628			P.Cornelius Cossus.	
			P.Cornelius Scipio.	
			M.Valerius Maximus.	
			K.Fabius Ambustus.	
			L.Furius Medullinus V.	
			Q.Seruilius Prisc.Fidenas III.	
3629			M.Furius Camillus III.	
			L.Furius Medullinus VI.	
			C.Aimilius Mamercinus.	
			L.Valerius Poplicola.	
			Sp.Postumius Albinus Regill.	

P.Cor-

Mun.	Oly.	Vr.		Nabon.
			P.Cornelius Scipio II.	
3630		360	L.Lucretius Flauus. / Ser.Sulpitius Camerinus. } Coss.	355 Thot 29 Nouem.
3631	97		L.Valerius Potitus. / M.Manlius Capitolin. } Coss.	
3632			L.Lucretius Flauus. / Ser.Sulpitius Rufus Prætextatus. / M.Aimilius Mamercinus. / L.Furius Medullinus. / Agrippa Fusius Fusus. / C.Aimilius Mamercinus. } Tribuni militum.	
3633			Q.Fabius Ambustus. / Q.Sulpitius Longus. / K.Fabius Ambustus. / Q.Seruil.Priscus Fidenas IIII. / C.Fabius Ambustus. / Ser.Cornel.Maluginensis. } Tribuni militum.	
3634			M.Furius Camillus Dictator.	359
3635	98	365	L.Valerius Poplicola II. / L.Virginius Tricostus. / P.Cornelius. / A.Manlius Capitolinus. / L.Aimilius Mamercinus. / L.Postumius Regillens. } Tribuni militum.	Thot 28. Nouem.
3636			T.Quinctius Cincinnatus. / Q.Seruil.Priscus Fidenas V. / L.Iulius Iulus. / L.Aquilius Coruus. / L.Lucretius Tricipitinus. / Ser.Sulpitius Rufus.	
3637			L.Papirius Cursor. / C.Sergius Fidenas. / L.Aimilius Mamercinus. / L.Menenius Lanatus. / L.Valerius Poplicola. / C.Cornelius.	
3638			M.Furius Camillus IV. / Ser.Cornel.Maluginen.II. / Q.Seruil.Prisc.Fidenas VI. / L.Quinctius Cincinnatus. / L.Horatius Puluillus. / P.Valerius Poplicola Potitus.	363 Thot 27. Nouem.
3639	99		A.Manlius Capitolinus II. / T.Quinctius Capitolinus. / P.Cornelius. / L.Quinctius Capitolinus. / L.Papirius Cursor II. / C.Sergius Fidenas II.	
3640		370	Ser.Cornelius Maluginensis III. / P.Valer.Potitus Poplicola II. / M.Furius Camillus V. / Ser.Sulpitius Rufus II. / C.Papirius Crassus.	

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			T.Quinctius Cincinnatus I I.		
3641			L.Valer.Poplicola I V.	☽ *defecit Archon*	
			L.Lucret.Tricipitinus I I.	*te Phanostrato A-*	
			A.Manlius Capitolinus I I.	*no Nabonaß.366,*	
			L.Aimilius Mamercinus I I I.	*Thot. 26, Decem.*	
			Ser.Sulpitius Rufus I I.	*23,h.6.14.p.m.n.*	
			M.Trebonius Flauus.	*Rursus defecit Pha*	
3642			Sp.Papirius Crassus.	*menot 23, Iunii*	*367*
			Q.Seruilius Priscus Fidenas.	*18,h.$7\frac{1}{2}$,p.m.*	*Thot 26*
			L.Papirius Crassus.		*Nouem.*
			C.Sulpitius Peticus.		
			Ser.Cornel.Maluginensis I V.		
			L.Aimilius Mamercinus I V.		
3643	100		M.Furius Camillus V I.		
			L.Furius Medullinus.		
			A.Postumius Albinus Regill.		
			L.Postumius Albinus Regill.		
			L.Lucretius Tricipitinus.		
			M.Fabius Ambustus.		
3644			L.Valerius Poplicola V.		
			L.Menenius Lanatus.		
			P.Valerius Potitus Poplic.		
			Sp.Papirius Cursor.		
			C.Sergius Fidenas.		
			Ser.Cornelius Maluginens.		
3645		375	P.Manlius Capitolinus.		
			C.Sextilius.		
			C.Manlius Capitolinus.		
			M.Albinus.		
			L.Iulius Iulus.		
			L.Antistius.		
3646			Sp.Furius Medullinus.		*371*
			P.Clœlius Siculus.		*Thot 25.*
			Q.Seruil.Prisc.Fidenas I I.		*Nouem.*
			M.Horatius Puluillus.		
			C.Licinius Caluus.		
			L.Geganius Macerinus.		
3647	101		L.Aimilius Mamercinus V.	Tribuni militum.	
			Ser.Sulpit.Rufus Prætextat.I I.		
			P.Valerius Potitus Poplic.I V.		
			L.Quinctius Cincinnatus I I.		
			C.Veturius Crassus Cicurinus.		
			C.Quinctius Cincinnatus.		
3648			C.Licinius Caluus.	Tribuni plebis	
			C.Sextius Sextin.Lateranus.	sine curuli ma-	
3649			C.Licinius Caluus.	gistratu.	
			C.Sextius Sextin.		
3650		380	C.Licinius Caluus.		*375 Thot*
			C.Sextius Sextin.		*24 Nou.*
3651	102		C.Licinius Caluus I V.	Trib.pleb.	
			C.Sextius Sextin.Lateran.I V.		
3652			C.Licinius Caluus V.		
			C.Sextius Sextin. Latera.V.		

L.Fu-

Mun.	Oly.	Vr.		Nabon.
3653			L.Furius Medullinus II. Tribuni militum.	
			P.Valerius Potitus Poplicola V.	
			A.Manlius Capitolinus.	
			Ser.Sulpit.Prætextatus II I.	
			C.Valerius Potitus.	
			Ser.Cornel.Maluginens. VI.	
3654			Q.Seruilius Prisc.Fidenas III.	379
			M.Cornelius Maluginensis.	Thot 23
			C.Veturius Crassus Cicurin.II.	Nouem.
			Q.Quinctius Cincinnatus.	
			A.Cornelius Cossus II.	
			M.Fabius Ambustus II.	
3655	103	385	T.Quinctius Capitolin.	
			Sp.Seruil.Structus.	
			Ser.Corn.Maluginen.VII.	
			L.Papirius Crassus.	
			Ser.Sulpit.Prætextat.IV.	
			L.Veturius Crass.Cicurin.	
3656			A.Cornelius Cossus II.	
			L.Vetur.Crass.Cicuri.II.	
			M.Corn.Maluginensis II.	
			P.Valerius Potitus Poplic.VI.	
			M.Geganius Macerinus.	
			P.Manlius Capitolinus II.	
3657			L.Aimilius Mamercinus.	
			L.Sextius Sextin.Lateranus.	
3658			L.Genucius Auentinensis.	383
			Q.Seruilius Ahala.	Thot 22
3659	104		C.Sulpitius Potitus.	Nouem.
			C.Licinius Caluus.	
3660		390	L.Aimilius Mamercinus II.	
			Cn.Genutius Auentinensis.	
			Q.Seruilius Ahala II.	
			L.Genucius Auentinensis.	
			C.Licinius Caluus II.	387 Thot
			C.Sulpitius Peticus II.	21. Nou.
	105		M.Fabius Ambustus.	
			C.Pœtilius Libo Visolus.	
			M.Popilius Lænas.	
			Cn.Manlius Capitol. Imperios.	
3665		395	C.Fabius Ambustus.	
			C.Plautius Proculus.	
			C.Martius Rutilus.	391
			Cn.Manlius Capitol.Imperios.	Thot 20
	106		M.Fabius Ambustus.	Nouem.
			M.Popilius Lænas.	
			C.Sulpitius Peticus III.	
			M.Valerius Poplicola.	
			M.Fabius Ambustus.	
			T.Quinctius Barbat.Capitol. Crisp.	
3670		400	C.Sulpitius Peticus IIII.	395
			M.Valerius Poplicola II.	Thot 19
	107		P.Valerius Poplicola.	Nouem.

Mun.	Olÿ.	Ur.			Nabon.
			C.Marcius Rutilus II.		
			C.Sulpitius Peticus V.		
			T.Quinctius Primus Cincinnatus.		
			M.Popilius Lænas III.		
			L.Cornelius Scipio.		
			L.Furius Camillus.		399 Thot
			P.Claudius Crassin.Regillens.		18 Nou.
3675	108	405	M.Popilius Lænas IV.		
			M.Valerius Coruus.		
			C.Plautius Venno.		
			Tit.Manlius Imperios.Torquatus.		
			M.Valerius Coruus II.		
			C Pœtelius Libo Visolus.		
			M.Fabius Dorso.		403 Thot
			Ser.Sulpitius Camerinus.		17 Nou.
	109		C.Marcius Rutilus III.		
			T.Manlius Imperios.Torquatus.		
3680		410	M.Valerius Coruus III.		
			A.Corn.Cossus Aruinas.		
			Q.Seruilius Ahala.		
			C.Marcius Rutilus IV.		
			L.Aimilius Mamercinus Priuern.		407 Thot
			C.Plautius Venno II.		16. Nou.
	110		T.Manlius Imperios.Torquatus III.		
			P.Decius Mus, qui se deuouit.		
			T.Aimilius Mamercinus.		
			Q Publilius Philo.		
3685		415	L.Furius Camillus.		
			C.Manius.		
			C.Sulpitius Longus.		411 Thot
			P.Ailius Pætus.		15 Nou.
	111		L.Papirius Crassus.		
			C.Diulius.		
			M.Valerius Coruus IV.		
			M.Attilius Regulus.		
			T.Veturius Caluinus.		
			Sp.Postumius Albinus.		
3690		420	Sine Coss. hoc anno Respub. fuit.		415 Thot
3691	112		A.Cornelius Cossus Aruina II.		14 Nou.
			Cn.Domitius Caluinus.		
3692			L.Valerius Potitus Flaccus.	☽ *def. anno Nab.*	
			M.Claudius Marcellus.	417, *Epephi* 11,	
3693			L.Papirius Crassus II.	*Septemb.* 20, *h.* 8.	
			L.Plautius Venno.	50, *dig.* 14. *In Ar-*	
3694			L.Aimilius Mamercinus II.	*belde Calend. O-*	419 Thot
			C.Plautius Decianus.	*ctob. prox. Darius*	13 Nou.
3695	113	425	P.Cornelius Scapula.	*ab Alexandro su-*	
			P.Plautius Proculus.	*peratus est.*	
			L.Cornelius Lentulus.		
			Q Publilius Philo II.		
			L.Papirius Cursor.		
			Q.Pœtilius Libo Visolus II.		
			L.Furius Camillus II.		423

D.Iu-

Mun.	Oly.	Vr.			
			D.Iunius Brutus Scæua.		Nabon.
	114		L.Papir.Cursor Dictator.		Thot 12
			Q.Fabius Max. Rullianus,Mag. Eq.	Sine Coss.	Nouem.
3700		430	C. Sulpitius Longus II.		
			Q.Aulius Cerretanus.		
			Q.Fab.Maximus Rullianus.		
			L.Fuluius Curuus.		
			T.Veturius Caluinus II.		427
			Sp.Postumius Albinus II.		Thot 11
	115		L.Papirius Cursor II.		Nouem.
			Q.Publilius Philo III.		
			L.Papirius Cursor III.		
			Q.Aulius Cerretanus II.		
3705		435	L.Plautius Venno.		
			M.Foslius Flaccinator.		
			Q.Aimilius Barbula.		431
			C.Iunius Bubulcus Brutus.		Thot 10
	116		Sp.Nautius Rutilus.	*Agathocles rerum*	Nouem.
			M.Popilius Lænas.	*potitur Syracusis.*	
			L.Papirius Cursor IIII.		
			Q.Publilius Philo IV.		
			M.Pœtelius Libo.		
			C.Sulpitius Longus III.		
3710		440	L.Papirius Cursor V.		435
			C Iunius Bubulc.Brutus II.		Thot 9.
3711	117		M.Valerius Max.		Nouem.
			P.Decius Mus.	* *Agathocle anno*	
			C.Iunius Bubulc.Brutus III.	*imperii 7 Sicilia*	
			Q.Aimilius Barbula II.	*in Africam traii-*	
			Q.Fabius Max.Rullianus II.*	*ciente Sol defecit.*	
			C.Martius Rutilus postea Censorinus.		
			L.Papirius Cursor II.Dictat.		439 Thot
			C.Iunius Bub.Brut.Mag.eq.	Sine Coss.	8. Nou.
3715	118	445	P.Decius Mus II.		
			Q Fab.Max Rullianus III.		
			Ap.Claudius Cæcus.		
			L.Volumnius Flamma Violens.		
			Q.Martius Tremulus.		
			P.Cornelius Aruina.		
			L Postumius Megellus.		443
			T. Minucius Augurinus. In prœl. occis. In e. l.f.c.		Thot 7
			M.Fuluius.		Nouem.
	119		P.Sempronius Sophus.		
			P.Sulpitius Sauerrio.		
3720		450	Ser.Cornelius Lentulus.		
			L.Genutius Auentinensis.		
			M.Liuius Denter.		
			M.Aimilius Paulus.		
			Q.Fab.Max.Rullian.II.Dict.		447
			M.Aimilius Paul.Mag.eq.	Sine Coss.	Thot 6
	120		Q.Apuleius Pansa.		Nouem.
			M.Valerius Coruus V.		
			M.Fuluius Pætinus.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			T. Manlius Torquatus. In mag. mor. In e. l. f. c. M.		
			Valerius Coruus.		1
3725		455	L. Cornelius Scipio.		
			Cn. Fuluius Max. Centumalus.		
			Q. Fab. Max. Rullianus I V.		451
			P. Decius Mus III.		Thot 5.
	121		Ap. Claudius Cæcus II.		Nouem.
			L. Volumnius Flamma Violens II.		
			Q. Fab. Max. Rullianus V.		
			P. Decius Mus I V, qui se deuouit.		
			L. Postumius Megellus II.		
			M. Attilius Regulus.		
3730		460	L. Papirius Cursor.		455
			Sp. Caruilius Max.		Thot 4.
	122		Q. Fab. Max. Gurges.		Nouem.
			D. Iunius Brutus Scæua.		
			L. Postumius Megellus III.		
			C. Iunius Brutus Bubulcus.		
			Pub. Cornelius Rufinus.		
			M. Curius Dentatus.		
			M. Valerius Coruinus.		459
			Q C Noctua.		Thot 3.
3735	123	465	Q. Martius Tremulus II.		Nouem.
			P. Cornelius Aruina II.		
			M. Claudius Marcellus.		
			S. Nautius Rutilus.		
			M. Valerius Potitus.		
			C. Ailius Pætus.		
			C. Claudius Canina.		463
			M. Aimilius Lepidus.		Thot 2.
	124		C. Seruilius Tucca.		Nouem.
			L. Cæcilius Denter. In prœl. occ. In e. l. f. c. M. Curius Dentatus.		
3740		470	P. Cornelius Max. Dolabella.		
			Cn. Domitius Caluinus.		
			C. Fabricius Luscinus.		
			Q. Aimilius Papus.		
3742			L. Aimilius Barbula.	*Solstitium ab Ari-*	467
			Q. Martius Philippus.	*starcho obserua-*	Thot 1.
	125		P. Valerius Læuinus.	*tum anno 50 pri-*	Nouem.
			T. Coruncanius Nepos.	*ma periodi Calip-*	
			P. Sulpitius Sauerrio.	*pi: 44 ab Alexan-*	
			P. Decius Mus.	*dri excessu.*	
3745		475	C. Fabricius Luscinius II.		
			Q. Aimilius Papus II.		
			P. Cornelius Rufinus II.	*Anno VC 473*	471
			C. Iunius Brut. Bubul. II.	*censa sunt ciuium*	Thot 31
	126		Q. Fab. Max. Gurges II.	*capita 278227, &*	Octob.
			C. Genutius Clepsina.	*anno 478 censa*	
			M. Curius Dentatus III.	*sunt 271224.*	
			L. Cornelius Lentulus.		
			Ser. Cornelius Merenda.		
			M. Curius Dentatus III.		

C. Fa-

3750 Mun.	Oly.	480 Vr.	C.Fabius Dorso Licinus.		*Nabon.*
			C.Claudius Canina.		*475*
	127		L.Papirius Cursor II.		*Thot 30*
			Sp.Caruilius Max.		*Octob.*
			C.Quinctius Claudus.		
			L Genutius Clepsina.		
			C.Genutius Clepsina II.		
			Cn.Cornelius Blasio.		
			C.Fabius Pictor.		*479*
			Q Ogulinus Gallus.		*Thot 29.*
3755	128	485	P.Sempronius Sophus.		*Octobr.*
			Ap.Claudius Rufus.		
			M.Atilius Regulus.		
			L.Iulius Libo.		
			Numerius Fab.Pictor.		
			D.Iunius Pera.		
			Q Fab.Max.Gurges III.	*Censita sunt ciui-*	*483*
			L.Mamilius Vitulus.	*um Roman. capita*	*Thot 28.*
	129		Ap.Claudius Caudex.	*292224.*	*Octob.*
			M.Fuluius Caudex.		
3760		490	M.Valerius Max.		
			M.Otacilius Crassus.		
			L.Postumius M gellus.		
			Q.Mamilius Vitulus.		
			L.Valerius Flaccus.		*487*
			T.Otacilius Crassus.		*Thot 27.*
	130		Cn.Cornelius Asina.		*Octob.*
			C.Diulius.		
			L.Cornelius Scipio.		
			C.Aquilius Florus.		
3765		495	A.Atilius Calatinus.		
			C.Sulpitius Paterculus.		
			C.Atilius Regulus.		*491*
			Cn.Cornel.Blasio II.		*Thot 26.*
	131		L.Manlius Vulso Longus.		*Octob.*
			Q.Cædicius.In magist.mor.In e.l.f.e.		
			M.Atilius Regulus II.		
			Ser.Saluius Pæt nus Nobilior.		
			M.Aimillius Paullus.		
			Cn.Cornel.Scipio Asina.		
			A.Atilius Calatinus II.		
3770		500	Cn.Seruilius Cæpio.		*495*
			C.Sempronius Blæsus.		*Thot 25*
	132		C.Aurelius Cotta.	*Ciuium capita cen*	*Octob.*
			P.Seruilius Geminus.	*sa 297797.*	
			L.Cæcilius Metellus.		
			C Furius Pacilus.		
			C.Atilius Regulus II.		
			L.Manlius Vulso II.		
			P.Claudius Pulcher.		*499*
			L.Iunius Pullus.		*Thot 24*
3775	133	505	C.Aurelius Cotta II.		*Octob.*
			P.Seruilius Geminus II.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			L. Cæcilius Metellus II.	Ciuium capita	
			Num. Fabius Buteo..	censa sunt	
			M. Otacilius Crassus II.	251222.	
			M. Fabius Licinus.		
			M. Fabius Buteo.		503
			C. Atilius Bulbus.		Thot 23
	134		A. Manlius Torquat. Atticus.		Octob.
			C. Sempronius Blæsus.		
3780		510	C. Fundanius Fundulus.		
			C. Sulpitius Gallus.		
			C. Lutatius Catulus.		
			A. Postumius Albinus.		
			A. Manlius Torquat. Attic. II.		507
			Q. Lutatius Cerco.		Thot 22
	135		C. Claudius Centho.		Octobr.
			M. Sempronius Tuditanus.		
			C. Mamilius Turrinus.		
			Q. Valerius Falto.		
3785		515	T. Sempronius Gracchus.		
			P. Valerius Falto.		
			L. Corn. Lentulus Caudinus.		511
			Q. Fuluius Flaccus.		Thot 21
	136		P. Corn. Lentulus Caudin.		Octobr.
			C. Licinius Varus.		
			T. Manlius Torquatus.		
			C. Atilius Bulbus II.		
			L. Postumius Albinus.		
			Sp. Caruilius Max.		
3790		520	Q. Fab. Maxumus Verrucos.		515 Thot
			M Pomponius Matho.		20. Oct.
	137		M Aimilius Lepidus.		
			M. Publicius Malleolus.		
			M. Pomponius Matho.		
			C. Papirius Maso.		
			M. Aimilius Barbula.		
			M. Iunius Pera.		
			L. Postumius Albinus II.		519 Thot
			Cn. Fuluius Centumalus.		19 Oct.
3795	138	525	Sp. Caruilius Maximus II.		
			Q. Fab. Max. Verrucos. II.		
			P. Valerius Flaccus.		
			M. Atilius Regulus.		
			M. Valerius Messalla.		
			L. Apustius Fullo.		
			L. Aimilius Papus.		523
			C. Atilius Regulus.		Thot 18.
	139		T. Manlius Torquatus II.		Octobr.
			Q. Fuluius Flaccus II.		
3800		530	C. Flaminius Nepos.		
			P. Furius Philus.		
			Cn. Cornel. Scipio Calu.		
			M. Claudius Marcellus.		
			P. Corn. Scipio Asina.		527

M. Mi-

Mun.	Oly.	Ur.			Nabon.
			M.Minucius Rufus.		
	140		L.Veturius Philo.	*Censita sunt ciui-*	*Thot 17*
			C.Luctatius Catulus.	*um capita 270213.*	*Octob.*
			M.Liuius Salinator.		
			L.Aimilius Paullus.		
3805		535	L.Corn.Scipio.		
			T.Sempronius Longus.		
			C.Flaminius II.In proel.occ.In e.l.f.c.		*531 Thot*
			M.Atilius Regulus.		*16 Oct.*
			Cn.Seruilius Geminus.		
	141		C.Terentius Varro.		
			L.Aimilius Paullus II.		
			L.Postumius Albinus III.		
			T.Sempronius Gracchus.		
			Q.Fab.Max.Verrucos.		
			M.Claudius Marcellus III.		
3810		540	Q.Fab.Maximus.		*535 Thot*
			T.Sempronius Gracchus II.		*15 Oct.*
	142		Ap.Claudius Pulcher.		
			Q.Fuluius Flaccus III.		
			P.Sulpit.Galba Maximus.		
			Cn.Fuluius Centumalus.		
			M.Valerius Læuinus.		
			M.Claud.Marcellus IV.		
			Q.Fab.Max.Verrucoss.V.	*Ciuium Rom.cen-*	*539 Thot*
			Q.Fab.Flaccus IV.	*sus,cap.127107.*	*14 Oct.*
3815	143	545	M.Claud.Marcellus V.		
			T.Quinctius Crispinus.		
			C.Claudius Nero.		
			M.Liuius Salinator II.		
			Q.Cæcilius Metellus.		
			L.Veturius Philo.		
			P.Corn.Scipio,qui postea Africanus.		*543 Thot*
			P.Licinius Crassus Diues.		*13 Oct.*
	144		M.Cornelius Cethegus.		
			P.Sempronius Tuditanus.		
3820		550	Cn.Seruilius Cæpio.		
			C.Seruilius Nepos.		
			T.Claudius Nero.		
			M.Seruil.Pulex Geminus.		
			Cn.Cornelius Lentulus.	*☽ def.anno 54, 2*	*547 Thot*
			P.Ælius Pætus.	*periodi Calippi,*	*12 Oct.*
	145		P.Sulpitius Galba Max. II.	*Nabo. 547, Meso-*	
			C.Aurelius Cotta.	*ri 16, Septemb. 8.*	
			L.Corn.Lentulus.	*h.7.p.m.*	
			P.Villius Tappulus.	*Rursus anno Na-*	
3825		555	T.Quinctius Flamininus.	*bon. 548, Mechir*	
			Sex.Ælius Pætus Catus.	*9, Martii 19, h.13,*	
			C.Cornel.Cethegus.	*21, ☽ defe.dig.15.*	*551 Thot*
			Q.Minucius Rufus.		*11 Oct.*
	146		L.Furius Purpureo.		
			M.Claudius Marcellus.		
			M.Porcius Cato.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			L.Valerius Flaccus.		
			P.Corn.Scipio Africanus II.	*Censita ciuium ca*	
			T.Sempronius Longus.	*pita 143704.*	
3830		560	L.Cornelius Merula.		*555 Thot*
			Q.Minucius Thermus.		*10 Oct.*
	147		L.Quinctius Flamininus.		
			Cn.Domitius Ahenobarbus.		
			M.Acilius Glabrio.		
			P.Cornelius Scipio Nasica.		
			L.Corn.Scipio, qui postea African.	☉ *defecit Martii*	
			C.Lælius Nepos.	*d.14. hor.3½ ante*	
			Cn.Manlius Vulso.	*merid. Ludis A-*	*559*
			M Fuluius Nobilior.	*pollinaribus a. d.*	*Thot 9.*
3835	148	565	C.Liuius Salinator.	*5. Id. Quintiles.*	*Octobr.*
			M. Valerius Messalla.	*Liuius.*	
			M.Aimilius Lepidus.		
			C.Flaminius Nepos.		
			Sp.Postumius Albinus.		
			Q.Marcius Philippus.		
			Ap.Claudius Pulcher.		*563*
			M.Sempronius Tuditanus.		*Thot 8*
	149		P.Claudius Pulcher.		*Octobr.*
			L.Porcius Licinus.		
3840		570	Q.Fabius Labeo.		
			M.Claudius Marcellus.		
			L.Aimilius Paullus.		
			Cn.Bæbius Tamphilus.		
			P.Cornel.Cethegus.		*567 Thot*
			M.Bæbius Tamphilus.		*7 Octob.*
	150		A.Postumius Albinus.		
			C.Calpurnius Piso. In m.m.e.		
			In e.l.f.e.Q.Fuluius Flaccus.		
			L.Manlius Acidinus Fuluianus.	*Lustro 50 censita*	
			Q.Fuluius Flaccus.	*ciuium capita*	
3845		575	M.Iunius Brutus.	273244.	
			A.Manlius Vulso.		
			C.Claudius Pulcher.		*571 Thot*
			T.Sempronius Gracchus.		*6 Octob.*
	151		Cn Corn.Scipio Hispalus In m.m.		
			In e.l.f.e.C.Valerius Læuinus.		
			Q.Petilius Spurinus In mag.occ.		
			P.Mutius Scæuola.		
			M.Aimilius Lepidus II.		
			Sp.Postumius Albinus Paullul.	*Ciuium Rom. cap.*	
			M.Mutius Scæuula.	*269015. Quo an-*	
3850		580	L.Postumius Albinus.	*no qui est Nabon.*	*575 Thot*
			M. Popilius Lænas.	*574. Phamenot d.*	*5 Octob.*
	152		C.Popilius Lænas.	*27. ☽ def. dig.7.*	
			P.Ælius Ligus.		
			P.Licinius Crassus.		
			C.Cassius Longinus.		
			A.Hostilius Mancinus.		
			A.Aulius Serranus.		

Q.Mar-

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			Q Marcius Philippus.		
			Cn.Seruilius Cæpio.		579
3855	153	585	L.Aimilius Paullus II.	☽ def. dig. 15. Pa-	Thot 4
			C.Licinius Crassus.	chon d. 21 Iunii,	Octob.
			Q.Ailius Pætus.	21 hor. p. m. n. 18.	
			M.Iunius Pennus.	24. Sequenti die	
			C.Sulpitius Gallus.	Perseus ab Aimi-	
			M.Claudius Marcellus.	lio superatus &	
			T.Manlius Torquatus.	captus est.	583
			Cn.Octauius.		Thot 3
	154		A.Manlius Torquatus.		Octob.
			C.Cassius Longinus.		
3860		590	T.Sempronius Gracchus II.		
			M.Iuuentius Thalna.		
			P.Corn.Scipio Nasica.		
			C.Marcius Figulus.		
			Vitio facti abdicarunt. In eorum locum facti sunt.		
			P.Cornelius Lentulus.		
			Cn.Domitius Ahenobarbus.		
			M.Valerius Messalla.		587 Thot
			C.Fannius Strabo.		2 Octob.
	155		L.Anicius Gallus.		
			M.Cornelius Cethegus.		
			Cn.Cornelius Dolabella.	Censita sunt ciui-	
			M.Fuluius Nobilior.	um capita	
3865		595	M.Aimilius Lepidus.	328314.	
			C.Popilius Lænas.		
			Sex.Iulius Cæsar.		591
			L.Aurelius Orestes.		Thot 1
	156		L.Corn.Lentulus Lupus.		Octob.
			C.Marcius Figulus.		
			P.Corn.Scipio Nasica II.		
			M.Claudius Marcellus II.		
			Q.Opimius Nepos.		
			L.Postumius Albinus In m.m.		
			In e.l.f.e. M.Acilius Glabrio.		
3870		600	Q.Fuluius Nobilior.		595
			T.Annius Luscus.		Thot 30
	157		M.Claudius Marcellus III.		Septem.
			L.Valer.Flaccus In m.m.e.		
			L.Licinius Lucullus.		
			A. Postumius Albinus.		
			T.Quinctius Flamininus.		
			M.Acilius Balbus.		
			L. Marcus Censorinus.		599 Thot
			M.Manilius.		29 Sept.
3875	158	605	Sp.Postumius Albin.Magn.		
			L.Calpurnius Piso.		
			P.Corn.Scipio African.Aimil.	Censita ciuium	
			C.Liuius Drusus.	capita 322000.	
			Cn.Cornel.Lentulus.		
			L.Mummius.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			Q.Fab.Max.Aimilianus.		
			L.Hostilius Mancinus.		603 Thot
	159		Ser.Sulpitius Galba.		28 Sept.
			L.Aurelius Cotta.		
3880		610	Ap.Claudius Pulcher.		
			Q.Cæcil.Metellus Macedon.		
			L.Cæcilius Metellus Caluus.	*Ciuium census*	
			Q.Fab.Maximus Seruilian.	428342.	
			Cn.Seruilius Cæpio.		607 Thot
			Q.Pompeius.		27 Sept.
	160		C.Lælius Sapiens.		
			Q.Seruilius Cæpio.		
			Cn.Calpurnius Piso.		
			M.Popillius Lænas.		
3885		615	P.Corn.Scipio Nasica Serapio.		
			D.Iunius Brutus.		
			M.Aimilius Lepidus Porcina.		611 Thot
			C.Hostilius Mancinus.		26 Sept.
	161		P.Furius Philus.	*Census ciuium*	
			Sex.Atilius Serranus.	323000.	
			Ser.Fuluius Flaccus.		
			C.Calpurnius Piso.		
			P.Corn.Scipio African.II.		
			C.Fuluius Flaccus.		
3890		620	P.Mucius Scæuola.		615 Thot
			L.Calpurnius Piso Frugi.		25 Sept.
	162		P.Popillius Lænas.		
			P.Rupilius.		
			P.Licinius Crassus Mucian.	*Censita sunt ci-*	
			L.Valer.Flaccus Flam.Mar.	*uium capita*	
			M.Perperna.	368833.	
			C.Claud.Pulcher Lentulus.		
			C.Sempronius Tuditanus.		619 Thot
			M.Aquilius.		24 Sept.
3895	163	625	Cn.Octauius.		
			T.Annius Rufus.		
			L.Cassius Longinus Rauilla.		
			L.Cornelius Cinna.		
			Mam.Aimilius Lepidus.		
			L.Aurelius Orestes.		
			M.Plautius Hypseus.	*Lustrum 60 a-*	623 Thot
			M.Fuluius Flaccus.	*ctum. Censita ci-*	23 Sept.
	164		C.Cassius Longinus.	*uium capita*	
			C.Sextius Caluinus.	390736.	
3900		630	Q.Cæcilius Metell.Balear.		
			T.Quinctius Flamininus.		
			Cn.Domitius Ahenobarb.		
			C.Fannius Nepos.		
			Q.Fab.Max.postea Allobrog.		627 Thot
			L.Opimius.		22 Sept.
	165		P.Manilius.		
			C.Papirius Carbo.		
			C.Cæcilius Metell.Caluus.		

L.Au-

Mun.	Oly.	Vr.	L. Aurelius Cotta.		Nabon.
3905		635	M. Porcius Cato In m.m.e.		
			Q Marcius Rex.		
			Q Cæcil. Metell. Dalmat.		631 Thot
			Q. Mucius Scæuula.		21 Sept.
	166		C. Licinius Geta.		
			Q Fab. Max. Eburnus.		
			M. Aimilius Scaurus.	*Census ciuium*	
			M. Cæcilius Metellus.	*394326.*	
			M. Acilius Balbus.		
			C. Porcius Cato.		
3910		640	C. Cæcilius Metell. Caprarius.		635 Thot
			Cn. Papirius Carbo.		20 Sept.
	167		M. Liuius Drusus.		
			L. Calpurnius Piso Cæsoninus.		
			P. Corn. Scip. Nasica.		
			L. Calpurnius Bestia.		
			M. Minucius Rufus.		
			Sp. Postumius Albinus.		
			Q Cæcilius Metellus Numidic.		639 Thot
			M Iunius Silanus.		19 Sept.
3915	168	645	Ser. Sulpitius Galba.		
			M. Aurelius Scaurus.		
			L. Cassius Longinus.		
			C. Marius.		
			C. Atilius Serranus.	*Pompeius nascitur*	
			Q. Seruilius Cæpio.	*prid. Cal. Octobr.*	
			P. Rutilius Rufus.		643 Thot
			Cn. Mallius.		18 Sept.
	169		C. Marius II.		
			Cn. Flauius Fimbria.		
3920		650	C. Marius III.		
			L. Aurelius Orestes.		
			C. Marius IV.		
			Q Lutatius Catulus.		
			C. Marius V.		647
			M. Aquillius.		Thot 17
	170		C. Marius VI.		Septem.
			L. Valerius Flaccus.		
			M. Antonius.		
			A. Postumius Albinus.		
3925		655	Q Cæcilius Metellus Nepos.		
			T. Didius.		
			Cn. Cornel. Lentulus.		651 Thot
			P. Licinius Crassus.		16 Sept.
	171		Cn. Domitius Ahenobarbus.		
			C. Cassius Longinus.		
			L. Licinius Crassus.		
			Q. Mucius Scæuula.		
			C. Cœlius Caluus.		
			L. Domitius Ahenobarb.		
3930		660	C. Valerius Flaccus.		655 Thot
			M. Herennius.		15 Sept.

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
	172		C.Claudius Pulcher.		
			M.Perperna.		
			L.Martius Philippus.		
			Sex.Iulius Cæſar.		
			L.Iulius Cæſar.		
			P.Rutilius Lupus.		
			Cn.Pompeius Strabo.		659 Thot
			L.Porcius Cato.		14 Sept.
3935	173	665	L.Cornelius Sulla Felix.		
			Q.Pompeius Rufus.		
			Cn.Octauius In m.occ.e.		
			L.Cornelius Cinna Ex SC.mag.ei abrog.e. In e.l.f. e.L.Corn.Merula.Fla.Dial.		
			L.Cornelius Cinna II.		
			C.Marius VII In m.m.e.In e.l.f.e.		
			L.Valerius Flaccus.	*Hoc anno censa*	
			L.Cornel.Cinna III.	*sunt ciuium capit.*	663 Thot
			Cn.Papirius Carbo.	463000.	13 Sept.
	174		Cn.Papirius Carbo II.		
			L.Cornel.Cinna.		
3940		670	L.Corn.Scipio Aſiatic.		
			C.Norbanus.		
			C.Marius.In m.occ.e.		
			Cn.Papirius Carbo IV.		
			M.Tullius Decula.		567 Thot
			Cn.Cornel.Dolabella.		12 Sept.
	175		L.Corn.Sulla Felix II.		
			C.Cæcilius Metell.Pius.		
			P.Seruil.Vatia Iſauric.		
			Ap.Claudius Pulcher.		
3945		675	M.Aimilius Lepidus.		
			Q.Lutatius Catulus.		
			D.Iunius Brutus.		671 Thot
			Mam.Aimilius Lepid.Liuianus.		11 Sept.
	176		Cn.Octauius.		
			C.Scribonius Curio.		
			L.Octauius.		
			C.Aurelius Cotta.		
			L.Licinius Lucullus.		
			M.Aurelius Cotta.		
3950		680	M.Terentius Varro Lucull.		675 Thot
			C.Caſſius Varus.		10 Sept.
	177		L.Gellius.		
			Cn.Cornel.Lentul.Clodianus.		
			Cn.Aufidius Oreſtes.		
			P.Corn.Lentulus Sura.		
			Cn.Pompeius Magnus.	*Cenſita ciuium*	
			M.Licinius Craſſus Diues.	*capita* 450000.	
			Q.Hortenſius.		679 Thot
			Q.Cæcilius Metell.Cretic.		9 Sept.
3955	178	685	L.Cæcilius Metellus In m.m.e.		
			Q.Martius Rex ſolus conſulatum geſſit.		
			C.Calpurnius Piſo.		

M.A-

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			M. Acilius Glabrio.		
			M Aimilius Lepidus.		
			L. Volcatius Tullus.		
			P.Corn.Sulla.		683 Thot
			P. Antronius Pætus. Antequam inirent damnati sunt. In eor.l.f.C.		8 Sept.
			L.Aurelius Cotta.		
			L.Manlius Torquatus.		
	179		L.Iulius Cæsar.		
			C.Marcius Figulus.		
3960		690	M.Tullius Cicero.	*C. Octauius, qui primus Augustus appellatus est, natus est Romæ, paulo ante ☉ ortum, 9 Calend. Octob.*	
			C.Antonius.		
			D.Iunius Silanus.		
			L.Licinius Murena.		
			M.Pupius Piso.		687 Thot
			M.Valer. Messalla Niger.		7 Sept.
	180		L. Afranius.		
			Q.Cæcilius Metell. Celer.		
			C.Iulius Cæsar.		
			M.Calpurnius Bibulus.		
3965		695	L.Calpurnius Piso Cæsonin.		
			A.Gabinius.		
			P.Corn.Lentulus Spinther.		691 Thot
			C Cæcilius Metell Nepos.		6 Sept.
	181		Cn.Corn.Lentulus Marcell.		
			L.Marcius Philippus.		
			Cn.Pompeius Magnus II.		
			M.Licinius Crass. II.		
			L.Domitius Ahenobarb.		
			Ap.Claudius Pulcher.		
3970		700	Cn.Domitius Caluinus.		695 Thot
			M.Valerius Messalla.		5 Sept.
	182		Cn.Pompeius Magnus sine Conlega primus.		
			Q. Cæcil. Metell. Pius Scipio. Ex a. d. K. Sextil.		
			Ser.Sulpicius Rufus.		
			M.Claudius Marcellus.		
			L.Aimilius Paullus.		
			C.Claudius Marcellus.		
			C.Claudius Marcellus.		699 Thot
			L.Corn.Lentulus.		4 Sept.
3975	183	705	C.Iulius Cæsar II.		
			P.Seruilius Vatia Isauricus.		
			Q.Fufius Calenus.		
			P.Vatinius.		
			C.Iulius Cæsar III.	*Triumphis 4 actis annum ordinauit.*	
			M.Aimil.Lepidus.		
			C.Iulius Cæsar IV.		703 Thot
	184		Sine conlega sub anni extremum abdicauit, & in anni reliquum suffecit Q. Fulu. Max.qui in mag.m.e.In e.l.f.e.C.Caninius Rebilus C.Trebonium.		3 Sept.
			C.Iulius Cæsar V. Interfectus Idib. Martii, In e.l.f.e.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			P.Corn Dolabella.		
			M.Antonius.		
3980		710	C.Vibius Pansa. In mag.occ.In e.l.f.e.		
			C.Iulius Cæsar, qui postea Augustus appellatus est. Abd.In e.l.f.e.		
			C.Carrinas.		
			A.Hirtius. In mag.oc.In e.l.f.e.		
			Q Pedius.In mag.mor.In e.l.f.e.		
			P.Ventidius, qui idem Prætor erat.		
			M.Aimil.Lepidus. M.Antonius. Imp.Cæsar C.F.C.N. } Triumuiri R.P.C. Ex a.d. v. K. Dec. ad pr. K. Ian. Sex.		
			M.Munatius Plancus.		
			M.Aimilius Lepidus.		
			P.Seruilius Vatia Isauricus.		707 Thot 2 Sept.
			L.Antonius M.F.		
	185		Cn.Domitius Caluinus II. Abd.In e.l.f.e.		
			L.Cornelius Balbus.	*Herodes Rex a Senatu declaratus.*	
			C.Asinius Pollio. Abd.In e.l.f.e.		
			P.Canidius Crassus.		
			L.Marcius Censorinus.		
			C.Caluisius Sabinus.		
3985		715	Ap.Claudius Pulcher.		
			C.Norbanus Flaccus.		
			M Agrippa Vipsanius.	*Ierosolyma ab Herode capta.*	711 Thot 1 Sept.
			L.Caninius Gallus.		
	186		L.Gellius Poplicola. Abd.In e.l.f.e.		
			L.Munatius Plancus.		
			M.Cocceius Nerua. Abd.In e.l.f.e.		
			P.Sulpicius Quirinus.		
			L.Cornificius.		
			Sex.Pompeius Sex.F.		
			L.Scribonius Libo. postquam Cæsar abd.K.Ia.		
			M Antonius II. Abd.K.Ianuar.In e.l.f.		
			L.Sempronius Atratinus.		
3990		720	Imp.Cæsar Diui F. Abd.K.Ian.In e.l.f.e.		715 Thot 31 Aug.
			L.Antronius Crassus.		
			Ex K.Maii L.Flauius.		
			Ex K.Iul.M.Atilius & alii.		
			Sex Pompeius Magn.occ. antequam iniret. In e.l.f.e. L.Volcatius Tullus.		
	187		C.Domitius Ahenobarb.		
			C.Sosius.		
			Imp.Cæsar Octauianus III.	*Ad Actium Antonium vicit 4 Nonas Septemb.*	
			M.Valerius Messalla Coruinus.		
			Imp.Cæsar IV.		
			M.Licinius M.f.Crassus.		
			Imp.Cæsar.v.		719 Thot 30 Aug.
			Sex.Apuleius.		
3995	188	725	Imp.Cæsar.VI.	*Augustus annum Iulianum resarcit.*	
			M.Vipsanius Agrippa.		
			Imp.Cæsar VII.	*Censum egit post annum alterum*	
			M.Agrippa III.		

Imp.

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			Imp.Cæſar Diui f.Auguſt. V I I I.	& 40. *Cenſita*	
			T.Statilius Taurus I I.	*ſunt* 400063.	
			Imp.Cæſ.Auguſtus I X.		*723 Thot*
			M.Iunius Silanus.		*29 Aug.*
	189		Imp.Cæſ.Auguſtus X.		
			C. Norbanus Flaccus.		
4000		730	Imp.Cæſar Auguſt. X I.		
			Abd. in e.l.f.e.L.Seſtius.		
			A.Terentius Varro Murena.In mag.m.e.In e.l.f.e.		
			Cn.Calpur.Piſo.		
			M.Claudius Marcellus Æſerinn.		
			L.Arruntius.		
			Q.Aimil.Lepidus.		*727 Thot*
			M.Lollius.		*28 Aug.*
	190		M.Appuleius Sex.		
			P.Silius Nerua.		
			Q.Lucretius Veſpillo.		
			C.Sentius Saturninus.		
4005		735	Cn.Cornelius Lentulus.		
			P.Cornel.Lentulus.		
			C.Furnius.		*731 Thot*
			C.Iunius Silanus.		*27 Aug.*
	191		L Domitius Ahenobarb.		
			P.Cornelius Scipio.		
			M.Liuius Druſus Libo.		
			L.Calpurnius Piſo Cæſonin.		
			M Licinius Craſſus.		
			Cn.Corn.Lentulus.		
4010		740	Ti. Claudius Nero, qui poſtea Ti. Cæſar Auguſtus		*735 Thot*
			appellatus eſt.		*26 Aug.*
			P.Quinctilius Varus.		
	192		M.Valerius Meſſalla Barbatus.		
			P.Sulpicius Quirinus.		
			Q.Ailius Tubero.		
			Paullus Fabius Max.		
			Iulius Antonius.		
			Q.Max Fabius African.		
			Claudius Nero Druſus German.		*739 Thot*
			T.Quinctius Criſpinus.		*25 Aug.*
4015	193	745	C Martius Cenſorinus.		
			C Aſinius Gallus.		
			Ti.Claudius Nero I I.		
			Cn.Calpurnius Piſo I I.		
			D Lælius Balbus.		
			C.Antiſtius Vetus.		
			Imp.Cæſ.Auguſtus X I I.		*743 Thot*
			L Cornelius Sulla.		*24 Aug.*
	194		C.Caluiſius Sabinus.		
			L.Paſſienus Rufinus.		
4020		750	L.Cornel.Lentulus.		
			M.Valerius Meſſallinus Cotta.		
			Imp.Cæſ.Auguſtus X I I I.	CHRISTVS *naſci*	
			M.Plautius Siluanus.	*tur ineunte vere.*	

Mun. & C. (Anni Epochæ Christianæ)	Oly.	Vr.		Nabon.
			Cossus Cornel. Lentulus.	
			L. Calpurnius Piso Augur.	747 Thot 23 Aug.
			☽ a defecit 9 die Ianuarii, ho. 13. 5. post merid. Herodes Martio mense interiit.	
1	195		C. Iulius Augusti f. Diui N. Cæsar.	
			L. Aimilius Paullus.	
			Epocha Christiana siue Romana.	
			P. Vinicius.	
2			P. Alfenus Varus.	
4025		755	L. Ailius Lamia.	
			M. Seruilius.	
			Sex. Ailius Q. f. Catus.	751 Thot
			C. Sentius Saturninus.	22 Aug.
5	196		Cn. Cornel. Cinna Magnus.	
			L. Valerius Potiti f. Messalla Volusus.	
			M. Aimilius Lepidus.	
			L. Arruntius.	
			A. Licinius Nerua Silianus.	
			Q. Cæcilius Metell. Cretic.	
4030		760	M. Furius M. f. Camillus.	755 Thot
			Sex. Nonius Quinctilianus.	21 Aug.
	197		Q. Sulpicius Camerinus.	
			C. Poppæus Sabinus.	
10			Pub. Corn Dolabella.	
			C. Iunius Silanus Flam. Mart.	
			M. Aimilius Lepidus.	
			T. Statilius Taurus.	
			Germanicus Cæsar T. F. Aug. N.	759 Thot
			C. Fonteius Capito.	20 Aug.
4035	198	765	C. Silius.	
			L. Munatius Plancus.	
			Sex. Pompeius Sex. F.	
			Sex. Appuleius. Hoc anno Imp. Cæsar Augustus a. d. 14 Calen. Septembris mortuus est. Ti. Cæsar Augustus Imperium excepit. Annus est 14 Epochæ Christianæ, quo ☽ defecit, Sept. 14. h. 4. 10. post m. n. dig. 20. Abest ab Eclipsi quæ Herodis obitum antecessit annis 14. die. 17. Cor. Tac. deliquii meminit.	
15			Drusus Cæsar Ti. f.	
			C. Norbanus Flaccus.	
			T. Statilius Sisenna Taurus.	763 Thot
			L. Scribonius Libo.	19 Aug.
	199		C. Cæcilius Rufus.	
			L. Pomponius Flaccus.	
4040		770	Ti. Cæsar Augusti f. III.	
			Germanicus Cæsar Ti. f. II.	
			M. Iunius Silanus.	
			L. Norbanus Flaccus.	
20			M. Valerius Messalla.	767 Thot
			M. Aurelius Cotta.	18 Aug.
	200		Ti. Cæsar Augusti f. IV.	
			Drusus Iulus Ti. f. II.	

D. Ha-

Mun. & C.	Oly.	Vr.			Nabon.
			D.Haterius Agrippa.		
			C.Sulpicius Galba.		
4045		775	C.Asinius Polho.		
			C.Antistius Verus.		
			Ser.Cornelius Cethegus.		771
			Visellus Varro.		Thot 17
25	201		M.Asinius M.f.Agrippa.		Aug.
			Cossus Cornelius Lentulus.		
			Cn.Corn el.Lentulus Gerulicus.		
			C.Caluisius Sabinus.		
			M.Licinius Crassus.		
			C.Calpurnius Piso.		
4050		780	App.Iunius Silanus.		775
			P.Silius Nerua.		Thot 16
	202		C.Rubellius Geminus.	Christus ablutus	Aug.
			C.Fufius Geminus.	in Iordane.	
30			M.Vinicius Quartinus.		
			L.Cassius Longinus.		
			Ti.Cæsar Aug German.v.		
			L.Ælius Seianus.		
			Cn.Domitius Aheriobarb.		779
			M.Furius Camillus Aruntius Scribonianus.		Thot 15
4055	203	785	Ser.Sulpicius Galba.	Christus morte	Aug.
			L.Cornelius Sulla.	sua vitam suis re-	
			P.Fabius Priscus.	stituit.	
			L.Vitellius Nepos.		
35			C.Sestius Gallus.		
			M.Seruilius Rufus Nomanus.		
			Q.Plautius Plautianus.		783 Thot
			S.Papienus Galienus.		14 Aug.
	204		Cn.Acerronius Proculus.		
			C.Pontius Nigrinus.		
			Tiberius Imper. obiit 17 Cal. April. Impe-		
			rauit an.22.mens.6.d.26. Imperium exci		
			pit C.Caligula.		
4060		790	C.Iulius Germanic.II.		
			L.Apronius Cæsianus.		
			M.Aquilius Iulianus.		
			P.Nonius Asprenas.		
40			C.Iulius German.Aug.III.		
			Suffecti sunt Idib. Ianuar. L.Gellius Popli-		787 Thot
			cola.M Cocceius Nerua.		13 Aug.
	205		C.Iulius Aug.German.IV.		
			Cn.Sentius Saturninus.		
			Imperator Caligula occisus est 9 Cal. Fe-		
			bruar.Ti.Claudius Drusi f. Nero Imperat.		
			Ti.Claudius Drusi f.Augustus Germ.II.		
			C.Licinius Cæcinna Largus.		
4065		795	Ti.Claudius Drusi f.Augustus Germ.III.		
			L.Vitellius II.		
			C.Quinctius Crispinus.		791 Thot
			T.Statilius Taurus.		12 Aug.
45	206		M.Vinicius Quartinus.		

Mun. & C.	Oly.	Vr		Nabon.
			M.Statilius Coruinus.	
			⊙ defecit Calend. Augusti mensis Natali Claudii Romæ hor. 1.46. ante merid.	
			C.Valerius Asiaticus II.	
			M.Valerius Messalla.	
			Ti.Claudius Dru.f.Cæs.Aug.IV.	
			L.Vitellius III.	
4070		800	A.Vitellius, qui postea Augustus.	795 Thot
			L.Vipsanius Poplicola.	11 Aug.
	207		C.Pompeius Longinus Gallus.	
			Q.Veranius.	
			OLYMPIAS 207 actis publicis Romæ notata est.	
50			C.Antistius Vetus.	
			M.Suillius Rufus Seruilianus.	
			Ti.Claudius Dru.f.Cæs.Germ.V.	
			Ser.Cornel.Scipio Orfitus.	
			P.Corn.Sulla Faustus.	799 Thot
			L.Saluius Otho.	10 Aug.
4075	208	805	Decius Iunius Silanus.	
			Q Haterius Antoninus.	
			Q.Asinius Marcellus.	
			M.Acilius Auiola.	
			Claudius Imperator veneno extinctus est ab vxore Agrippina 3 Id. Octobr. Nero Imperat.	
55			Nero Claudius Dru f.Cæs.Aug.	
			L.Antistius Vetus.	
			Q.Volusius Saturninus.	803 Thot
			T.Cornelius Cæpio.	9 Aug.
	209		Nero Claud.Cæs.Aug.Germ.II.	
			L.Calpurnius Piso.	
4080		810	Imp.Nero Claud.Cæs.Aug.III.	
			M.Valerius Messalla.	
			C.Vipsanius Poplicola Apronian.	
			L.Fonteius Capito.	
			⊙ defecit inter horam 7 & 8 diei Plin.lib.2. c.70. Annus est Epochæ Christ.59. ⊙ tenuit ♉ 6.29.	
			Tempus Aprilis d h	
			Mediæ ☌ 30 9 28	
			Veræ ☌ 30 1 55	
			Quod tempus notat horam diei inter 7 & 8.	
60			Imp.Nero Claud.Cæs.Aug.Germ.	807 Thot
			Cossus Corn.Lentulus.	8 Aug.
	210		C.Cæsonius Pætus.	
			C.Petronius Sabinus Turpilian.	
			P.Marius Celsus.	
			L.Asinius Gallus.	
4085		815	L.Memmius Regulus.	
			Paullus Virginius Rufus.	
			C.Lecanius Bassus.	811 -

M.Li-

Mun.	Oly.	Vr.	M. Licinius Crassus Frugi.	Nabon.
& C.	211		P. Silius Nerua.	Thot
65			C. Iulius Atticus Vestinus.	7 Aug.
			C. Suetonius Paullin.	
			L. Pontius Telesinus.	
			C. Silius Italicus.	
			M. Galerius Trachalus Turpilian.	
			Imp. Nero seipse occidit 4 Idus Iunii, Galba imperat 7 menses d. 7. Occisus 17 Calen. Februar.	
4090		820	Ser. Sulpicius Galba Imp. Cæs. Aug. II.	815 Thot
			T. Vinius Crispinus.	6 Aug.
			Otho imperauit mens. 3. d. 5. seipse occidit 12 Cal. Maii. Vitellius imperare cœpit viuente Galba. Occisus est Romæ 9 Cal. Ianuarii. ☽ deficiens digit. 16, 30 atra & sanguinolenta Maii d. 5. h. 12. 6. Vitellii exercitum magno terrore affecit, dum Cremonæ aduersus Vespasiani milites noctu pugnaret Xiphil Vespasianus viuente Vitellio imperare cœpit Calend. Iunii.	
	212		Vespasianus August. II.	
			T. Flauius Vespasiani Aug. f. Cæsar.	
70			Imp. Cæs. Ti. Flau. Vespasianus Aug. III.	
			M. Cocceius Nerua.	
			Imp. Cæs. Fla. Vespasianus Aug. IV.	
			T. Cæsar Augusti f. Vespasianus II.	
			T. Flauius Aug. Cæs. Domitianus.	819 Thot
			M. Valerius Messallinus.	5 Aug.
4095	213	825	Imp. Cæs. T. Fla. Vespasianus Aug. V.	
			T. Cæsar Augusti f. Vespasianus III.	
			Imp. Cæs. Vespasianus Aug. VI.	
			T. Cæsar Aug. f. Vespasianus IV.	
75			Imp. Cæs. Vespas. Augustus VII.	
			T. Cæsar Aug. f. Vespasianus V.	
			Imp. Cæs. Vespas. Augustus VIII.	823 Thot
			T. Cæs. Aug. f. Vespasianus VI.	4 Aug.
	214		L. Ceionius Commodus Verus.	
			C. Cornel. Priscus.	
4100		830	Imp. Cæs. T. Fla. Vespas. Augustus.	
			T. Cæsar Augusti f. Vespasianus.	
			Imp. Vespasianus obiit 8 Cal. Iulii, Titus filius imperat.	
			Imp. Tit. Cæsar Vespasianus Augustus VIII.	
			T. Fla. D. Vespasiani f. Cæsar. Domitian.	
80			M. Plautius Siluanus.	827 Thot
			M. Annius Verus Pollio.	3 Aug.
			Imp. Titus obiit Idib. Septembr. Domitianus frater imperat.	
	215		Imp. Cæs. D. Vespasiani f. Domitianus Aug. VIII.	
			T. Flauius T. f. Sabinus.	
			Imp. Cæs. D. Vesp. f. Domitianus IX.	
			T. Virginius Rufus.	

1405	Oly.	835	Imp.Cæs.Domitianus Aug.x.		*Nabon.*
Mun.		*Vr.*	Ap.Iunius Sabinus.		
& C			Imp.Cæs.Domitianus Aug.xi.		*831 Thot*
			T.Aurelius Fuluus.		*2 Aug.*
89	216		Imp.Cæs.Domit.Augustus xii.	*Agon capitolinus*	
			Ser.Cornel.Dolabella.	*a Domitiano in-*	
			Imp.Cæs.Domit.Aug.Germ.xiii.	*stitutus.*	
			A.Volusius Saturninus.		
			Imp.C.Dom.Aug.German.xiiii.		
			L.Minucius Rufus.		
4110		840	T.Aurelius Fuluus ii.		*835 Thot*
			A.Sempronius Atratinus.		*1 Aug.*
	217		Imp.Cæs.Dom.Aug.German.xv.		
			M.Cocceius Nerua ii.		
90			M.Vlpius Traianus Crinitus.		
			M.Acilius Glabrio.		
			Imp.Cæs.Dom.Aug.Germ.xvi.		
			A.Volusius Saturninus.		
			Pompeius Conlega.		*839 Thot*
			Cornelius Priscus.		*31 Iulii.*
4115	218	845	L.Nonius Asprenas Torquatus.		
			M.Arricinius Clemens.		
			Imp.Cæs.Aug.Germ.xvii.		
			T.Flauius Clemens.		
95			C.Antistius Verus.		
			C.Fuluius Valens. Domitianus Imp.occisus est Romæ 14 Calen.Octobr. Nerua imperat an.1.m.4.d.9.		
			Imp.Nerua Cæsar Augustus iii.		*843 Thot*
			T.Virginius Rufus iii.		*30 Iulii.*
	219		Imp.Nerua Cæsar August.iv.		
			Nerua Traianus Neruæ Aug.f.Cæsar.ii.		
			Nerua obiit 6 Calend.Februar.		
			Traianus imperat.	*Anno primo Tra-*	
4120		850	C.Sosius Senecio ii.	*iani ☽ a Spicam ♍*	
			A.Cornelius Palma.	*operuit.*	
			Imp.Cæs.D.Neruæ f.Traianus iii.		
			M.Cornelius Fronto iii.		
100			Imp.Cæs.Nerua Traianus Opt.Aug German.iv.		*847 Thot*
			Ser.Articuleius Pætus.		*29 Iulii.*
	220		C.Sosius Senecio iii.		
			L.Licinius Sura iii.		
			Imp.Cæs.Ner.Traianus Opt.Aug.v.		
			Q.Messius Max.ii.		
4025		855	....Suranus ii.		
			P.Neratius Marcellus.		
			C.Iulius Candidus.		*851 Thot*
			T.Numidius Quadratus.		*28 Iulii.*
105	221		L.Ceionius Commodus Verus.		
			L.Titius Cerealis.		
			C.Sosius Senecio iv.		
			L.Licinius Sura iii.		
			Ap.Annius Trebonius Gallus.		

M.Ati-

Mun. & C.	Oly.	Vr.			Nabon.
			M.Atilius Metilius Bradua.		
		860	A.Cornelius Palma II.		855 Thot
4130			C.Caluisius Tullus.		27 Iulii.
	222		Clodius Crispinus.		
			Solenus Orfitus.		
110			L.Calpurnius Piso.		
			Vettius Rusticus Bolanus.		
			Imp.Cæs.Ner.Traianus Aug.VI.		
			C.Iulius Africanus.		
			L.Publilius Celsus.		859 Thot
			C.Clodius Crispinus.		26 Iulii.
4135	223	865	Q.Ninnius Hasta.		
			P.Manilius Vopiscus.		
			M.Valerius Messalla.		
			C.Popilius Carus Pedo.		
115			Aimilius Ælianus.		
			L.Antistius Vetus.		
			.... Quinctius Niger.		863 Thot
			Vipsanius Apronianus.	Traianus obiit 3 Id. Augusti. Adrianus imp.	25 Iul.
	224		Imp.Cæs.Traianus Adrianus August.II.		
			T.Claudius Fuscus Salinator.		
4140		870	Imp.Cæs.Traian.Adrianus Aug.III.		
			Q.Iunius Rusticus.		
			L.Catilius Seuerus.		
			T.Aurelius Fuluus.		
120			M.Annius Verus.		867 Thot
			.... Augur.		24 Iul.
	225		Man.Acilius Auiola.		
			C.Cornelius Pansa.		
			Q.Arrius Pætinus.		
			C.Ventidius Apronianus.		
4145		875	Man.Acilius Glabrio.		
			C.Bellicius Torquatus.		
			P.Corn.Scipio Asiaticus.	☽ def.digit.2. Pa-	871 Thot
			Q.Vettius Aquilinus.	chon 16. Aprilis 5.	23 Iul.
125	226		Ælius Vespronius Candidus Verus.	h.8 5. anno Adri-	
			.... Ambiguus Bubulus Pius.	ani nono.	
			.... Gallicanus.		
			.... Cœlius Titianus.		
			L.Nonius.		
			M.Annius Libo Asprenas Torquat.II.		
4150		880	P.Iuuentius Celsus.		875 Thot
			Q.Iulius Balbus.		22 Iul.
	227		Q.Fabius Catullinus.		
			M.Flauius Aper.		
130			Ser.Octauius Lænas Pontianus.		
			M.Antonius Rufinus.		
			Sentius Augurinus.		
			Arrius Seuerianus II.		
			....Hiberus.		879 Thot
			Iunius Silanus Sisenna.		21 Iul.
4155	228	885	C.Iulius Seruilius Vrsus Seruianus.		

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
			C. Vibius Iuuentius Verus.	
			☽ def.digit.14.15. anno Adriani 17. Pauni 19.Maii 6.h.10.42.	
			....Pompeianus Lupercus.	
			L.Iulius Atticus Acilianus.	
135			L.Ceionius Commodus Verus.	
			Sex.Vetulenus Cuuca Pompeianus.	
			☽ def. anno Adriani 19. Chœac 2.Octobr. 24 h.11.0.dig.10.	
			L.Ælius Adriani Aug.f.Verus Cæs.II.	883 Thot
			C.Cælius Balbinus Vibullius Pius.	20 Iul.
			☽ def.digit.6, anno Adriani 20.Pharmuthi 18.Martii 5,ho.15½.	
	229		Sulpic. Camerinus.	
			Quinctius Niger Magnus. Adrianus obiit 6 Id. Iulii. Antoninus Pius imperat.	
4160		890	Imp.Cæs.Tit.Ælius Adrianus Antoninus Aug.II.	
			Brutius Præsens.	
			Imp.Cæs.Adrian.Antoninus.Aug.Pius III.	
			M. Aurelius Cæsar postea Aug.	
140			M.Peducæus Sylloga Priscinus.	887 Thot
			T.Hœmius Seuerus.	19 Iul.
			☉ tenuit sectionem Autumnalem anno Antonini 3. Christianæ Epochæ 140. Athyr die 9. Sept. 27.ho.1. ab ortu. Ptolemæus obseruauit.	
	230		L.Cuspius Rufinus. *☉ vernam sectionem tenuit Pachon 7. Martii 24.ho.1.pomerid Ptolemæus anno 3 Antonini de cælo obseruauit.*	
			L.Scatius Quadratus.	
			C.Bellicius Torquatus.	
			T.Claud.Atticus Herodes.	
4165		895	....Lollianus Auitus.	
			C.Gauius C.f.Max.	
			Imp.Cæs. Antoninus Aug.	891 Thot
			M. Ælius Aurel.Cæsar.II.	18 Iul.
145	231		Sex.Erucius Clarus.	
			Cn.Claudius Seuerus.	
			M.Valerius Largus.	
			M.Valerius Messallinus.	
			C.Bellicius Torquatus.	
			M.Saluius Iulianus.	
4170		900	Ser.Corn.Scipio Orfitus.	895 Thot
			Q.Nonius Priscus.	17 Iul.
	232		....Romulus Gallicanus.	
			....Antistius Vetus.	
150			Sex.Quinctilius Gordianus.	
			Sex.Quinctilius Max.	
			Sex.Acilius Glabrio.	
			C.Valerius Omollus Verianus.	
			Bruttius Præsens.	899 Thot
			Antonius Rufinus.	16 Iul.
4175	233	905	L.Aurelius Cæs.postea Aug.	
			....Sextilius Lateranus.	
			C.Iulius Seuerus.	
			M.Rufinus Sabinianus.	

Plau-

155	Oly.	Vr.	Plautius Siluanus.		Nabon.
			Sentius Augurinus.		
Man. & C.			.... Barbatus.		903 Thot
			.... Regulus.		15 Iul.
	234		Q. Flauius Tertullus.		
			.... Licinius Sacerdos.		
4180		910	Plautius Quinctillus.		
			Statius Priscus.		
			T. Vibius Barus.		
			Ap. Annius Bradua.		
160			M. Aurel. Augusti f. Cæs. III.		907 Thot
			L. Ælius Aurel. Augusti f. Cæs. II.		14 Iul.
			Antoninus obiit Nonis Martii. L. Verus cum fratre Marco imperat an. 8. m. 9. Marcus Antoninus imperat an. 19. d. 11.		
	235		Q. Iunius Rusticus.		
			.... Vettius Aquilinus.		
			L. Papirius Ælianus.		
			.... Iunius Pastor.		
4185		915	C. Iulius Macrinus.		
			L. Cornelius Celsus.		
			.... Seruilius Pudens.		911 Thot
			L. Corn. Scipio Orfitus.		13 Iul.
165	236		.... Seruilius Pudens II.		
			T. Vitrasius Pollio.		
			Imp. Cæs. L. Aurelius Verus Aug. III.		
			T. Numidius Quadratus.		
			T. Iunius Montanus.		
			L. Vettius Paullus.		
4190		920	Sosius Priscus.	*L. Verus Imperat. obiit.*	915 Thot
			C. Cœlius Apollinaris.		12 Iul.
	237		M. Aurelius Seuerus Cethegus.		
			L. Iunius Clarus.		
170			L. Septimius Seuerus II.		
			.... Herennianus.		
			Claudius Max.		
			Corn. Scipio Orfitus.		
			Cn. Claudius Seuerus.		919 Thot
			M. Aurel. Claudius Pompeianus.		11 Iul.
4195	238	925	Ap. Annius Trebonius Gallus.		
			.... Flaccus.		
			.... Calpurnius Piso.		
			M. Saluius Iulianus.		
175			T. Vitrasius Pollio II.		
			M. Flauius Aper. II.		
			Imp. Cæs. L. Ælius Aur. Commodus.		923 Thot
			.... Plautius Quinctillus.		10 Iulii.
	239		.... Vettius Rufus.		
			Cornelius Scipio Orfitus.		
4200		930	Imp. Cæs. L. Æl. Aur. Commodus II.		
			Vespronius Candidus Verus.		
			.... Arrius Præsens.		
			.... Ælius Gordianus.		

Mun. & C.	Oly.	Ur.		Nabon.
			M. Antonius Imp. obiit 16 Calend. April	
			Commodus imperat.	
180			Imp.Cæs.L.Aur.Commodus Aug.III.	927 Thot
			....Antistitius Burrus.	9 Iulii.
	240		....Petronius Mamertinus.	
			....Rufus.	
			Imp.Cæs.M.Aur.Commodus Aug.IV.	
			M.Aufidius Victorinus.	
4205		935	M.Eggius Marullus.	
			N.Papirius Ælianus.	
			Triarius Maternus.	931 Thot
			M.Atilius Metilius Bradua.	8 Iulii.
185	241		Imp.Cæ.L.Aur.Comm.Anto.V.	
			S.Acilius Man.Glabrio.	
			Tullius Crispinus.	
			Papirius Ælianus.	
			C.Allius Fuscianus.	
			Dullius Silanus.	
4210		940	Iunius Silanus.	935 Thot
			Seruilius Silanus.	7 Iulii.
	242		Imp.Cæs.M.Aur.Commodus Anton.VI.	
			Petronius Septimeanus.	
190			Cassius Apronianus.	
			M Atilius Metilius Bradua II.	
			Imp.Cæs.L.Aur.Commod.Anto.Aug.VII.	
			P.Heluius Pertinax II.	
			Commodus a Narcisso strangulatus prid Cal.Ianuarii.	
			Pertinax imperat a Cal.Ianuar. mens. 2.d. 25. Occisus 8 Cal. Apr. Iulianus succedit mens. 6.d. 5. Occisus 3 Cal.Octob.	
			Pescennius Nigerius imperat Antiochiæ in Syria Falcone & Claro Coss. ann. 1. Seuerus.	
			Q.Sosius Falco.	939 Thot
			C.Iulius Fructus Clarus.	6 Iulii.
			L.Septimius Seuerus imperat in Pannonia. Post occisum Iulianum imperauit ann. 17. mensib. 8. dieb. 3. Albinus Imper. in Britannia.	
4215	243	945	Imp.Cæs.L Septimius Seuerus Aug.II.	
			D.Clodius Ceronius Septim.Albinus Cæ.	
			Imp.Pescennius occisus est.	
			Q.Flauius Tertullus.	
			T.Flauius Clemens.	
195			C.Domitius Dexter II.	
			L.Valer.Messalla Thrasias Priscus.	
			M.Claudius Lateranus.	943 Thot
			M.Marius Titius Rufinus.	5 Iulii.
			Imp.Albinus occisus XI Cal.Martii.	
	244		P.Aterius Saturninus.	
			C.Annius Trebonius Gallus.	
4220		950	P.Cornel.Aimullinus.	

M.Au-

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
			M. Aufidius Fronto.	
			T.Claudius Seuerus.	
			C. Aufidius Victorinus.	
200			L.Annius Fabianus.	947 Thot
			M. Nonius Mucianus.	4 Iul.
	245		Imp.Cæs.L.Septim.Seuerus Aug.III.	
			Imp Cæs.L.Aur.Antonin.Aug.	
			P.Septimius Geta.	
			L.Septimius Plautianus II.	
4225		955	L.Fabius Cilo Septimus II.	
			M. Annius Libo..	
			Imp.Cæs.M.Aur.Antonin.Aug.II.	951 Thot
			P.Septimius Seuerus Aug.f.Anton.Cæs.	3 Iul.
205	246		M. Nummius Ceionius Annius Albinus.	
			Fuluius Æmilianus.	
			M.Flauius Aper.	
			Q.Albius Max.	
			Imp.Cæs.M.Aur.Antonin.Aug.III.	
			P.Septimius Geta Antonin.Cæs.II.	
4230		960	M.Aurelius Claudius Pompeianus.	955 Thot
			.... Lollianus Auitus.	2 Iul.
	247		Man.Acilius Faustinus.	
			C.Cæsonius Macer Rufinianus.	
210			Q.Epidius Rufus Lollian Gentian.	
			Pomponius Bassus.	
			Septimius Pertinax obiit pridie Non. Februar. Caracalla imperat cum fratre Geta, an.1.d.20. Post Getę cædem an.5.m.3.d.22.	
			M.Pompeius Asper.	
			.... Asper.	
			Imp.Cæs.M.Aur.Antonin.Aug.IV.	959 Thot
			P.Cœlius Balbinus II.	1 Iulii.
4235	248	965	.... Silius Messalla.	
			Q. Aquilius Sabinus.	
			.... Aimilius Lætus II.	
			Anicius Cerealis.	
215			Q.Aquilius Sabinus.	
			Sex.Cornel.Amillinus.	
			.... Brutius Præsens.	963 Thot
			.... Extucatus.	30 Iun.
			Caracalla Imperator occisus 6 Id April. M.Opelius Macrinus imperat ex 3 Id. Apr. an.1.m.2.d.3.	
	249		M.Opellus Antonin.Diadumeman.Cæs.	
			.... Aduentus.	
			Macrinus Imp. occisus Idib.Iunii. Et filius Diadumemanus paulo post. Eodem anno Macrino viuente Alagabalus imperat ann. 3.m.9.d.4.	
4240		970	Imp.Cæs.M.Aurel.Antonin.Aug.II.	
			.... Licinius sacerdos.	
			Imp.Cæs.M.Aur.Anto.Aug.III.	
			M.Aurelius Eutychianus Comazon II.	

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
220			.... Gratus.	
			.... Claudius Seleucus.	967 Thot
	250		Imp.Cæs.M.Aur.Antonin.Aug.I V.	29 Iunii.
			M.Aurel.Seuerus Alexand.Nobiliss.Cæs.	
			Alagabalus Imp.occisus Romæ XI Calen. Martii.	
			Alexander imperat.	
			.... Maximus.	
			Papirius Ælianus.	
4245		975	Claudius Iulianus.	
			.... Claudius Crispinus.	
			L.Turpilius Dexter.	971 Thot
			M.Mætius Rufus.	28 Iunii.
225	251		Imp.Cæs.M.Aur.Seuer.Alexand.Aug.II.	
			C.Quinctilius Marcellus.	
			D.Cœlius Balbinus II.	
			M.Clodius Pupienus Max.	
			.... Vettius Modestus.	
			.... Probus.	
4250		980	Imp.Cæs.Aur.Seuer.Alexander Aug.III.	975 Thot
			Cassius Aproniani f.Dio II.	27 Iunii.
	252		.... Calpurnius Agricola.	
			.... Clementinus.	
230			M.Aurelius Claudius Pompeianus.	
			.... Felicianus.	
			.... Iulius Lupus.	
			.... Maximus.	
			.... Maximus II.	979 Thot
			Ouinius Paternus.	26 Iunii.
4255	253	985	.... Maximus.	
			.... Vrbanus.	
			L.Catilius Seuerus.	
			L.Ragonius Vrinatio Quinctian.	
			Alexander Imp. occisus cum matre Mammæa 4 Non. Octob. C.Iulius Maximinus Imp. in Galliis primus ex corpore militari Imperator sine SC.appellatus.	
235			Imp.Cæs.C.Iulius Maximinus Aug.	
			C.Iulius Africanus.	
			P.Titius Perpetuus.	983 Thot
			L.Ouinius Rusticus Cornelianus.	25 Iunii.
			Maximinus Imp. occisus est cum filio prope Aquileiam. Eodem anno M. Anton. Gordianus Senior imperauit contra Maximinum ex 6 Cal.Iunii,men. I.d.6. Seipse strangulauit Cal.Iuliis. M. Anton. Gordianus Iunior imperauit cum patre 6 Calend. Iun. Occisus est in prœlio Calend. Iulii. Balbinus post cædes Gordianorum imperat 8 Id.Iulii ex SC.an. I.cum Pupieno.	
	254		M.Vlpius Crinitus.	
			.... Proculus Pontianus.	

Balbi-

Mun. & C. | *Oly.* | *Vrb.* | Balbinus Imp. occisus est Ludis capitolinis initio Iunii. Sic & Pupienus. His succedit M. Antonius Gordianus an. 6. | *Nabon.*

4260 990 Imp. Cæs. M. Antonius Gordianus Aug.
Man. Acilius Auiola.
Vettius Sabinus.
.... Venustus.
240 Imp. Cæs. M. Anto. Gordian. Aug. II. *987 Thot 24 Iunu.*
M. Aurelius Claudius Pompeianus.
255 C. Aufidius Atticus.
C. Asinius Prætextatus.
C. Iulius Arrianus.
.... Aimilius Papus.
4265 995 .... Peregrinus.
Fuluius Æmilianus.
M. Anto. Gordianus Imp. occisus est Cal. Martii. Tum Marcus a Senatu Imperator appellatus est, sed mox obiit.
Deinde Seuerus Hostilianus Imperator dictus paulo post excessit.
M. Iulius Philippus imperat in Perside cum filio Calend. Martii.
Imp. Cæs. M. Iulius Philippus Aug. *991 Thot 23 Iun.*
T. Fabius Titianus.
245 256 .... Bruttius Præsens.
.... Nummius Albinus.
Imp. Cæs. M. Iul. Philippus Aug. II.
M. Iulius Aug. f. Philipp. Nobiliss. Cæs.
Imp. Cæs. M. Iul. Philipp. Aug. III.
Imp. Cæs. M. Iul. Aug. f. Philipp. Aug. II.
4270 1000 Fuluius Aimilianus. *995 Thot 22 Iun.*
Vettius Aquilinus.
Philippus Imper. occisus Veronæ tumultu militari. Filius Romæ occisus a Prætorianis. Decius imperat contra Philippum in Illyrico an. 2. m. 6.
257 Imp. Cæs. C. Messius Traian. Decius Aug.
.... Annius Gratus.
250 Imp. Cæs. Cn. M. Q. Traian. Decius Aug.
Q. Herennius Etrusc. Mess. Decius.
Decius Imper. palude absorptus interiit. Post quem M. Perpenna Imperator ex SC appellatus paulo post obiit peste. C. Vibius Trebonianus Gallus imperare cœpit cum filio in Mœsia. Imperauit an. 1. m. 6.
Imp. Cæs. C. Vibius Trebonianus Gall. Aug. II.
Imp. Cæs. C. Vibius Volusianus Aug.
Imp. Cæs. C. Vibius Volusianus Aug. II. *999 Thot 21 Iun.*
M. Valerius Max.
Trebonianus Imp. occis. in prœlio ab Aimiliano. Post quem & filius interfectus.
C. Iulius Aimilianus imperat m. 4. Aduersus quem Valerianus cum filio imperat.

4275	258	1005	Imp.Cæs.P.Aurel.Valerianus August.II.		Nabon.
Mun. & C.	Oly.	Vrb.	Imp.Cæs.P.Aurel.Licinius Galien.Aug.		
			Im.Cæ.P.Aur.Licinius Valer.Aug.III.		
			Imp.Cæ.P.Aur.Licin.Galien.Aug.II.		
255			M.Valerius Max.II.		
			Man.Acilius Glabrio.		
			Imp.Cæ.P.Aur.Licin.Valerius Aug.IV.		1003
			Imp.Cæ.P.Aur.Lic.Galien.Aug.III.		Thot 20
	259		M.Aurelius Memmius Fuscus.		Iunii.
			.... Pomponius Bassus.		
4280		1010	Fuluius Aimilianus.		
			....Pomponius Bassus II.		
			....Cornelius Sæcularis II.		
			....Iunius Donatus.		
			Valerianus Imper. captus a Sapore Persarum rege.		
			Galienus filius imperauit cum patre ann. 7. Post captiuitatem patris annis 8.		
260			Imp.Cæ.P.Licinius Galienus Aug.IV.		1007
			....Petronius Volusianus.		Thot 19
	260		Imp.Cæ.P.Lic.Galienus Aug.V.		Iunii.
			Ap.Pompeius Faustinus.		
			Nummius Ceconius Albinus II.		
			....Maximus Dexter.		
4285		1015	Imp.P.Lic.Galienus Aug.VI.		
			....Aimilius Saturninus.		
			P.Aurel.Lic.Valerianus Nobiliss.Cæs.		1011
			L.Cæsonius Macer.Lucill.Rufinian.		Thot 18
265	261		Imp.Cæ.P.Lic.Galien.Aug.VII.		Iunii.
			....Sabinillus.		
			Ouinius Paternus.		
			.... Arcesilaus.		
			Ouinius Paternus II.		
			....Marinianus.		
			Galienus occisus est Mediolani. Eo imperante triginta Tyranni per diuersas prouincias imperium Romanorum inuaserunt.		
			Claudius imperat annum vnicum, menses 10½.		
4290		1020	Imp.Cæ.M.Aurel.Claudius Aug.II.		1015
			.... Ouinius Paternus.		Thot 17
	262		Fl.Antiochianus.	*Claudius Imp. obiit Nonis Feb. Post*	Iun.
			Furius Orphitus.	*quem Aurelius*	
270			....Aurelianus.	*Quintill.* *frater*	
			Pomponius Bassus.	*imperat dieb. 17,*	
			....Quietus.	*occisus 10 Calend.*	
			.... Voldumianus.	*Martii. Succedit*	
			M.Claudius Tacitus postea Aug.	*Aurelianus annis*	1019
			....Furius Placidius.	*4, mens. 11. d. 7.*	Thot 16
4295	263	1025	Imp.Cæs.L.Domitius Aurel.Aug.		Iun.
			C.Iulius Capitolinus.		
			Imp.Cæs.L.Domitius August.III.		

T.No-

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			T. Nonius Marcellinus.	
			Aurelianus Imp. occisus 4 Calen. Feb. Interregnum fuit mens. 7. d. 28.	
			Tacitus imperat ex SC. Calen. Octob.	
275			Aurelius Gordianus.	
			Vettius Cornificius Gordianus.	
			Imp. Cæs. M. Tacitus August. II.	1023
			Fuluius Aimilianus.	Thot 15
			Tacitus Imp. obiit Idib. April. Probus imperat 5 Non. Iulii.	Iun.
	264		Imp. Cæ. M. Aur. Probus August.	
			Ælius Scorpianus.	
4300		1030	Imp. Cæ. M. Aurel. Probus Aug. II.	
			.... Furius Lupus.	
			Imp. Cæs. M. Aur. Probus Aug. III.	
			.... Ouinius Paternus.	
280			Iunius Messalla.	1027
			.... Gratus.	Thot 14
	265		Imp. Cæs. Aur. Probus Aug. IV.	Iun.
			C. Tunius Tiberianus.	
			Imp. Cæs. M. Aur. Probus Aug. V.	
			.... Pomponius Victorinus.	
			Probus Imp. occisus 4 No. Nouemb. Carus cum Carino & Numeriano filiis imperat.	
4305		1035	Imp. Cæs. M. Aurel. Carus Aug. II.	
			M. Aur Cari f. Carinus Nobiliss. Cæs.	
			Imp. Cæ. M. Aur. Carinus August. II.	1031
			Imp. Cæs. M. Aurel. Numerianus Aug.	Thot 13
285	266		Imp. Cæs. C. Aurel. Diocletianus Aug.	Iun.
			.... Aristobulus.	
			Carus imperauit annum 1 & mens. aliquot fulgure tactus obiit. Carinus imperauit ann. 3. cœpit imperare cum patre, occisus est in prœlio a Diocletiano. Numerianus biennio tantum regnauit. Domitianus imperare cœpit XI Calend. Maii.	
			M. Iunius Max. II.	
			.... Vettius Aquilinus.	
			Maximianus Herculius Imperator appellatus a Domitiano XI Cal. Maii. Imperauit annos 18 cum Domitiano.	
			C. Aurelius Diocletianus Aug. III.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. II.	
4310		1040	M. Aurelius Maximus.	1035
			..... Pomponius Ianuarius.	Thot 12
	267		.... Annius Bassus II.	Iunis.
			L. Ragonius Quinctianus.	
290			C. Aurel. Diocletianus Aug. IV.	
			M. Aurelius Maximianus Aug. III.	
			C. Iunius Tiberianus.	
			.... Cassius Dio.	

Mun. &c.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			.... Afranius Hannibalianus.	
			M. Aurelius Asclepiadotus.	1039
4315	268	1045	C. Aurel. Diocletianus Aug. v.	Thot 11
			M. Aurelius Maximianus Aug. i v.	Iun.
			Fl. Valerius Constantius.	
			C. Galerius Valer. Maximianus.	
295			Numius Tuscus.	
			Annius Cornelius Amillinus.	
			C. Aurel. Diocletianus Aug. v i.	1043
			Fl. Valer. Constantius Cæsar i i.	Thot 10
	269		M. Aurel. Maximianus Aug. v.	Iun.
			C. Galerius Maximianus Cæs. i i.	
4320		1050	.... Anicius Faustus i i.	
			.... Gallus.	
			C. Aurelius Diocletianus Aug. v i i.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. v i.	
300			Fl. Valerius Constantius Cæs. i i i.	1047
			C. Galer. Valer. Maximian. Cæs. i i i.	Thot 9
	270		.... Postumius Titianus.	Iunii.
			Fl. Popilius Nepotianus.	
			Fl. Valer. Constantius Cæs. i v.	
			C. Galer. Valer. Maximianus Cæs.	
4325		1055	C. Aurel. Diocletianus Iouius Aug. v i i i.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. v i i.	
			C. Aurel. Diocletianus Aug. i x.	1051
			M. Aurel. Maximianus Aug. v i i i.	Thot 8
			Diocletianus imperauit ann. 20. Hic & Maximianus sponte abdicarunt i i Cal. Maii, Galerius imperat. Qui iam imperauerat Cæsar cum senioribus Augustis annos 13.	Iunii.
305	271		Fl. Valerius Constantius Aug. v.	
			C. Galerius Maximianus Aug. v.	
			Fl. Valerius Constantius Aug. v i.	
			C. Galerius Maximian. Aug. v i.	
			Constantius obiit 8 Cal. Aug. Imperauit Augustus cum Galerio ann. 2. m. 3. d. 5. Constantinus imperat in Britannia ann. 30. m. 9. Maxentius imperat Romæ contra Constantinum circa 8 Calend. Octobr.	
			Fla. Valerius Constantinus Aug.	
			M. Aurel. Valerius Maximia. Hercul.	
4330		1060	C. Galerius Maximianus Aug. v i i.	1055
			C. Aurel. Valer. Diocletianus Iouius x.	Thot 7
	272		Post Consulatum Maximiani Aug. v i i & Diocletiani Iouii x.	Iunii.
310			i i P. C. Maximiani Aug. v i i i & Diocletiani Iouii x.	
			Licinius Imperator appellatus est a Galerio.	
			C. Galerius Maximianus Aug. v i i i.	

C. Au-

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			C. Aurel. Licinianus Licinius Aug.	
			Galerius obiit mense Septemb.	
			Fl. Valerius Constantinus Aug. I I.	1059
			C. Aurelius Licinian. Licinius Aug. I I.	Thot 6
			Maxentius prœlio victus a Constantino 7 Cal. Octob.	Iunii.
4335	273	1065	Fl. Valer. Constantinus August. I I I.	
			C. Aurel. Licinius August. I I I.	
			C. Ceionius Rufius Volusianus.	
			.... Annianus.	
315			Fl. Valer. Constantinus Aug. I V.	
			C. Aurel. Licinius Aug. I I I I.	
			.... Sabinus.	
			Q. Aradius Rufinus Valer. Proculus.	
	274		P. C. Sabini &	1063
			Q. Aradii Val. Proculi.	Thot 5
4340		1070	C. Aurelius Licinius Aug. V.	Iunii.
			Fl. Valerius Augusti f. Cæsar.	
			Fl. Valerius Constantinus Aug. V.	
			C. Valerius Aug. f. Licinius Cæs.	
320			Fl. Valerius Constantinus Aug. V I.	
			Fl. Valerius Aug. f. Constantinus Iun. Cæ.	
	275		Fl. Valer. Aug. f. Crispus Cæs. I I.	1067
			Fl. Valer. Aug. f. Constantinus Iunior I I.	Thot 4
			Fl. Petronius Probianus.	Iunii.
			.... Anicius Iulianus.	
4345		1075	.... Acilius Seuerus.	
			.Fl. Iunius Rufinus.	
			Fl. Val. Augusti f. Crispus Cæs. I I I.	
			Fl. Val. Aug. f. Constantinus Iunior I I I.	
			Licinius a Constantino victus coactus abdicauit.	
325	276		Anicius Faustus Paullinus.	1071
			P. Publilius Ceionius Iulianus Camœ.	Thot 3
			Fl. Valerius Constantinus Aug. V I I.	Iunii.
			Fl. Iulius Augusti f. Constantius Cæsar.	
			Fl. Valer. Constantinus.	
			Fl. Valer. Max. Basilius.	
4350		1080	Fl. Magnus Ianuarius.	
			.... Fabius Iustus.	
	277		Fl. Val. Constantinus Aug. V I I I.	1075
			Fl. Val. Constantinus Iun. Cæs. I V.	Thot 2
330			.... Ouinius Gallicanus.	Iunii.
			L. Aurelius Symmachus.	
			.... Annius Bassus.	
			Ablabius Ægyptius.	
			.... Ouinius Pacatianus.	
			.... Mecilius Hilarianus.	
4355	278	1085	Fl. Valerius Dalmatius.	1079
			M. Aurel. Xenophilus.	Thot 1
			L. Ranius Publilius Optatus.	Iunii.
			Anicius Paullinus Iunior.	
335			Fl. Valerius Constantius.	

Mun. & C.	*Oly.*	*Vrb.*		*Nabon.*
			C.Rufius Ceionius Albinus.	
			Fl. Popillius Nepotianus.	
			.... Facundus.	
			T.Fabius Tatianus.	
			.... Felicianus.	

Anni Mundi tantum deinceps adscripti.

Constantinus obiit XI Calend. Iunii postquam regnasset annis 30. mensib. 9. dieb. 27. Successerunt filii Fl. Iulius Constantius Iunior in Oriente. Fl. Valerius Constantinus Iunior in Occidente. Fl. Valerius Constans in Italia. Imperio diuiso Consules tum Romæ tum Constantinopoli creati sunt.

	Consules Constantinopolitani.	*Consules Romani.*
4360	Polemius.	Vrsus.
	Fl.Iulius Constantius Aug.II.	Fl. Valerius Constans Augustus.
	Septimius Acyndinus.	L.Aradius Rufinus. Valerius Proculus.

Constantinus Iunior a Magnentio occisus est cum regnasset annos 3. Obtinuit deinceps totum Occidentis imperium eius frater Valerius Constans.

	Fl. Antonius Marcellinus.	.... Cœlius Probinus.
	Fl.Iulius Constantius Aug.III.	Fl.Valerius Constans Aug.II.
4365	P.C.Constantii Aug.II.	....Furius Placidius. Fl.Pisidius Romulus.
	Sallustius Autor.	Leontius.
	Amantius.	Ceionius Rufius Albinus.
	P. C. Amantii. Ex Calend. Maii Fl. Iulius Constantius Aug.IV.	P.C.Ceionii. Ex Cal. Maii Fl. Val. Constans Aug.III.
	Fl.Eusebius.	Fl.Rufinus.
4370	Fl.Philippus.	Fl.Salleas.
	P.C.Philippi.	Acon Fab. Catullin. Philomanus. Vlpius Limenius.
	II P.C.Philippi.	Sergius. Nigrimanus.

Constans occisus est in Galiis sub Calend. Martii. Imperauit ann. 2. m.9.d.5. Magnentius in Galliis imperat an. 3 ½. Seipse occidit Lugduni victus a Constantio.

	III P.C.Philippi.	P.C.Sergii & Nigrimani.
	Fl.Iul. Constantius Aug.V. Fl.Constantius Gallus Cæsar.	Fl.Decentius Cæsar. Fl.Paullus Cathena.
4375	Fl.Constantius Aug.VI. Fl.Constantius Gallus Cæs.II.	P.C.Fl.Decen.Cæs.& Pauli Cath.
	Fl.Constantius Gallus Cæs.III.	Fl.Iulius Constantius Aug.VII.
	P.C.Constantii Galli Cæs.III.	Arbetio. Mauortius Lollianus.

Claudius Iulianus Augustus appellatus 8 Id. Nouemb. Imperauit cum Constantio Iuniore an.6.

	II P.C.Fl.Galli III.	Fl.Iul.Constantius Aug.VIII. Fl.Claudius Iulianus Cæs.
	Fl.Iulius Constantius Aug.IX.	Fl.Claudius Iulianus Cæs.II.
4380	P.C.Fl.Iul.Constantii Aug.IX.	T.Fabius Titianus. Neratius Cerealis.
	II P.C.Fl.Iul.Constantii Aug.IX.	Eusebius & Hypatius fratres.

Fl.Iul.

Mun. Fl.Iul.Constantius Aug.x. Fl.Claudius Iulianus Cæs.111.

Constantio Aug. x. & Fl.Claud.Iuliano 111. Coss. Solem inter adultam hiemem & ver, a primo auroræ exortu ad meridiem vsque obscuratum fuisse stellis intermicantibus, autor est Ammian. Marcellinus. At calculus astronomicus ex Ptolemæi numeris luminum syzygiam quæ hoc anno prope nodum deuehentem incidit, confert in diem quartum Martii h.4.matutina, hoc est, horis tribus ante Solis ortum. Sol enim ♓ 13 grad. possidebat & finientem Romanum conscendit h.7. post mediam noctem. Quod tempus Ammiano minime congruit. Numeri Alfonsini veram ☌ Romæ exhibent, h. 5. 17. & latitudinem ☽ scrup. 17. Austrinam cui parallaxis adiuncta Lunam procul in Austrum facile reiiciet, vt nihil e Solis corpore delibari possit. Sed nec Sol, vel si concedamus huius lumen prorsus extinctum fuisse, tantum temporis in tenebris latere potuit, quantum ab Ammiano proditum est: cum maximum Solaris deliquii tempus horas duas & bessem non superet, tantum abest vt ab aurora ad meridiem interluxerint stellæ. Quare prodigium aliquod Ammianus adnotasse videtur, quod Solis defectioni temere tribuit. Sic apud Herodotum in transitu Xerxis: ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην ἀφανὴς ἦν, ἀντὶ ἡμέρης νὺξ ἐγένετο. Vnde Solis deliquium plerique omnes coniiciunt contra cœli naturæque leges. Sic in cæde Cæsaris anno 14 ante Christianam Epocham: Sic Philippo Salleaque Coss. anno termini Christiani 348 & sæpe alias Solis lumen opposito Lunæ obscuratum fuisse prodiderunt aduersante & repugnante cœlo.

Fl.Florentius præf. prætorio Illyr. P. C. Fl.Tauri.

Constantius obiit Mopsocrenis 3 Non. Nouemb. Succedit Claud. Iulianus ann. 1.m.7.d 27. Qui in prœlio apud Persas occisus est 6 Cal. Iulii. Postridie salutatus est Imperator Fl.Iouianus. Imperauit tantum mens.7.d.21.

Fl.Mamertinus præf. præt.Illyr. P. C. Fl.Tauri.
Fl.Neuita.

4385 Fl.Claud.Iulianus Aug.IV. Secundus Sallust.præf.præt.Gall.

Fl.Iouianus Augustus. P.C.Secundi Sallustii.
Fl.Varronianus Augusti f.

Iouianus Imp. excessit Cal. Martii. Fl.Valentinianus accitus in castra venit 7 Cal. Martii. Die insequenti Imperii insignia non induit propter B.ssextum. 5 Calen. Martii omnium acclamatione imperium adeptus est, quod administrauit ann.11.m.8.d.21.

Imperii anno primo Cal. April. Fl. Valentem fratrem suum Augustum adsciuit. Hic imperauit an.40.m 4.d.13.

Fl.Valens Pius Felix Aug. Fl.Valentinianus Aug.

P.C.Fl.Valentis Augusti. Fl.Gratianus Augusti f.
Fl.Dagalaiphus.

Fl.Lupicinus. Fl.Iouinus.

Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus Augusti a patre Valentiniano appellati imperarunt cum patre an.8.mens.2.d.28.

4390 Fl.Valens Aug.II. Fl.Valentinianus Aug.II.

Sex.Aurelius Victor. Felix Valentinianus.

Fl.Valens Aug.III. Fl.Valentinianus Aug.III.

P.C.Fl.Valentis Aug.III. Fl.Gratianus Aug.II.
Sex.Anicius Petronius Probus.

Fl.Arintheus. Fl.Modestus.

4395 Fl. Valens Aug. IV. — Fl. Valentinianus Aug. IV.

Mun. P.C. Valentis Aug. IV. — Fl. Gratianus Aug. III. Fl Equitius.

II P.C. Valentis Aug. IV. — P.C. Gratiani Aug. & Equitii.

Imper. Valentinianus obiit 13 Cal. Decemb. Succedunt filii Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus in Occid. Hic annis 7. m. 9. d. 9. Ille an. 16. m. 5. d. 24.

Fl. Valens Aug. V. — Fl. Valentinianus Iunior Aug.

P.C. Fl. Valentis Aug. V. — Fl. Gratianus Aug. IV. Fl. Merobaudes vc.

4400 Fl. Valens Aug. VI. — Fl. Valentinianus Iunior Aug. II.

Imp. Valens occisus est in prœlio 5 Id. Augusti. Fl. Gratianus succedit.

P.C. Diui Valentis VI. — D. Auson. Magn. Pæonius Gallus. Sex. Anic. Hermoge. Olybrius.

Theodosius Hispanus Honorii f. a Gratiano 17 Cal. Februarii. Imperator creatus est in Oriente. Imperauit ann. 16.

Fl. Theodosius August. — Fl. Gratianus Aug. V.

Postumius Syagrius. — Fl. Annius Eutherus.

Fl. Anthemius vc. — Fl. Annius Euagrius.

4405 Fl. Saturninus vc. — Fl. Merobaudes vc II.

Arcadius a Theodosio patre 17 Cal. Februarii Augustus appellatus est. Gratianus Imp. occisus est 8 Calen. Septemb. Tum aduersus Valentinianum Iuniorem & Theodosium imperauit in Galliis Magn. Maximus cum Fl. Victore filio suo ann. 5.

Fl. Clearchus. — Fl. Richimer vc.

Fl. Arcadius Aug. — Fl. Bauto.

Fl. Honorius Augusti f. — Fl. Euodius vc.

Fl. Eutropius vc. — Fl. Valentinianus Iun. Aug. III.

4410 Fl. Cynegius. — Imp. Cæs. Fl. Theodosius Aug. II.

Fl. Magn. Maximus Imp. occisus est cum Fl. Victore filio VI Calen. Septemb.

Fl. Thimasius vc. — Fl Promotus vc.

Fl. Neoterius. — Imp. Cæs. Valent. Iun. Aug. IV.

P.C. Fl. Neoterii. — L. Aurel. Auianius Symmach. vc. T. Fabius Titianus vc.

Fl. Honorius Cæsar appellatus a Theodosio patre 17 Calen. Februar. Imperauit Constantinopoli Cæsaris nomine an. 2.

Imp. Cæs. Fl. Arcadius Aug. II. — Fl. Rufinus.

Imp. Valentinianus Iunior occisus est Idib. Maii Vigilia Pentecostes. Eugenius successit Imp. in Occid. an. 2 m. 4 d. 13.

4415 Imp. Cæs. Fl. Theodosius Aug. III. — P.C. Fl. Rufini. Fl. Habundantius vc.

Fl. Honorius Constantinopoli Augustus appellatus a patre Theodosio 4 Id. Ianuar. Imperauit ann. 30. mens. 7. d. 6.

Imp. Cæs. Fl. Arcadius Aug. III. — Imp. Cæs. Fl. Honorius Aug. II.

Fl. Eugenius Imp. Occid. occisus est 8 Id. Septemb. Succedit 17 Calend. Octob. Fl. Honorius Theodosii f. Imperauit in Occid. an. 28. m. 11. d. 10.

P.C. Fl. Arcadii Aug. III. — Q. Clodius Hermogen. Olybrius. Sex. Anicius Probinus vc.

Theodosius Imp. Orientis obiit 16 Calend. Februar. Excepit imperium filius Arcadius ann. 13. m. 3. d. 15.

Imp.

Mun.	Imp.Cæs.Fl.Arcadius Aug.iv.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.iii.
	P.C.Arcadii Aug.iv.	Fl.Cæsarius vc.
		Pontius Atticus vc.
4420	Eutychianus.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.iv.
	Fl.Eutropius.	Fl.Manlius Theodorus vc.
	Fl.Aurelianus vc.	Fl.Stilico vc.Mag.vtriusq.milit.
	Fl.Frauitta vc.	Ragonius Vicentius Celsus vc.
	Imp.Cæs.Fl.Arcadius Aug.v.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.v.
	Fl. Theodosius Iunior Augustus a patre Theodosio appellatus 17 Cal.Febr.imperauit cum patre an.6.m.2.d.15.	
4425	Imp.Cæs.Fl.Theodosius Iun.Aug.	Fl.Rumoridius vc.
	Fl. Aristenetus.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.vi.
	Fl.Anthemius vc.	Fl.Stilico vc Mag.vtriusq.militiæ.
	Imp.Cæs.Fl.Arcadius Aug.vi.	Sex.Anicius Petronius Probus.
	Vandali & Alani prid. Cal. Ianuar. traiecto Rheno Gallias aggressi sunt.	
	Imp.Cæs.Fl.Theodos.Iun.Aug.ii.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.vii.
4430	P.C.Theodosii Iun. Aug.ii.	Fl.Philippus vc.
		Anicius Bassus vc.
	Arcadius Imp. obiit Calend. Maii. Successit filius Theodosius Iunior an.42.m.2.d.28.	
	Imp.Cæs.Fl.Theod.Iun.Aug.iii.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.viii.
	P.C.Imp.Theodosii Iun. Aug.iii.	P.C.Imp.Honorii Aug.viii.
	Imp.Cæs.Theodosius Iun.Aug.iv.	ii P.C.Imp.Honorii Aug.viii.
	Roma capta est a Gothis 9 Calend.Septemb.	
	Imp.Cæs.Theodosius Iun. Aug.v.	Imp.Cæs.Honorius Aug.ix.
4435	Fl.Lucianus vc.	Fl.Herodianus.
	Fl.Constans vc.	Fl.Constantius vc Magist. vtr.mil.
	Imp.Cæs.Theodos.Iun. Aug.vi.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.x.
	Gothi ad Hispanias migrant.	
	Imp.Cæs.Theodos.Iun.Aug.vii.	Iunius Quartus Palladius vc.
	P.C.Theodosii Iun.Aug.vii.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.xi.
		Fl.Constan. vc Mag.vtr.mil. ii.
4440	Imp.Cæs.Theodos.Iun. Aug.viii.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.xii.
	Fl.Plinta vc.	Fl.Monaxius vc.
	Imp.Cæs.Theod.Iun.Aug.ix.	Fl.Constantius Nobiliss.Cæsar.iii.
	Fl.Agricola.	Fl.Eustathius.
	Imp.Cæs.Theod.Iun.Aug.x.	Imp.Cæs.Fl.Honorius Aug.xiii.
4445	Fl.Asclepiodotus.	Rufius Prætextat. Marinianus vc.
	Imp.Fl.Honorius Arcadii frater obiit.	
	Fl.Ioannes ab exercitu Augustus appellatus imperat in Occid.ann. 2.m.2.	
	Fl.Victor vc.	Fl.Castinus vc Mag.vtrius.milit.
	Fl.Placidius Valentinianus Cæsar a Theodosio Imp. appellatus est.	
	Imp.Cæs.Theodos.Iun.Aug.xi.	P.C.Fl.Castini vc.
	Fl.Placidius Valentinianus Nob.Cæs.	
	Fl.Placidius Valentinianus a Theodosio Imper. Augustus appellatus, imperauit in Occid.an.29.m.5.d.23. In exitu Octobris Ioannes Imp.Occid.occisus est Rauennæ.	
	Imp.Cæs.Fl.Theodos. Aug.xii.	Imp.Cæs.Fl.Placi.Valent. Aug.ii.
	Fl.Hierius vc.	Fl.Ardaburius vc.
4450	Fl.Taurus vc.	Fl.Felix vc.
	Fl.Dionysius vc.	Fl.Florentius vc.

Mun.	Imp.Cæs.Fl.Theod.Aug.xiii.	Imp.Cæs.Fl.Plac.Valen.Aug.iii.
	Fl.Antiochus vc.	Anicius Bassus vc.
	Fl.Valerius vc.	Fl.Ætius vc Mag.vtriusq; militiæ.
4455	Imp.Cæs.Fl.Theod.Aug.xiv.	Fl.Anicius Max.post appella.Aug.
	Fl.Aspar vc.	Fl.Areobinda.
	Imp.Cæs.Fl.Theod.Aug.xv.	Imp.Cæs.Fl.Plac.Valent.Aug. iv.
	Isidorus vc.	Senator vc.
	Fl.Sigeuultes vc.	Fl.Ætius vc Mag.vtriusq.milit. ii.
4460	Imp.Cæs.Theodos.Aug.xvi.	Anicius Acilius Glabrio Faust.vc.
	Imp.Cæs.Fl.Theod.Aug.xvii.	Festus vc.
	Fl.Anatolius vc.	Imp.Cæs.Placid.Valentin. Aug.v.
	Fl.Cyrus Panopolites vc.	P.C Imp.Plac.Valentinia. Aug. v.
	Fl.Eudoxius vc.	Fl.Dioscorus vc.
4465	Fl.Paternus vc.	Fl.Anicius Max.vc.
	Imp.Cæs.Theodosius Aug. xviii.	Cæcinna Decius Albinus vc.
	Fl.Nonius.	Imp. Cæs. Plac. Valentin. Aug.vi.
	P.C.Fl.Nonii.	Fl.Ætius vc Mag.vtri.militiæ iii. Q.Aurelius Symmachus vc.
	Fl.Ardaburius vc.	Faltonius Probus Alypius vc.
4470	Fl Zeno vc.	Rufius Prætexta.Postumianus vc.
	Fl.Protogenes vc.	Turcius Secundus Asterius vc.
	P.C.Fl.Protogenis.	Imp.Cæs.Plac.Valentin.Aug.vii. Gennadius Valer.Coru.Auien.
	Theodosius Iunior Imp.Orientis obiit 5 Calend.Augusti. Martianus imperat Constantinopoli ann.6½.	
	Imp.Cæs.Fl.Martianus Aug.	Clodius Adelphius vc.
	Fl.Asporatius vc.	Herculanus vc.
4475	Fl.Vincomalus vc.	Fl.Opilio Ætii f.vc.
	Fl.Studius vc.	Fl.Ætius Ætii f.vc.
	Fl.Anthemius vc post Aug.	Imp.Cæs.Plac.Valent.Aug. viii.
	Placid. Valentinianus Imp. Occid. cæsus est 16 Calend.April.Successit Fl. Anicius Max. post 3 mens. occisus. Fl. Auitus imperium Occid.iniit,6 Id.Iulii,quo potitus est mens. 10.d.8.	
	Fl.Varani vc.	Fl.Ioannes vc.
	Fl.Rufus vc.	Fl.Constantinus vc.
	Marcianus Imp. Orient. obiit 7 Cal. Febr. Fl. Leo imperat ann. 17. Ardaburius a Leone Cæsar appellatus imperauit cum Leone an.14. Fl. Iulius Valerius Maiorianus imperat in Occid. a Calend. Aprilis ad annos 4,mens.4.	
4480	Imp. Cæs. Fl. Leo Pius Felix Aug.	Imp.Cæs.Fl.Iul.Val.Maioria.Aug.
	Patricius vc.	Fl. Ricimer. vc. Mag. vtriusq.milit.
	Apollonius vc.	Fl.Seuerinus vc.
	Maiorianus Imp. abdicauit 4 Non. Augusti. Fl. Vibius Seuerus 13 Cal.Decemb.iniit imperium quod administrauit ann.3.m.4.	
	Imp.Cæs.Fl.Leo Aug.ii.	Imp. Cæs. Fl. Vibius Seuerus Aug.
	Fl. Vibianus.	Cęcinna Decius Basilius Felix vc.
4485	Fl.Rusticus vc.	Fl.Anicius Olybrius vc.
	Fl.Basiliscus vc.post Aug.	Fl.Herminericus vc.
	Seuerus Imp.obiit 18 Cal.Sept. Interregnum in Occid.ann.1.m.8.	
	Imp.Cæs.Fl.Leo Aug.iii.	P.C.Fl.Herminerici.
	Fl.Pusæus vc.	Fl.Ioannes vc.
	Imp. Cæs. Fl. Anthemius Augustus imperium Occid.iniit pridie Idus April.quod tenuit ann.5.m.3.	

Mun. P.C.Fl.Pulæi vc. — Imp.Cæs.Fl.Anthemius Aug.ii.

4490 Fl.Zeno Isauricus post August. — Fl.Marcianus vc.

Fl.Iordanus vc. — Fl.Seuerus vc.

Imp.Cæs.Fl.Leo Aug.iv. — Fl.Probianus vc.

Ardaburius cum patre Aspare occisus est.

Fl.Marcianus vc. — Fl.Festus vc & Inlustris.

Anicius Olybrius occiso Anthemio imperat in Occid. ann.3.d.24.

Imp.Cæs.Fl.Leo Aug.v. — P.C.Fl.Festi vc & inlustris.

Sub Non. Februar. Leo Iunior a patre Leone Augustus appellatus est. Imperauit in Oriente an.i.Fl.Glycerius 3 Non.Mart. imperat in Occid.an.i.m.3.d.21.

4495 Imp.Cæs.Fl.Leo Iunior Aug. — ii P.C.Fl.Festi.

Leo Imp.obiit Idib.Ianuar.Succedit Leo Iunior,qui Zenonem patrem Augustum in Oriente appellauit postquam Cęsar cum eo imperasset aliquot menses. Imperauit annos 17.menses 2. Fl.Iulius Nepos 8 Calend. Iulii fugato Glycerio imperat in Occid. ann.i.m. 2.dieb.4.

P.C.Imp.Cæs.Leonis Aug. — iii P.C.Fl.Festi.

Basiliscus Zenone fugato imperium arripit an.i.m.5.

Fl.Iulius Nepos qui Glycerium regno spoliarat Imperator Romæ salutatus est. Eo protinus fugato Orestes Augustulum filium suum in solio collocat. Nepos abdicauit 5 Calend. Nouembris. Fl. Momillus Augustulus prid. Cal. Nouemb. imperium iniit quo potitus est mens.9.d.24.

Imp.Cæs.Fl.Basiliscus Aug.ii. Fl.Armatus vc. — iv P.C.Fl.Festi.

P.C.Basilisci Imp.& Fl.Armati. — v P.C.Fl.Festi vc.

Fl.Illus vc. — vi P.C.Fl.Festi.

4500 Imp.Cæs.Fl.Zeno Isaur. Aug.iii. — vii P.C.Fl.Festi.

P.C.Fl.Zenonis Aug.iii. — Fl.Basilius Iunior vc.

ii P.C.Fl.Zenonis Aug.iii. — Fl.Placidius vc.

iii P.C.Fl.Zenonis Aug.iii. Fl.Trocundus vc. — Fl.Seuerinus vc.

P.C.Fl.Trocundi vc. — Anicius Faustus vc.

4505 Fl.Theodoric.Amalus Rex Goth. — Fl.Venantius Decius vc.

Fl.Longinus vc. — Cæcinna Maurus Decius vc.

P.C.Fl Longini. — Anicius Manli.Seueri.Boëtius vc.

ii P.C.Fl.Longini. — Claud.Iul.Ardesius Dynamus vc. Fl.Sifidius vc.

Eusebius Chronio vc. — Anicius Probinus vc & inlustris.

4510 P.C.Eusebii Chronionis. Fl.Longinus vc ii. — Anicius Faustus Iunior vc.

P.C.Fl.Longini vc ii. — Fl.Olybrius Iunior vc.

Zeno August. Imperator Orientis obiit 7 Id. April. Fl. Anastasius Dicorus imperat in Oriente an.27.m.3.

Imp.Cæs.Fl.Anastasius Dicorus. — Fl.Rufinus vc.

Aduersus Anastasium Imper. Longinus frater & Athenodorus tyrannidem occupant an.5.postea occisi sunt.

P.C.Imp.Anastasii Aug. Eusebius Chronio vc ii. — Decius Albinus vc & inlustris.

P.C.Eusebii Chronionis ii. — Turcius Secundus Asterius vc. Fl.Prætidius vc.

4515 Fl.Æmilius vc. — Fl.Viator vc.

Mun.	Fl.Paulus vc.	P.C.Viatoris vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſtaſ.Dic.Aug.II.	II P.C.Fl.Viatoris vc.
	Fl.Ioãnes Ccytha V.ſublimis &C.	Decius Paullinus vc.
	Fl.Aſclepius vc.	P.C.Decii Paullini vc.
	Fl.Ioannes Gibbus vc.	
4520	Fl.Patricius vc.	II P.C.Decii Paullini.
	Fl.Hypatius vc.	
	Fl.Pompeius vc.	Rufus Mag. Fauſt.Aui. Senior vc.
	Fl.Dexecratus vc.	Fl.Voluſianus vc.
	Fl.Cethæus vc.	P.C.Fl.Voluſiani vc.
	Sabinianus vir ſublimis.	Fl.Manlius Theodorus vc.
4525	Fl.Areobinda vc.	Fl.Meſſala vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſt.Dico.Aug.III.	Venantius Decius vc.
	Fl.Celer vc.	Baſilius Venantius Decius Iun.vc.
	P.C.Fl.Celeris vc.	Importun. Decius vc & inluſtris,
	Eutharicus vc.	Anicius Man.,Seuerin. Boetius II.
4530	Secundinus vc.	Felix Gallus Felicis f.vc.
	Fl.Paullus vc.	Fl.Muſchianus vc.
	Fl.Clementinus vc.	Anicius Probus vc.
	P.C.Fl.Clementini vc.	M. Aurel. Caſſiodorus Senator vc.
	Fl.Anthemius vc.	Fl.Florentius vc.
4535	P.C.Fl.Anthemii vc.	Petrus vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſt.Dico. Aug.IV.	Agapetus vc.
	Fl.Magnus vc.	Fl.Florentius vc.
	Anaſtaſius Imp. mortuus eſt 6 Id. Iulii. Fl. Anicius Iuſtinus imperat an.9.d.24. Hoc tempore Romanum Imperium in Occidente deſiit ſub Clodoueo Francorum rege.	
	Imp.Cæſ.Fl.Anicius Iuſtinus Aug.	Fl.Eutharicus Illica Amalus vc.
	Fl.Vitalianus vc.	Fl.Ruſticus vc.
4540	Fl.Anicius Iuſtinianus poſt Aug.	Fl.Valerius vc.
	P.C.Fl.Anicii Iuſtiniani.	Q.Aurel. Anicius Symmach.vc. Anic.Man.Seuer.Boët. vc III.
	II P.C.Fl.Iuſtiniani.	Fl.Anicius Maximus vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anic.Iuſtinianus II.	Fl.Opilio vc.
	Fl.Philoxenus vc.	Anicius Probus Iunior vc.
4545	P.C.Fl.Philoxeni vc.	Fl.Mauortius vc.
	Calend. Aprilis Fl.Anicius Iuſtinianus Cæſar Auguſtus appellatus regnauit cum Iuſtino auunculo menſ.4. Cui fatis perfuncto Calen. Auguſti ſucceſſit an.38.m.3.d.13.	
	Imp.Cæſ.Fl.Anic.Iuſtinian.Aug.	P.C.Fl.Mauortii vc.
	P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	Cæcinna Maur.Dec.Baſil.Iun.vc.
	II P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	Poſtumius Lampadius vc. Fl.Oreſtes vc.
	III P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	
4550	III P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	P.C. Poſtumii Lampadii & Oreſt.
	IV P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	II P.C.Poſtumii Lamp. & Oreſtis.
	Imp.Cæſ Fl.Iuſtinianus Aug.	III P.C.Poſtumii Lamp.& Oreſt.
	Imp.Cæſ.Fl.Iuſtinianus Aug.	Decius Theodorus Paullinus vc.
	Fl.Beliſarius vc Magi.vtriuſq.mil.	P.C. Decii Theodori Paullini vc.
4555	P.C.Fl.Beliſarii vc.	II P.C.Decii Theodori Paull. vc.
	II P.C.Fl.Beliſarii vc.	III P.C.Decii Theod.Paull.
	Fl.Ioannes vc.	IV P.C.Decii Theod.Paullini.
	Fl.Apio Ægyptius vc.	V P.C.Decii Theodori Paul.
	Fl.Iuſtinus Germani f.vc.	VI P.C.D.Theod.Paullini.

Fl. Ba-

4560 Fl. Basilius Iunior v c. Occidentales Consules
Nun. P. C. Basilii Iunioris. desierunt.

II P. C. Basilii.

Sensim desierunt Consules Orientales Augustis subinde Consulatum sumentibus. Post Consulatum primus annus, secundus, tertius & deinceps notabatur, quoad annos Christi ex Dionysii instituto vsus adsciuerit. Hic Dionysius cognomento Exiguus Abbas Romanus annorum censum ab ortu Christi deducere primus instituit anno 532 Epochæ Christianæ. Idemque cyclos enneadecatericos orsus est ab 11 Calend. April. Quibus feriæ Paschales ex Lunæ diebus reperiuntur.

Posthac annos tantum designabimus, qui Consules habuerunt, Imperii successoribus obiter adscriptis.

4584 XXIV P. C. Basilii, 562 Epochæ Christianæ Imp. Cæs. Fl. Anicius Iustinianus excessit Calend. Nouemb. Successit Fl. Anicius Iustinus Iunior an. 10. m. 10. d. 20.

4589 Anno Christiano 567 Imp. Cæs. Fl. Anicius Iustinus Iunior Aug. Consul.

P. C. Imper. Iustini Aug. anno Christiano 568 Longobardi Italiam inuadunt duce Alboino.

II P. C. Iustini Iun. Aug. anno Christ. 569 Exarchatus Rauennæ institutus est. Cui præfuit Fl. Longinus Patricius v c Narse Italiæ duce mortuo.

IX P. C. Iustini Aug. anno Christ. 576. 6. Non. Octobr. idem Iustinus Imp. excessit. Imperat Tiberius Anicius Constantinus defuncti filius ann. 6. m. 10. d. 8.

4602 Anno Christiano 580 Tiberius Anicius Constantinus August. Cos.

Anno Christ. 583 Imp. Tiberius Anic. Constantinus Aug. obiit 4 Id. Augusti. Successit Fl. Tiberius Mauricius an. 19. m. 3. d. 11.

Anno Christ. 584 Imp. Cæs. Fl. Tiberius Mauricius Aug. Cos.

Anno Christ. 592 Imp. Cæs. Fl. Tiberius Mauricius Aug. Cos. II.

Anno Chr. 593 Imp. Cæs. Fl. Tib. Mauricius Aug. Cos. III.

Anno Chr. 594 Imp. Cæs. Fl. Tib. Mauricius Aug. Cos. IV. Et deinceps vsque ad annum 602.

Anno 602, 14 Cal. Decem. Imp. Mauricius & Theodosius filius qui cum patre annos iam 11. m. 7. imperarat, coacti a Phoca abdicarunt. Tum Fl. Phocas imperium adsumsit. Et 8 Cal. Dec. Mauricium & Theodosium occidit. Imperauit Phocas ann. 8. m. 4. d. 9.

4626 Anno Christiano 604 Imp. Cæs. Fl. Phocas Aug. Cos.

Anno Christiano 611. 6 Cal. April. Fl. Heraclius occiso Phoca imperium capessit. Imperauit annos 30. mens. 2. Anno Heraclii 12 byeme Luna defecit, Febr. d. 2.

4633 Anno 611. Imp. Fl. Heraclius Aug. Cos.

Anno Christiano 641 mense Maio Fl. Heraclius Augustus obiit. Succedit filius Fl. Heraclius Constantinus mens. 4. Obiit Augusto mense. Cui succedit frater Fl. Heracleonas mens. 2. Hic coactus abdicauit mense Octobri. Succedit Fl. Heraclius Constans Heraclii Constantini f. an. 27. m. 8. d. 10.

4664 Anno Christ. 642 Imp. Cæs. Fl. Heraclius Constans Aug. Cos.

Anno 667 Imp. Cæs. Fl. Heraclius Constantinus Heraclii Constantis f. August. Cos.

Anno 669 Id. Iulii Imp. Cæs. Fl. Constans Augustus occisus est. Imperat Fl. Heraclius Constantinus Pogonatus Augustus vna cum fratribus Tiberio & Flauio Heracliis an. 16. m. 7.

4707 Anno Christ. 685 Imp. Cæs. Fl. Heraclius Iustinianus Aug. Cos.
Man. Anno 686 Ianuario mense Imper. Fl. Constantinus Pogonatus Augustus excessit. Imperat eius filius Fl. Heraclius Iustin. an. 10. m. 5.
Anno 696 Iulio mense Fl. Iustinianus Aug. abdicauit. Imperat Fl. Leontius annis 3.

4719 Anno Christ. 697 Imp. Fl. Leontius Aug. Cos.
Anno 699 Fl. Leontius Aug. coactus abdicauit Augusto mense. Fl. Tiberius Apsimarus imperat ann. 7.

4722 Anno Christiano 700 Imp. Cæs. Fl. Tiberius Apsimarus Aug. Cos.
Anno 706 Calen. Augusti Imp. Fl. Tib. Apsimarus cum abdicasset occisus est. Imperat rursus Fl. Heraclius Iustinianus cum f. Fl. Tiberio Constantiuo an. 6.

4729 Anno Christ. 707 Imp. Cæsar Fl. Heracl. Iustinianus Cos. 11.
Anno 711 Id. Augusti Fl. Iustinianus Aug. cum filio Tiberio occisus est. Imperat Fl. Philippicus Bardanes ann. 2. mens. 9.

4734 Anno Christiano 712 Imp. Cæs. Fl. Philippicus Bardanes Aug. Cos.
Anno 715, 13 Cal. Iulii imperio abdicauit Fl. Philippicus Bardanes. Imperat Fl. Anthemius Anastasius an. 1. m. 3.

4738 Anno Christiano 716 Imp. Cæs Fl. Anthemius Anastasius Cos.
Coactus abdicauit 14 Cal. Sept. Imperat Fl. Theodosius Adramitenus m. 7. d. 6.

4739 Anno 717 Imp. Cæs. Fl. Theodosius Adramitenus. Et ex Calen. April. Fl. Leo Conon Coss.
Theodosius coactus imperio abdicauit 8 Cal. April. Succedit Fl. Leo Conon Isaurus an. 24. m. 2. d 25.
Anno 741. 14 Calen. Aug. Fl. Leo Conon mortuus est. Imperat Fl. Constantinus Copronymos ann. 35. m. 2. d. 27.

4764 Anno Christ. 742 Imp. Cæs. Fl. Constantinus Copronymos Aug. Cos.

4791 Anno 769 Imp. Cæs. Fl. Leo 4. August. Cos.
Anno 775. 17 Cal. Octob. Constantinus Copronymus obiit. Successit filius Fl. Leo 4. Aug. Imperauit cum fratribus ann. 4. m. 11. d. 26. Anno 776 Fl. Constantinus Porphyrogenitus Leonis 4 f. & Eudocimus Copronymi f. imperant cum Leone ann. 4. m. 4.

4801 Anno 779 Imp. Cæs. Fl. Constantinus 7 Aug. Cos.
Anno 780 Id. Septemb. Fl. Leo 4 August. excessit. Successit eius filius Constantinus 7 Porphyrogenitus. Imperat cum Irene matre an. 10. m. 2. d. 2. Et postea solus ann. 6. mens. 9. d. 8. Quia anno 790 Irene coacta abdicauit. 6. Id. Nou. Anno 797. 17 Calend. Septemb. Constantinus 7 Aug. abdicauit coactus ab Irene matre. Imperat deinde Fl. Irene Augusta ann. 5. m. 2. d. 16.
Anno Christ. 800 XXI P. C. Constantini 7 Porphyrogen. Carolus Magnus sub anni exitum, Romanorum Imperator Augustus a Leone 3 Pontif. consecratus est. Annus igitur Imperii Caroli primus concurrit cum anno Christiano 801.

Hic desierunt Romani Consules, Augustis Orientis orientali imperio Pontifi cum Romanorum studio spoliatis.

Tempora ab Epocha Romæ conditæ ad Caroli Magni inaugurationem rite dimensa fuisse, docent cœli phænomena passim adnotata. Romam conditam statuimus anno Mundi ineunte 3271. Hinc ad Consulatum L. Cornelii Scipionis, Afric. & C. Lælii Nepotis, qui Solis insigni defectu nobilitatus est, fluxerunt anni 562. d. 82. Liuius eclipsim memorat quam supra explicauimus. Digitorum fuit 10 Martii d. 14. feria 2. horis ferè 2 ante merid. Ab hac solari defectione ad Lunarem quæ à Ptolemæo conspecta est, anno Mundi 4157, Adria-

Adriani 9, Octob. d. 24. h. 10 pomerid. anni decurrunt 324. d. 225. Inde ad annum 12 Heraclii Imp. (quem certissimis notis historia miscella designauit, paschate, indictione, Lunæque defectu, & anno Christiano 622, qui fuit Mundi 4644) labuntur anni 488. d. 100. Heraclius Imp. anno Imperii 12, indictione 10, Apr. d. 4. pascha celebrauit. Mox feria 2, in Persidem exercitum duxit: hieme proxima Luna defecit. Consule singula temporum signa, Consulum & Imperatorum seriem, annos Christi, Calendarii leges, Romanas indictiones, abacum astronomicum, omnia comperies in annum Heraclii 12 concurrere. Anno enim Christ. 622, 4 dies Apr. qui pridie Nonas Romanis dicitur, fuit Dominicus: in quem Pascha incidit, indictione 10 decurrente. Hieme insecuta indictione 11, Feb. d. 2. fer. 3. ♂, h. fere 5 mat. Luna defecit digit. 20. Indictiones porro vt hoc verbi obiter declaremus, vsurparunt Christiani post Constantinum. Constant annis quindenis. Ineunt a Septembri, anno Christ. 313 decurrente. Ab annis Christianis aufer 312, reliquum partire in 15, qui supererit numerus indictionem indicabit, inchoandam a Septembri. Pontifices ab insequente Ianuario incipiunt. Qua de re docte disserit Scaliger in emendatione temporum. Ab anni 12 Heracliani exitu, siue Christi 622, ad finem anni Christian. 800, quo desinente Carolus Magnus Romanorum Imperator acclamatus est, anni intercedunt 179. Annus autem primus Caroli ex 12 stabilitur: Quo Sol fere totus obscuratus est, Maii d. 14. hor. 3 pomerid. autore Rheginone: cui cœli versiones assentiunt. Scribit autem eclipsim Solis accidisse anno Christi 811, Idib. Maii: calculum mutuatus a quopiam astronomo, qui annos absolutos astronomico more subduxerat, & diem a meridie præterita inchoarat. Cadit enim Solare deliquium in annum Christi currentem 812, Maii d. 14. fer. 6. In cuius meridie dies 15 incipit, quem Romanorum calendarium Idibus suis attribuit. eoque modo Solis obscuratio feriæ 7, ♄, debetur. 15 Maii.

Itaque Ab Vrbe cond. ad Caroli Imp. consecrationem anni		1552.
Ab orbe creato		4822.

12. Temporum mensura.

Assyriorum, Medorum, Chaldæorum, Persarum, Græcorum, Romanorumque Principum tempora, ad annum vsque 812, epochæ Christianæ, atro Solis defectu nobilem, persecuti sumus. ex quibus perfacile fuerit reliquarum gentium ætates percipere. Insequentia tempora obscura deinceps esse nō possunt ex Epocha Christi, q̄ ftatam in serie temporū sedē obtinet, cœli versionib. & omniū populorū qui Christum agnoscunt consensu comprobatā. Qua vero mensura tempora metiamur hic nobis aperiendum est. In temporum ordinibus explicandis annum Romanum veluti mensuram omnibus notissimam assumsimus, qui a Iulio Cæsare Iulianus appellatur, constantem diebus 365 & diei quadrante, paulo quidem pleniorem naturali, sed qui vniuerso temporis curriculo ab exortu Mundi ad Chronologię nostrę metam, quam sistimus anno Christi 1580, non adiecerit dies 40. Verumtamen haud defuturos arbitramur qui anni magnitudinem ad calculos reuocent. Annos enim non vnius generis aut eiusdem longitudinis esse prodiderunt autores probatissimi, Lunarem a Solari distinguentes, & alios fuisse menstruos, trimestres, decimestres, alios maiores, & minores. Sed Ægyptiorum & Iulianorum, quibus in hac temporum recensione vsi sumus, inæqualitas apparet. Atque inde astruunt minores annos attribuendos esse patribus, qui Diluuium antecesserunt, quique vixisse leguntur annis octingentis, & nongentis. Sed ex historia sacra anni veteris mensuram certam didicimus. Scribit Moses Gen. 7. Noam ingressum esse arcam die 17 secundi mensis, noctu diuque pluisse per dies 40. arcam e terra sublatam natasse super aquas auctas ad dies 150. Die 17 mensis septimi arcam resedisse & aquas decreuisse vsq; ad decimū mensem: Tum expectauisse Noā 40 dies, deinde dies 7 & 7. Et anno vitæ 601, primo die mensis primi, arefactam

fuiſſe terræ ſummitatem, & 27 die ſecundi menſis exſiccatam fuiſſe terram, egreſſumque Noam ex arca Deo liberatori ſacrificaſſe. In hac narratione ex ipſius Moſis verbis exſcripta, videmus dies 150 interceſſiſſe a ſecundo menſe ad ſeptimum. Ex quo efficitur, 150 diebus quinque menſes impleri, dierum tricenorum. Et poſt initium menſis decimi, exactis diebus 40, memorat 7 & 7 dies, quibus duas ſeptimanas confecit. Itaque peruenit ad 24 diem menſis vndecimi, cum emiſſa eſt tertio columba, ex qua, quia reuerſa non eſt, intellexit aquas valde imminutas eſſe, non tamen exhauſtas. Anno enim exacto ſola terræ ſummitas deſiccata fuit, quæ ſatis firmitatis non habuit ad ſuſtinendos greſſus. Quare expectandum fuit quoad ſoliditatem nacta eſſet, nempe ad 27 diem ſecundi menſis. Quo die egreſſus eſt arcam iubente Domino. Ex his liquido conſtat ab ipſo Mundi principio, certe ante Diluuium, annos, menſes, hebdomadas, in vſu, vt nunc ſunt, hominibus fuiſſe. Nec annos Lunares eſſe potuiſſe, cum menſes tricenis diebus perficerentur. eorumque ſententia merito explodenda eſt, qui anno Moſis epactas inducunt vndecim dierum. Sane probabile eſt, menſes initio a Lunæ conſpectu ordinatos fuiſſe alternatim dierum 29 & 30. Quod Arabes etiamdum obſeruant, putantque ſe Lunarem annum habere, dierum 354, conflatum ex 12 menſib. Quem nihilominus motui Solis ex multis annorum curriculis, coaptare coguntur. Sed anni ſignificatione abútuntur Arabes. Dies enim 354 annos 12 Lunares conficiunt, quos Græci μῆνας vocant, a Luna quæ illis μήνη dicitur. vnde Arabibus Al manah, libellus ſiue tabella Lunæ φαινόμενα proferens. Sed hic Lunaris annus, ſiue menſem appelles, dierum tantum $29\frac{1}{2}$, Solis curſui congruere nequit. Non latuit primos homines, Luminaria in cœlo poſita fuiſſe, quæ diſtinguerent diem & noctem, eſſentque in ſigna & ſtata tempora, in dies, & annos. Solem etiam præcipuum luminare deſtinatum fuiſſe diebus, & annis. Quare nihil cauſæ eſt, cur putemus primos parentes annum ad Lunæ potius quam ad Solis agitationes direxiſſe. Verum Lunæ circuitu, menſes: anni vero metas, Solis periodo terminarunt. At vero cum progreſſu temporis animaduertiſſent Solis ambitum & reditum, annis ferme 12 Lunaribus peragi, tempus reſtitutionis Solis in partes 12 diuiſerunt, quas quia menſibus ferme pares eſſent, menſium nomine donauerunt. Sed videndum ne anni polyſémon nobis imponat. Annus enim circuitum proprie ſignificat. Quare menſis, annus erit Lunaris. Luna enim menſtruo ſpatio orbem ſuum abſoluit. Dies annus erit Solaris diurnus, quia Sol cœli ſuperioris motione delatus, diurna vertigine circulum complet. Tempus vero dierum 365 & quadrantis fere, annus erit Solaris proprius: quia Sol peculiari corporis agitatione, tanto temporis ſpatio Zodiacum luſtrat. Sic bimatus erit annus Martius. Sic Iouius, ſic Saturnius annus, ex Martis, Iouis & Saturni luſtris. Solebant Scythæ Noæ nepotes, quorum linguam proxime retinuerunt veteres Germani, vt docent Germanicæ linguæ periti, nomina componere rebus conuenientia. Ideoque anna, vocarunt Solis ambitum. Eadem eſt enim verbi litera prima & poſtrema inſtar circuli, cuius finis & initium eodem per medium recurrunt, ſiue dextrorſum ſiue ſiniſtrorſum moueas, & quoquo verſum legas, anna reperias. Inde ſumta eſt Romana dictio annus, vt & aliæ multæ a Scythis deriuatæ ſunt. Sol igitur, diei & anni metas ab ipſo Mundi exortu ſemper dimenſus eſt. Luna vero menſes qui ab ipſa Luna nomen ſortiti ſunt. Menſes porro qui hodie Romano more dicuntur, iam pleniores effecti non ad Lunæ ſed ad Solis motiones referendi ſunt. Menſis Lunaris diebus tantum conſtat $29\frac{1}{2}$, Solaris vero $30\frac{1}{2}$ fere, ſi annum in partes 12 æquales partiaris, antiquo ritu quo zodiacus in dodecatemoria diuiſus eſt, quæ ſigna 12 vocamus, naturalem menſium menſuram tenentia. Cæſar annum quidem Romanis emendauit, quem contra naturæ iura corruperant, ſed menſes nimium inæquales conſtituit, & anni principium non bene collocauit. Ægyptii menſes dierum tricenum

num melius habent, ſed anno deeſt quadrans fere diei. Quem tamen anno magno Cynico ſuppleri putant, conflato annis ſuis communibus 1461, æqualibus annis Romanis 1460. Qui trimeſtres & ſemeſtres annos quorundam populorum nobis adducunt, nihil quidquam agunt. Intelligebant illi populi per ea ſpatia, partes anni diſcretas, veris, æſtatis, autumni, hyemis: vt hodie vulgo fere alterum ſemeſtre vocamus æſtatem, alterum hyemem, calore & frigore tantum partes anni diſtinguentes. Sic ὥρα Græcis eſt non ſolum diei pars 12, ſed ea voce dies, & anni pars, & tempus ſignificatur. Nulla profecto gens vnquam fuit, quæ annum ſuum ad Solis motum non expenderit. Hebræi annum Solarem nunquam nō habuerunt. Nam licet, cum Ægyptum incolerent, anno Ægyptio vſos eſſe oporteat, propter commercia quibus vita humana carere non poteſt: anni tamen veram magnitudinem non ignoraſſe par eſt, quam a patribus edocti fuerant. Et ab egreſſu ex Ægypto Moſes anni ad ſacra pertinentis initium poſuit tempus nouarum frugum: quæ nunquam in anni initium recurrere poſſunt, niſi annuo Solis reditu. Ad nundinationes vero quod attinet rerum venalium, nihil innouauit, ſi Ioſepho credimus. Nec a vero fortaſſe aberrauerit, qui tum temporis Ægyptum anni Solaris rationem tenuiſſe & ſeruaſſe dixerit. Ideoque nihil neceſſe fuiſſe Moſi annum ciuilem immutare. Ægyptios certe anni modum non ignoraſſe, teſtes ſunt optimi Strabo & Diodorus. Hic libr. 2. cap. 1. ſcribit, Thebanos antiquiſſimos Ægypti populos, tempora non ſecundum Lunam, ſed ſecundum Solem metiri, 30 dierum menſem conficientes. Quinque autem dies & quadrantem, 12 menſibus adiungentes, anni curſum perficere. Strabo vero lib. 17. narrat Platonem & Eudoxum a Sacerdotibus Ægyptiis edoctos eſſe, excurrētes diei particulas quaſdam ſupra 365 dies, in anni complementum. Vnde coniiciendum eſt, quadrantem diei qui anno Ægyptio deeſt, non eorum ignoratione, qui annum condiderunt, omiſſum fuiſſe, ſed potius eorum negligentia quibus faſtorum cura mandata fuerat, vel Mathematicorum, qui in Ægypto floruerunt, vſurpatione: qui eo anno licet imperfecto vſi ſunt, quod eorum rationibus & calculo valde accommodus eſſet: & ab illis poſtea deriuatus eſt in vulgus, ad vſum communem. Sicq; Romani ſacerdotes ob neglectam & omiſſam intercalationem, quæ non alia de cauſa inſtituta fuerat, quam vt annus curſui Solis reſponderet, anni tempora vſque adeo conturbarunt & confuderunt, vt Iulii Cæſaris opera & emendatio expetenda fuerit. Græcorum Olympiades, ἐννεακαιδεκαετηρὶς Metonica, Calippica periodus, πενταετηρίδες, ὀκταετηρίδες, & ſimilia temporum ſpatia, abunde teſtantur apud Græcos in neomeniis obſeruandis valde religioſos, annum ad Solis reuerſiones accommodatum fuiſſe. Haud ſecus de aliis populis iudicandum, vt hinc faceſſat fatua Romulidarum iactatio de ſuo Romulo, vrbis & anni conditore. Quaſi vero gens Latina, Sabina, Ethruſca, & populi finitimi, ante Romulum nec Solem nec Lunam vnquam fuerint conſpicati, ignari ſcilicet temporum perpetuo ſuis diebus recurrentium, veris, æſtatis, autumni, hyemis. Expectandus illis fuit Romulus, Deo & virgine veſtali genitus, qui cœli arcana patefaceret, & annum conderet mortalibus. Docuimus antea Romulum nunquam extitiſſe. Concedamus nihilominus Romam condidiſſe: num inde colligemus annum etiam ordinaſſe? Opus nimirum fuit anno proprio & ab indigenarum vſu diſcrepante, paucis numero latronibus, intra foſſas & aggeres, ne a finitimis opprimerentur, conſtrictis: Qui annis 250 ab ipſorum colluuie vix multo ſanguine fines ſuos ad 20 milliaria proferre potuerunt, vt autor eſt Eutropius. Annus fuit ab ipſo Deo dimenſus, & circumſcriptus orbita Solis, quam mortalium nullus interuertere poteſt. Anni principium nonnunquam immutatur, pro monarcharum aut populorum libidine: dimenſio nullam inuerſionem patitur. Romanus polyhiſtor Varro, putat Romanos a Latinis menſium nomina habuiſſe, & autores eorum quam ipſam Romam antiquiores. Licinius quo

que Macer & Fenestella memoriæ prodiderunt, vt est apud Censorinum, annum vertentem Romæ statim ab initio fuisse duodecim mensium. Nec obest quod Quintilis, Sextilis & reliqui deinceps ad Decembrem vsque menses, ordinis numerum præ se ferunt. Tum enim Martius a verna temperie annum auspicabatur. Aræ 12 pro totidem mensibus Iano dicatæ, & Iani statua manibus ita figuratis, vt 300 dextram, 65 sinistram insignitas haberet, autoribus Plinio, Macrobio, Suida, ecquid aliud portendunt quam annum primis temporibus in menses 12, & in dies 365, fuisse distributum ab Iano Deorum suorum antiquissimo, quem Noam vel Iapetum nemo fuisse ignorat. Quin & ipsa mensium nomina, primæ antiquitatis testimonium ferunt. Ianuarius nomen a Iano sortitus est, cui Asia vxor adiungitur, quæ & Februa dicta est: vtraque voce almam terram significante. Martius non a Marte, sed a Mert vel Maert, quo vocabulo significatur dies fieri longiores. Aprilis ab Opril, quod terram maxime aperiat. Maius a virore. Mai siue Mei omnem virorem significat. Iunius a fauore, quod fructibus se offerentibus terræ fauorem percipere incipiamus. Hæ mensium appellationes a prisca Germanorum & Scytharum lingua deriuatæ, testantur & annum & menses Roma fuisse multo antiquiores. Annum hunc immutauit Numa & magica vanitate corrupit: Cæsar restituit ab Ægyptiis edoctus. Cæterum annum ab initio eundem qui nunc est primis hominibus in vsu & consuetudine fuisse, annus Diluuii a Mose descriptus, & hic repræsentatus demonstrabit. Et in aliis etiam Scripturæ locis præter Mosem, menses anni duodecim memorantur. 3 Reg. 4. Habuit Salomo duodecim præfectos, qui annonam parabant pro rege & domo eius, singuli scilicet singulis mensibus. Et 4 Reg. 25. Factum est in trigesimo septimo anno captiuitatis Iehoiacin regis Iudah, mense duodecimo, vigesimo septimo die mensis, vt Euilmerodach rex Babylonis educeret Iehoiacin e carcere. Iam igitur ambiguum esse non potest annos in historia tum sacra tum profana solares accipiendos esse, constantes diebus $365\frac{1}{4}$. Et hac anni mensura historicos, poëtas, Chronologos, autores sacros, profanos, omnia temporum interualla dimetiri. Nouilunia tamen & plenilunia in sacris ab Hebræis obseruata fuisse par est, vt populo stati & cogniti dies sacrificiorum essent: quod & Græcis in consuetudine fuit, & aliis fere gentibus. Quia solet populus potius Lunæ quam Solis vicissitudines suspicere. Verum qui menses 12 e Lunæ spatiis metiebantur, quod anno solari deerat, intercalationibus compensabant.

Huc referatur Tabula Anni Diluuii 600 ætatis Noa cum signo ♃.

13. Annus emendatus.

Numam Romæ regem, annum veterem deprauasse diximus. Qualis enim a Macrobio describitur, nec Solis cursui congruit, nec Lunæ, nec vlli cœli aut temporis motioni. Totus est refertus neomeniis, Nonis, Idibus, Calendis. hoc tantum ex magica vanitate obseruato, vt menses impari dierum numero perficerentur, excepto Februario, quem Diis suis inferis deuouit. Vnde mox cum naturæ legibus repugnare animaduertisset, coactus fuit multis & variis intercalationum centonibus refercire, vt Solis annua spatia consequeretur. Annus huiusmodi fragmentis disparibus consutus, Romanus in vsu fuit per multas ætates, donec sacerdotes quos penes fastorum cura fuit, tot intercalationibus, vt credibile est, fatigati, illas neglexerunt & prætermiserunt: vnde secuta est ingens temporum confusio. Nam & æquinoctia solstitiaque, retro ferebantur, & a statis diebus sacra feriæque recedebant. Narrat Liuius pugnam qua Perseus ad Pidnam ab Æmilio superatus est, commissam fuisse pridie Nonas Septembris, Lunamque noctu defecisse, anno ab VC quingentesimo octuagesimo sexto. Hanc Lunæ defectionem abacus astronomicus confert in annum centesimum sexagesimum octauum ab epocha Christiana retro numeratum, Iunii vigesimo primo, hora pomeridiana $8\frac{1}{2}$. Hic cernere est Se-

ptembrem in Iunium retro lapsum fuisse. Imo vero videas æstatem in hyemem labi. Scribit enim idem Liuius. Decad. 4. lib. 7. Per eos dies quibus ad bellum profectus est Consul, Ludis Apollinaribus, ad 5 Idus Quintiles, cœlo sereno, interdiu obscuratum esse lucem, cum Luna sub orbem Solis subisset. L. Corn. Scipione & C. Lælio Coss. Quis non existimaret Consulem sub ipsum solstitium æstiuum orbe excessisse, mense Iulio? At Solaris illa defectio incidit in diem 14 mensis Martii fer. 2. Summa caligo inter octauam & nonam horam a media nocte. Sol tenuit ♓ 20.27. Latitudo ☽ borea scrup. 52. Parallaxis latitudinis, 50. vnde intelligimus terram valde & horridam ☉ eclipsim fuisse. Annus fuit ante Christianam epocham 190. Vrbis Ro. 563. Nabon. 558. Mechir d. 6. Qui luminis deliquium conferunt in annum superiorem, quo Acilius Glabrio & Corn. Scipio Consules fuerunt, recedunt a cœlo & Liuio: nec animaduerrunt Solem eo anno Romæ interdiu deficere non potuisse. Hac siderum caligine, deprehensa est & in medio posita Romanæ sapientiæ fatuitas in temporibus ordinandis. Ideoque Cęsaris sagacitas & solertia non abs re omnibus comprobata est. Qui cum esset Pontifex Max. correctionem fastorum ratus ad se pertinere, partim suo, partim Sosigenis mathematici consilio, anni metas restituit, eiusque initium statuit octauum diem ab hyberna trope, quo Sol nonam Capricorni partem ingressus, Lunæ mox coniungendus erat. Dies 365 distribuit mensibus 12, & anno cuique quarto diem vnum inseri voluit, sexto Calend. Martii, qui dies Bissextus appellatus est, & annus bissextilis siue intercalatius. Hic est annus Cæsaris, qui Iulianus dictus est, quo nullus plenior aut perfectior hactenus existimatus est. & eo hucusque a condito mundo tempora metiuntur historici. Numeris tamen omnibus non adeo absolutus est, vt nihil in eo desiderari possit: multis iam certe seculis eius emendatio postulatur. Fuit enim ab initio plenior institutus, cum eius principium diebus iam 13 a meta recesserit. Quantus vero excessus ille sit in singulis annis nondum ab artificibus certo statui potuit, propter Solis vel æquinoctiorum progressiones inæquales. Qui inæqualitatem non admittunt, putant artificum indiligentia vel instrumentorum vitio æquinoctiorum tempora non satis accurate notata fuisse. Quod in prioribus Hipparchi obseruationibus, quæ inter se dissidebant Ptolemæus notauit. Sed posteriores accuratius considerata cum abaco plane consentientes, arguunt Hipparchum in prioribus inspectionibus nondum satis exercitatum fuisse. Quare organorum vitio minime tribuenda est annorum inæqualitas, quam σαφῶς Ptolemæum insecuta, manifesto demonstrant. Atque vt concedamus organa in cœlestibus contemplationibus non adeo exquisite tractari posse, vt cœli quæsitum locum ad vnguem præfiniant, norunt tamen qui huiusmodi speculationibus incumbunt, vix vnius aut alterius horæ errorem in æquinoctiorum disquisitione obrepere posse. quo in tot annorum versionibus permixto, non magis intumescit vel decrescit excessus, quam Oceanus infuso haustove aquæ dolio. Sed vt organorum suspicionem vitaremus, in obseruationibus æquinoctiorum antiquis, his prætermissis adsumsimus Lunares defectiones, quæ non procul ab æquatoris sectionibus contigerunt, vnde verũ æquinoctii tempus deprõsimus, in annis intercalario proximis: quos ideo selegimus, ne quid numeros cõturbaret annus bissextilis Iulianis intermixtus.

Chaldæi, anno primo Mardocempadi, temporibus actis a Nabonassare annorum 26, dierum 28, mensis Thot die 29, horis 8,40. plenilunium eclipticum obseruarunt, Sole partem ♓ 24,30 inambulante. defectus fuit digitorum octodecim. Aberat Sol a sectione verna partibus 5. 30. quas emensus est diebus quinque, horis sedecim. Vnde haud dubie intelligimus æquinoctium incidisse in diem 5 Phaophi, hor. 1, fere post meridiem. Annus est Mundi decurrens 3302, ante Christianam metam 721, bissextilis dies Martii 25, feria 1. ☉. hora prima pomeridiana. Igitur anno Mundi 3303, primo ab intercalari,

 æqui-

Menses. Dies	Primus	Secundus	3	4	5	6
1 2 3 4 5			40 diebus, & 40 nocti- bus. In arti- culo diei illi us ingressus	Remansit solus Noah, & qui cum eo erant in arca.		
10			est Noa, & Sem, & Hã, & Iaphet, fi lii eius, vxor illius,& vxo			
15			res filiorum eius, cum e- is in arcam. Factumque est diluuiũ			
20		Anno sex- * centesimo vitæ Noah mense se cundo, 17	40 dieb. su- pra terrã & multiplica- tę sunt aquę & eleuaue-			
25		die mensis, rupti sunt o- mnes fon tes abyssi magnæ, &	runt arcam in sublime a terra. Et de- leuit Deus omnẽ sub-			
30		fenestræ cœ li apertæ sunt,& facta est pluuia su per terram,	stantiã, quæ erat super terram ab homine vs- que ad pec*.			

7	8	9	10	11	12
	decimum mensem.		*Decimo mense prima die mẽsis apparuerunt cacu-		cerptum in ore suo. Expectauit nihilominus 7 alios dies &
			mina montium.		emisit colũbam quę nõ est reuersa.
				*Cumque transissent 40 dies, aperiens Noah fenestram	
Obtinueruntque aquę terram, 150 diebus. Et decreuę-				arcæ, dimisit coruum, &c. Emisit quoque columbã, quæ	
rũt post 150 dies, requieuitque arca mense septimo, die 17				reuersa est. Expectans autem vltra 7 diebus aliis emisit co-	
mensis. At vero aquæ ibant & decrescebant, vsque ad				lumbam. At illa venit ad eum vesperi portans folium oleę de-	

Quinq; dies intercalares.

Menses. Dies	Primus	Secundus	3
1	* Itaque sex		
2	centesimo		
3	primo anno		
4	vitæ Noah,		
5	primo men		
	se prima die		
	mensis, de-		
	siccatæ sunt		
	aquæ super		
10	terram, &		
	aperiens		
	Noah tectū		
	arcæ, aspe-		
	xit viditque		
15	quod exsic-		
	cata esset su		
	perficies		
	terræ.		
20			
25			
		Mense se-	
		* cundo, die	
		mensis 27,	
		arefacta est	
30		terra. Locu	

tusque est Dominus ad Noah, dicens: Egredere de arca, &c. Egressus est ergo Noah, & filii eius cum eo: Sed & omnia animantia, iumenta & reptilia, egressa sunt de arca. Ædificauit autem Noah altare Domino, & obtulit holocausta.

æquinoctium incurrit in diem Martii 25, hora 7, hoc est hor. 1. post occasum.

Hipparchus annis a Nabonass. transactis 547. diebus 158. Mechir 9. hor. 15. 20. Lunæ defectionem obseruauit, quæ digitorum fuit 15. 30. ☉ ♓ 26. 17. Aberat a sectione verna part. 3. 43. quas permeauit dieb. 3, hor. 20. Igitur die Martii 23. h. 9. sectionem Sol assecutus est. Annus fuit Mundi 3823. Christiani limitis 200, primus a bissexto. Martii d. 23, feria 1. ☉ hor. 9.

Ptolemæus annis a Nabon præteritis 886. d. 246. Pachon 7 Æquinoctium de cœlo seruauit ho. 1. pomerid. Annus fuit Mundi 4162. Antonini tertius. Christiani loci 140, bissextilis. dies Martii 22, ho. 1. pomerid. feria 2 ☽. Ergo anno Mundi 4163. Christi 141. Sol tenuit initium ♈. Martii d. 22. hor. 7. hoc est, hora 1. post occasum.

Bernardus Walterus Germanus anno Mundi labente 5499, Christi 1477, Martii d. 11. Solis altitudinem meridianam accurate rimatus est partium 40 33. in latitudine 49, 24. Vnde verum æquinoctiũ tempus intelligimus incidisse in diem Martii 11, feriam 3 ♂, hor. 3. Annus est primus a bissextili.

Nos quoque cœli templa non semel accurate speculati, anno Mundi 5599. Christi 1577. comperimus æquinoctium incidisse in diem Martii 10, feriam 1. ☉ hor. 10. Annus est primus ab intercalario. Et hæc quidem de æquinoctiis vernis satis sunto. Autumnalia nunc exequamur.

Chaldæorum monimenta produnt, Lunam defecisse anno secundo Mardocempadi. Phamenoth d. 15. h. 7. 40. Defectio fuit dig. 5. ☉ ♍ 3. 15. ab æquatoris sectione diuulsus, partibus 26. 45. quas confecit diebus 26. hor. 22. Quare incidit æquinoctium autumnale in Pharmuthi diem 12. h. 4. Annus est Mundi 3303. a Christo 720. primus a bissextili. Septembris dies 28, feria 7 ♄. hor. 4.

Hipparchus annis a Nabon. exactis 546. d. 345. Mesori 16, ho. 7. Lunam defecisse tradidit. Defecit autem digitis 9. Sol partem 26. 6 ♍, tenebat, dissitus a sectione, part. 3. 54. quas emensus est dieb. 3. h. 22. Annus fuit Mundi 3822. Secundæ periodi Calippi, 54. ante Christi epocham 201, bissextilis, Sept. d. 22. h. 7. Sol igitur ♎ ingressus est Mesori d. 20. h. 5. Sept. die 26. hor. 5 Et anno insequenti, Mundi 3823, ante Christi statutum locum 200, Libra Solem excepit Sept. d. 26. feria 4 ☿. h. 11. hoc est, hora vna ante mediam noctem.

Ptolemæus annis a Nabon. lapsis 886. d. 68. comperit Solis ingressum in Libram, Athyrd. 9. hora 1 post ortum ☉. Annus est Mundi 4161. disiunctus a Christiano limite 139. tertius Antonini, tertius a bissexto. Dies Septemb. 25. h. 19. Anno itaque Mundi 4159. Christi 137. Sol libram iniit Septembris die 25. h. 7. siue hora 1 post occasum.

Albategnius Arabs annis Ægyptiis 743. d. 178. h. 14. elapsis ab eo æquinoctio, quod Ptolemæus anno Antonini tertio memoriæ mandauit, ab obitu Alexandri 1206, cœli volumina scrutatus, reperit æquinoctium incurrisse in diem 19 Elul, ex Romanorum mensibus: qui dies, inquit, octauus est Pachon. Annus est Mundi 4904, Nabon. 1630, Christi 882. Septembr. d. 18. feria 4 ☿. h. 14. Quapropter anno Mundi 4903. Christi 881 æquinoctium exhibuit Septembris dies 18 feria 3. ♂. hor. 4.

Bernardus Walterus Germanus, anno Mundi 5499, Christiani termini 1477, Mense Septembri, sublimitatem Solis meridianam adnotauit, ex qua venati sumus æquinoctium die 13 Septembris, feria 1 ☉ hor. 13.

Nos similiter anno Mundi 5547, Christianæ epochæ 1577, cœlo exquisite consulto, comperimus æquinoctium Septembris die 12, feria 3 ♂. ho. 20.

His modo expositis iam perfacile est, ex inspectionum interuallis, naturalis anni magnitudinem definire, vnde excessus anni Iuliani varius & mutabilis patefiet.

Chaldæorum Æquinoctiũ vernum anni 3303, dissitũ est ab Hipparchi

æquinoctio verno, annis 520, minus horis 46. Tot horis anni Iuliani 520, superant naturales totidem. Excessus autem horarum 46, in annos 520 distributus, profert annum excessum, sexagesimarum horariarum 5.18.27.40. Annuus excessus ablatus ab anno Iuliano dierum 365, horarum sex, relinquet magnitudinem anni naturalis, d. 365, h. 5.54.41.32.20.

Hipparchi vernum æquinoctium, abest ab æquinoctio verno Ptolemæi, annis Iulianis 340, minus horis 26. Ex quibus annuus excessus eruitur, 4.35.17.4. Et naturalis anni magnitudo supra dies 365: horarum 5.55, 24.42.56.

A Ptolemæi æquinoctio, ad Vualteri inspectionem, intercedunt anni 1336, minus diebus 11. hor. 4. Vnde elicitur excessus, 12.2.9.20. Et anni magnitudo supra dies integros, horarum 5.47.57.50.40.

A Vualteri consideratione ad nostram, anni sunt 100 minus horis 17. Vnde manat excessus 10.12.0.0. Et anni magnitudo dierum 365. hor. 5.49.48.0.0.

Rursus interuallum inter autumnale æquinoctium Chaldæorum, & autumnale Hipparchi, annorum est Iulianorum 520, minus horis 41, quæ annuũ excessum produnt, hor. 0.4.43.50.46. & naturalis anni magnitudinem, d. 365. h. 5.55.16.9.14. Et hæc quidem anni magnitudo, scrupulis horæ secundis fere 35 illam superat, quæ ex vernis inspectionibus eruta est, eodem temporis interuallo intercurrente. Sed cum ætatum posteriorum obseruationes in annuæ magnitudinis variatione consentiant, hoc discrimen licet exiguum speculatoris oscitantiæ tribuendum est.

Hipparchi obseruatio, dissidet a Ptolemæi autumnali æquinoctio, annis 336, minus horis 28. Excessus annuus, 5.0.0.0. & anni magnitudo supra dies 365, horarum 5.55.0.0.0.

Ptolemæus ab Albategnio disiungitur annis 744, minus horis 167. hinc excessum elicias, 13.28.3.52. Et anni magnitudinem d. 365. h. 5.46.31.56.8.

Albategnium sequitur Vualterus interuallo 596 annorum, minus horis 115. quæ annuum excessum proferunt, hor. 0.11.34.37.51. & anni magnitud. d. 365. h. 5.48.25.21.9.

Vualteri speculationem nostra insecuta est, annis 100. minus horis 17. ex qua excessum agnoscimus, hor. 0. 10.12.0.0. annique magnitudinem dierum 365. ho. 5.49.48.0.0.

Supra dictarum inspectionum tabulam digessimus, quæ liquido monstrat anni magnitudinem non vnam perpetuamque esse, sed per multa secula variationem percipi: quæ agnosci non potest, nisi multarum ætatum phænomenis inter se collatis.

TABELLA VARIATIONIS ANNI.

	Anni Mundi	*Tempus Aequinoctii Verni Martii*		*Internalla temporum*			*Excessus anni Iuliani*				*Anni naturalis magnitudo supra dies 365*				
		D.	*H.*	*Anni*	*d.*	*h.*	*Sexagesima Horaria*				*Hora*				
Chal.	3303	25	7												
Hippar.	3823	23	9	520 *M*	1	22	5	18	27	41	5	54	41	32	19
Ptolem.	4163	22	7	340	1	2	4	35	17	4	5	55	24	42	56
Vualt.	5499	11	3	1336	11	4	12	2	9	20	5	47	57	50	40
Temp.	5599	10	10	100	9	17	10	12	0	0	5	49	48	0	0
		Aequinoctii Autumnalis. Septemb.													
		D.	*H.*												

Chald.

Chald.	3303	28	4								H.				
Hippar.	3823	26	11	520 M	1	17	4	43	50	46	5	55	16	9	14
Ptolem.	4159	25	7	336	1	4	5	0	0	0	5	55	0	0	0
Albat.	4903	18	8	744	6	23	13	28	3	52	5	46	31	56	8
Vualt.	5499	13	13	596	4	9	11	34	37	51	5	48	25	22	9
Temp.	5599	12	20	100	0	17	10	12	0	0	5	49	48	0	0

A Chaldæis ad Ptolemæum, in annis 860, excessus intercalationis a Cæsare institutæ, fuit scrupulorum horariorum 5 fere. A Ptolemæo ad Albategnium, in annis 744, scrupulorum 13½. Atque hic fuit æquinoctiorum motus in præcedentia concitatissimus, illic valde remissus. Ab Albategnio ad Walterum, excessus fuit scrupulorum 12 in annis 596. Hinc ad nos in annis 100, scrupulorum 10. Vnde apparet sectionum impetum sensim relaxari. Cæterum propter artificum paucitatem, & rerum cœlestium despicientiam, ignoratur quo seculo motus maxime ferueat, quando ingrauescat. Proinde nihil mirum quod Sosigenes, cuius ope, consilio, Cæsar annum ciuilem restituit, trinis commentationibus non cessarit addubitare, ipse semet corrigendo, vt Plinius prodidit. Siquidem ex tam inæquali & varia anni magnitudine, vix vna & simplex emendatio proferri potest. Cum enim ab emendatione Cæsaris ad nostram vsque ætatem accreuerit excessus ad 13 dies, qui nunc exhauriendi sunt, vt annus ad suum redeat principium, si in seculis futuris, quibus iam æquinoctior m cursum restenari percipimus, pari annorum interuallo totidem dies auferamus, relabemur in errorem priori contrarium, annumque ciuilem naturali contractiorem efficiemus. Quapropter intercalatio temperanda est, vt pro æquinoctiorum intensione & remissione modo plus modo minus intercaletur. Verum quia intensio illa remissiove vulgo minus nota est, media intercalationis ratio ita ineunda erit, vt annus ciuilis in integrum restitutus, ad naturalem quam proxime accedat, & ab vsitato quam minimum recedat. Primum itaque statuatur anni caput aliquod insigne, vel æquinoctium vernum aut autumnale: vel hyberna conuersio, aut æstiua. Deinde menses accommodentur signiferi dodecatemoriis, & in anni exitum intercalatio transferatur. Igitur anni caput teneat hyberna trope. Hoc enim principium tot iam seculis omnium fere populorum consensu receptum, etsi naturali minus congruat, tamen propter horoscopia & analemmata commodissimum esse videtur. Quod vt consequamur, exinaniendi sunt dies illi 13 excessus, & præterea septem, quos in Cæsaris correctione anteuertit hyemale solstitium. Itaque dies 20 consumendi sunt, vt anni caput redeat ad hybernam tropen. Fiat igitur emendatio in fine decimæsextæ a Christo Hecatontadis. hoc modo. Agantur anni tres, nempe 1597, 1598, 1599, dierum singuli trecentorum sexaginta: tricenis cuique mensium diebus attributis. Annus vero 1600 habeat dies 361, die scilicet intercalari Decembri desinenti adiecto. Sic enim quadriennio absque vlla fastorum immutatione, nullo populi damno vix id percipientis, dies 20 exhaurientur. Et redibit solstitium hyemale ad caput Ianuarii, vt principium capiat Phœbus & annus idem. Menses vero ita resarciantur vt Solis incessui quam maxime congruant. Itaque menses hyberni septem, quibus Sol concitatius fertur, donentur tricenis diebus, nempe September, October, Nouember, Decem ber, Ianuarius Februarius, Martius, quinque reliqui Aprilis, Maius, Iunius, Iulius, Augustus, habeant tricenos singulos. præterquam quod quarto quoque anno qui intercalarius erit, dies vnus accrescet Decembri. Poterunt etiam menses cœlestium signorum nominibus appellari, vt Ianuarius dicatur Capricornus, vel Caper: Februarius, Aquarius: reliqui suo quisque ordine, Pisces, Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius. Superest excessus emendandus. Nam quæ quarto quoque anno fit intercalatio, Solis

cursum naturalem, qui veras anni metas præscribit, superat aliquot horæ sexagesimis, quæ minimum excurrunt ad sexagesimas 4. 44. plurimum ad 13. 30. Ac fortasse potuit vltra citrave Albategnii seculum horę quadrantem æquare. Sed ex Phænomenon consideratione, anni magnitudo supra dies 365 comperta est maxima horarum 5. 55. 24. minima horarum 5. 46. 32. Differentia minimæ a maxima est horariorum scrupulorum 8. 52. Vnde exurgit mediocris & consentanea anni ciuilis magnitudo, dierum 365. horarum 5. 50. 58. & mediocris excessus supra diei quadrantem, scrupulorum horariorum 9. 2. Quæ in bissextis siue quadrienniis 40, hoc est in annis 160, efficiunt diem vnum, hor. 0. 5. 20. Sed pusilla ista diei exuperantia, diem explere nequit in annorum quadraginta millibus: Quousque non est cur quisquam putet secula peruentura. Quapropter duodecimam illam horæ particulam supra annos 160 exundantem, merito negligimus: & consentaneam facimus annui excessus emendationem, si quadragesimum quodque quadriennium agamus sine intercalatione: nimirum vt anni Christiani 1600 principio in hyberna trope collocato, deinceps ad annum vsque 1759 intercalatio Iuliana anno cuique quarto adhibeatur, in Decembris exitu. Annus vero 1760, qui in quadriennium quadragesimum incurrit, diebus 365 peragatur, intercalatione sublata, eaque in posterū prætereatur in annis centesimis sexagesimis. Ita fiet vt annus intra suas metas coerceatur, certe non amplius vno alterove die vltra citraque cancellos euagari poterit. Sed bidui prosthaphæresis, quæ propter æquinoctiorum mobilitatem vitari non potest, quia sensim in nihilum abit, tanti esse non debet vt de ea solliciti esse debeamus, cum mutabilitas quæ inde accidit vix sit perceptibilis. nec fastis & analemmatis quidquam periculi adferat. Fastis porro hoc modo emendatis, & editis, iam nihil opus erit litera duplici diaria, quæ anno bissextili adhiberi solita est. Nam litera A quæ diem mensis Decembris & anni postremum notat biduo inseruiet in anno intercalari, Romano more, quo sextus dies ante Calendas Martias, bissextus numerabatur: & literarum diariarum curriculum absoluetur septennio. Lunaris vero periodus enneadecaeterica, epactarumque methodus manebit, adhibita leui correctione, propter 20 dies consumtos, & intercalationis quadragesimæ prætteritionem. Signiferi signa 12, totidem mensibus ciuili quodam temperamento respondebunt. Anniuersariæ tempestates, hyems, ver, æstas, autumnus, ternis signis, ternisque mensibus aptissime distinguentur. Quæ etiam analemmatis & horoscopiis ad vsum publicum insculpi facillime poterunt, incomparabili omnium populorum commodo & voluptate, quibus in promtu fuerit vno atque altero diagrammate, perspicere cuiusque diei noctisque, per totius anni decursum, incrementa & decrementa, crepusculorum etiam initia & exitus, omnibus seculis, vbique terrarum. Nec dissimili modo nouilunia & plenilunia, aliasque Lunaris luminis accretiones & deminutiones ex organo percipientur, absque vllo aurei numeri vel epactarum tædio: Paschate Romano in plenilunium, quod primo Aprilis interlunio succedit, perpetuo recurrente: vnde reliqui dies festi pendent, qui Lunari motione reguntur. Tanti interest annum rite constitutum esse.

Dies mensis.	Litera diaria.	1. IANVARIVS. Caper ♑. dierum 30.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.	2. FEBRVARIVS. Aquarius ♒. dierum 30.	Dies anni.
1	A		1	1	c		31
2	b		2	2	d		32
3	c		3	3	e		33
4	d		4	4	f		34
5	e		5	5	g		35
6	f		6	6	A		36
7	g		7	7	b		37
8	A		8	8	c		38
9	b		9	9	d		39
10	c		10	10	e		40
11	d		11	11	f		41
12	e		12	12	g		42
13	f		13	13	A		43
14	g		14	14	b		44
15	A		15	15	c		45
16	b		16	16	d		46
17	c		17	17	e		47
18	d		18	18	f		48
19	e		19	19	g		49
20	f		20	20	A		50
21	g		21	21	b		51
22	A		22	22	c		52
23	b		23	23	d		53
24	c		24	24	e		54
25	d		25	25	f		55
26	e		26	26	g		56
27	f		27	27	A		57
28	g		28	28	b		58
29	A		29	29	c		59
30	b		30	30	d		60

Dies mensis.	Litera diaria.	3. MARTIVS. Pisces ♓. dierum 30.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	e		61	16	f		76
2	f		62	17	g		77
3	g		63	18	A		78
4	A		64	19	b		79
5	b		65	20	c		80
6	c		66	21	d		81
7	d		67	22	e		82
8	e		68	23	f		83
9	f		69	24	g		84
10	g		70	25	A		85
11	a		71	26	b		86
12	b		72	27	c		87
13	c		73	28	d		88
14	d		74	29	e		89
15	e		75	30	f		90

Dies mensis.	Litera diaria.	4. APRILIS. Aries ♈. dierum 31.	Dies anni.
1	g		91
2	A		92
3	b		93
4	c		94
5	d		95
6	e		96
7	f		97
8	g		98
9	A		99
10	b		100
11	c		101
12	d		102
13	e		103
14	f		104
15	g		105
16	A		106
17	b		107
18	c		108
19	d		109
20	e		110
21	f		111
22	g		112
23	A		113
24	b		114
25	c		115
26	d		116
27	e		117
28	f		118
29	g		119
30	A		120
31	b		121

Dies mensis.	Litera diaria.	5. MAIUS. Taurus ♉. dierum 31.	Dies anni.
1	c		122
2	d		123
3	e		124
4	f		125
5	g		126
6	A		127
7	b		128
8	c		129
9	d		130
10	e		131
11	f		132
12	g		133
13	A		134
14	b		135
15	c		136
16	d		137
17	e		138
18	f		139
19	g		140
20	A		141
21	b		142
22	c		143
23	d		144
24	e		145
25	f		146
26	g		147
27	A		148
28	b		149
29	c		150
30	d		151
31	e		152

Dies mensis.	Litera diaria.	6. IUNIUS. Gemini ♊. dierum 31.	Dies anni.
1	f		153
2	g		154
3	A		155
4	b		156
5	c		157
6	d		158
7	e		159
8	f		160
9	g		161
10	a		162
11	b		163
12	c		164
13	d		165
14	e		166
15	f		167
16	g		168

Dies mensis.	Litera diaria.		Dies anni.
17	A		169
18	b		170
19	c		171
20	d		172
21	e		173
22	f		174
23	g		175
24	A		176
25	b		177
26	c		178
27	d		179
28	e		180
29	f		181
30	g		182
31	A		183

Iulius.

Dies mensis.	Litera diaria.	7. IVLIVS. Cancer ♋. dierum 31.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.	8. AVGVSTVS. Leo ♌. dierum 31.	Dies anni.
1	b		184	1	e		215
2	c		185	2	f		216
3	d		186	3	g		217
4	e		187	4	A		218
5	f		188	5	b		219
6	g		189	6	c		220
7	A		190	7	d		221
8	b		191	8	e		222
9	c		192	9	f		223
10	d		193	10	g		224
11	e		194	11	A		225
12	f		195	12	b		226
13	g		196	13	c		227
14	A		197	14	d		228
15	b		198	15	e		229
16	c		199	16	f		230
17	d		200	17	g		231
18	e		201	18	A		232
19	f		202	19	b		233
20	g		203	20	c		234
21	A		204	21	d		235
22	b		205	22	e		236
23	c		206	23	f		237
24	d		207	24	g		238
25	e		208	25	A		239
26	f		209	26	b		240
27	g		210	27	c		241
28	A		211	28	d		242
29	b		212	29	e		243
30	c		213	30	f		244
31	d		214	31	g		245

Dies mensis.	Litera diaria.	9. SEPTEMBER. Virgo ♍. dierum 30.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	A		246	16	b		261
2	b		247	17	c		262
3	c		248	18	d		263
4	d		249	19	e		264
5	e		250	20	f		265
6	f		251	21	g		266
7	g		252	22	A		267
8	A		253	23	b		268
9	b		254	24	c		269
10	c		255	25	d		270
11	d		256	26	e		271
12	e		257	27	f		272
13	f		258	28	g		273
14	g		259	29	A		274
15	A		260	30	b		275

Dies mensis.	Litera diaria.	10. October. Libra ♎. dierum 30.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.	11. November. Scorp. ♏. d. 30.	Dies anni.
1	c		276	1	e		306
2	d		277	2	f		307
3	e		278	3	g		308
4	f		279	4	A		309
5	g		280	5	b		310
6	A		281	6	c		311
7	b		282	7	d		312
8	c		283	8	e		313
9	d		284	9	f		314
10	e		285	10	g		315
11	f		286	11	A		316
12	g		287	12	b		317
13	A		288	13	c		318
14	b		289	14	d		319
15	c		290	15	e		320
16	d		291	16	f		321
17	e		292	17	g		322
18	f		293	18	A		323
19	g		294	19	b		324
20	A		295	20	c		325
21	b		296	21	d		326
22	c		297	22	e		327
23	d		298	23	f		328
24	e		299	24	g		329
25	f		300	25	A		330
26	g		301	26	b		331
27	A		302	27	c		332
28	b		303	28	d		333
29	c		304	29	e		334
30	d		305	30	f		335

Dies mensis.	Litera diaria.	12. December. Sagittarius ♐. dierum 30.	Dies anni.	Dies mensis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	g		336	16	A		351
2	A		337	17	b		352
3	b		338	18	c		353
4	c		339	19	d		354
5	d		340	20	e		355
6	e		341	21	f		356
7	f		342	22	g		357
8	g		343	23	A		358
9	A		344	24	b		359
10	b		345	25	c		360
11	c		346	26	d		361
12	d		347	27	e		362
13	e		348	28	f		363
14	f		349	29	g		364
15	g		350	30	A		365

Annus hic politicus obseruatu facillimus est, quia non multum ab vitato Iuliano recedit. Nonnihil sane deflectit ab exquisita cœli motione, sed perfectam & omnibus numeris absolutam ciuilium actionum cum cœlestibus agitationibus consensionem, popularis ratio non percipit: ideoque illam Mathematicis & [illegible] merito relinquimus. Nec magis hæc anni ciuilis moderatio respuenda est, quam Lunationes politicæ, quas in feriis statuendis vniuersæ propemodum gentes comprobarunt. quæ tamen a vera luminum syzygia sæpe recedunt. vnde fit vt statæ ipsæ feriæ nonnunquam a luminum vel coitione vel diametro longe diuellantur. Certe festum Paschale, quod Luna haud secus ac Oceani fluxum atque refluxum secum ducit, a verno plenilunio plerunque disiungitur hebdomade tota. Inprimis igitur annum emendent Monarchæ. deinde sanciant vt anni quique centesimi sexagesimi, quod edit tabella subiecta sine intercalatione transigantur. Hoc modo anni perpetuo sibi constabunt sæculis infinitis.

Anni intercalationis expertes, post annum Christianum 1600 emendatum.

Mundi	Christi
5782	1760
5942	1920
6102	2080
6262	2240
6422	2400
6582	2560
6742	2720
6902	2880
7062	3040
7222	3200

Additione 160 tabella producetur.

Diagrammata anni emendati in operis calcem reiecimus.

14. *Mundi exitium.*

De Mundi exitio atque incendio, certa in sacris & definita sententia est, quæ ethnicos minime latuit, quorum scripta testantur de Mundi eluuione, exustione, & renouatione, aliquid percepisse. Plato in Timæo, Cicero 2 de nat. Deor. De somnio Scipion. Plin. lib. 7. c. 16. Macrob. c. 19. Somn. Scip. Sed verbis minus obscuris Ouidius lib. 1. Metamorph. sic cecinit. Esse quoque in fatis reminiscitur, affore tempus; Quo mare, quo tellus, correptaq; regia cœli Ardeat, & mundi moles operosa laboret. Et Lucan. lib. 7. Pharsal. Cõmunis mundo superest rogus, ossibus astra Mixturus. Tempus autem quo incendium illud futurum sit definire conati sunt Sacrorum interpretes. Ita enim scriptum habetur in lib. Sanhedrim c. helec. Sex millia annorum erit mundus, & iterum destruetur. Duo millia inanitatis. Duo millia legis. Duo millia dierum Messiæ. Vnde autem hæc annorum circumscriptio fluxerit, declarat Lactantius lib. 7. c. 14. Sciant, inquit, Philosophi, qui ab exordio Mundi seculorum millia numerant, nondum sextum millesimum annum esse conclusum, quo numero expleto consummationem fieri necesse est, & humanarum rerum statum in melius reformari. Etenim sex diebus cuncta Dei opera perfecta sunt. Ideo per secula sex annorum, id est, sex millia, manere in hoc statu Mundum necesse est. Quoniam dies magnus Dei, mille annorum circulo terminatur. Et sicut sex

dies illi Dei laboribus dicati ſunt, ita & ſex annorum millia eius religioni & veritatis laboribus dicantur. Præterea Auguſtinus Epiſt. 78, ad Heſych. Antequam, ait, Mundi finis obrepat, oportet Euangelium regni, in vniuerſo orbe, in teſtimonium omnibus gentibus prædicari, vt eſt apud Matth. c. 24. Marcum c. 13. Atque inde ſciri vtcunque poſſe credidit, quantum ſua ætas a ſeculi fine abeſſet, ſi terrarum orbe peragrato notum eſſet quot gentes adhuc Euangelii conciones non audiuiſſent. Quod ſi hodie in terris ageret, non dubitaret affirmare pro foribus adeſſe diem illum. Quia typographia prolata, & Oceano vndique ſulcato, iam Euangeliũ peruaſit Ortum, Occaſum, Antipodas, Auſtrum, & Boream. Veruntamen huius diei diſquiſitio temeraria videri poteſt. cum ipſe Dei filius homo, nos docuerit, Patrem omnipotentem in ſua poteſtate poſuiſſe tempora & articulos temporum, neque horum ſcientiam ad nos ſpectare, & diem illum ne cœleſtibus quidem Angelis notum eſſe. Profecto libenter neſcire debemus, quæ nos atque ipſos Angelos Dominns noluit ſcire, vt merito fatui habendi ſint, & elleboro purgandi, qui ex fictitio motu ſphætulatum, aut circellorum, quos hominum ſolertia ad cœli phænomena percipienda excogitauit, mundi ſeculorumque ſpatia metiri non minus audacter quam impudenter aſſerunt. Cœli materia non conſtat circulis, epicyclis, orbibus, aut rotis ſidera deferentibus. Illa omnino liquida eſt, vt vere prodidit Plinius, qua ſeptem errones aliaque aſtra vagantur, certis ab ipſo architecto Deo diſcreta ſpatiis. Cum enim Solis aut Lunæ vertigines deducit mathematicus ex deferente excentrico, vel ex anomaliæ aut epicycli motu, non id agit, vt orbes vel circulos in æthere liquido eſſe velit, ſed iis vtitur tanquam Ariadnes filo, quo dædaleum cœleſtium anfractuum labyrinthum permeet, alioqui inexplicabilem. Vagam eſſe ætheris regionem, rationes opticæ perſpicue docent, vt & Cometæ ſupra Lunam aliaque ſidera ſublati. atque hic elucet ſummi opificis incomprehenſum opus. Sed hæc obiter dicta ſint. Iam ad inſtitutum redeamus. Daniel Prophetarum ſummus cum Angelum de fine & concluſione ſeculi differentem audiuiſſet: Ego audiui, inquit, & non intellexi. Et cum de fine rogaſſet, ei diſerte reſpondit Angelus, concluſa eſſe conſignataque verba illa ad tempus præfinitum. Sed Chriſtus ipſe apud Lucam 17, ſic docet. Non ita venturum eſt Dei regnum, vt obſeruetur, aut hic illicve eſſe demonſtretur. Quemadmodum Noæ temporibus accidit, ſic accidet temporibus filii hominis. Comedebant, bibebant, canebant, vxores ducebant, vſque ad eum diem quo ingreſſus eſt in arcam Noa: Venit diluuium quod omnes perdidit. Similiter vt & Loti temporibus accidit, comedebant, bibebant, canebant, vendebant, plantabant, ædificabant. Quo vero die exiit Sodoma Lotus, pluit ignis & ſulfur de cœlo, quod omnes perdidit. Itidem accidet, quo die filius hominis patefiet. Paulus etiam ad Theſſalonicenſ. Domini diem venturum eſſe ſcribit, vt furem noctu. Cum enim dicent homines pacem & ſecuritatem, tum repente vt dolor vterum ferenti, ſic eis inſtabit interitus, quem non effugient. Et Petrus Apoſtolus: Venturi ſunt, ait, illuſores ſuis cupiditatibus obſequentes, qui dicant, vbi eſt promiſſus eius aduentus? Nam ex quo maiores obdormiuerunt, omnia in eodem ſtatu manent ab orbe condito. Illud enim eos volentes præterit, cœlos olim terramque, & ex aqua & in aqua, Dei iuſſu conſtitiſſe, quibus rebus illius temporis mundus aqua inundatus perierit. At qui nunc ſunt cœli & terra, eodem eius iuſſu condita, reſeruantur igni, ad iudicii & impiorum hominum exitii diem. Hoc autem vnum ne lateat vos, chariſſimi; vnum diem perinde eſſe ac mille annos, & mille annos perinde ac vnum diem. Non tardat Dominus promiſſum, vt nonnulli tarditatem interpretantur, ſed lentus eſt erga nos, nolens quenquam perire, ſed omnes ad ſanitatem redire. Veniet autem Domini dies, vt fur noctu, in qua cœli perniciter interibunt, elementa ardentia diſſoluentur, & tellus, & quæ ſunt in ea res, conflagrabunt. Quod cum ſint hæc

omnia

omnia dissipanda, quales decet esse vos in sanctis motibus ac pietatibus, expectantes properantesque diei aduentum Dei, per quam & cœli incendio peribunt,& elementa ardentia consumentur. Nouos autem cœlos,terramque nouam, ex eius promisso expectamus, in quibus habitet iustitia, hactenus Petrus. Illius porro temporis indefiniti voluit Deus signa quędam piis patefacere,quæ inique agentes non intelligent, intelligent autem periti, inquit Daniel. Sic hominis Messiæ venturi signa,Magi in Oriente agentes,& piorum multi ex Iudęis intellexerunt. At pontifices & sacerdotes volentes latuit arcanum patefactum sacris oraculis, quæ manibus noctu diuque versabant. Non autem prius illud futurum est tempus quam venerit defectio, & homo flagitiosus & perditus, qui aduersabitur, & se supra quidquid dicitur Deus aut numen extollet, adeo vt in Dei templo tanquam Deus sedeat ,sese Deum esse ostendens. Sed hunc Dominus oris sui spiritu conficiet,aduentusque sui claritate delebit. Cuius scelerosi aduentus, Satanæ opera erit, cum omni falsorum prodigiorum, portentorum, miraculorumque genere, cumque omni scelerum fraude coniunctus, apud perituros quidem, quoniam veritatis amorem qua salui fierent, non admiserunt. Propterea mittet eis Deus vim erroris tantam, vt credant mendacio, quo damnentur quicunque veritati non crediderunt, sed sceleribus delectati fuerint. Deficient præterea quidam a fide spiritibus addicti fallacibus,dæmoniorumque doctrinis,inustam habentium conscientiam, vetantium matrimonia contrahere,abstinere cibis quos Deus creauit,vt eis cum gratiarum actione vescantur, quippe qui diuinis verbis & supplicatione lustrentur. Tantaque tunc erit calamitas, quanta nulla vnquam post homines natos ad id tempus fuerit. Protinus autem post illius temporis calamitatem,Sol obscurabitur, neque Luna suum splendorem emittet, & stellæ de cœlo cadent, cœlique potestates concutientur. Ac tunc apparebit in cœlo signum filii hominis. Tunc vero plangent omnes terrarum nationes, videbuntque filium hominis venientem in cœlestibus nubibus,cum multa potentia, atque gloria,qua suos nuncios mittet cum vocalissima tuba,qui eius electos a quatuor ventis,ab extremo cœli ad alterum extremum congregabunt. Cæterum viui qui ad Domini aduentum superer unt, non anteuertent eos qui obdormiuerunt. Nam ipse Dominus eum pręconio,cum summi genii voce, cumque diuina tuba,descendet de cœlo. Et in Christo resurgent mortui primum, deinde viuentes cum eis rapientur in nubibus obuiam Domino, in aerem. Cur autem dies ille hominibus fuerit absconditus, ratio ex Matthæo minime obscura est, qui huius temporis narrationem sic claudit: Vigilate & orate, nescitis enim quando tempus futurum sit. Sic etiam Petrus.Quapropter his expectandis date operã, vt ei impolluti inculpatiq; cũ pace reperiamini,& Domini nostri lentitudinẽ pro salute ducite. Nihil igitur Christus & Prophetæ tranquillitatis pollicentur electis,quoad dies ille aduenerit,sed aspera omnia,infausta,calamitosa,difficilia. Quare dies ille Iudicii piis minime extimescendus est,sed potius expetendus. Tum enim calamitatum & afflictionum, quæ ad illum vsque diem in hoc mundo manent electos,finis: & semper erimus cum Domino. Ex Daniele,Matthæo,Marco, Paulo,Petro.

Sequuntur Diagrammata,quibus Solis Lunæque vicissitudines exprimuntur.

Gg 5

Diagrammate ad regionis latitudinem constituto, horizontis & diei sectio Solis ortum & occasum ob oculos ponit. Similiter diei & auroræ sectio crepusculi matutini initium, & vespertini finem commonstrat. vnde magnitudines incrementa decrementaque dierum & crepusculorum eliciuntur.

Anni

Anni initio congruenter collocato, dierumque indice ad caput mensis coaptato, omnes Lunæ configurationes suo quæque die oculis sese offerunt. Anni porro initium ex tabula sequenti sumendum est.

Epochæ motus Lunæ a Sole, in annis emendatis: Quorum annus 1600, initium ducit a meridie vndecima Decembris anni Iuliani: Gregoriani vero prima & vicesima.

Anni	D	h	'
1600	28	21	25
1760	26	20	24
1920	24	19	24
2080	22	18	23
2240	20	17	22
2400	18	16	21
2560	16	15	20
2720	14	14	19
2880	12	13	19
3040	10	12	18
3200	8	11	17
3360	6	10	16
3520	4	9	15
3680	2	8	14
3840	0	7	13
4000	27	18	56

Anni singuli	D	h	'
1	10	15	11
2	21	6	23
3	2	8	49
4	14	0	1
5	26	6	34
6	4	41	40
7	16	9	51
8	28	0	2
9	9	2	29
10	19	17	42
11	0	20	9
12	12	11	14
13	23	2	31
14	4	5	0
15	14	20	10
16	26	11	23
17	7	13	48
18	18	5	1
19	28	0	30
20	10	22	40

Anni collecti	D	h	'
20	10	22	39
40	21	21	17
60	2	9	12
80	14	5	50
100	25	4	31
120	6	14	27
140	17	15	3
160	27	11	42

Anni

Anni 1600 initio quod congruit meridiei vndecimæ Decembris anni Iuliani ab Epoche Christi Romano more numerati 1599 mensium index, Ianuarii principium, adducendus est ad dies 28 hor. 21. 15 in summo circulo, atque ibi toto anno sistendus. Habet enim summus circulus dies 29, in quadrantes siue senas horas distributos, horas præterea 12. 44. quia Luna a Sole digressa tanto temporis spatio eundem rursus æquali motu consequitur. Index autem dierum coniungendus cum Ianuarii principio. Organum ita constitutum, indicabit Lunam dimidiatam incurrere in octauum diem Ianuarii: Panselenon, in diem 16: & senescentem dichotomon, in 23. Ianuario desinenti succedit Februarius. Ad cuius caput promotus dierum index patefacit Lunares vicissitudines, quæ in eum mensem incidunt. Sed easdem vicissitudines scire cupio futuras anno 1678. Hic caput anni exquiro ex tabula. Ac primum ex Epocharum canone excipio e regione 1600 dies 28. h. 21. 25. Ex canone annorum collectorum e regione annorum 60, excipio d. 2. h. 9. 12. Anni 18 in canone annorum singulorum exhibent d. 18, h. 5. 1. Summa temporis collecti conflat dies 49. h. 11. 38. Hinc aufero quot Lunæ circuitus insunt. reperitur autem vnus tantum circuitus in tempore collecto. Igitur abiicio d. 29. h. 12. 44. Remanent d. 21. h. 22. 54. Tanto temporis interuallo dissita erit ☽ a ☉ meridie pridie Calend. Ianuarii, anno desinente 1677, vel anno 1678 ineunte. Ad hoc tempus in supremo circulo numeratum, admotus mensium index, monstrabit Lunæ congressum cum ☉ futurum octauo die Ianuarii: dimidiationem, d. 15: plenilunium d. 23. ita deinceps in cæteris mensibus, dierum indice ad caput cuiusque mensis adaptato. Itaque hæc duo organa Calendario adiuncta, vicem suppeditabunt Ephemeridis perpetuæ, ad vsum popularem accommodatæ.

SOLI DEO HONOR ET GLORIA.

